

МҮАСИР
АЗӘРБАҖЧАН
ДИЛИНИН
СЕМАСИОЛОҖИЈАСЫ

**МҮАСИР
АЗӘРБАҖЧАН
ДИЛИНИН
СЕМАСИОЛОҖИЈАСЫ**

D

MLVI

АЗƏРБАЙҶАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ
НƏСИМИ адына ДИЛЧИЛИК ИНСТИТУТУ

МУАСИР
АЗƏРБАЙҶАН ДИЛИНИН
СЕМАСИОЛОКИЈАСЫ
(ОЧЕРКЛƏР)

Бакы — „Елм“ — 1985

Азәрбајҗан ССР Елмәр Академијасы
Редаксија-Нәшријат Шурасынын
ғәрары илә чап олунур

Редактору 3. И. Будагова

„Мүасир Азәрбајҗан дилинин семасиолокијасы
(очеркләр)“. — Бақы: Елм, 1985. — 244 с.

Әсәр мүасир Азәрбајҗан дилинин лексик семантикасы проблем-
ләринә һәср едилмиш илк монографик тәдғигатдыр. Бурада түрко-
локија вә Азәрбајҗан дилчилијиндә семасиоложи тәдғигатларын
тарихи изләнлир, лексик семантиканын бә'зи методоложи мәсәлә-
ләри, Азәрбајҗан дилинин лексикасында систем-структур, парадиг-
матик-синтагматик вә формал-мә'на мүнәсибәтләри нәзәрдән кечи-
рилир.

Мүхтәлиф нитг һиссәләринин (фе'л, исим, сифәт, әвәзлик, сај
вә зәрф) семантикасы шәрһ едилир, онларын лексик-семантик хү-
сусијјәтләри (чохмә'налылыг, омонимлик, синонимлик вә антоним-
лик) тәдғиг олунур, нитг һиссәләринин лексик-семантик чәһәтләри
ашкара чыхарылыр.

4302000000
М—655—82 50—82

© «Елм» нәшријаты, 1985.

Мә'лум олдуғу кими, семасиолокија, јахуд лексик
мә'на һаггында елм сон илләрдә хүсуи актуаллыг
кәсб етмишдир. Азәрбајҗан дилчилијиндә исә бу вахта
гәдәр, демәк олар ки, һеч бир семасиоложи ән'әнә олма-
мышдыр. Һәтта түрколокија үчүн дә бу әсәр илк
лексик-семантик тәдғигат сајыла биләр. Һалбуки түрк
дилләринин, о чүмләдән Азәрбајҗан дилинин лүғәт тәр-
киби вә грамматик гурулушу лексиколожи әсәрләрдә,
грамматика китабларында, мүхтәлиф лүғәтләрдә өз әк-
сини тапмыш вә беләликлә дә, мә'на проблеми илә била-
васитә мәшғул олмаг үчүн лазыми зәмин һазырланмыш-
дыр.

«Азәрбајҗан дилинин семасиолокијасы» һәр чәһәтдән
ән бөјүк дил категоријалары һесаб едилән нитг һиссәлә-
ри әсасында јазылмышдырса да, бурадакы ардычыллыг
принципи категориал-семантик мәзмундан ирәли кәлмиш-
дир. Белә ки, әламәт, мүнәсибәт билдирән чүмләнин вә
сөз бирләшмәсинин нүвәсини тәшкил едән нитг һиссәләри
(фе'л, сифәт, зәрф) там мә'налы исимдән, һәмчинин
әвәзликлә сај кими сөз синифләриндән әввәл мә'нача тәс-
вир олунмушдур. Демәли, нитг һиссәләринин морфоло-
кијадакындан фәргләнән белә бир ардычыллыгы тәсадү-
фи олмајыб, мүәјјән семантик мәгсәдлә әлағәдардыр.

Дикәр тәрәфдән, китабын әввәлиндә семасиолокијаја
кириш сәчијјәли бир нечә бәһсин верилмәси дә фајдалы
сајылмышдыр. Чүнки лексик семантиканын предмети вә
вәзифәләри, семасиологлары дүшүндүрән әсас проблем-
ләр, мә'налы дил ваһидләринин семасиоложи мүнәсибәт-
ләри вә с. һаггындакы үмуми мә'луматсыз бирбаша
мүасир Азәрбајҗан дилиндәки нитг һиссәләринин лексик-
семантик тәсвири, әлбәттә, чәтинликләрин јалныз артма-
сына кәтириб чыхарарды.

Әсәр барәдә фајдалы рә'ј јазмыш филолокија елмлә-
ри докторлары, проф. Ағамуса Ахундова вә проф. Афат
Гурбанова өз дәрин миннәтдарлығымызы билдиририк.

Бу китаб ајры-ајры нитг һиссәләринин семантикасы-
на һәср едилмиш илк тәдғигат әсәри олдуғу үчүн, шүб-
һәсиз ки, һөгсансыз дејил. Охучуларын фајдалы мәслә-
һәтләри китабын икинчи нәшриндә нәзәрә алыначагдыр.

СЕМАСИОЛОКИЈА ЕЛМИНИН ПРЕДМЕТИ, ВЭЗИФЭЛЭРИ ВЭ ДИЛЧИЛИКДЭ ЈЕРИ

Семасиолокија дилә хас олан эсас чәһәтләрден бири—дил ваһидләринин мә'насыны өйрәнән тә'лимдир. Дилчилик тарихиндә дилин мә'на тәрәфинә мараг чохдан мөвчуд олса да, о, системли шәкилдә јалныз XIX әсрин биринчи јарысындан өйрәнилмәјә башланмышдыр. Илк дөфә олараг К. Рејзиг мә'на тә'лими илә мүстәгил бир елм сәһәси кими мәшғул олмуш вә она «семасиолокија» ады вермишдир.¹

Семасиолокија илк вахтлардан е'тибарән мә'на дәјишмәләринин ганунаујғунлуғлары, лексик вә грамматик семантика мәсәләләри илә мәшғул олмушдыр.

Семасиолокијанын предметини дил ваһидләринин мә'на тәрәфи тәшкил едир. Дилин мә'на билдирән ваһидләри морфем, лексем вә синтагм сәвијјәләринә аид олдуғлары үчүн семантик һадисәләр һәр үч сәвијјәдә (морфолокија, лексика вә синтаксис) мејдана чыхыр. Бунунла әлағәдар олараг семасиолокијанын мүхтәлиф бөлмәләри инкишаф етмишдир. Мәсәлән, лексик семантика сөzlәрин мә'налары вә сөзјарадычылығынын семантик аспектләрини: шәкилчиләрин ишарәвилик функцијасыны, мүрәккәб сөzlәрин мә'насы илә онларын тәркиб һиссәләринин мә'налары арасында фәрг вә с. өйрәнир. Синтактик семантика интонасија, сөз сырасы, сөзүн дәјишмәси (флексия) вә һиссәчик, артикл, өнгошмалар, бағлајычылар кими дил ваһидләринин вәзифәләрини тәдгиг едир.²

Бунунла белә, дилчиликдә семасиолокијаны лексик семасиолокија илә мәһдудлашдырыб, онун предметини дә лексемләрин (сөzlәрин) мә'насындан ибарәт һесаб етмәк һалларына да раст кәлирик. Мәсәлән, Л. А. Булаховски семасиолокијаны дил һаггында елмин сөз вә ифадәләрин мә'насы вә мә'на дәјишмәләрини өйрәнән

бир шө'бәси һесаб едирди³. Н. Кронассер дә семасиолокијанын вәзифәләрини сөз мә'налары, онларын мүнәсибәтләри вә дәјишмәләрини тәдгиг етмәклә мәһдудлашдырыр.⁴ К. Балдинкер мә'на дејәндә адла анлајыш арасындакы гаршылығлы мүнәсибәти баша дүшүр. О көстәрир ки, бу гаршылығлы мүнәсибәт, јә'ни мә'на семасиолокијанын эсас предметидир.⁵ В. А. Звегинцев вә көрә, семасиолокијанын башлыча вәзифәләриндән бири сөзүн семантик дәјишмәләринин инкишафынын изләнилмәси вә сөзүн мә'на гурулушунун тәшәккүл тапмасынын просес вә ганунаујғунлуғларыны ашкар етмәкдән ибарәтдир.⁶

Семасиолокијанын предмети вә вәзифәләри һаггында бу вә ја дикәр мүнәллифин рә'ји онун мәнсуб олдуғу елми мәктәбин, чәрәјанын мәшғул олдуғу актуал проблемләр вә әлдә етдији наилијјәтләрлә мүнәсир олунур. Бу чүр рә'јләр һеч вахт елми фикрин сон сөзү олмајыб, кәләчәк тәкмилләшмәләр, дүзәлишләр тәләб едир. Бир һәгигәт варса, о да бундан ибарәтдир ки, бу елм инкишаф етдикчә онун вәзифәләри дә, тәдгигат методлары да дәјишир; онун предмети дә сабит галмыр, тәдгигата чәлб едилән јени-јени материаллар, фактлар һесабына зәнкинләшир.

Мә'на семасиолокијанын мәркәзи проблемидир.⁷ Семасиолокијанын XIX әср әрзиндә ән чох мәшғул олдуғу проблемләр ашағыдакылардыр: мә'на нәдир, мә'наларын дәјишмәси, инкишаф ганунаујғунлуғлары вә с. Бүтүн XIX әср үчүн семасиолокијанын гаршысында ајры-ајры сөzlәри фәрди олараг тәдгиг етмәк тәләбини гојмаг сәһијјәви иди. Гәрибә бурасыдыр ки, һәммин дөврдә мә'нанын дәјишмәсиндән чох сабитлији тәбии сајылырды. Мәсәлән, М. Бреалы ашағыдакы суаллар дүшүндүрүр: «Нечә олур ки, бир дөфә јарадылмыш вә мүнәсир мә'на илә тәһһиз едилмиш сөzlәрин мә'насы кенәлир, јахуд даралыр; бу мә'на бир анлајышдан башгагынын үзәринә кечир, онун дәјәри артыр (јүксәлир), јахуд азалыр (әксилір, алчалыр), сөзүн гысасы, дәји-

³ Л. А. Булаховский. Введение в языкознание, М., 1933, сәһ. 7.

⁴ Н. Кронассер. Көстәрилән әсәри, сәһ. 77.

⁵ К. Baldinger. Die Semasiologie, Berlin, 1957, сәһ. 14.

⁶ В. А. Звегинцев. Семасиология, М., 1957, сәһ. 77, 83, 85.

⁷ Ст. Улманн. Көстәрилән әсәри, сәһ. 5.

¹ Н. Kronasser. Handbuch der Semasiologie, Heidelberg 1952, сәһ. 29.

² St. Ullmann. Grundzüge der Semantik, Berlin 1967, сәһ. 31—32.

шир». М. Бреал «Семантика: ма'на елми наггында та'лим» эсеринде идеја (анлајыш) илэ ишарэнин мунасибэтини ашағыдакы шәкилдэ тасаввур едирди: «идеја, јәгин ки, онун ишарэси олан сөздән габаг мејдана кәлмишдир, лакин о, гејри-мүәјјән, өтәри олдуғундан, ону башгаларына билдирмәк чәтинлик төрәтмишдир. Идеја јалныз ишарәләрдә тәчәссум етдирилдикдән сонра биз дејә биләрик ки, она маликик. Дил фикри объективләшдирир».

Бурада ики чәһәт нәзәрдән гачырылмышдыр. Биринчиси будур ки, дил (сөз) һазыр фикри объектләшдирмәјиб, ону формалашдырыр*. Икинчиси, сөзләр бир-нәфәсә, ани олараг ма'на илэ тәһһиз олунмур. Дил тарихинин истәнилән анында сөзүн малик олдуғу ма'на о вахта гәдәр ки дил фәалијјәтинин мәһсулудур.

Идејалара бир нөв дилдән асылы олмајан мөвчудијәт формасы иснад вермәк мејли семасиолокијанын нисбәтән сонракы дөврләринә хас олан психолокизмдә дәгалыр. Бүтүн көһнә семасиолокијада дилин (сөзүн) јалныз фикрин (анлајышларын) объективләшмәси васитәси дејил, һәмчинин онун тәшәккүл тапмасынын, мөвчудлуғунун эсас шәрти олдуғу фактына көз јуммушлар.

Илк семасиоложи тәдгигатларын ардынча мүтәхәсисләр дили семантик чәһәтдән өјрәнмәкдән әл чәкиб ма'на дәјишмәләринин тәснифинә вә онларын мәнтиги чәһәтдән ајдынлашдырылмасына даһа чох фикир вермишләр. Мәсәлән, һеердекен ма'на дәјишмәләри системини «мәнтиги эсас» үзәриндә гурмаға чалышырды.

Ма'на дәјишмәләринин эсаслары мәсәләси узун мүддәт семасиолокијанын мәркәзи проблемләриндән олмушдур. Семасиолокија саһәсиндә психолокизмә мејл дә билаваситә бунунла әлагәдар иди.

Ма'на дәјишмәләри илэ мәшғул олан семасиолокијанын сәјләри нәтичәсиндә ашағыдакы биликләр әлдә едилмишдир. Ма'наларын дәјишмәси ганунлары декларатив (кәлиши көзәл) бир ифадә олараг галмыш, һеч кәс һәмин ганунлары тапмамышдыр. Мәнтиги бөлкү принципләринин зәиф чәһәтләри мәлум олмушдур. Ајдын олмушдур ки, ма'нанын дәјишмәси илэ бәдии фи-

* Мүг. ет: «дил елэ бир васитәдир ки, онун көмәјилә анлајышлар формалашырлар» (В. А. Звегинтсев. Көстәрилән эсәри, сәһ. 254).

гурларын ишләдилмәси ајры-ајры шејләрдир; ма'на дәјишмәси ајры-ајры сөзләрдә дејил, мүхтәлиф группарын үзвү олан сөзләрдә баш верир вә бунларын харичи вә дахили сәбәбләри вардыр. Дилдәнхарич керчәкликлә вә мотивләшмә илэ бағлы олараг баш верән ма'на дәјишмәләри мувафиг шәкилдә объектив вә субјектив ма'на дәјишмәләри кими баша дүшүлмүшдур. Ма'на дәјишмәләринин илкин шәртләринин үмумбәшәри характер дашыдығы гәбул олунмушдур. Мүчәррәд ма'налар конкрет ма'налардан төрәјир. Форма илэ ма'на арасында гаршылығлы мунасибәт мөвчуддур, белә ки, ма'нанын тәсири илэ форма да дәјишә биләр. Еләчә дә бир ма'на дәјишмәси башга ма'на дәјишмәси илэ бағлы ола биләр. Сөзүн ма'насында анлајышларла јанашы експрессив (емосионал) чалар да мүһүм рол ојнаја биләр. Сөзүн ма'насыны тәдгиг едәркән икинчидерәчәли ма'наны да нәзәрә алмаг вачибдир.⁸

Лакин ән'әнәви семасиолокијанын бүтүн дүнјада бәргәрар олдуғу бир дөврдә һәр јердә ејни мәсәләләрлә мәшғул олмурдулар. Мәсәлән, М. М. Покровскинин елми фәалијјәти вә наилијјәтләри мәһәлли әһәмијјәтдән чох дүнја әһәмијјәтинә малик иди. М. М. Покровскинин елми јарадычылығына о заман семасиоложи бахымдан лазыми гијмәт верилмәдијиндән биз бу мәсәләнин үзәриндә бир гәдәр тәфәрруаты илэ дајанырыг.

М. М. Покровскинин мәшғул олдуғу семасиоложи проблемләр ашағыдакылардыр: 1) семасиоложи дәјишмәләрин сәбәбләри; 2) семасиолокијада мүгајисәли методун ролу; 3) семантик универсаллығлар (үмуми семантик ганунаујғунлуғлар); 4) сөз саһәси (мүасир та'бирлә десәк, семантик саһә), 5) семасиолокијанын морфолокијаја мунасибәти; 6) семасиолокијанын синтаксисә мунасибәти.

Мүәллиф семасиоложи дәјишмәләрин мәдәни-тарихи сәбәбләри олдуғуну көстәрир вә онлары объектив сәбәбләр, һесаб едир. Онун фикринчә, «мәдәни-тарихи сәбәбләр ајры-ајры әшјалар вә онлара ујғун кәлән сөзләрлә әлагәләндирилән тасаввурләрин мәзмунуну дәјишдирирләр».⁹

⁸ Н. Кронассер. Көстәрилән эсәри, сәһ. 54—55.

⁹ М. М. Покровский. О методах семасиологии. — «Избранные работы по языкознанию», М., 1959, сәһ. 28.

О гејд едир ки, мәдәни-тарихи сәбәбләрин архасында мәишәт охшарлығы вә психолокијанын үмумилији дурур. М. М. Покровски семасиоложи тәдгигатда мугајисәли метода бөјүк әһәмијјәт верир вә көстәрир ки, мугајисәли метод тәдгигатчыны биртәрәфли һөкмләр вермәкдән чәкиндирир. «Бу вә ја дикәр дилин семасиолокијасы башга дилләрлә мугајисә едилмәдән ағлаба-тан дејил. Семасиоложи һадисәләрин баша дүшүл-мәси үчүн даими олараг психолокија, һәм дә халгын та-рихини көз габағына кәтирмәк лазымдыр».¹⁰ Ејни фик-ри о башга бир јердә давам етдирәрәк јазыр: «Мүәјјән дилин семасиоложи һадисәләринин јалныз она мәхсус олуб-олмадығы мәсәләсини һәлл едәркән мугајисәли метод гејд-шәртсиз олараг зәруридыр».¹¹

Мүәллиф «нәзәри вә тәчрүби мұлаһизәләрә көрә» сөзләри «тәсәввүр даирәләри» үзрә тәдгиг едир. «Тәсәв-вүр даирәси» термини илә о, мәишәтин мәлум тәрәфләр-ри, јахуд харици вә ја дахили әламәтләрин јекчинс һа-дисәләр группуну нәзәрдә тутур. О гејд едир ки, сөзүн мәналары тарихи јалныз һәмин сөз онунла синоним вә башлычасы исә, ејни тәсәввүрләр даирәсинә мәнсуб сөзләрлә әлағәдар өјрәниләндә ајдын олар.¹² Даһа сонра о көстәрир ки, нә сөзләр, нә дә онларын мәналары бир-бириндән тәчрид едилмиш шәкилдә мөвчуд олма-јыб, мүхтәлиф группарда бирләшир. Бу группашманын зәминини әсас мәнаја көрә охшарлығы вә јахуд әкслик тәшкил едир. Бу чүр сөзләр паралел семасиоложи дә-јишмәләрә мәруз галыб, өз тарихи боју бир-биринә тә-сир едир. Онлар охшар синтактик бирлешмәләрдә иш-ләнир.¹³ Белә сөзләрин хүсуси формал хүсусијјәтләри ола биләр, һәтта онлардан бири о биринә өз сәсләрин-дән верә биләр. Нәһајәт, сөз мәнсуб олдуғу семантик категоријадан чыхарса, о һәмин категоријаја хас олан формал хүсусијјәтләри итирә дә биләр.¹⁴

¹⁰ М. М. Покровский. О методах семасиологии. — «Избран-ные работы по языкознанию», М., 1959, с. 32.

¹¹ М. М. Покровский. «Семасиологические исследования в области древних языков», М., 1896, сәһ. V.

¹² Јенә орада, сәһ. 12.

¹³ Јенә орада, сәһ. 21, 28.

¹⁴ Јенә орада, сәһ. 22. М. Покровски гејд едир ки, «мәлум шә-килчиләр вә үмумијјәтлә морфоложи әламәтләр мүәјјән бир морфо-ложи группун мәнсубијјәти олу» (сәһ. 24); «аналокија үзрә сөздү-зәлтмә бир чох чәһәтдән сөзләрин мәналарынын тарихинә охшайыр» (сәһ. 9.)

М. М. Покровски сөзләрин мәналарына көрә ох-шар вә әкс олмасыны тәсәввүрләрин мұвафиг хүсусиј-јәтләри илә әлағәләндирир: «бизим тәсәввүрләр һәм ох-шарлығы, һәм дә әкслијә көрә әлағәләнә билир».¹⁵

Мүхтәлиф дилләрдә мәлум сөз категоријаларынын кәсб етдији јени мәна ејни јолла әмәлә кәлир. Мәсә-лән, әшјаларын хүсусијјәтләрини билдирән сөзләр бир сыра һалларда топлулуг мәнасы васитәсилә тәк әшја, јахуд шәхсин адына чеврилә биләр. Мүәллиф русча *сирота* «јетим» сөзүнүн вахтилә «јетимлик» мәнасында ишләндијини гејд едир (мүг. ет: *слепота* «корлуг», *тем-нота* «гаранлыг»¹⁶). Ејни мәсәләјә о, башга бир әсәрин-дә дә тохунмушдур: «бир сыра дилләрдә ејни мәналар бир-бириндән асылы олмајараг ејни јолла әмәлә кә-лир. Мәсәлән, бир чох конкрет-фәрди адлар, гисмән дә номина акентисләр, әшјаларын хүсусијјәтини билдирән адлардан, јахуд номина актионисләрдән ахырынчылар-да инкишаф едән топлулуг мәналары васитәсилә әмәлә кәлмишдир».¹⁷

М. М. Покровски семасиоложи тәдгигат үчүн морфо-ложи категоријаларын өјрәнилмәсинин хүсуси әһәмиј-јәти олдуғуну гејд едир. О јазыр: «Семасиолокија илә бизим мәшғәләләримиз морфоложи категоријала-рын өјрәнилмәсиндән башламышдыр. Бу саһәдә ассо-сиасија вә аналокијанын күчү о гәдәр ачыг-ашкардыр ки, һеч бир шүбһә доғурмур. Бизим сәләфләримиз исә ајры-ајры сөзләр үзәриндә ишләмишләр, она көрә дә онлар аналокија вә ассосиасија принципәриндән бол-бол истифадә етмәјә манечилик төрәдән мүхтәлиф чә-тинликләрлә таршылашмалы олмушлар».¹⁸ Башга бир мәғаләсиндә мүәллиф морфоложи категоријаларын се-масиолокијасы илә мәшғул олмасыны өзүнүн «үмумиј-јәтлә дилин психоложи мәсәләләринин ваһид олмасыны мүәјјән етмәк» нијјәтилә изаһ едир вә көстәрир ки, «бу мұлаһизә семасиоложи әдәбијјатда јохдур».¹⁹

¹⁵ М. М. Покровский. «Семасиологические исследования в области древних языков», сәһ. 28.

¹⁶ М. М. Покровский. О методах семасиологии, сәһ. 27.

¹⁷ М. М. Покровский. Семасиологические исследования в области древних языков, сәһ. 13.

¹⁸ Јенә орада, сәһ. 28.

¹⁹ М. Покровский. Несколько вопросов из области семаси-ологии, «Филологическое обозрение», т. XII, отд. I, сәһ. 65. Һәмчи-нин бах: М. М. Покровский. Семасиологические исследования в области древних языков, сәһ. 1.

М. М. Покровски семасиоложи тэдгигатларын морфолокијанын тэдгиги үчүн мүстәсна әһәмијјәти олдуғу-ну гејд едир. «Үмумијјәтлә, семасиолокија мөһкәм зәмин үзәриндә дајанмајынча морфоложи категоријаларын мүнтәзәм өјрәнилмәси вахты чатмамыш бир иш олачагдыр».²⁰

Мүәллиф семасиолокијанын синтаксисә мүнәсибәти мәсәләсіндән данышаркән гејд едир ки, «семасиоложи тэдгигатлар бүтүн, јахуд истәнилән дилләр үчүн јарајан бир сыра синтактик ганунларын кәшф едилмәсинә кәтириб чыхармалыдыр».²¹

М. М. Покровскини дүшүндүрән бүтүн бу мәсәләр индинин өзүндә белә өз актуаллығыны итирмәмишдир.

Әсримизин отузунчу илләринин әввәлләриндә семасиолокијанын истигамәтиндә мүнһүм дәјишикликләр нәзәр чарпыр: тәсвири вә структурал тэдгигат методлары өн плана чыхыр. Мәна дәјишмәләринин ән'әнәви тэдгигиндән бирдәфәлик әл чәкмәсәләр дә, о, арха плана кечир. Истигамәтин бу чүр дәјишмәси семантик универсаллыглар ахтарышына сәбәб олмушдур. Семасиологларын нәзәр-диггәтини даһа чох үмуми сәчијјәли синхрон һадисәләр вә лүгәтин структуруну мүнәзәр едән принципләр чәлб едир. Бу дөврдә семантик проблемләр јалныз сөzlәр сәвијјәсиндә дејил, даһа ашағы сәвијјәдә—бағлы (әлагәли) морфемләр сәвијјәсиндә вә даһа јүксәк сәвијјәдә—сөз бирләшмәлери вә онларын комбинәсијалары сәвијјәсиндә мејдана чыхыр.²²

Структурал семасиолокија, бир тәрәфдән, ән'әнәви семасиолокија, диқәр тәрәфдән исә, Сөсүрүн дил концепсијасынын наилијјәтләриндән бәһрәләнмишдир. Ән'әнәви семасиолокија мәнаны дил фәалијјәтинин мәнсулу

кими көтүрмүрдү. Структурал семасиолокија үчүн-сә мұхтәлиф лингвистик мәналары кениш мәнада дил фәалијјәтинин нәтичәси кими баша дүшмәк сәчијјәвидир. Бу тәфәккүр тәрзи, дил материалларына бу чүр јанашма Ф. де Сөсүрдән кәлир. Она көрә дә, дилчилик сәһәсиндә бөјүк бир чәрәјанын илк мәнбәји кими Сөсүр јарадычылығындан бир гәдәр тәфәррүаты илә бәһс етмәк ләзим кәлир.

Структурал семасиолокија үчүн Сөсүрүн үмуми дил концепсијасы фундаментал әһәмијјәтә маликдир. О, дилә мөхсүс олан ганунаујғунлуғларын һеч нәјә иснад етмәдән, јалныз дилин өзүндән чыхыш едәрәк мүнәзәрләшдирилмәсини мүмкүн һесаб едир: «Дил јалныз вә јалныз өзүнүн конкрет ваһидләринин гаршылашдырлы-масына әсасланан бир системдир».²³ Сөсүр дил ишарәсинин тәркиби, онун аңлајыш вә сәс тәрәфләринин гаршылыгы мүнәсибәти, дил ишарәсинин мұвафиг систем дахилиндә позитив бир ваһид кими дәјәр әлдә етмәси мәсәләләрини нәзәрдән кечирир. Дил системи өзүнә бәрәбәр (өзүнүн ејни) олан үнсүрләрин бир-бириндән фәргләнмәси вә бу фәргә әсасланан ваһидәти үзәриндә гурулмушдур. «Бүтүн лингвистик механизм јалныз вә јалныз ејнијјәт вә фәргләнмәләр әтрафында дөвр едир, һәм дә икинчиләр биринчиләрин әкс тәрәфидир (үзүдүр)»²⁴. Сөсүр бурадан дәјәр аңлајышына кәлиб чыхыр. О көстәрир ки, дилдә ејнијјәт аңлајышы дәјәр аңлајышы илә говушур вә бу, бүтүн семиоложи системләрә аиддир.²⁵ «Дил ваһиди мұрәккәб бир һадисә олуб, јалныз һәмин мұрәккәблији сахладығы мүддәтдә белә бир ваһид һесаб едилә биләр; ајры-ајрылыгда онун нә сәс, нә дә мәна тәрәфи ону дил факты етмир. Нә фикирләрин маддиләшмәси вар, нә дә сәсләрин чана кәлмәси, һәр шеј бир нөв һәмин әсрарлы һадисәјә кедиб чыхыр ки, «фикир-сәс» парчаланмалар (бөлүмләр, бөлкүләр) олмасыны тәләб едир вә дил ики формасыз күтлә арасында һәрәкәт едәрәк өз ваһидләрини ишләјиб һазырлајыр».²⁶

²⁰ М. М. Покровский. Семасиологические исследования в области древних языков, сәһ. IV.

²¹ М. М. Покровский. О методах семасиологии, сәһ. 27; һәмчинин бах: М. М. Покровский. Семасиологические исследования в области древних языков, сәһ. 20: «Синтактик бирләшмәләр вә онларын сөzlәрин мәналарынын дәјишмәсинә тәсири».

²² Ст. Ульманн. Семантические универсалии, — «Новое в лингвистике», V, М., 1970, сәһ. 252.

²³ Фердинанд де Сөсюр. Курс общей лингвистики. М.—Л., 1933, сәһ. 103.

²⁴ Јенә орада, сәһ. 109.

²⁵ Јенә орада, сәһ. 111.

²⁶ Јенә орада, сәһ. 112.

Сөзүн семантикасы садә бир шеј олмајыб, онун тәркиб һиссәләринин бир-биринә мүнәсибәти вә онларын вәһдәтинин бир вәһид шәклиндә дилин башга вәһидләри илә мүнәсибәти илә мүүјјән едилир.²⁷ Һәр ики мүнәсибәт дил вәһидиндә бирләшәрәк онун дил системиндәки дәјәрини мүүјјәнләшдирир. Сөзүн мәзмуну дилдәнхариц реаллығын ишә чәлб едилмәси илә тәјин едилир. Сөз системә дахил оларкән мәна илә јанашы дәјәрә дә јијәләнир, бу исә онун әһатәси илә мүүјјән олунур.²⁸

Сөсүрә көрә, дил вәһидинин ифадә етдији анлајышлар дилдән әввәл мөвчуд олмајыб, мәһз дил системинин мәһсулудур. «Әкәр сөзләр ирәличәдән верилмиш анлајышларын ифадәсинә хидмәт етсәјдиләр, онда онларын һәр бири истәнилән дилдә өзүнүн дәгиг гаршылығыны тапарды. Демәли, бүтүн һалларда биз ирәличәдән верилмиш идејалар әвәзинә системин өзүндән төрәјән дәјәри мүшаһидә едирик. Анлајыш мәнананы тәмсил едир, лакин [. . .] бу анлајышда илкин һеч илә јохдур. О, јалныз өзүнүн ејни гәбилдән олан башга дәјәрләрлә гаршылыглы мүнәсибәтләри илә мүүјјән едилән дәјәрдир вә онларсыз мөвчуд олмазды».²⁹

Дил ишарәсинин һәр ики тәрәфи бир-бириндән өтрү фәргләндиричи әләмәт вәзифәсини көрүр. Мүүјјән мәзмун мұвафиг сәс бирләшмәсиндә өз тәзаһүрүнү тапдығы кими, мүүјјән сәс комплекси мұвафиг идејаны доғурмасы илә марағлыдыр. «Дилдә анлајыш сәс субстансијасынын кејфијјәти, мүүјјән сәсләнмә исә анлајышын кејфијјәтидир»³⁰.

Бурадан белә бир нәтичә чыхыр ки, семасиолокија мәна һағғында елм олса да, о јалныз мәналарла мәңгүл ола билимәз. Биз мәналардан јалныз о заман даныша биләрик ки, онлар бу вә ја башга шәкилдә, бу вә ја башга формада өз тәзаһүрүнү тапмыш олсун.

Ән'әнәви семасиолокија илә мұғажисәдә структурал семантиканын проблемләри һәм сајча, һәм дә санбалча артмышдыр.

Бир сыра проблемләр ән'әнәви семасиолокијадан синхроник семантика саһәсинә кечмишир. Ст. Улмани

²⁷ Ф.-де Сөсүр. Көстәрилән әсәри, сәһ. 114.

²⁸ Јенә орада, сәһ. 115.

²⁹ Јенә орада, сәһ. 116.

³⁰ Јенә орада, сәһ. 105.

көстәрир ки, дескриптив метод тәтбиг едән синхроник семантика һәр сөзүн мәнасы вә онун мәзмун (мәна) тутуму илә, һәмчинин омонимлик, синонимлик, чоһмәналылыг, емоционал ортағлы мәналылыг, оноματοпоја, хусуси вә үмуми адларын фәрги [. . .] проблемләри илә мәшғүл олур. Синхроник семантиканын идеал мәғсәди чарпазлашыб синхроник систем әмәлә кәтирән ассиасијалары ашкар етмәкдир.³¹ Мүәллиф диахроник семантиканын вәзифәләри мәсәләсинә дә тохунур вә көстәрир ки, о, системин һәр бир үнсүрүнүн семантик сәләфини өјрәнир. Мәсәлән, диахроник семантика омонимләрлә мәшғүл олурса, бу вәзијјәтин конвергент фонетик инкишафымы, јохса мәнананын дивергент инкишафымы јолу илә әмәлә кәлдијини мүүјјәнләшдирмәјә чалышыр.³²

Мүасир семасиолокијанын ән сәчијјәви хусусијјәтләриндән бири онун мұвафиг материалы семантик саһәләр, семантик групплар үзрә тәдгиг етмәсиндәдир. Дилин лексик системи ејни шәкилдә тәшкил олунмамышдыр вә белә бир вәзијјәт мұхтәлиф саһәләрин тәдгиги заманы мұхтәлиф методларын ишләниб һазырланмасыны тәләб едир.

Ст. Улмани дилин лексикасынын истәр элементләринин сајы, истәрсә дә тәшкилатына көрә гејри-мүүјјән олдуғуну гејд едир. О көстәрир ки, лексик мәналар мұнтәзәм чәркәләр әмәлә кәтирмир. Лексик-грамматик парадигманын бу вә ја диқәр үзвләринин варлығы адәтән онун башга үзвләрин мөвчуд олуб-олмадығыны күман етмәјә әсас вермир. Гоһумлуг терминләринин әмәлә кәтирдији семантик чәһәтдән симметрик чәркәләр гејри-терминологии лексикада чоһ надир шејдир.³³

Мүәллиф семантик саһәләри ашағыдакы шәкилдә мүүјјән едир. Семантик саһәләр мурәккәб дахили тәшкилата малик бир бүтөв әмәлә кәтирән анлајыш саһәләридир ки, гаршылыглы шәкилдә бир-биринин зиддини тәшкил едән ајры-ајры үнсүрләрдән ибарәтдир.³⁴

³¹ St. Ullmann. Language and meaning.— „Word“. vol. 2, 1946, сәһ. 123—124.

³² Јенә орада.

³³ Ст. Ульманн. Дескриптивная семантика и лингвистическая типология. «Новое в лингвистике», II, М., 1962, сәһ. 21.

³⁴ Ст. Ульманн. Семантические универсалии. «Новое в лингвистике», V, М., 1970, сәһ. 288.

Мүасир семасиолокијанын мәшғул олдуғу проблемләр олдуғча кенишдир. Бура дил ишарэләринин структурунун өйрәнилмәси, мәтнин әмәлә кәлмәсиндә иштирак едән семиотик просесләр, семантик-грамматик универсаллыглар вә с. кими мәсәләләр дахилдир. Мүвафиг тәдғигат тәчрүбәсиндә ики мүнһүм тәмајүлә раст кәлмәк олур. Бунлардан бири емпирик фактлар, данышанларын изаһетмә габилијјәтләринә марағдыр.³⁵

С. Абраһам вә Ф. Кифер бу чүр ифрат емпиризми, чүмләләрә марағ көстәрмәји онунла изаһ едирләр ки, бир тәрәфдән, формал семантика өзүнүн бүтүн проблемләрини јалһыз чүмләләр үзәриндә һәлл етмишдир, о бири тәрәфдән исә, чүмләләрин грамматикасы дилин башга ваһидләринин грамматикасындан јахшы ишләнмишдир. Бундан башга, семантик нәзәријјәдә гаршыја чыхан вәзифәләр башга ваһидләрә нисбәтән чүмләдә даһа ајдын шәкилдә нәзәрдән кечирилиб дәрк олуна биләр.³⁶ Икинчи тәмајүл кениш үмумиләшдирмәләрә, семантик-грамматик параллелик вә универсаллыглар марағла сәчијјәләнир.³⁷

У. Вејнрејх көстәрир ки, «дилин семантик нәзәријјәсинин вәзифәси чүмләннин мәнасынын, онун тәркиб һиссәләринин там мүүјјән едилмиш мәналарындан нә јолла төрәмәсини изаһ етмәкдир».

Дилә структур мүнәсибәтин мејдана чыхдығы вахтдан бәри семасиолокијанын марағ даирәси хејли кеңишләнмишдир. Мәлүмдур ки, Сөсүр дил ваһидләринин мәнасынын онун башга (ејни сәвијјәли) ваһидләр системиндә тутдуғу јерлә, башга сөzlә, мүнәсибәтләр јығымы илә мүүјјәнләшдијини гәбул едирди. Мүасир тәдғигатчыдан өтрү белә бир јанашма артыг ганеедици дејил. У. Вејнрејх бу барәдә јазыр: лүғәтдә бир сөзүн мәнасынын һәмин лүғәтдәки башга сөzlәрин мәналары илә нечә мүүјјәнләшдијини баша дүшмәк, шүбһәсиз, мүнһүмдүр. Лакин чүмләннин мәнасынын ајры-ајры сөzlә-

³⁵ Бах: J. J. Katz, J. A. Kvefer. The structure of a Semantic Theory, "Language" vol. 39, №2, 1963, сәһ. 176.

³⁶ Бах: S. Abraham, F. Kvefer. A Theory of structural Semantics. The Hague Paris 1966, сәһ. 8.

³⁷ Бах: У. Вејнрејх. О семантической структуре языка. «Новое в лингвистике», V, М., 1970, сәһ. 166—167; јенә онун: Explorations in Semantic Theory, The Hague-Paris, 1972, сәһ. 49—65.

рин мәналарындан нә јолла тәшкил едилмәси һәлә дә нәзәрә алынмамышдыр. Дили тәшкил едән элементләр сонлу (лексикон) вә сонсуз (грамматика) олмағ үзрә бөлүнүрсә, семантиканын јалһыз лүғәти нәзәрдән кечирдијини дүшүнмәјә әсас јохдур. Синтаксиссиз семантика олмамалыдыр. Кәләчәкдә семантик мүлаһизәләр сөзүн контекстдәки давраһышыны нәзәрә алмалыдыр. Семантик тәһлилин объектләри тәкчә тәшкиледичиләр (логикатик тәһлилин объектләри тәкчә тәшкиледичиләр (logikativ) силсиләси (зәнчири) дејил, әксинә, јахшы формалашмыш, гејри-мүүјјән олуб-олмамасына фәрг гојулмадан мүкәмәл батини структурлар олмалыдыр.³⁸

Семантик тәһлилдә батини структур мәсәләләринин сәтһи структур мәсәләләриндән ајыр едилмәси мүасир лингвистик семантика елми гаршысында бир зәрурәт кими дајанмышдыр.

Лингвистик синхроник семантика өзүнүн бир сыра принципләрини ишләјиб һазырламышдыр. Бунлар ашағыдакылардыр:

Дублирә етмәк принципи. Семантик ваһидләрин гурулушу һеч олмаса өзүнүн әсас чизкиләриндә персептив (дујулан, гавранылан) аләмин фрагментләринин гурулушуну тәкрар едир. Бу принцип референтин тәһлилинә әсасән семантик әләмәтләрин мүүјјәнләшдирилмәсини нәзәрдә тутур. Ондан даһа чох тәркиби тәһлил заманы истифадә едирләр.

Ихтисар принципи (јахуд **Потебија принципи**). Бу принципә көрә, семантик ваһидләр дујулан персептив аләмин фрагментләриндә олан бүтүн мәлүматы вермирләр.

Һолт принципи. Мүүјјән ишарәнин мәзмун планына дахил олан семантик тәркибләрин сајы һәмин ишарәләрин иштирак етдији гаршылашдырмалар јығыны илә мүүјјәнләшир.

Семантик саһәләр принципи. Мүрәккәб семантик ваһидләр семантик охшарлығ әсасында хүсуси коллектив ваһидләрдә—парадигматик мүнәсибәт саһәси (Трир саһәси) вә синтагматик мүнәсибәтләр саһәси (Портсиг саһәси) олмағ үзрә группашырлар.

Дискретлик принципи. Семантик ваһидләр (хүсусән элементар ваһидләр) дискрет оларағ тәсвир едилә биләрләр.

³⁸ У. Вејнрејх. Көстәрилән әсәри, сәһ. 112, 113, 116.

Ишарә функцијасы принципи. Дилдә ишарә функцијасынын гаршылыгылы ејнимә'налылығынын позулмасы, јә'ни чохмә'налылыгы (синонимлик) вә әксмә'налылыгы долајысы илә дил гурулушунун анализизм вә синтетизм, јә'ни ишарәнин нисби мотивләшмәсинин дәрәчәси кими хусусијјәти илә бағлыдыр.

Нишанланма принципи. Чох вахт ики грамматик форманын X вә Y гаршылашдырылмасы заманы онларын биринә (дејәк ки, X -ә) мүәјјән A категориал мә'насы бәркидилір (иснад верилір) (јә'ни $\frac{X}{A}$ ишарәси мөвчуд олур), башга форманын (Y) исә A илә сабит әлағәси олмур $\frac{A, \text{јахуд гејри-}A}{Y}$.

Јајылма принципи. Әкәр X вә Y ики гаршы-гаршыја гојулмуш ишарәләрдирсә, онда X ишарәсинин A мә'насы ја X даирәсиндә чәмләшә биләр, ја да о, башга ишарәләрә (W, Z) јајыла биләр. Биринчи һалда дејирләр ки, A интенсивдир, икинчи һалда дејирләр ки, A екстенсивдир. Јајылма принципинә кәрә, гаршылашдырманын интенсив үзвү мәһдуд, екстенсив үзвү исә нисбәтән кениш бирләшә билмәк габилијјәтинә маликдир.

Изоморфизм принципи. Ишарәләрин сәвијјәси илә дилин планларындан олан сәвијјәләр (јә'ни ифадә планы вә мәзмун планы) охшар шәкилдә тәшкил олунмушдур.

Бирдили тәрчүмә принципи. Семантик ваһидләрин бөлүнә билмәси сөзүн ејни дилин башга сөzlәри васитәсилә тәјин едилмәсинин гурулушунда (структура) тәзаһүр едир.

Семантемин нүвәси вә учғары принципи. Семантемин (семләр јығыны) дахили гурулушу беләдир: нүвә адланан инвариант һиссә вә контекстдән асылы олуб, семантемин учғары адланан һиссә.

Семләрин јекчинс олмамасы принципи (Грејмас принципи). Елементар семләр (гисмән грамматик категоријалар) принципчә јекчинс дејилдир—онларын бәзиләринин хусусијјәтләр (унар мүнәсибәтләр) характери вардыр; мәсәлән, чанлылыгы, чинс, сај; башгаларынын—ар мүнәсибәтләри характери вардыр (бинар, тернар); мәнсубијјәт јијә вә аид олан әшјалары нәзәрдә тутур; јә'ни темә бир чох сөzlәр чүтү мұвафиг кәлир ки, онлардан бири јијәни, о бири јијәләнмәк объектини ифадә едир; тәсирлилик объект, һәрәкәт вә субјекти нәзәрдә

тутур; инструменталлыгы (васитәлилик) аләт, субјект, һәрәкәт вә объект нәзәрдә тутур вә с. Бундан башга, бир сыра категоријалар бирдән артыгы тәсвир олунаи ситуасија илә бағлыдыр. Мәсәлән, шәртилик, күзәшт, сәбәбијјәт категоријалары бу гәбилдәндир.³⁹

Түрк дилләринин материаллары әсасында лексик-семантик проблемләрин гојулушу вә һәллинин тарихи чох дә гәдим дејил.

Мөвчуд түрколожии әдәбијјатда семасиоложи проблемләрә үч шәкилдә раст кәлмәк олур. Биринчиси, морфоложи тәдгигат әсәрләриндә гаршыја чыхан нитг һиссәләринин үмуми семантикасы⁴⁰ шәклиндә. Бу, дилчилијин ән гәдим мәсәләләриндән олмасына бахмајараг, өз елми әһәмијјәтини һәлә дә итирмәмишдир. Бу вә ја дикәр нитг һиссәсинин үмуми семантикасы һаггында аңлајыша малик олмадан мұвафиг сөzlәрин семантик тәдгиги илә мәшғул олмаг мүмкүн дејилдир. Белә ки, чохмә'налылыгы, синонимлик, антонимлик кими семантик һадисәләр ејни грамматик категорија дахилиндә баш верир. Бундан әлавә, сөзүн бирләшмә имканы проблеминин мұхтәлиф аспектләрдә өјрәнилмәси кәстәрмишдир ки, сөзүн валентлији һәр шәјдән әввәл онун бу вә ја башга нитг һиссәсинә мәнсубијјәти илә мүәјјән олунур: сөзүн мүәјјән грамматик синфә мәнсубијјәти һәмин сөзүн там валент хусусијјәтләр јығымыны гејдә алыр.⁴¹

Дилин семантик тәрәфи мұхтәлиф шәкилләрдә морфоложијада да, синтаксисдә дә тәзаһүр едир.⁴²

Бу, һәр шәјдән әввәл, морфоложи категоријаларын ејни кениш семантик саһәдә өзүнү кәстәрән систем әләгәләриндә баш вермәси вә сөзүн семантик хусусијјәт-

³⁹ Д. Лекомцев. Принципы лингвистической синхронической семантики. «Проблемы семантики», М., 1974, сәһ. 47—57.

⁴⁰ Бах: «Азәрбајҗан дилинин грамматикасы», 1, 1960, §28, 31, 143, 144, 148, 200, 216, 269—270, 604—606 вә с.

⁴¹ Б. М. Плискина. К исследованию валентностных свойств слова. — «Проблемы семасиологии и лингвистики», вып. I, ч. II, Рязань, 1973, сәһ. 223. Һәмчинин бах: М. Д. Степанова. О внешней и внутренней валентности слова. «Иностранный язык в школе», № 3, 1967; В. А. Лебедев. Обязательная синтаксическая валентность английского существительного. (Авт. канд. дисс.), М., 1969.

⁴² В. Севортян. Несколько замечаний к тюркологическим исследованиям по грамматике. «Советская тюркология», 1970, № 3, сәһ. 8.

лэринин онун синтактик вэзифэлэри (ишлэнмэси) гаршысында мүэјјән мөһдудийјәтләр гөјмәси илә бағлыдыр.

Түрк дилләри лексикасынын бир систем кими өјрәнилмәсинә әсримизин 60-чы илләриндән башланымлышыдыр. «Түрк дилләри лексикасынын тарихи инкишафы»⁴³ китабында түрк сөзләри ашағыдакы мә'на групплары (тематик групплар) үзрә өјрәнилмишдир: гөһумлуг терминләри; ев һејванлары вә вөһши һејванларын адлары; сифәтләр; һәрәкәт фе'лләри; һисси гаврама фе'лләри. Әсәрдә үмуми семантикасына көрә мүэјјән группларда чәмләнмиш сөзләр чәрчивәсиндә инкишафын ганунауј-гунлуглары ашкар едилмишдир. Мә'лум олмушдур ки, сөзләрин нәзәрдән кечирилән дәрәчәләринин (разряд) һәр биринин мә'на инкишафынын өз хүсусијјәт вә имканлары вардыр.⁴⁴ Гөһумлуг терминләринин әксәријјәтинин семантик инкишафы тарихән үмуми, ајырдедилмәз, кениш мә'надан даһа чох конкрет мә'наја доғру кетмишдир. Мәсәлән, *әр 'киши', 'еркәк' > 'әр'* вә с. Тәснифи гөһумлуг системинин аңлајышларыны билдирән терминләрдә семантиканын даралмасы мүшәһидә олунур. Онлар кечмишдә киши вә гадын хәтти үзрә гөһумлар синфини билдирдикләри һалда, сонралар бу синфә дахил олан мүэјјән гөһуму билдирмәјә башламышлар. Тәснифи гөһумлуг системинин арадан чыхмасы илә әлағәдар оларағ бә'зи терминләр тәснифи чизкиләрини итирир вә онларын семантикасы кенишләнир.⁴⁵ Түрк дилләриндә һәрәкәт фе'лләри мүэјјән семантик әламәтләрә көрә ики бөјүк група бөлүнүр: 1) үмуми мә'налы фе'лләр; 2) хүсуси мә'налы фе'лләр.

Биринчи група мә'нача бир-биринин әксини тәшкил едән вә ифадә етдикләри һәрәкәтин истигамәтинә көрә фәргләнән дөрд чүт дахилдир. Икинчи група һәрәкәтин тәрзини, һәрәкәтдә маневәнни дәф етмәји, һәрәкәтин сүр'әтини билдирән фе'лләр дахилдир. Һәр ики группун семантикасы мә'нанын үмумидән хүсусијә инкишафыны нүмајиш етдирир.⁴⁶ Һисси гаврама фе'лләринин әсас фәргләндиричи хүсусијјәти онларын субјектив шәкилдә гејдә көтүрүлмүш һисси гаврајышы ифадә етмәсидир.⁴⁷

⁴³ «Историческое развитие лексики тюркских языков», М., 1961.

⁴⁴ Јенә орада, сәһ. 4.

⁴⁵ Јенә орада, сәһ. 77—78.

⁴⁶ Јенә орада, сәһ. 291.

⁴⁷ Јенә орада, сәһ. 295.

Нитг фе'лләринин мәзмуну бу мәзмунун структуруну да мүэјјән едир. Белә ки, мәзмунларында дахили нитг објекти олан нитг фе'лләринин әксәр һиссәси ад вә көмәкчи фе'лин бирләшмәсиндән әмәлә кәлир.⁴⁸ Әсәрдә лексик вә грамматик категоријаларын мүнәсибәти мәсәләси илә әлағәдар оларағ көстәрилир ки, грамматик категоријалар аңлајышы әсасын конкрет лексик мәзмуну илә ғырылмаз шәкилдә бағлыдыр. Она көрә дә грамматик категоријаларын тәһлили онларла гаршылығлы тәсирдә олан мұвафиг мәзмундан сәрф-нәзәр едә билмәз. Грамматик категоријалар лексика илә шәртләнир вә онларын јайылмасынын мөһдудлуғу бунунла бағлыдыр.⁴⁹

Дилин лүғәт тәркибинин лексиколожи вә семасиоложи тәдғиги системли јанашма тәләб етдијиндән мұвафиг үмуми түрколожи әсәрләрә тәсадүф олунмур.* Ајры-ајры түрк дилләринин лексиколожи тәдғигинә һәср едилмиш әсәрләрдә лексиколожи илә семасиоложианын бир-бириндән фәргләндирилмәси тәшәббүсүнә дә раст кәлмәк олур.⁵⁰

Белә әсәрләрдә адәтән семантика (семасиоложи) вә онун вэзифәләри, мәфһум вә мә'нанын гаршылығлы мүнәсибәти, бә'зи семантик һадисәләрин (чохмә'налылығ, синонимлик, антонимлик вә һәтта омонимлик) маһијјәти һағғында илкин (элементар) мә'лумат верилир.

⁴⁸ Историческое развитие лексики тюркских языков, М., 1961, сәһ. 459.

⁴⁹ Јенә орада, сәһ. 320—321.

* Н. В. Брандын «Түрк дилләринин лүғәт тәркибинә даир тәдғигләр» әсәри бу барәдә истисна тәшкил едир. Мүәллиф чохмә'налылығ, мә'на дөјишмәләринин нөвләри, мә'нанын кенәлмәси, даралмасы, мә'на дөјишмәләринин тарихи, социал вә психоложи мотивләри, метафорик ифадә тәрзи, табу вә евфемизм, семантик универсаллығлар кими мәсәләләри нәзәрдән кечирир. (Н. W. Brands. Studien zum wortbestand der Gürk Sprachen. Leiden, 1973, сәһ. 68—96)

⁵⁰ Ф. Камол. Узбек тили лексикасы. Тошкент, 1953; С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајҗан дилинин лексикасы, Бақы, 1958. (Әсәрин 1971-чи ил нәшри «Мүасир Азәрбајҗан дили (лексика)» адланыр); Г. Г. Мусабаев. Современный казахский язык (I, лексика), Алма-Ата, 1959; Б. М. Юнусалиев. Киргизская лексикология, I, Фрунзе, 1959; А. Кайдаров, Ф. Сәдвакасов, Т. Талыбов. Һазырки заман уйғур тили (I, лексика вә фонетика), Алмута, 1963; О. Орузбаева. Словообразование в киргизском языке, Фрунзе, 1964; «Современный татарский литературный язык», М., 1969, Г. Бағыров. Азәрбајҗан дилиндә фе'лләрин лексик-семантик инкишафы, Бақы, 1971.

С. Чәфәров «Мүасир Азәрбајчан дилинин лексикасы» әсәриндә јазыр: «Һәр һансы бир дили јакшы вә дәриндән тәдгиг етмәк үчүн онун бир-бириндән фәргләнән бу вә ја дикәр саһәсини ајрылығда көтүрүб өјрәнмәк лазымдыр».⁵¹ Бу принцип семасиоложи проблемләрә тәтбигән дә дүзкүндүр. Түрк дилләри материаллары әсасында сон вахтлар јазылмыш әсәрләрин мүәллифләри мөһз бу јолла кетмишләр,⁵² јәни онлар даһа дар мөвзулара киришмәк һесабына тәдгигатда даһа чох дәринлијә наил олмушлар.

С. К. Кенесбајев бүтүн бир лексик-семантик ваһид кими көтүрүлән сөз вә јакуд ифадәнин тарихи-кәнетик чәһәтдән илкин, әсас мәнаја малик олдуғу фикриндәдир. Мүәллифә көрә, мөһз бу мәна данышан вә динләјән тәрәфиндән ејни чүр баша дүшүлүб, нәсилдән-нәслә өтүрүлүр. Сөз башга сөзләрлә әлағәјә кирәрәк бир сыра төрәмә (мәчәзи) мәналар вә онларын чаларыны дүзәлдир.⁵³

У. Т. Турсунов вә Н. Р. Рәчәбов бу фикирдәдиләр ки, семантик бағлылығ семантик сәрбәстлик кими нисби әләмәтдир. Јалныз лексик чәһәтдән там мәналы сөзләрин сәрбәст мәнасы вардыр, сөз бу мәнада бирдән чох сөзлә бирләшә биләр; онун контекстуал јығымынын там характери вардыр ки, бу мәнанын ајырдыр

едилмәсинә көмәк едир—јалныз белә һалларда сәрбәст мәнадан данышмағ олар.⁵⁴

Н. Т. Голубева «Семантик бағлылығын дәрәчәсинә көрә чохмәналы фе'лин мәналарынын характери барәсиндә» мәғаләсиндә белә бир фикир ирәли сүрүр ки, сөзләрин бағлылығы дәрәчәси һәр шәјдән әввәл онларын бирләшмәсинин семантик нәтичәси илә мүәјјән олунур. Мүвафиг нәтичә бирләшән сөзләрин мәналарындан кәјфијјәтчә фәргләнән јени бир шәјдирсә, биз мәналарын там бирләшмәсиндән даныша биләрик. Бу, идиомларда баш верир вә бу чүр мәналар идиоматик мәналардыр. Семантик нәтичә бирләшмәнин тәркиб һиссәләринин мәналары һағгында мүһакимә јүрүтмәјә имкан верирсә, һәмин мәналар дилин лексик-семантик системинин малы олуб, тәчрид олунмуш сөздә онун потенциал мәнасы кими мөвчуддур.⁵⁵

А. Әләкбәровун «Лексик семантикаја систем-структур јанашма» адлы мәғаләсиндә нитгин илкин фәргләндирилмәсиндән асылы оларағ лексемләрин парадигматик-синтагматик параметрләринин нәзәрә алынмасы шәртилә лексик семантикаја систем-структур јанашма диггәти чәлб едир. Мүәллиф көстәрир ки, «дил-нитг» бүтөв тәшкилатында систем вә стркутр анлајышлары мүһүм (мәркәзи) рол ојнајыр.

Г. Һ. Чәфәровун «Гоһумлуг терминләри дилин семантик системи вә грамматик гурулушунда» мәғаләсиндә семантик саһә «бир-бириндән негатив (инкари) шәкилдә фәргләнән вә бир-бири илә гаршылығлы шәкилдә бағлы олан анлајышларын вәһдәти» кими, семантик систем исә гаршылығлы шәкилдә бир-бирилә бағлы олан вә мүрәккәб даһили тәшкилата (мәна, сәсләнмә) малик олан дил ваһидләринин вәһдәти кими мүәјјән едилир. Мәғаләнин әсас нәтичәләриндән бири будур ки, семантик тәдгигат үчүн грамматик вә сөздүзәлтмә тәһлили олдуғча зәруридир.

А. Матгазыјев «Семантик дәјишилмә дилин даһили факторудур» мәғаләсиндә лексиканын инкишафы просесини ашағыдакы планда нәзәрдән кечирмәји лазым билир: 1) Лексиканын мадди инкишафы: а) јени сөз-

⁵¹ С. Чәфәров. Көстәрилән әсәри, сәһ. 5.

⁵² С. К. Кенесбаев. О смысловой характеристике слов (на материале казахского языка). «Вопросы казахского языкознания», Алма-Ата, 1959, сәһ. 5—15; «Тюркская лексикология и лексикография», М., 1971; А. Г. Алекперов. О системно-структурном подходе к лексической семантике. «Советская тюркология», 1974, № 2, сәһ. 13—25; Г. Г. Джафаров. Термины родства в семантической системе и грамматической структуре языка (на материале азербайджанского и русского языков), «Советская тюркология», 1974, № 3, сәһ. 19—31; А. Матгазиев. Семантическое изменение слов — внутренний фактор языка (на материале узбекского языка). «Советская тюркология», 1974, № 5, сәһ. 67—71; Г. И. Мәшәдијев. Заман зәрфләринин семантикасы, «Азәрбајчан ССР ЕА Хәбәрләри», Әдәбијјат, дил вә инчәсәнәт серијасы, 1976, № 4, сәһ. 88—94; Гүдрәт Чәфәров. Азәрбајчан дили сајларынын семантик системи, «Азәрбајчан ССР ЕА Хәбәрләри», Әдәбијјат, дил вә инчәсәнәт серијасы, 1979, № 4, сәһ. 92—96; А. К. Алекперов. Лексическая семантика простых глаголов в современном азербайджанском языке (АДД), Баку, 1980.

⁵³ С. К. Кенесбајев. Көстәрилән әсәри, сәһ. 5. Мүг. ет; А. Қайдаров вә башгалары. Көстәрилән әсәр, сәһ. 20—21.

⁵⁴ У. Т. Турсунов, Н. Р. Раджабов. Из истории изучения омонимов в узбекском языке, «Тюркская лексикология и лексикография», сәһ. 95.

⁵⁵ «Тюркская лексикография и лексикология», сәһ. 82.

ләрин мејдана кәлмәси; б) көһнә сөзләрин арадан чыхмасы; 2) Сөзләрин фонетик инкишафы; 3) Сөзләрин семантик инкишафы: а) мә'нанын кенәлмәси; б) мә'нанын даралмасы; в) мә'нанын башга чүр баша дүшүлмәси (переосмысление); г) мә'нанын ихтисаслашмасы (специализация); ғ) мә'нанын фәргләнмәси (дифференциация); 4) Сөзләрин функционал инкишафы. Мәгаләдә өзбәк дилиндә бә'зи сөзләрин семантик дәјишмәси тарихи нәзәрдән кечирилир.

Г. Чәфәровун «Азәрбајчан дили сајларынын семантик системи» адлы мәгаләсиндә гапалы систем әмәлә кәтирән мигдар сајларынын семантик ардычыллыгы гајдалары (силсиләвилик, дөврилик, үмуми вә мәһәлли семантик саһә вә башлангычлар), һәмин гајдаларын сајларын семантик вә синтактик мүнәсибәтләриндә ролу мәсәләләри арашдырылмышдыр.

А. Әләкбәровун «Мүасир Азәрбајчан дилиндә садә фә'лләрин лексик семантикасы» адлы докторлуг диссертасиясында мұвафиг материаллар әсасында, мә'на, лексик семантика семиоложи моделләшдирмә методунун көмәји илә тәдгиг едилир.*

Бүтүн бу гәбилдән олан әсәрләрин мејдана кәлмәси кәләчәкдә түрк дилләри мұтәхәссисләриндән семасиоложи тәдгигатлар саһәсиндә бир чох наилијјәтләр көзләмәјә әсас верир.

«Мүасир Азәрбајчан дилинин семасиолокијасы» очеркләриндә семантик проблемләрдән јалныз бә'зиләри (сөзләр арасында бир сыра семантик вә ономасиоложи мүнәсибәтләр јә'ни, синонимлик, антонимлик, омонимлик мәсәләләри, еләчә дә чохмә'налылыг һадисәси, сөзләр арасында мә'нача вә шәкилчә мүнәсибәтләрин нөвләри) өјрәнилир.

Бу әсәрдә (очеркләрдә) семантик тәдгигатлар нитг һиссәләри үзрә апарылыр, бу исә мүасир семантик принципләрдән биринә ујғун кәлир: семантик һадисәләр ајрыча көтүрүлмүш ваһидләрдә дејил, мұәјјән групла-ра мәнсуб олан ваһидләр арасында баш верир.

* Биз бу кириш очеркиндә чохмә'налылыг, синонимлик, омонимлик вә антонимлијин хусуси вә тәтбиги мәсәләләринә һәср олунмуш әсәрләрә тохунмадыг. Һәмин әдәбијјат бу «Очерк»ин мұвафиг бөлмәләриндә өз әксини тапмышдыр. Еләчә дә ајры-ајры ифадәләр, морфемләр вә синтактик ваһидләрин семантикасына һәср едилмиш әсәрләр бизим мөвзудан кәнарда галдыглары үчүн бу хуласәјә дахил едилмәмишдир.

ЛЕКСИК СЕМАНТИКАНЫН БӘ'ЗИ МЕТОДОЛОЖИ МӘСӘЛӘЛӘРИ

Лексик мә'нанын систем-структур вә парадигматик-синтагматик чәһәтдән өјрәнилмәси вәзифәси әввәлчәдән бир сыра онтологжи вә методоложи мәсәләләрин мұзакирә олунмасыны тәләб едир. Ајдындыр ки, семасиолокијанын һәр һансы хусуси проблеминин һәлли билава-ситә тәдгигат объектинин тәбиәти илә шәртләшән мұһүм нәзәри мәсәләләрин бу вә ја башга чүр баша дүшүлмәсиндән асылыдыр. Мәсәлән, «полисемија-синонимија» кими мәркәзи семасиоложи проблем сөзүн дилдә ајрыча, мұстәгил лексик мә'насыны ајдынлашдырмадан һәлл едилә билмәз. Д. Н. Шмелјов јазыр ки, әслиндә һәр бир тәдгигатчы лексиканын бу вә ја диқәр саһәсини семантик чәһәтдән тәдгиг етмәјә башларкән, өзүнүн чыхыш нөгтәси кими көтүрүлмүш нәзәри мұддәаларыны вә методоложи принципләрини әсасландырмаға мөчбур-дур.⁵⁶ О бири тәрәфдән, лексик-семантик тәһлил зама-ны семиотик апарат да чәлб олунмалыдыр. В. А. Звегинцев семиотиканы (ишарә һаггында үмуми нәзәриј-јәни) һәтта ичтимаи елмләрин ријазиијаты адланды-рыр⁵⁷. Семиотиканын идрак нәзәријјәси илә әлағәләрин-дән исә А. Шафф вә К. Клаус, Л. О. Резников вә Л. А. Абрамјан өз китабларында әтрафлы бәһс етмиш-ләр (бу китаблар 60-чы илләрдә чапдан чыхмышдыр). Әлбәттә, лексик мә'наны мәнтиги, психоложи үсулларла тәдгиг етмәк һәлә һеч дә сырф дилчилик елминин вәзи-фәси сајылмамалыдыр, чүнки дилин гурулушу нә тә-фәккүрүн ганунлары, нә дә нитг фәалијјәтидир: психо-лингвистика, социалингвистика кими саһәләр даһа чох «харичи» дилчилијә аиддир.

Дилчиликдә структурализм бу гәнаәтә кәлмишдир ки, дил системдир. Бурадан да мүасир дилчилијин «үмуми систем нәзәријјәсинә» гошулмасы мејли доғур. Мәсәлән, М. С. Гарајева белә һесаб едир ки, дилин системи вә онунла бағлы структуру анлајышлары һаггында зидди-јәтли фикирләр мүасир елмдә мұвафиг нәзәријјәнин ла-зымынча ишләнмәмәси илә әлағәдар олуб, бир нөв үмуми

⁵⁶ Д. Н. Шмелев. Проблемы семантического анализа лексики. М., 1973, сәһ. 8.

⁵⁷ Бах: В. А. Звегинцев. Язык и лингвистическая теория. М., 1973, сәһ. 215.

вэзијјетин ин'икасыдыр⁵⁸. Анчаг суал олуна билэр ки, белэ бир нэзэријјетин јаранмасы имканы нэ дэрэчэдэ реалдыр? Һәмин суала эсасландырылмыш чавабы И. В. Блауберг вэ Е. Г. Юдинин эсэриндэ тапмаг мүмкүндүр. Мүэллифлэр јазырлар ки, систем јанашмасы (системный подход) јахын кэлэчэкдэ мәһз методоложи чэрэјан кими инкишаф едиб сөзүн эсл мә'насында нэзэријјэ чеврилмэјэчэк (элбэттэ, бу, һеч дэ онун әһәмијјетини азалтмыр)⁵⁹.

Дил һәм дэ ишарэлэр системидир. Төсадүфи дејил ки, «схем—норма—узу» (Л. Јелмслев), «систем—норма—нитг» (Ј. Косериу), «структур, субстанционал, коммуникатив сәвијјэлэр» (М. Гарајева) вэ б. к. бөлкүлэр мәһз семантик үчлүклэ сөсләшир: синтактика—семантика—прагматика. Бунлардан синтактика илэ семантика «дилэ» ујгун кәлир, «нитгдэ» исэ үстәлик прагматика (тарихи, мәдәни, сосоиоложи, психоложи вэ с. екстралингвистик шәртлэр) әлавә олунур. Кеорг Клаус белә һесаб едир ки, материалист идрәк нэзэријјәси бахымындан дил ишарәси дөрд мүхтәлиф аспектдә сәвијјәләндирилә биләр: 1) структур-синтактик, 2) семантик, 3) сигматик, јә'ни эшјаны нишанлама, адландырма, 4) прагматик аспект (дилдән истифадә етмә, психоложи вэ сосоиоложи амилләр).⁶⁰ Көрүндүјү кими, бурада јенә дэ һәм систем-структур (парадигматик-синтагматик), һәм семасиоложи-онома-сиоложи, һәм дэ психолингвистик-сосолингвистик чәһәтләр нэзәрә алынмышдыр.

Мүасир дилчиликдә сәвијјә функција, систем, структур кими эсас мәфһумлары ифадә едән терминләр чохмә'налыдыр. Сон илләрдә билаваситә дилчиликдә систем вэ структур аңлајышларына кениш тәдгигат эсәрләри һәср олунмушдур⁶¹. Амма јенә дэ белә бир суал

⁵⁸ Бах: М. С. Караева. К конкретизации понятия «система языка». «Уч. зап. АПИ языков им. М. Ф. Ахундова», сер. XII, яз. и лит., 1972, № 2, сәһ. 37.

⁵⁹ И. В. Блауберг, Э. Г. Юдин. Становление и сущность системного подхода. Изд-во «Наука», М., 1973, сәһ. 91.

⁶⁰ Г. Клаус. Сила слова. М., 1967, сәһ. 13—17.

⁶¹ А. С. Мельничук. Понятие системы и структуры языка в свете диалектического материализма. «Ленинизм и теоретические проблемы языкознания». М., 1970; В. М. Солнцев. Язык как системно-структурное образование. М., 1971; Г. П. Мельников. Системный подход в лингвистике. «Системные исследования», 1972,

гаршыја чыхыр ки, систем вэ структур һаггында олан мүлаһизәләрдән һансыларыны үстүн тутмалыјыг? Мәсәлән, Бајрам Таһирбәјов эсасән Г. Мелников вэ В. Солнцевин гәбул етдикләри үмумелми концепсијаја гошулур. Һәмин концепсијанын даһа сәмәрәли олдуғуну сүбута јетирмәк мәгсәди илэ мүәллиф Ф. Енкелсин «Анти-Дүринг» эсэриндән (бир нөв фәлсәфи дајаг кими) ашағыдакы ситаты кәтирир: «Биз тәбиәти, јахуд бәшәријјетин тарихини, јахуд да бизим өз мә'нави фәалијјәтимизи фикрән нэзәрдән кечирдикдә, әввәлчә гаршымыза сонсуз бир әләгә вэ гаршылыглы тә'сирләрин гарышыб бирләшдији бир мәнзәрә чыхыр ки, бу мәнзәрәдә дэ һеч бир шеј һәрәкәтсиз вэ дәјишилмәз галмыр, һәр шеј һәрәкәт едир, дәјишилик, төрәјир вэ јох олур⁶². Көрүндүјү кими, бурада материалист диалектиканын үмуми мәнзәрәси верилмишдир. Ф. Енкелсин өзү дэ гејд едир ки, «дүңја һаггындакы бу ибтидаи, садәләһ... бахыш гәдим јунан фәлсәфәсинә хас иди вэ буну илк дәфә һераклит белә ајдын ифадә етмишди», «лакин бу бахыш бүтүн һадисәләр мәнзәрәсинин үмуми характерини дүзкүн гавраса да, һәмин мәнзәрәни тәшкил едән тәфәррүаты изаһ етмәк үчүн һәлә кифәјәт дејилдир, биз исә, нә гәдәр ки, бу тәфәррүаты билмирик, үмуми мәнзәрә дэ бизә ајдын дејилдир. Бу тәфәррүаты дәрк етмәк үчүн биз бунлары өз тәбии вэ ја тарихи рабитәсиндән ајырыб һәр бирини ајрылыгдә өз хассәләринә көрә тәдгиг етмәјә мәчбуруг⁶³. Б. Таһирбәјов исә бүтөв объекти систем, бүтөвүн бир-бири илэ бағлы һиссәләрини элементләр, гаршылыглы әләгәләр шәбәкәсини дэ системин структуру адландырараг, белә бир нәтичә чыхарыр ки, «систем», «элементләр» вэ «структур» терминләрини мәһз бу чүр баша дүшмәк даһа сәмәрәли вэ фәјдалыдыр. Гәрибә бурасыдыр ки, структуру гејрисабит вэ дәјишкән әләгәләр һөрүјү кими көтүрән мүәллиф совет философларына, хусусән В. И. Свидерски вэ В. С. Түхтинә истинад едир. Һалбуки һәмин философларын эсәрләриндә, әксинә, сәһбәт сабит әләгәләр-

М., 1972, сәһ. 184—205; Общее языкознание (внутренняя структура языка), М., 1972. (Глава I: О понятиях языковой системы и структуры языка).

⁶² Б. Г. Таирбеков. Еще раз о системе и структуре. «Уч. зап. АГУ им. С. М. Кирова», сер. яз. и лит., 1974, № 1, сәһ. 16.

⁶³ Ф. Енкелс. Анти-Дүринг. Бақы, 1967, сәһ. 16.

дөн кедир⁶⁴. Бизим философларымыз систем-структур принциплэрин гносеоложи вэ методоложи эсасларыны дэриндэн өйрөнмиш, диалектик материализмин мазмун вэ форма, кэмијјэт вэ кејфијјэт, бүтөв вэ онун һиссэлэри вэ б. к. категоријалары илэ үзүи элагэдэ тэдгиг етмишлэр. Бунларын һамысынын эһэмијјэти шүбһэсиздир. Лакин әкәр биз ән мүһүм методоложи вэзифэдән вэ үмдэ систем-структур идејадан данышырыгса, онда мүтәхәсслэрин ардынча системин бүтөвлүјүнү (Блауберг) вэ структурун инвариантлығыны (Овчинников) эсас амиллэрдән сажмалыјыг. Н. Ф. Овчинников јазыр: «Структуру системин инвариант аспекти кими мүэјјәнләшдирәкән, биз хусусилә гејд етмәк истәјирик ки, «структур» мәфһуму системин сабитлијини, мүһафизәсини, сахланмасыны ифадә едир»⁶⁵.

Һәгигәтән, дилин гурулушу өйрәниләркән, дил ваһидлэринин ејнијјэти, сабитлији, инвариантлығы проблеми диггәт мәркәзиндә олур. Һәтта дилин тарихи инкишаф ганунаујунлуғлары тэдгиг едиләркән јенә дә тәкамүл просеслэринин сабитләшмәси мәрһәләлэрини мүэјјәнләшдирмә методоложи эһэмијјэт кәсб едир. Систем анлајышы мүэјјән заман вә мөкан чәрчивәсиндә мүмкүн-дүрсә, структур анлајышы мәнз өзүнүн сабитлијинә көрә заман вә мөкан мөһдудлуғундан азаддыр. Мәсәлән, фонемләр системи анчаг мүэјјән бир дилин синхрон вәзијјәтинә аид едилә биләр. Сөзүн морфоложи гурулушу исә бүтүн түрк диллэриндә тарихән ејни структур ганундан кәнара чыхмамышдыр. О ки галды мәсәләнин фәлсәфи эсасы, буну биз диалектиканын маһијјәтини, нүвәсини тәшкил едән үмуми вә башлыча ганунда көрүрүк: ваһид вә бүтөв просесин зиддијјәтли һиссәләрә парчаланмасы, әксликлэрин гаршылыглы элагә вә мүнасибәтлэри⁶⁶.

Систем вә структурун бу вә ја дикәр тәрифиндән

⁶⁴ Бах: В. И. Свидерский. О диалектике элементов и структуры в объективном мире и в познании. М., 1962, сәһ. 26; В. С. Тухтин. Системно-структурный подход и специфика философского знания. «Вопросы философии», 1968, № 11, сәһ. 48.

⁶⁵ Н. Ф. Овчинников. Принципы сохранения. М., 1966, сәһ. 268.

⁶⁶ Бах: В. И. Ленин. К вопросу о диалектике. Полн. собр. соч., изд. 5-е, т. 29. Философские тетради. М., 1963, сәһ. 316—317.

асылы олмајараг, һәмин терминологи анлајышларын дилчилик әсәрлэриндә тәтбиг олунмасыны изләдикдә ајдын олур ки, адәтән «систем» мәфһуму ејничинсли дил ваһидлэринин гаршылыглы мүнасибәтлэрини, «структур» мәфһуму исә мүхтәлиф сәвијјәли үнсүрлэрин мүрәккәб бүтөв дахилиндә тәзадлы элагәлэрини билдирир⁶⁷.

Лексемин мүэјјәнләшдирilmәсиндә мә'на вә мә'наландырма систем-структур ме'јарлардан тәчрид олунмуш шәкилдә дәрк едилмәз: сөзүн мә'насынын сырф дилчилик нөгтеји-нәзәриндән изаһында һәмин сөзүн синтактик вә лексик-семантик элагәләрә кирмә имканлары мадди вә объектив ме'јар кими биринчи дәрәчәли эһэмијјәтә маликдир. Сөзүн мә'насыны, вэзифәсини, категориал мазмунуну вә үмумијјәтлә, лексик-семантик вә грамматик чәһәтлэринин вәһдәтиндән ибарәт олан тәбиәтини тэдгиг етмәк үчүн һәр шејдән әввәл синтагматикаја, јә'ни нитг ахынына, мәтнә, бирләшмә форма вә имканларына мүрациәт етмәк лазым кәлир. Мүасир дилчиликдә бу фикир мүхтәлиф структурал чәрәјанларын мә'на нәзәријјәси илэ хусуси мәшгул олан көркәмли нүмајәндәлэри тәрәфиндән ирәли сүрүлүр. Доғрудан да, инсан фәалијјәтини әкс етдириб она хидмәт едән дил бир аләт, бир васитә кими мәнз фәалијјәттә өйрәнилмәлидир. Тәбии дил нитгдән кәнарда мөвчуд олмур. Үн-сијјәт фикир мүбадиләсидир. Она көрә дә чүмләдән башлајараг мәтндә биз үн-сијјәт вәситәси олан дили тәрк едиб үн-сијјәт фәалијјәти олан дилә гәдәм гојуруг. Бу барәдә В. А. Звегинтсев јазыр ки, үн-сијјәт заманы бизи марагландыран сөzlәр вә онларын мәналары дејил, фикирләрдир: нитг, үн-сијјәт фәалијјәтиндә фикир чыхыш нөгтәсини тәшкил едир. Дилдән фәргли олараг, нитг чүмлә сәвијјәсиндә мәгсәдә јөнәлдилмиш вә ситуативдир. Ма'луматын баша дүшүлмәси үчүн нитгин ситуатив бағлылығы көрәкдир.

⁶⁷ Мүгајисә ет: Н. Д. Арутюнова. О значимых единицах языка. «Исследования по общей теории грамматики». М., 1968, сәһ. 100; А. А. Уфимцева. Слово в лексико-семантической системе языка. М., 1968, сәһ. 91; П. С. Кузнецов. О языке и речи. «Вестник МГУ», 1961; сер. VII, № 4, сәһ. 60; Э. Бенвенист. Уровни лингвистического анализа. «Новое в лингвистике», вып. IV, М., 1965, сәһ. 443.

Бу ситуативлијә исә нитг актынын конкрет екстралингвистик шәраити, контекст, емосијалар вә с. ситуасијалар дахилдир⁶⁸.

СӨЗЛӘР АРАСЫНДА МӘ'НА ВӘ ШӘКИЛЧӘ МҮНАСИБӘТЛӘР

Сон илләр мә'наларын тәдгигиндә бир сыра јени истигамәтләр мејдана чыхмышдыр⁶⁹. Бунунла јанашы семантик тәдгигатларын объектинә бахыш да хејли дәјишмишдир. Хүсусән, лексик мә'нанын семантика елминин јеканә объекти олмасы һаггында тәсәввүр арадан галдырылмышдыр⁷⁰.

Һазырда дилин лексик-семантик системи тәдгиг едиләркән парадигматик мүнәсибәтләр арасындакы фәргләр ајдын шәкилдә көстәрилир вә ејни заманда һәмин мүнәсибәтләр арасында әләгәләр мүүјјәнләшдирил⁷¹. Мүасир лексик-семантик тәдгигатларда дәрин мәнтиги-семантик тәһлил апарылыр, мүүллифләр сөзләр арасындакы мүнәсибәтләри ашқара чыхармаға вә мәнтиги чәһәтдән характеризә етмәјә мејл көстәрилләр⁷².

Дилчиликдә сөзләр арасындакы мүнәсибәтләрин тәснифаты башлыча олараг мә'на әсасында дејил, форма әсасында гурулур. Мәсәлән, һесаб едилир ки, чоҳмәналы сөз бир дил ваһидини тәшкил едир. Әксинә, бир нечә ејни, јахуд јахын мә'налы сөз мұхтәлиф ваһидләр һесаб едилир. Һалбуки грамматик морфемләрин тәснифатында формаја дејил, мә'наја үстүнлүк верилир. О

⁶⁸ В. А. Звегинцев. Язык и лингвистическая теория, сәһ. 168, 178, 229, 238.

⁶⁹ Бах: Ю. Д. Апресян. Современные методы изучения значений и некоторые проблемы структурной лингвистики. Сб. «Проблемы структурной лингвистики». М., 1963.

⁷⁰ Белә ки, С. Улман лексик семантика илә јанашы синтактик семантиканы ајырмышдыр (S. Ullman. The Principles of Semantics. Glasgow, 1957). «Комбинасија семантикасы» У. Вејнрейхин әсәриндә бәһс едилмишдир. У. Вејнрейх. О семантической структуре языка. Сб. «Новое в лингвистике», вып. V. М., 1970.

⁷¹ Ю. С. Степанов. Методы и принципы современной лингвистики. М., 1975, сәһ. 28.

⁷² А. А. Уфимцева. Слово в лексико-семантической системе языка. М., 1968; Д. Н. Шмелев. Проблемы семантического анализа лексики. М., 1973; М. В. Никитин. Лексическое значение в слове и словосочетании. Владимир, 1974 вә с.

ки галды омонимлик, бурада лексик ваһидләрин фәргләндирилмәсинин әсасыны мә'на тәшкил едир⁷³.

Лакин, көрүндүү кими, сөзләр арасында бу вә ја ди-кәр семантик мүнәсибәтләрин мүүјјәнләшдирилмәси һәр һалда ишарәләндириләрин гаршылыгылы мүнәсибәтләри илә сых бағлыдыр. Өзү дә һәмин семантик вә формал әләгәләр бир нечә илкин (элементар) мәнтиги мүнәсибәтләрә чеврилә биләр.

Семасиолокијанын башлыча мөвзуларындан сајылан чоҳмәналылыг, омонимлик вә синонимлик дил ишарәләринин мә'на вә шәкилчә мұхтәлиф мүнәсибәтләринә әсасланан дил һадисәләри сырасына дахилдир. Ашағыда бу чүр мүнәсибәтләрән Азәрбајҗан дилинин мате-риалы әсасында бәһс олунур.

Гејд етмәк ләзымдыр ки, «мә'на» ја «ишарәләнән» термининин ишләnmәсиндә дил ишарәсинин дахили чәһәтинин јалныз лексик-семантик тәрәфи нәзәрдә тутулур. Лакин дилин һәр бир ишарәси онун синтактик тәрәфи, јә'ни һәмин ишарәнин башға ишарәләрлә бирләшмәсинин имканлары илә дә сәчијјәләнир⁷⁴. Белә ки, анла-фе'ли вә анлама фе'ли исми мә'нача ејни сајылмалы-дыр. Мұхтәлиф нитг һиссәләринә аид олан бу ишарәләр арасындакы фәрг онларын дахили чәһәтләринә шамил едилсә дә, семантик мәзмунун лексик тәрәфиндән дејил, анчаг грамматик тәрәфиндән ирәли кәлир.

Мәнтиги бахымдан һәм ишарәләндириләр, һәм дә ишарәләнәнләр арасында ашағыдакы дөрд мүнәсибәт мүмкүндүр: дүз кәлмә, еһтива, кәсишмә (јахуд үмуми һиссәнин олмасы) вә үмуми һиссәнин олмамасы.

Һәмин мүнәсибәтләрин һәр ики планда (ифадә вә мәзмун), мұхтәлиф бирләшмәләри сөзләр арасында мә'на вә шәкилчә әләгәләрин 17 мұхтәлиф нөвүнү мејдана чыхарыр⁷⁵.

Азәрбајҗан дилиндә сөзләр арасында мә'на вә шәкилчә мүнәсибәтләрин мүмкүн олан он једди нөвүнүн һамысы вардыр.

1. Сөзләр һәм мә'нача, һәм дә шәкилчә дүз кәлир. Бу нөвә сөздүзәлтмә конверсијасынын вариантлары-
н

⁷³ М. В. Никитин. Көстәрилән әсәри, сәһ. 12—13.

⁷⁴ Ишарәләрин дахили чәһәтиндәки үч тәрәфин (семантик, син-тактика, прагматика) фәргләнмәси һаггында бах: Ch. Morris. Foundations of the Theory of Signs. Chicago, 1938, сәһ. 6—7.

⁷⁵ Бах: «Известия АН СССР», серия литературы и языка, 1968, т. XXVII, вып. 5, сәһ. 426—438.

дан бирини, даһа доғрусу, фе'лилә фе'ли исим әсасларынын шәкилчә ејнијини көстәрмәк олар: *көч—көч, оху—оху, јарыш—јарыш, көрүш—көрүш, вуруш—вуруш* вә с.

Јухарыда дедијимизин әсасында бү чүтләрдә үзвләрин ишарәләнәнләри дә ејнидир. Бурада парадигманын, јәни сөзүн әсасына бирләшә билән шәкилчиләрин јығынынын дәјишмәси сөздүзәлтмә васитәси кими чыхыш едир. Бундан әлавә, һәммин әсасын синтактик категоријалары, јәни нитг һиссәсинә мәнсубијјәти дәјишир.

2. Сөзләр шәкилчә дүз кәлир, онлардан биринин мәнасы исә о бирисинин мәнасыны еһтива едир.

Бурада ики чүр һадисә көстәрмәк олар:

а) сөз әсасынын синтактик бирләшмә имканынын дәјишмәси васитәсилә баш верән семантик форма вә сөз јарадычылығы, мәсәлән: *гуртар-* (битмәк, ахыра чатмаг, тамамланмаг)—*гуртар-* (битирмәк, ахыра чатдырмаг, тамамламаг), *дәјиш-* (башгалашмаг, башга чүр олмаг)—*дәјиш-* (башгалашдырмаг, башга чүр етмәк).

Кәтирдјијимиз мисалларда фе'л әсасы ејни заманда мүәјјән бир һәрәкәт вә һәммин һәрәкәтин ичбари јолла јеринә јетирилмәсини билдирир. Көрүндүјү кими, јухарыдакы тәсирли вә тәсирсиз фе'лләр арасында семантик фәрг анчаг тәсирли фе'ли изаһ едән сөзүн тәркибиндә олан ичбар шәкилчиси илә билдирилир. Бу һадисәјә бир сыра фе'ли-исим әсаслар да аиддир: *ач—ач, ачы—ачы, гуру—гуру, дад—дад*⁷⁶.

б) чохмәналылығы аид олан һадисәләрин мүәјјән бир групу, даһа доғрусу, метонимијанын бәзи нөвләри.

Бу һалда сөзүн әсасы ејни заманда «Х» вә «Х» илә мүәјјән бир үсул васитәсилә әлагәләнәни билдирир;

⁷⁶ Јери кәлмишкән гејд етмәк ләзымдыр ки, мә'на вә шәкилчә әлагәләрин бу типини Азәрбајҗан дилинин анчаг илкин (көк) фе'л-ад әсасларыны әһатә едир. Һалбуки әввәлки әлагә (шәкилчә вә мә'нача там ејнилик) дүзәлтмә әсаслары үчүн сәчијјәвидир. Буну Е. В. Севортјанын кәтирдијини фе'л-ад синкретизминә аид материаллар сүбүт едир (бах: Э. В. Севортян. Аффиксы глаголообразования в азербайджанском языке. М., 1962, сәһ. 365—418). Һәрчәнд башга түрк дилләри вә бәзи абидәләрин фактлары бу мәнзәрәни позур вә бүтөвлүкдә көк фе'лләр илә адлар үчүн әм'нанын ејнилијини 22%, дүзәлтмә фе'лләр үчүн исә 44% тәшкил едир.

Көк фе'л-ад әсасларына нисбәтән дүзәлтмә әсасларын үмуми сајында мә'нача ејни вә шәкилчә дүз кәлән чүтләрин икигәт арт-

мәсәлән: һәрәкәт вә онун објекти (тикмә), һәрәкәт вә онун нәтичәси (газма), материал вә һәммин материалдан һазырланмыш шејләр (гызыл) вә с.

3. Сөзләр шәкилчә дүз кәлир, онларын мәналары исә кәсишир.

Мә'на вә шәкилчә мүнәсибәтләрин бу нөвү дә чохмәналылығын чох аз тәсадүф олуна һалларында өзүнү көстәрир; мәсәлән: *нефт* (јердән чыхарылан гара рәнкли јаначаг)—*нефт* (лампа үчүн ишләдилән ағ рәнкли јаначаг)⁷⁷.

4. Сөзләр шәкилчә дүз кәлир, амма онларын мәналары арасында үмуми һиссә јохдур.

Бу һал ади омонимијаја аиддир, мәсәлән: *бал* (арыларын е'мал етдијини ширин маддә)—*бал* (бөјүк рәгс кәчәси), *гол* (инсан бәдәнинин үзвү)—*гол* (идман ојунларында ишләдилән термин), *биз* (1-чи шәхс әвәзлијинин чәми)—*биз* (чәкмәчиликдә ишләдилән әләт).

5. Ики дил ваһидинин мәнасы ејнидир, шәкилчә исә онлардан бири дикәрини еһтива едир.

Бурада ики чүр һал көстәрмәк олар:

а) лексик дублетләр: *мәһрибанча—мәһрибанчасына, дашгыһ—дашгыһлыг, икирәнк—икирәнкли*;

б) синтактик деривасија: хусусән фе'ли исимләр (*јохла—јохлама, анла—анлама, өп—өпүш, чых—чыхыш*), адлардан дүзәлән (нисби) сифәтләр (*үслуб—үслуби, тарих—тарихи, ингилаб—ингилаби*), сифәтләрдән дүзәлән зәрфләр (*ајры—ајрыча, мәһрибан—мәһрибанча, кизли—кизличә*).

6) Ики сөздән бири дикәрини һәм мә'нача, һәм дә шәкилчә еһтива едир.

масы фе'ли сөз јарадычылығы инкишафынын үмуми схеминин чәрчивәсиндә изаһ едилә биләр.

Н. К. Дмитријевә көрә, фе'ли дүзәлтмәнин инкишафы ад вә фе'л әсасларынын шәкилчә дүз кәлмәсиндән шәкилчиләрин гошулмасына кедирди (бах: Е. В. Севортян. Көстәрилән әсәри, сәһ. 362). Она көрә дә, әввәлләр синкретик көкләр арасындакы һәр бир әлагә еһтимал ки, синтактиканын дәјишилмәси васитәси илә ифадә едирдисә дә, сонралар исә шәкилчиләрин бирләшмәси тәдричән инкишаф етдикчә, ад вә фе'л әсаслары фәргләндикчә башлыча олараг елә чүтләрин синкретизми мүнәфизә олунурду ки, онларын арасында ејнилијин семантик әлагәси мөвчуд иди. Бунлар «фе'л—фе'ли исим» чүтләридир.

⁷⁷ Бах: С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајҗан дили. Лексика. Бақы, 1970, сәһ. 22.

Бу мүнәсибәт ади сөзјарадычылығынын әксәр һалларыны әһатә едир, мәсәлән: *ат—атлы* (ата минмиш адам), *бағ—бағча* (кичик бағ), *буз—бузхана* (буз сахланылан јер) вә с.

7. Ики сөздән бири икинчисини шәкилчә еһтива едир, мә'начә исә она даһил олур. Бу һадисәјә «әкс јахуд мүхтәлиф истигамәтли сөздүзәлтмә» дејилир.

Азәрбајҗан дилиндә әкс сөздүзәлтмәнин ашағыдакы вариантлары вардыр:

а) мәзмунунда каузатив (ичбар) мә'начә олан фе'л әсаслары вә бунлардан мәчһул-гајыдыш шәкилчиләри илә төрәјән, ејни заманда һәммин мә'начә итирмиш фе'л-ләр; мәсәлән: *төк—төкүл*, *гапа—гапан*, *ајыр—ајрыл*, *јај—јајыл*, *сәп—сәпил*, *башила—башилан*;

б) физики кәмијјәтин сифәтдән дүзәлән ады вә «һәммин физики кәмијјәтин јүксәк дәрәчәси» мә'начы шәкилчә илкин сифәт; мәсәлән: *узунлуг—узун* (узунлугу чох олан), *учалыг—уча* (-учалыгы чох олан), *дәринлик—дәрин* (дәринлији чох олан);

в) адлардан дүзәлән «пешә», «елм», «бахышлар системи», «дин» мә'начы исим вә «һәммин пешәдә, елмдә мүтәхәссис олан», «һәммин динә е'тигад едән» мә'начы шәкилчә илкин исим; мәсәлән: *овчулуг—овчу*, *зәркәрлик—зәркәр*, *бајтарлык—бајтар*, *мүсәлманчылык—мүсәлман*, *либералчылык—либерал*;

г) аддан дүзәлән «Х» мә'начы фе'л вә «Х» һәрәкәти ичра едән» мә'начы шәкилчә илкин исим; мәсәлән: *огурла—огру*.

Азәрбајҗан дилиндә әсаслары һәрәкәтин ичрасыны билдирән дүзәлтмә фе'лләрин сајы чох аздыр⁷⁸. Мүвафиг исимләрлә һәммин семантик мүнәсибәтдә даһа чох мүрәккәб фе'лләр олур; мәсәлән: *пахыллыг ет—пахыл*, *аваралыг ет—авара*, *бәләдчилик ет—бәләдчи* вә с.

Бүтүн кәтирдјимиз мисалларда шәкилчә илкин олан исим мә'начә фе'лин ад һиссәсиндән даһа мүрәккәбдир⁷⁹.

⁷⁸ Е. В. Севортјан. Көстәрилән әсәри, сәһ. 50, 111.

⁷⁹ Е. В. Севортјан көстәрир ки, «бәләдчилик сөзүндә олан пешә, ихтисас мә'начы бәләдчи исминин семантикасындаң рәғлә кәлмишдир». (Бах: Э. В. Севортјан. Аффиксы именного словообразования в азербайджанском языке. Опыт сравнительного исследования. М., 1966, сәһ. 36). Бу фикир тарихән дүздүр. Лакин синхроник планда бурада әкс мүнәсибәт мөвҷуддур.

ғ) Азәрбајҗан дилиндә, үмумијјәтлә, фе'лләрин чоху илә мүвафиг исимләр арасында әкс сөздүзәлтмә мүнәсибәти вардыр. Бу мүнәсибәтә адәтән адлардан дүзәлән фе'лләр илә онларын просес мә'начы әсаслары арасында тәсадүф олунур (мә'начын синтактик тәрәфини дә нәзәрә алырыг); мәсәлән: *ишлә—иш*, *банла—бан*, *ојна—ојун*, *никаһлан—никаһ*, *овсунла—овсун* вә с.

Фе'л илә һәрәкәт мә'начы исим арасында семантик төрәмәнин истигамәтини мүәјјәнләшдирмәк үчүн бә'зән инчә тәһлил апарылмалыдыр. Биз дә бу фикрин тәрәфдарыјыг ки, «мә'начә фе'лләрдән дүзәлән һәрәкәт адларына елә исимләрин аид едилмәси мәгсәдәүјүндур ки, онларын лексик мә'начы (јахуд лексик мә'начыларын бири) фе'лин лексик мә'начына нисбәтән әләвә семантик үнсүрләрлә мүрәккәбләшдирилмәмиш олсун».⁸⁰

Бир сыра һалларда фе'л мәншәли аддан дүзәлән фе'лин мә'начы илкин фе'лин семантикасы илә ејнијјәт тәшкил едир; мәсәлән: *гуч—гучаг—гучагла*.⁸¹ Семантик төрәмәнин истигамәтинә аид мәсәлә һәмишә асанлыгла һәлл олунса да, ики чүтдән (*гуч—гучаг* вә *гучагла—гучаг*) бири мүхтәлиф истигамәтли сөз јарадычылығынын нүмунәси олур. Чүнки бу чүтләрдә мә'начә ејни (фе'л—һәрәкәт мә'начы исим) вә шәкилчә мүхтәлиф мүнәсибәтләр баш верир.

8. Ики дил ваһидиндән бири икинчисинә шәкилчә даһил олур, онларын мә'начыларын исә кәсишир.

Бу һадисәјә мисал олараг, бир тәрәфдән, фе'лин әмр шәкли вә о бири тәрәфдән, башга шәкилләрин формалары арасында мүнәсибәтләри көстәрмәк олар: *бах—бах+әмр шәкли*—*бахыр* «бах+индики заман», *јаз—јаз+әмр шәкли*—*јазды* «јаз+кечмиш заман», *оху—оху+әмр шәкли*—*охумалы* «оху+вачиб шәкли».

Бундан әләвә, Азәрбајҗан әдәби дилиндә әрәб дилиндән алынма сөзләрдән ибарәт олан бир нечә чүтлүк ишләнир ки, онларын мә'начыларын һәм үмуми һиссәјә, һәм дә фәргләндиричи тәрәфә маликдир: *мүәллим* («мүәллим»+«киши чинси») — *мүәллимә* («мүәллим»+гадын чинси); *мәһбуб* («сәвкили»+киши чинси) + *мәһ-*

⁸⁰ И. С. Усманов. Отношение мотивации между глаголом и существительным со значением действия. «Вопросы языкознания», 1975, № 4, сәһ. 40.

⁸¹ Бах: Э. В. Севортјан. Аффиксы глаголообразования в азербайджанском языке. М., 1966, сәһ. 60.

буба («севкили»+«гадын чинси»); катиб («катиб»+«киши чинси») —катиба («катиб»+«гадын чинси»).

Бурада биринчи сөз кишини, икинчи сөз исә гадыны билдирер.

9. Мә'нача бир-бири илә әлагәси олмајан сөзләрдән бири дикәринә шәкилчә дахил олур.

Бу һадисәјә сөздүзәлдичи идиома (фразеологизм) дејилир; мәсәлән: сев—севин-, дур—дурул-, сал—салышдыр-, дон («палтар») —донлуг («маши») вә с.

Лухарыда көстәрилән чүтләрин үзвләри арасында мүәјјән әлагә, шүбһәсиз, данышан тәрәфиндән һисс олунса да, севин-, дурул-, салышдыр-, донлуг сөзләри сырф синхроник чәһәтдән мә'нача дүзәлтмә дејил, садә сөзләрдир. Буну хусусән һәмин сөзләрин изаһында шәкилчә илкин сөздән истифадә олунмамасы көстәрир.

10. Сөзләр шәкилчә кәсишир, онларын мә'налары исә дүз кәлир.

Бунлар адәтән синоним шәкилчиләр васитәсилә әмәлә кәлән ејникөклү сөзләр олур. һәмин һадисәјә башлыча олараг Азәрбајчан дилинин фе'ли сөздүзәлтмәсиндә тәсадүф олунур; мәсәлән: кеји—кејләш-, сәринләт—сәринләшдыр-, сакитлән—сакитләш-, зирәклән—зирәкләш-; һәмчинин мүгајисә ет: евчијәз—евчик, һәјасызлыг-ла—һәјасызчасына, илтифаткар—илтифатлы, гырмызымтыл—гырмызымтраг—гырмызытәһәр вә с.

Лакин бу чүр чүтлүк үзвләри бәзән бу вә ја дикәр дәрәчәдә мә'нача фәргләнир; мәсәлән: раһатлан—раһатлаш-, кишилән—кишиләш-, сулуглан—сулуглаш. Белә мисаллары, көрүнүр, даһа чох паронимијаја аид етмәк олар.

11. Ики сөз шәкилчә кәсишир, мә'нача исә бир-бирини еһтива едир. Бу чүр мүнәсибәтә ашағыдакы һадисәләр мисал ола биләр:

а) сөздүзәлдичи шәкилчиләр васитәсилә әмәлә кәлән антонимләр; мәсәлән: ишыгылы—ишыгсыз (ишыгылы олмајан), тәрбијәли—тәрбијәсиз (тәрбијәли олмајан).

б) -лан (-лаш) вә -лат шәкилчили ејникөклү фе'лләр; биринчи үзвләр «Х» мә'наны, икинчи үзвләр исә «Х-ы ичбәри јолла ичра етмәк» мә'насыны ифадә едир; мәсәлән: аловлан—аловлат- (аловландыр-), асанлаш—асанлат- (асанлашдыр-), кенишлән—кенишләт- (кенишләндир-), дәринләр—дәринләт- (дәринләшдыр-);

в) адлардан дүзәлән фе'л илә исимдән ибарәт олан

чүтләр; мәсәлән: гримлә—гримчи («гримләјән адам»), ојна—ојунчу («ојнајән адам»), бетонла—бетончу («бетонлајән адам»), күлә—күјчү («күләјән адам»);

г) «бахышлар системи» вә «һәмин бахышлар системини тәрәфдары» мә'налы сөзләр дахил олан чүтләр; бу чүтләр рус дилиндән алынмыш бир чох сөзләри әһәтә едир; мәсәлән: марксизм—марксист, идеализм—идеалист.

12. Дил ишарәләринин һәм мә'нача, һәм дә шәкилчә кәсишмәсинә ашағыдакы һалларда тәсадүф едилир:

а) дүзәлтмә сөзләрин ејни әсасдан әмәлә кәлмәси; мәсәлән: бетончу—бетонлу, ајначы—ајналы;

б) фе'л шәкли вә заманларынын әмәлә кәлмәсиндә; мәсәлән: бахыр «бах+индики заман» —бахачаг «бах+кәләчәк заман» —бахмалы «бах+вачиблик».

13. Сөзләр шәкилчә кәсишир, мә'нача исә онларын бир-бири илә әлагәси јохдур.

Бу, дилчилик чәһәтдән о гәдәр дә мараглы олмајан көк морфемләринин омонимлијидир, мәсәлән: көклү—көклүк, ләпәлә—ләпәлән-, ганлы—ганмаз, газлы—газмачы, күллүк—күлүш.

14. Дил ваһидләринин мә'нача ејнилији вә шәкилчә там фәрги.

Мә'на вә шәкилчә мүнәсибәтләрин бу нөвү ади лексик синонимләри сәчијјәләндирир; мәсәлән: гәшәнк—көзәл, арзу—хәјал, јени—тәзә вә с.

15. Дил ваһидләри мә'нача бир-бирини еһтива едир, шәкилчә исә онларын бир-бирилә әлагәси јохдур.

Бу мүнәсибәтдән адәтән супплетивизм ады алтында бәһс олунур. Һинд-Авропа дилләриндә раст кәлинән супплетив форма—дүзәлтмә (мүгајисә ет: алманча sein «ол-» —bin «ол-+индики заман+тәкин I шәхси») Азәрбајчан дилиндә гејд едилмәмишдир. Лакин бурада «сөздүзәлтмә супплетивизм» адлы бир һадисәјә тәсадүф олунур. Белә ки, оху—охучу, динлә—динләјичи, јүклә—јүкләјичи, бах—бахычы, тәрбијә ет—тәрбијәчи ејникөклү фе'л илә мүвафиг исимләр арасында «һәрәкәт» —«һәрәкәтин ичрачысы» семантик әлагәси баш верир. Охшар мүнәсибәт өјрәт—мүәллим, тик—дәрзи, мүаличә ет—һәким супплетив (мүхтәлиф көклү) чүтләриндә дә вардыр (мүгајисә ет: русча стирать—прачка, красть (стену)—моляр).

Башга бир мисал көстөрмәк олар: мә'на—семасио-
локија; шәкилчә «дүзкүн» әлагәләрә фонема—фоноло-
кија, морфема—морфолокија, лексика—лексиколокија,
диалект—диалектолокија вә с. мисал ола биләр.

16. Сөzlәр мә'нача кәсишир, шәкилчә исә онларын
арасында әләгә јохдур.

Бу да супплетивизм вариантларындан биридир. Азәр-
бајчан дилиндә шәкилчә вә мә'нача әлагәләрин бу нөвү
сон дәрәчә аз мүшәһидә олунур. Ентимал ки, бураја бә'-
зи ев һејванларынын еркәк вә балаларынын адларыны
аид етмәк олар, мәсәлән: *тәнә* «*кечи+еркәк*»—*чәпиш*
«*кечи+бала*», *гоч* «*гојун+еркәк*»—*гузу* «*гојун+бала*».

17. Сөzlәр нә шәкилчә, нә дә мә'нача кәсишир, он-
лар садәчә олараг мүхтәлиф сөzlәрдир (*ев—сонра*, *ағ—*
сев-, *дивар—кичик* вә с.).

* * *

Сөzlәр арасында јухарыда көстәрилән мә'нача вә
шәкилчә әлагәләр әсасында Азәрбајчан дилинин дүзәлт-
мә сөzlәринин бә'зи груплары тәсниф едилә биләр.

Нүмунә үчүн ашағыда гајыдыш (-и) вә мәчһул (-л)
шәкилчили дүзәлтмә фе'лләрин семантикасы тәдгиг олу-
нур.

Һәр шејдән әввәл гејд етмәк лағымдыр ки, сырф
синхроник планда -и шәкилчисинин гајыдыш нөвүн әла-
мәти кимә гијмәтләндирилмәси мәгсәдәүјгүн һесаб едилә
билмәз. Һәмин шәкилчиләр арасында әләвә пәјланма
әләгәси вардыр. Онларын ишләнмәси ја фонетик шә-
раит, ја да илкин әсасын семантик инкишафынын та-
рихи илә мүәјјәнләшдирилир вә онларын һәр бири ән
чох һәр ики нөв мә'насынын синкретик ифадә васитәси
кими чыхыш едир. Анчаг кәмијјәтчә чүзи әсаслар ис-
тисна олунур: *дарт-* (*дартын-*, *дартыл-*), *де-* (*дејун-*, *де-*
јил-), *дөј-* (*дөјун-*, *дөјүл-*), *ју-* (*јујун-*, *јујүл-*), *кеј-*
(*кејун-*, *кејил-*), *сој-* (*сојун-*, *сојүл-*), *сүрт-* (*сүртүн-*,
сүртүл-), *чырп-* (*чырпын-*, *чырпыл-*).

Лакин дил материалы көстәрир ки, -и шәкилчисинин
ишләнмәси фонетик шәраитлә бағлы дејилсә (јә'ни о,
самитләрдән сонра раст кәлсә), онун мә'насы нөв сәчиј-
јәси дејил, даһа чох сөздүзәлтмә сәчијјәсини дашыјыр.

Һәм -и, һәм дә -л шәкилчисини бирләшдирән башга
әсаслар бу ики һалларын бириндә өз илк мә'насыны елә

дәјишир ки, илкин әсас илә дүзәлтмә сөзүнүн әләгәси
анчаг тарихи-семантик тәһлил нәтичәсиндә мүәјјәнләш-
дирилмиш олур; мәсәлән: *јај-* (*јајыл-*, *јајын-*), *чәк-* (*чә-*
кил-, *чәкин-*), *сев-* (*севил-*, *севин-*), *тәп-* (*тәпил-*, *тәпин-*)
вә с. Хүсусән *јајын-* фе'линдә *јај-* әсасынын мүасир
Азәрбајчан дилиндә олмајан, лакин гәдим ујғур јазылы
абидәләриндә гејдә алынған «говмаг» > «гачмаг» мә'на
вә мәчәзләшмиш «фикир дағылмаг» мә'насы сахлан-
мышдыр⁸².

Јухарыда дедикләримизә әсасән биз -и вә -л шәкил-
чили фе'лләрдән гајыдыш-пассив фе'лләрин үмуми бир
синфинин ($V_{н,л}$) чәрчивәсиндә бәһс едәчәјик.

Гајыдыш-пассив фе'лләрин семантикасына бир чох
түрколожи әсәрләрдә тохунулмушдур⁸³. Лакин һәмин
фе'лләрин бүтүн семантик груплары индијәдәк лағыми
дәгигликлә тәсвир едилмәмишдир.

Илкин әсас (V) илә $V_{н,л}$ арасында шәкилчә вә мә'-
нача әлагәләри нәзәрә алараг гајыдыш-пассив фе'лләрин
үч групуну көстөрмәк олар⁸⁴.

1. Илкин әсас илә $V_{н,л}$ арасында нә мә'на, нә дә
шәкилчә әләгә вардыр. Буна мүасир Азәрбајчан дилин-
дә илкин әсаса малик олмајан фе'лләр аиддир; мәсәлән:
тохун- (<**тох-*), *чијрин-* (<**чијри-*), *ијрән-* (>**ијрә-*)
вә с.

2. Илкин әсас илә $V_{н,л}$ арасында мә'нача јох, шә-
килчә әләгә вардыр. Бу артыг јухарыда көстәрилән
сөздүзәлтмә идиомлардыр: *севин-* (<*сев-*), *дурул-*
(<*дур-*), *гачын-* (<*гач-*), *чәкил-* (<*чәк-*) вә с.

3. -и, -л шәкилчили фе'лләрин бөјүк әксәријјәти
илкин әсаслары шәкилчә ентива едир, мә'нача исә ја
бунлары әһатә едир, ја бунлара дахил олур, ја да илкин
әсаслара дүз кәлир.

Ашағыда анчаг сонунчу група аид олан фе'лләрдән
бәһс олунур.

1. Илкин әсасларын мә'насыны ентива едән -и, -л
шәкилчили фе'лләр.

⁸² Бах: Э. В. Севортян. Аффиксы глаголообразования в азербайджанском языке, М., 1966, сәһ. 490.

⁸³ Јенә орада, сәһ. 479—490.

⁸⁴ Рус дилинин охшар материалы әсасында јазылмыш мәгаләјә
бах: Э. В. Королев. О классификации возвратных глаголов и
записи их в словаре. «Научно-техническая информация». Серия
2. «Информационные процессы и системы». М., 1968, № 3.

1. Бир сыра фе'лләрдә субъектә мәнсуб олан объект мәнәсы $V_{н.л}$ мәнәсына дахил олур; мәсәлән: *даран-* (өз сачыны, саггалыны, бығыны дара-), *дүжмәлән-* (өз палтарыны дүжмәлә-), *дашын-* (өз шејләрини дашы-), *чирмәлән-* (-өз голларыны чирмәлә-) вә с.

2. Бу група субъектин V илә билдирилән һәрәкәтә мәруз галмасынын имканыны ифадә едән фе'лләр дә дахил олур; мәсәлән: *Маддә ајрылыр—Маддәни ајырмаг мүмкүндүр, Дивар кағызы јујулур—Дивар кағызыны јумаг мүмкүндүр, Фе'л тәсриф едилир—Фе'ли тәсриф етмәк олар* вә с.

II. Илкин әсаслара мәнәча дахил олан -н, -л шәкилчили фе'лләр.

Бу группу V -дан әмәлә кәлдикдә кениш анламада каузатив мәнәны (Caus) итирән фе'лләр тәшкил едир. Һәмин фе'лләр јухарыда кәстәрилән «мүхтәлиф истигатли сөздүзәлтмә»јә аидир.

Бураја инсанын руһи һалыны вә әшјаларын һал вә вәзијјәтиндә мүхтәлиф дәјишмәләрини билдирән фе'лләр дахилдир; мәсәлән: *Оғлан су төкүр—Су төкүлүр, Ичлас музакирәни башлады—Музакирә башланды, Мүһарибә достлары ајырды—Достлар ајрылды, Әли тәкәри дијирләјир—Тәкәр дијирләнир* вә с. Бүтүн бу һалларда ашағыдакы мәнә әлагәси баш верир: $V = \text{Caus} (V_{н.})$

III. Илкин әсаслара мәнәча дүз кәлән -н, -л шәкилчили фе'лләр.

1. Бә'зән һәм V , һәм дә $V_{н.л}$ субъектдән фәргләнән объектә кечән һәрәкәти билдирир. Лакин һәмин объект адландырылмыр вә ону билдирән тамамлыг да чүмләдә иштирак етмир. Бурада һәрәкәтин объект данышан үчүн әһәмијјәтсиздир вә анчаг һәрәкәтин өзү нәзәрә чарпдырылыр; мәсәлән: *дырнаглан-* (*дырнагла-*).

2. Бир сыра һалларда V илә $V_{н.л}$ садәчә синонимләрдир; мәсәлән: *галхын—галх-, мырылдан—мырылда-* вә с.

3. Һәмин група нөв мәнәналарыны билдирән $V_{н.н}$ фе'лләри дахил олур.

А. А. Холодовичин⁸⁵ әсәрләринә иснад едәрәк биз белә һесаб едирик ки, фе'л лексеминин чүмләнин зирвәси ол-

⁸⁵ А. А. Холодович. Залог. «Категория залога. Материалы конференции». Л., 1970.

дуғу тәсәввүрүнүн семантик вә синтактик сәвијјәләрини ајдын шәкилдә фәргләндирмәк лазымдыр.

Әввәлә, һәр һансы фе'ли лексем мүәјјән семантик вәзијјәтин ишарәси олараг семантик актанта, јахуд ишарә едилән вәзијјәтин иштиракчыларынын мүәјјән бир јығынына маликдир. Семантик актанталар фе'лин семантик валентликләри тутан лексемләрдир. Онларын сајы фе'лин лүғәви изаһынын әсасында мүәјјәнләшдирилер. Семантик актанталара субъект, объект, адресат, инструмент, чыхыш нөгтә, сонунчу нөгтә вә с. аидир⁸⁶.

Икинчиси, һәр һансы фе'л лексеми синтактик актанталарын, јә'ни дил гурулушу иштиракчыларынын мүәјјән бир јығыны (мүбтәда, васитәсиз вә васитәли тамамлыглар) илә дә сәвијјәләнир.

Фе'лин нөвү исә фе'лдә әламәтләнән семантик сәвијјәнин ваһидләри илә синтактик сәвијјә ваһидләринин гаршылашмасы (ујғунлуг) дыр⁸⁷.

Фе'л нөвүнүн дәјишмәси фе'лин лүғәви изаһыны, јә'ни онун мәнәсыны дәјишмир. Беләликлә, илкин әсасдан -н, -л шәкилчили фе'лә кечдикдә анчаг субъект вә объект илә мүбтәда вә тамамлыг арасында ујғунлугун дәјишмәси баш верир. Ишарә едилән вәзијјәт вә фе'лин семантик валентликләринин јығыны исә дәјишилмәз галыр.

Бурада ашағыдакы һаллары кәстәрмәк олар:

а) Һәрәкәтин объект субъектә дүз кәлир вә онларын һәр икиси чанлы исим илә ифадә олуан ејни синтактик актанта (мүбтәда) тәрәфиндән билдирилер. Семантик актанталар илә синтактик актанталар арасындакы ујғунлугун бу типинә адәтән гајыдыш нөв дејилер. Өзүндә бу ујғунлугу нишанлајан фе'лләр онларын мәнәсына кәрә өз-өзүнү + V бирләшмәси илә әвәз едилә билер; мәсәлән: *Әли өјүнүр* (өз-өзүнү өјүр); *Гурашдырычы вышкаја бағланды* (өз-өзүнү бағлады); *Оғлан јорғанла бүрүндү* (өз-өзүнү бүрүдү).

Гејд етмәк лазымдыр ки, тәркибиндә өзүнү олан ифадәнин дилдә һәгиги ишләнмәси һеч дә вачиб дејил:

⁸⁶ Семантик валентликләрин әтрафлы сјаһысына бах: Ю. Д. Апресян. Лексическая семантика. Синонимические средства языка. М. 1974, сәһ. 125—126.

⁸⁷ Бах: А. А. Холодович. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 10.

V_{ли} илэ өз-өзүнү + V бирлэшмәсинин бир-биринә зидд олмамасы тамамилә кифәјәтдир⁸⁸.

Ејни шәхс (әшја) анчаг надир һалларда ејни заманда субъект вә объект олдуғу үчүн Азәрбајчан дилиндә белә фе'лләрин сајы чох аздыр. Бә'зи -н, -л шәкилчили фе'лләр исә Азәрбајчан дилинин дәрслик вә грамматикаларында гајыдыш нөв ады алтында әсассыз верилир.

Белә ки, *кејун*- фе'линин *кеј*- илкин әсасындан әмәлә кәлән гајыдыш нөвлү фе'л олмасы һаггында данышмаг олмаз. *Кеј*- фе'линин билдирдији һәрәкәтин объекти субјектә дүз кәлмир. *О кејинди* ≠ *О өз-өзүнү кејди*. Һәмин сөзү *ју*- илкин әсасындан әмәлә кәлән *јујун*- фе'ли һаггында да дејә биләрик: *О јујунду* ≠ *О өз-өзүнү јуду*.

Беләликлә, *кеј*- вә *ју*- илкин әсасларынын һеч бири гајыдыш нөв формасыны -н шәкилчиси вәситәсилә дүзәлтмир. Онларын *кејун*- вә *јујун*- дүзәлтмә шәкилчиләри илкин әсасынын мә'насы илә субјектә мәнсуб олан объектинин мә'насыны еһтива едир: *О кејинди* = *О өз палтарыны (ајаггабысыны кејди)*; *О јујунду* = *О өз әл-үзүнү (бәдәнини) јуду*. Мүгајисә ет: *чирмәлән—чирмәлә даран—дара*.

Вәситәсиз тамамлыгла ишләндикдә *кејун*-фе'ли *кеј*- илкин әсасынын синоними олур.

Гајыдыш нөвлү фе'лләрә адәтән аид едилән *сојун*-фе'ли исә даһа чох «сөздүзәлтмә идиому» олур. Чүнки сөз илкин әсасынын мә'наларында «биринин кејимини чыхармаг» мә'насы јохдур⁸⁹.

б) Илкин әсасындан -н, -л шәкилчили фе'лә кечдикдә елә дәјишмәләр баш верир ки, һәрәкәтин объекти мүбтәда, субјекти исә вәситәли тамамлыг тәрәфиндән билдирилир. Бурада субјектин ифадә олунмасы вачиб дејил. Семантик актантлар илә синтактик актантлар арасында ујғунлуғун бу типинә адәтән мәнһул нөв дејилир. Мәсәлән: *Гәрар партија бүросу тәрәфиндән гәбул едилмишдир*; *Мәктуб јазылды*; *Гапы дәјүлдү* вә с.

в) Мә'лум олдуғу кими, тә'сирсиз фе'лләр -н, -л шәкилчисини бирләшдирәрәк шәхсиз чүмләнин әмәлә кәл-

мәсиндә иштирак едир; мәсәлән: *Сиз бу мәсәләјә диггәтлә бахмалысыныз—Бу мәсәләјә диггәтлә бахылды*; *Тәдгигатчы бу һадисәјә тәсадүф етмәмишдир—Бу һадисәјә тәсадүф едилмәмишдир*; *Биз онун китабы һаггында данышырыг—Онун китабы һаггында данышылыр* вә с.

Һәмин фе'лләрлә ифадә олунан мә'на бә'зән фе'л нөвләринә (шәхсиз нөвүнә) аид едилир⁹⁰. Лакин ашағыдакы изаһ һәгигәтә даһа чох мүвафигдир.

Бурада семантик вәзијјәтин иштиракчылары илә синтактик актантлар арасындакы ујғунлуғ әсас е'тибарилә илкин фе'лин һалындан фәргләнмир. Садәчә ола-раг вәзијјәтин субјекти «кимсә» мә'насына малик олурса, һәмин субјектә ујғун олан мүбтәда сыфыр олур. Фе'лин исә анчаг бир шәкли (үчүнчү шәхсин чәми) вардыр. Буна кәрә дә һәмин фе'л шәкилләринин фе'лин бир нөвүнә аид едилмәси мүбаһисәлидир⁹¹.

* * *

Сөзләр арасында һаггында данышдығымыз мә'на вә шәкилчә мүнәсибәтләрин чоху ән'әнәви семасиолокија-дан кәнарда галмыш олса да, онларын өјрәнилмәси дилин мә'налы вәһидләринин семантик компонентләринин парадигматик вә синтагматик хүсусијјәтләрини ашкара чыхармаг бахымындан әһәмијјәтлидир.

⁸⁸ Бах: Е. В. Падучева. О семантике синтаксиса. М., 1974, сәһ. 231.

⁸⁹ Марағлыдыр ки, мұасир түрк дилиндә *soy*-фе'ли бу мә'наја маликдир, Мәсәлән: *Göç-gü soy da yatir* (Türkçe sözlük. Türk di kurumu yayinlari, sayi 403. Ankara, 1974, сәһ. 723. Она кәрә, *soyup* шәкли гајыдыш нөвүн мә'насыны ифадә едир.

⁹⁰ Н. Мәммәдов. Азәрбајчан дилчилијинин нәзәри әсаслары. Бақы, 1971, сәһ. 259—260.

⁹¹ Бах: Типология пассивных конструкций. Л., 1974, сәһ. 374—375.

ФЕЛЛЭРИН ЛЕКСИК-СЕМАНТИК ХҮСУСИЈАТЛЭРИ

Дил ваһидләри бир-биринә мүнәсибәтиндә мұхтәлиф мә'на сәһәсинә дахил олур. Мәсәлән, сөзләрин һал, чинс мәнсубијјәт, заман, хәбәр вә с. категоријалара дахил олмасы грамматик, мұхтәлиф әләгәләрден тәчрид олундуғу заман ифадә етдији мәзмун лексик, мұстәгил лексик мәзмунна малик олан ваһидләрин грамматик формаларла газандығы мә'на лексик-грамматик, мұстәгил лексик мәзмунна малик олан ваһидләрин грамматик формаларла газандығы мә'на лексик-грамматик, мұстәгил лексик мә'насы олмајан ваһидләрин синтагматик формалар тәшкилиндә мејдана чыхан мә'насы исә (мүгајисә ет: *кетмәк—евә сары кетмәк*) грамматик-лексик мә'на сәһәсини тәшкил едир.

Бу мә'наларын һәр бири мұстәгил сәһәләрә дахилдир вә семасиолокијанын тәдгиг объекти дејилдир. Семасиолокија мұстәгил лексик мә'наја малик олан ваһидләрин нитг просесиндә газандығы әсас мә'наларла јанашы әлавә, сонракы мә'наларыны да өјрәнир. Бу мә'налар өз мұхтәлифлији илә бир-бириндән фәргләнсә дә, ејни фонетик тәркиб чәрчивәсиндә ифадә олунур. Мұхтәлиф лексик мә'наларын сөзләрә мүнәсибәтинә кәрә семасиолокијанын вә лексиколокијанын бирләшән вә ајрылан чәһәтләри вардыр.

1) Һәр ики сәһәнин чыхыш нөгтәси мұстәгил мә'налы ваһидләрдән ибарәтдир.

2) Дил ваһидләринин грамматик вә үслуб хусусијәтләри бу сәһәләрә дахил дејилдир.

3) Һәр ики сәһә предмети олан дил ваһидләрини өјрәнир. Мәсәлән, сајын вә әвәзлијин предмети (денотаты) олмадығы үчүн онларын лексик вә ја семантик мәзмунундан да данышмағ мүмкүн дејил. Сај кәмијјәт, әвәзлик исә шәхсин. (әшја) тәк вә чәмини билдирмәклә грамматик хусусијәт дашыјыр.

Лексиколокијанын өјрәндији мұстәгил мә'налы сөзләр биләваситә ифадә етдији предмет вә һадисәјә кәрә ајырд едилрсә, семасиолокијада мә'налар башга сөзләрлә мүгајисәдә мүәјјәнләшир. Мәсәлән, *Әли евә кә-*

дир чүмләсиндә һәр бир сөз өз мұстәгил лексик мә'насы сәһәсиндә баша дүшүлүр. *Алманын килосу 3 маната кедир*—чүмләсиндә исә *кетмәк* фе'ли өз мұстәгил мә'насында јох, *сатылыр* мә'насында ишләнмишдир.

В. А. Звегинтсевин көстәрдији кими, сөзләр ишләнмәсиндән асылы оларағ мә'на дәјишкәнлијинә малик олур, ејни сөз башга мә'налары да ифадә едә билир¹. Г. А. Дегтерјева семасиолокија үчүн сөзүн мә'на дәјишкәнлијини—чохмә'налылығы биринчи дәрәчәли һесаб едир². Д. Н. Шмелјов сөзләрин мә'на дәјишкәнлијинин сәбәбини метафора, метонимија вә функционал дәјишмәләрдә көрүр³.

Семантиканын тәдгиги объекти кими чохмә'налылығын әсас мөвгејә малик олмасына М. И. Задороженнынын⁴, В. И. Безруковун⁵, М. П. Муравитскајанын⁶, А. А. Бруднынын⁷ вә б. әсәрләриндә дә марағлы мұлаһизәләр вардыр⁸.

Семасиолокијада парадигматик вә синтагматик мүнәсибәт спесифик чәһәтләрә маликдир. Мәсәлән, *бахмаг* сөзү илә *көрмәк* сөзү ејни сәһәјә аиддир. Лакин *бахмаг* сөзүнүн ашағыдакы төрәмә мә'налары: *бахмаг—гуллуғ етмәк (хәстәјә бахмаг)*, *бахмаг—өтәри охумаг (китабы вер бахым)*, *бахмаг—рүшвәт вермәк (јолунда бахарығ)* вә с. *көрмәк* фе'линдә јохдур. Синонимләрдә өз илкинән ајрылан мә'наларын бир-бири илә јахынлығы синтагматик мүнәсибәт тәшкил едир. Мәсәлән, *вур-*

¹ В. А. Звегинцев. Семасиология. М., 1957, сәһ. 118.

² Г. А. Дегтерева. Форма проявления семасиологических законов. «Закон семантического развития в языке», М., 1961.

³ Д. Н. Шмелев. Очерки по семасиологии русского языка. М., 1964, сәһ. 57.

⁴ М. И. Задороженный. О принципах полисемии и омонимии. М., 1971, сәһ. 11.

⁵ В. И. Безруков. Контекст и прямое значение слова. Тюмень, 1962, сәһ. 3.

⁶ М. П. Муравецкая. Некоторые вопросы полисемии. Киев, 1964, сәһ. 11.

⁷ А. А. Брудный. Семантика языка и психология человека. Фрунзе, 1972, сәһ. 11.

⁸ Әлавә мә'лумат үчүн бах: С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајҗан дили. Бақы, 1970, сәһ. 18; А. Гурбанов. Мүасир Азәрбајҗан әдәби дили. Бақы, 1967, сәһ. 153; Г. Бағыров. Азәрбајҗан дилиндә фе'лләрин лексик-семантик инкишафы, Бақы, 1971, сәһ. 159; Н. Мәммәдов. Азәрбајҗан дилчилијинин нәзәри әсаслары, Бақы, 1971, сәһ. 60.

маг və кетмәк фе'лләри ајрылыгда мүстәгил лексик мәзмун ифадә едир. Семантик чәһәтдән *вурмаг* сөзүнүн бир сыра мә'налары илә бирликдә *ичмәк* мә'насы да тәзаһүр едир. *Бир стәкан араг вурмаг*. Синонимлик чәһәтдән *вурмаг* сөзүнүн лүгәти мә'насы илә һеч бир әлагәжә дахил олмајан *кетмәк* сөзү семантик чәһәтдән *вурмаг* сөзүнүн *ичмәк* мә'насы илә ујғунлуг тәшкил едир: *Бу стәканы да кетдим*.

Семантик антонимлик исә даһа марағлы хүсусијјәтә маликдир. Бурада бир сөз өзүнүн лексик мәзмунунун әксини ифадә едир. Артыг бурада мүхтәлиф сөzlәр вә ја мә'налар јох, ејни сөзүн сонрақы мә'насынын өзүнә әкс олмасы арасындақы мүнәсибәт синтагматик мә'на әлагәси һесаб олунар.

Истәр семантикада, истәрсә дә лексиколокијада парадигматик-синтагматик мүнәсибәтләрин мүәјјәнләшдирилмәси сөз синифләрини вә онларын дахили әлагәләрини ашкара чыхармағ бахымындан әһәмијјәтлидир. Мәсәлән, мәтндә (нитгдә) *кечә, күндүз, ахшам, сәһәр* сөzlәри ишләдилә биләр. Бунларын бир-бири илә мә'на әлагәси олмадан ишләдилмәси синтагматик мүнәсибәт тәшкил етмир вә антоним парадигматикасына да дахил олмур. Мәсәлән, *Кечә кәлиб кечди. Күндүз даһа исти иди* чүмләсиндәки *кечә вә күндүз* сөzlәри антоним дејилдир. Лакин *Кечә јол кетдим. Күндүз динчәлдим* чүмләләриндә һәр ики сөз арасында мә'на әлагәси вар. Бунлар синтагматик мүнәсибәт тәшкил едир вә антонимлик парадигматикасына дахил олур.

Омонимләри дә бу гајда үзрә мүәјјәнләшдирмәк мүмкүндүр. Мәсәлән, дилчилик әдәбијјатында омоним һесаб едилән *ат* (исим), *ат* (фе'л), *гыр* (исим), *гыр* (фе'л) вә с. сөzlәр ајрылыгда омоним кими гијмәтләндирилә билмәз. Чүнки биз *ат* (исим) вә ја *ат* (фе'л) сөzlәрини мәтндә бир-бири илә әлагәсиз ишләтдикдә ону башғасы илә мә'на вә шәкил чәһәтдән мүгајисә етмәји һеч дүшүнмүрүк дә. Лакин бунлар шәкил вә мә'нача мәтндә гаршылашдыгда синтагматик мүнәсибәт тәшкил едир вә омоним мүнәсибәти мејдана чыхыр. Јә'ни ејни ад (сөз) мүхтәлиф мә'налар билдирир, мәсәлән, *Әһмәд гырдан хејли гырыб газана атды. Аты минди, ох атды*. Белә чүмләләрдә ејни фонематик тәркибә малик олан сөzlәр истәр-истәмәз гаршылашыр вә онларын мә'на мүнәсибәти мүәјјәнләшир.

Чохмә'налылыгда сөzlәрин илкин вә сонрақы мә'насы синтагматик әлагәләр әсасында мүәјјәнләшдирилир. Сөзүн сонрақы мә'налары кетдикчә мүхтәлиф чаларлығ газаныр вә мүстәгилләшир. Мәсәлән, *гочалмағ, азалтмағ* сөzlәринин һәр бири мүстәгил олагаг мүәјјән һадисәнин реал ифадәсидир. *Әли киши чох дүшүб—гочалмағ; Әли киши беи манат дүшдү—азалтмағ*. Бу мә'нада сонрақы семантик вариантлар башға мәфһум вә ја һадисәни билдирдикдә белә, ону там јох, мүәјјән чәһәтдән ифадә едир.

Чохмә'налылығ мүхтәлиф амилләрин сајәсиндә мејдана чыхыр. Дилчилик әдәбијјатында бу амилләр контекст, метафора, метонимија, синекдоха, евфемизмләр һесаб олунар⁹. Мәсәлән, *тутмағ* фе'ли лексик чәһәтдән мүстәгил мә'на билдирсә дә (*адамы тутмағ, аты тутмағ, дәмјрдән тутмағ* вә с.) мүхтәлиф сөз бирләшмәләри тәркибиндә лексик мүстәгиллијини итирир, бирләшмә илә бирликдә башға мә'на ифадә едир: *тутмағ—дост тутмағ* (газанмағ), *тутмағ—ад тутмағ* (демәк, сөјләмәк), *тутмағ—јер тутмағ* (мөһкәмләнмәк), *тутмағ—тој тутмағ* (чәза вермәк), *тутмағ—гајығ тутмағ* (башы кичәлләнмәк), *тутмағ—аз тутмағ* (долмағ), *тутмағ—иш тутмағ* (дүзәлтмәк), *тутмағ—ит тутмағ* (дишләмәк), *тутмағ—аһ тутмағ* (гәзаја дүчар олмағ) вә с.

Тутмағ фе'линин бу мә'налары шифаһи нитгдә кеңиш ишләнмәклә бәрабәр, бәдии дилдә дә емоционал тә'сир јарада билир.

Башға фе'лләр дә бунун кими бирләшмә тәркибиндә мүхтәлиф мә'на чаларлығы ифадә едир. Мәсәлән, *басмағ—јуху басмағ* (јатмағ), *басмағ—дама басмағ* (һәбс етмәк), *басмағ—суја басмағ* (батырмағ), *басмағ—һаваны басмағ* (бүрүмәк), *басмағ—ајағ басмағ—гара басмағ* (горхмағ), *басма—сујун габағыны басмағ* (тыхамағ).

Омонимлик. Фе'лләрин семантикасында чохмә'налылығдан омонимлијә доғру ипкишаф едән мә'налар мүһүм јер тутур. Азәрбајҗан дилчилији әдәбијјатында омонимләрин мә'на әлагәләри изаһ едиләркән дилимин һансы тарихи дөврүндәсә ејни сөзүн һәм исми, һәм

⁹ Д. Н. Шмелев. Очерки по семасиологии русского языка. М., 1964, сәһ. 57; М. П. Муравецкая. Некоторые вопросы полисемии. Киев, 1964, сәһ. 11; С. Маслов. Введение в языковедение. М., 1974, сәһ. 124—129.

дә фе'ли ифадә етмәси көстәрилир¹⁰. Белә фе'лләрә аид *көч* (фе'л), *көч* (исим), *сач* (фе'л), *сач* (исим), *дүз* (фе'л) *дүз* (исим) кими мисаллар верилир¹¹. Омонимләрин башга нөвү дә вардыр ки, бунлар ејни нитг һиссәсинә дахил олур вә сөзүн чохмә'налылыг хүсусијјәти һесабына јараныр. Бурада «... чохмә'налы сөзләрин мә'насы әсас јери тутараг мүстәгил мә'нада, онун галан мә'налары исә көчүрмә вә ја мәчази мә'наларда ишләдилір¹².

Чохмә'налылыг дејәндә мә'на чаларлыгы, мәчази мә'налылыг, бир мә'на әтрафында топлашма, ајры-ајры мә'наларда ишләнән ифадәләрдән башга шәкилдә истифадә едилмәси әсас шәртләрдән бири сајылыр.

Чохмә'налылыгла әлагәдар олараг билаваситә мәтнлә бағлы сөзүн лексик мәзмуну үчүн тәсадүфи мә'налар нәзәрдә тутулур. Чүнки чохмә'налы сөзләрдә мә'на әлагәләри сахланылыр—дедикдә әслиндә чохмә'налы (полисемик) сөз илә омонимлијин сәрһәддини (һүдудуну) мүәјјәнләшдирә билмирик вә бүтүн мүбаһисәләр дә бурадан доғур. Мәсәлән, *ғыздырмаг* сөзү мәтнә көрә *иситмәк*, *алышмаг* сөзү—*јанмаг*, *сыхмаг* сөзү—*кичилтмәк*, *ғыздырмаг* сөзү—*күмраһлашмаг* мә'насы ифадә едә биләр. Бу сөзләр мүстәгил олараг лексик мә'на дашыдығы вәзијјәтдә икинчи мә'налары билдирмәк имканына малик олмур. Сөзүн мәзмунундакы әсас мә'на мәтнсиз дә дәрк олуна биләр ки, буну әлавә мә'налар һағгында демәк олмаз. Мәсәлән, *бахмаг* фе'ли һәм дә *нәзәрә алмаг*, *тәһгигат апармаг* мә'наларында ишләнир. Һеч шүбһәсиз, икинчи вә үчүнчү мә'наларда *бахмаг* сөзүнүн лексик мәзмуну тамам итмәмишдир, лакин семантик чәһәтдән мүстәгил ваһид кими ишләнмә хүсусијјәти кәсб етдијинә көрә ону өз илкин көкү илә синоним һесаб едирик: *бахмаг*—*көрмәк*, *бахмаг*—*тәһгигат апармаг*, *бахмаг*—*нәзәрә алмаг* вә с.

Әкмәк фе'ли.

Әкмәк фе'ли тохуму торпаға басдырмаг мә'насыны ифадә едир. Мәчази мә'нада *оғурламаг* (жаргон) *әкмәк*—*радд етмәк* (жаргон) анлајышыны билдирир. Әли-

нин чамаданыны вағзалда *әкдиләр* (шифаһи нитг). Јери тракторла *әкдиләр* (шифаһи нитг).

Көрүндүјү кими, бурада *әкмәк* сөзүнүн омоним (семантик) мә'налары әввәлки мә'на илә һеч бир әлагә тәшкил етмир. Башга сөzlә десәк, *шумламаг* мә'насында *торпаға басдырмаг*, *оғурламаг* мә'насында *јетишдирмәк* (чохмә'налылыг хүсусијјәти) хатырланмыр. Һәр сөздә мүстәгил мә'на ифадә олунур.

Чырпмаг фе'ли.

Чырпмаг фе'ли *силкмәк* фе'линин мә'насы илә ујғунлуг тәшкил едир, даһа доғрусу, онларла лексик синоним чәркәјә гошулур, ашағыдакы омоним мә'налары кәсб едир: *чырпмаг*—*өртмәк* (гапыны *чырпмаг*), *чырпмаг*—*вурмаг* (башына *чырпмаг*), *чырпмаг*—*дәјмәк* (каһ дизинә, каһ башына *чырпмаг*).

Сојмаг фе'ли.

Бу фе'л *чыхармаг* сөзү илә синоним чәркәјә дахил олуб ашағыдакы хүсусијјәтләрә маликдир: *сојмаг*—*гарәт етмәк* (карван *сојмаг*), *сојулмаг*—*вар-јохдан чыхмаг* (капитализмдә фәһләләр гат-гат *сојулур*).

Доланмаг фе'ли.

Бу фе'л әсас е'тибарилә *һәрләнмәк*, *сарынмаг* мә'наларында ишләнир. *Јашамаг* мә'насында чыхыш едән *доланмаг* сөзүнүн лексик мә'насынын сонракы мә'надан нә дәрәчәдә фәрғли олдуғу габарыг шәкилдә нәзәрә чарпыр: ...чоһу алдығы мөвачиблә *долана билмир*, онларын ајлығыны артырмаг лазымдыр (Ә. Вәлијев).

Доланмаг сөзүнә *-дыр* шәкилчиси әлавә етдикдә, *јола вермәк*, *идарә етмәк* мә'насында сөз јараныр ки, бу да әввәлкиләрдән семантик чәһәтчә фәрғләнир: Мән пул газанырам, анам евимизи *доландырыр* (Ә. Вәлијев).

Сүрмәк фе'ли.

Сүрмәк фе'ли әсас лексик мә'насындан башга ашағыдакы омоним мә'наларә маликдир: *сүрмәк*—*идарә етмәк*, *сүрмәк*—*шумламаг*, *сүрмәк*—*чыхмаг*, *сүрмәк*—*давам етмәк*.

Гараш машин *сүрмәкдән* данышырды (М. Ибраһимов); ...јүз һектары јенидән *сүрүб* әкмәк үчүн ичаз алмаға кәлмисән, еләми? (М. Ибраһимов); Дырнағы әзилмишди, *сүрдү*, тәзәси чыхды (шифаһи нитг); Севинч узун *сүрмүр*, гәм-гүссә бүтүн вүчудуну гапајырды (Ә. Вәлијев).

¹⁰ С. Цәфәров. Мүасир Азәрбајчан дилинин лексикасы, Бақы, 1958, сәһ. 32—33.

¹¹ Јенә орада, сәһ. 22.

¹² Н. Мәммәдов, А. Ахундов. Дилчилијә кириш. Бақы, 1956, сәһ. 173.

Тутмаг фе'ли.

Тутмаг фе'ли ашағыдакы мә'налара маликдир: *тутмаг—өлчмәк* (ағрыны *тутмаг*), *тутмаг—зәбт етмәк* (өзкә дөвләтин торпағыны *тутмаг*), *тутмаг—әлә кечирмәк* (онларын торпағыны *тутмаг*); *тутмаг—кәсмәк* (дыр-наг *тутмаг*), *тутмаг—кирајә тутмаг* (ев *тутмаг*, араба *тутмаг*), *тутмаг—тәртиб етмәк* (сијаһы *тутмаг*), *тутмаг—ашкар етмәк* (сәһв *тутмаг*), *тутмаг—өртмәк*, *бүрүмәк* (дағларын башыны думан *тутмушду*, көј үзүнү булуд *тутмушду*), *тутмаг—чыхмаг* (маашындан верки *тутмаг*), *тутмаг—һәбс етмәк* (Севдими *тутдулар*), *тутмаг—бағламаг* (Казаклар јоллары *тутдулар*).

Бурахмаг фе'линин ашағыдакы мә'налары вардыр: *бурахмаг—дәрч етмәк* (нәшријјат јени китаблар *бурахыр*), *бурахмаг—өтүрмәк* (һејванлары горуға *бурахмаг*), *бурахмаг—вермәк* (колхозчулара пул *бурахмаг*), *бурахмаг—узаглашдырмаг* (көзүндән кәнара *бурахмаг*), *бурахмаг—бошаммаг* (Сәлтәнәтин үстүнә кәбинсиз ады гојуб *бурахдылар* (Ә. Вәлијев); *бурахмаг—истеһсал етмәк* (Завод јени мәһсул *бурахыр*); *бурахмаг—әл чәкмәк*||јахшыча элинә дүшүбдүр, һеч *бурахмаг* лазым дејилдир (Ү. Һачыбәјов).

Охумаг фе'ли.

Мүасир дөврә бу фе'лин мә'насы һәр һансы бир јазыны охумаг кими алашылыр. Бундан башга, һәмин сөз *тәһсил алмаг*, *маһны охумаг* кими мә'наларда да ишләнир; мәс.: Күлтәкинлә бир синифдә *охумушам* (Ә. Вәлијев); Журналы габағымыза гојуб адларымызы *охуду* (Ә. Әјлисли); Гыз көзәл бир маһны *охуду*.

Охумаг фе'ли чағырмаг мә'насыны ифадә етдији кими, чағырмаг фе'ли дә охумаг мә'насыны билдирир. Бу чәһәтдән чағырмаг вә охумаг сөзләри синоним кими дә чыхыш едир, бу синонимлик онларын омонимлијинин нәтичәси кими өзүнү көстәрир: Ојнајан, чалан, чағыран бир-биринә гарышмышды (Ә. Вәлијев).

Бахмаг фе'ли.

Бу фе'лин ашағыдакы мә'налары дилдә даһа чох ишләнилир: *бахмаг—итаәт етмәк* (сөзә *бахмаг*), *бахмаг—јохламаг* (јазыја *бахмаг*, сәнәдләрә *бахмаг*), *бахмаг—гуллуғ етмәк* (ағачлара *бахмаг*, ушаглара *бахмаг*), *бахмаг—тәһгиг етмәк* (мәһкәмәдә чинајәт ишләринә *бахмаг*), *бахмаг—табе олмаг* (Абшерон рајону Бақыја

бахыр), *бахмаг—сахламаг* (гојуна *бахмаг*, мал-һејвана *бахмаг*), *бахмаг—мүајинә етмәк* (хәстәјә *бахмаг*), *бахмаг—инанмаг* (ушағын сөзүнә *бахыб* иш көрмәк), *бахмаг—рүшвәт вермәк*, ...лајигинчә јолунуза *бахачаглар* (М. Ф. Ахундов).

Отурмаг фе'ли.

Бу фе'л мүасир дилдәки мә'насындан башга, бир дә *јашамаг*, *мәскән салмаг* мә'насына маликдир. Шәки чиварында кичик бир обада *отуран* Мәнучәһр... (И. Һүсејнов).

Синонимлик. Дилчилик әдәбијјатында, бир гајда оларга, ејни, јахүд јахын мә'налы сөзләр синоним һесаб едилир. Мәсәлән, *вурмаг*, *чалмаг*, *чырпмаг* сөзләринин һәр бири мүстәгил лексик мә'наја маликдир. *Вурмаг* сөзү *тохундурмаг*, *чалмаг*, башга әләтин көмәји илә бир әшјаны јерә *санчмаг* (вурмагла), *чырпмаг* сөзү *силкмәк* мә'налары дашыјыр. Семантик чәһәтдән *вурмаг*, *чалмаг*, *чырпмаг* сөзләринин һәр бири дөјмәк мә'насында ишләнир: Тутуб бир-ики *чалдылар*, о гәдәр *чырпдылар* ки (шифаһи нитг). Семантик синонимликдә мүхтәлиф фе'лләр ејни мә'на мөвгәјиндә чыхыш едә биләр. Мәсәлән, лексик чәһәтдән *бахмаг* вә *көрмәк* арасында јахынлығ вар. *Охумаг* сөзү илә бунлардан тамам фәргләнир.

Семантик синонимләрдән даһа габарығ шәкилдә өзүнү көстәрәнләри ашағыдакылардыр:

1. *Әкмәк—чырпышдырмаг—јығмаг—оғурламаг* (пуллары *әкдиләр*, евдәкиләри *чырпышдырдылар*, дамы *јығдылар*).

2. *Доланмаг—отурмаг—дурмаг—јашамаг* (Јахшы *доланыр*, кәнддә *отурур*, јүз јашы вар, һәлә *дурур*).

3. *Чырпмаг—басмаг—тутмаг—салмаг—бағламаг—чәкмәк—өртмәк* (гапыны *чырпды*, папағы башына *басды*).

4. *Гачырмаг—гуртармаг—хилас етмәк* (Дустағы *гачыртдылар*, ону *гуртардылар*).

5. *Доландырмаг—сүрмәк—идарә етмәк* (Машын *сүрүр*. Аиләни *доландырыр*).

6. *Тутмаг—кәсмәк—бағламаг* (јоллары *тутдулар*).

7. *Јыхмаг—бағламаг—басмаг—мәғлуб етмәк* (Чинкиз Һәсәни *јыхды*. Бу ашығ о бирини *бағлады*. Икид *басдығыны кәсмәз*).

8. Багламаг—тутмаг—тәртиб етмәк (акт бағлады, сijaһы тутду).

9. Ыхылмаг—јатмаг—узанмаг (јорған-дөшәјә јы-хылды. Дашын далына јатды).

Антонимлик. Антонимлијин дә өзүнәмәхсус чәһәтлә-ри вардыр. Лексик антонимликдә сөzlәрин бир-биринә әкс мәналары әсас көтүрүлүр. Мәсәлән, *кечә-күндүз, тез-кеч, ал-вер, тут-бурах, отур-дур* вә с. Бу сөzlәрин арасындакы мүнәсибәт биринин лексик-семантик чәһәт-дән дикәри илә әкслик тәшкил едилмәсиндә ифадә олу-нур.

1. Кетмәк фе'ли.

Лексик чәһәтдән *кәлмәк* фе'линин антонимидир. Ла-кин мәишәт нитгиндә бәзән *кәлмәк* сөзүнүн мәзмунуну өзүндә ифадә едир. Мәсәлән, Гәзәрәт, күнләрин бир кү-нү базардан евә *кедирдим* (Ү. Н а ч ы б ә ј о в). Әдәби дилдә даһа чох чыхышлыг һаллы сөздән сонра көстәр-дијимиз мөвгедә *кәлмәк* фе'ли ишләдилер. *Ишдән кәл-мәк, базардан кәлмәк, сәфәрдән кәлмәк* вә с. *Кетмәк* сөзү исә јөнлүк һаллы сөzlәрлә ишләдилер: *ишә кет-мәк, бајыра кетмәк, сәфәрә кетмәк...* *Кетмәк* сөзүнүн чыхышлыг һаллы сөzlә ишләниб, өзүнүн әкс мәнасыны ифадә етмәси исә онун семантик саһәсини тәшкил едир. *Кетмәк* сөзүндә олдуғу кими, *кәлмәк* сөзү дә өзүнүн әкс мәнасыны ифадә едә билер:—Аслан, бураја *кәл*. Бу саат *кәлдим* (шифаһи нитг). Бурада *кәлдим* сөзү әслиндә *кетмәк* мәнасынын јериндә ишләнир. Чағыран үчүн *кәлмәк*, ешидән үчүн *кетмәк* иши лазым олдуғуна көрә, чавабдакы «*кәлдим*» сөзү өзүнүн әксини билди-рер. Чавабда сөз она көрә *кәлмәклә* ифадә олунур ки, бу һәм дә үслуби чәһәтдән симметрик паралелизм тәш-кил едир.

2. Бурахмаг фе'ли.

Бурахмаг фе'линин әсас мәнасы *өтүрмәк, хариц ет-мәкдир*. Әлавә мәнасы исә *дахил етмәк* мәзмуну ифадә едир. Кечә икән кичик дөстәләрлә кәлиб Шамаһынын гала диварларынын арасындакы карвансараларда киз-ләнишиш гијамчылары шәһәрә һаман алимәнсәб тәбәәләр *бурахмышдыр* (И. Нүсәјнов). Бурада да *бурахмаг* фе'ли өзүнүн әкс мәзмунуну ифадә едәрәк, јөнлүк һалда ишләнмишдир. Бурада грамматик һал јох, сөзүн өзү әсас рол ојнајыр. Мәсәлән, ејни сөз јөнлүк һалдакы сөз-лә дә *дөндәрмәк, өтүрмәк* (хариц етмәк—евдән) мәна-

сында ишләнир: Ону да ичласа кетмәјә *бурахдылар*. Атам мәни киноја *бурахмыр* вә с.

3. Битмәк фе'ли.

Битмәк фе'линин әсас мәнасы *чүчәрмәк*, әлавә мә-насы исә *гуртармаг, тамамланмагдыр*. Ушагларын рәгси *битди* (С. Д а ф л ы).

ФЕ'ЛЛӘРИН ЧОХМӘНАЛЫЛЫҒЫ

Чохмәналы сөзүн мәна мәзмуну вә гурулушунун мү-әјјәнләшдирилмәсиндә онун мәтн дахилиндә бу вә ја дикәр синтактик вә лексик әлагәләрә кирмә имканлары мадди, објектив бир ме'јар кими биринчи дәрәчәли әһә-мијјәтә маликдир. Бу барәдә бир чох тәдгигатчылар да-нышмышлар. Мәсәлән, А. А. Јулдашев¹³ чохмәналы сөзүн лексик әһатәси вә синтактик мөвгејинин онун мә-наларынын мүнһүм әламәтләри һесаб едәрәк јазыр ки, сон заманлар нәинки К. К. Јудахин кими көркәмли лек-сикографын мәшһүр лүғәтиндә,¹⁴ һәтта тәдريس сәчијјәли лүғәтләрдә сөзүн мәнасынын конкрет синтактик конс-труксија вә лексик-фразеоложи бирләшмәдә ачылыб көс-тәрилмәсинә хүсуси фикир верилер¹⁵. Сөзүн мәна гуру-лушуну тәчрүби әсасларда психоллингвистик тәдгигат үсуллары илә ејрәнән В. В. Левитски дә, вахты илә һәлә Н. Паулун сөјләдији фәрзијјәнин өзүнү доғрултдуғуну гејд едәрәк¹⁶ белә бир нәтичәјә кәлир ки, чохмәналы сөzlәрин мәналары ичтимаи шүүрда бәрабәрһүгүглу дејилдир: сөзүн әсас мәнасы контекстуал чәһәтдән шәртләшмир вә мәтндән тәчрид олунмуш сөзүн мәна гурулушунда бүтүн галан мәналардан әввәл «јада дү-шүр»¹⁷. Бу әсас мәна адәтән мүстәғим, өзүнүн илкин

¹³ Бах: А. А. Юлдашев. Принципы составления тюркско-русских словарей. М., 1972, сәһ. 399—400.

¹⁴ Јенә орада, сәһ. 30.

¹⁵ Јенә орада, сәһ. 354.

¹⁶ Бах: В. В. Левицкий. Экспериментальные данные к проб-леме смысловой структуры слова. «Семантическая структура слова (Психоллингвистические исследования)», М., 1971, сәһ. 156.

¹⁷ Јенә орада, сәһ. 167, 168. Лакин бу фикрдә оланлар да вардыр ки, сөздә икичә ајры-ајры мәнанын мөвчудлуғу автоматик сурәтдә онларын һәр биринин гејри сәрбәстлијинә кәтириб чыха-рыр: онларын арасындакы контекстуал бағлылыг фәргләри јалныз бирләшмә имканларынын кәмијјәт вә кејфијјәт фәргләриндән иба-рәтдир. (Бах: Н. Н. Амосова. Основы английской фразеологии. Л., 1963, сәһ. 32).

функционал вэзифэсини јеринэ јетирэн вэ фразеоложи бағлылыгдан, үслуби, терминологии вэ с. мөһдудлугдан азад бир мөна олур. Мөнанын шөртлөшмөси дедикдэ исэ һәр шејдөн эввэл онун јалныз бу вэ ја дикәр лексик, синтактик шөраитдэ, јөни сөз бирлөшмөсиндэ, чүмлө гурулушунда реаллашмасы, актуаллашмасы нэ-зәрдэ тутулур¹⁸. Мәсәлән, әкәр «кәлмәк» фе'линин әсас мөнасы нисби субъектә (данышана) тәрәф истигамәт-ләндирилмиш, јөнәлдилмиш јердәјишмә һәрәкәтини билдирмәкдән ибарәтдирсә (мүгајисә ет: «Кәлирәм. Га-тар кәлир. Сел кәлир»), ејни синтактик мөвгедә заман аңлајышыны еһтива едән сөзләрлө бирлөшмәдә (О күн кәләчәк... Гыш кәлди) бу фе'л мөјјән вахта говушмаг мөнасында, әлбәттә, өзүнүн әсас мөнасындакы мөкан мөзмунундан ајрылыр. Белә һалларда сөһбәт јалныз лексик бирлөшмә имканларындан кедә биләр. Ашағы-дакы мисалларда исэ «кәлмәк» фе'линин «күман етмәк, тәсәввүр етмәк, зәнн етмәк» мөнасы сырф синтактик шө-раитлө бағлыдыр: Гыз галасы чоһ уча, Әлчәтмәз кәлир она (М. Дилбәзи). Кәлир мәнә бу гәмһин һәр дәги-гәси бир ај (С. Ә. Ширвани). Мәнә елә кәлир ки... Бурада тәкчә «нә исә кәлир» кифәјәт дејил: мүтләг «ки-мә?» вэ «нечә?» (хош, чәтин, бир чүр, ағыр, зарафат, јуху кими вэ с.) суалларына чаваб олараг мүвафиг чүмлө үзвләри иштирак етмәлидир¹⁹.

Ону да демәк лазымдыр ки, әксәр һалларда лексик вэ синтактик бирлөшмә имканлары бир-бириндән тәч-рид олунмуш шәкилдә јох, әксинә, чарпазлашмыш тәрз-дә, биркә өзүнү көстәрир. Мәсәлән: Палтар әјнимә кәл-мир (синоними: «олмур»). Гыз она кәлмәз («әрә кет-мәз»)Сәнсиз бир аддым белә атмаға ајағым кәлмир. (Ә. Абасгулијев). ... Бир үмидим сәнә кәлир (Ч. Чаббарлы). ...Әлиндән һәр шеј кәлир. Эт бир кило кәлир. Дикәр тәрәфдән, чоһ вахт фе'лин лексик бирлөшмәдәки сәрбәст мөнасы илә сабит фе'ли бирлөш-мәдәки фразеоложи чәһәтдән бағлы мөна арасында һәдд гојмаг, сәдд чәкмәк мүмкүн олмур, мүгајисә ет: хәмир

кәлиб («ачыјыб, гычгырыб, туршујуб» мөнасында); илһама, инсафа, дәһшәтә, һәрәкәтә, гәрәра, имана, вәч-дә, гүввәтә... кәлмәк вэ с. Шүбһәсиз, һәтта көзә, дилә, баша, өзүнә кәлмәк кими идиоматик ифадәләрдә дә фе'л (нә гәдәр мүчәррәд сәчијә дашыса да) өзүнүн лексик мөнасыны итирмир, лакин бу мөнанын маһијјәти барәсиндә ајрыча данышмаг лазым кәлир. Мисал үчүн, «хәмир кәлиб» ифадәсини көтүрөк. Бу ифадәнин мөна-ландырылмасы «хәмир ачыјыб» ифадәсинин мөналан-дырылмасы илә ејнидир. «Хәмир» дә семантик чәһәтдән сабитдир, јөни ејни мөнада ишләнир. Лакин бурада белә бир нәтичә чыхармаг олмаз ки, куја «кәлмәјин» «ачымаг» мөнасы да дилимиздә мүмкүндүр. «Ачымаг» вэ «туршумаг» фе'лләри мөјјән лексик-семантик ва-риантларында (моносемләрдә: моносемләрин топлусу исэ лүгәви сөз—глоссем, јахуд лексемдир)²⁰ синонимлик тәшкил едә биләр, чүнки бу синонимлијин дад һиссәси илә бағлы мадди әсасы вардыр. Лакин «кәлмәк» неч вахт «ачымагын» синоними ола билмәз. «Гатыг кәлиб» ифадәсиндә дә «кәлмәк» фе'ли елә «хәмир кәлиб» ифа-дәсиндәки мөнада чыхыш едир; лакин «гатыг ачыјыб» әсла дејилмәз, «гатыг туршујуб» исә тамам башга һа-дисәни билдирир. Она көрә ки, категориал-семантик чә-һәтдән «кәлмәк», «кетмәк» кими һәрәкәт билдирән әсли фе'лләрлө «туршумаг», «гурумаг», «гырышмаг», «дон-маг» кими просес билдирән, тарихән синкретик олуб, һазырда исә конверсија јолу илә әмәлә кәлән төрәмә фе'лләр арасында мүһүм фәрг вардыр. (Тәсадүфи де-јил ки, «кәлмәк» (һәмчинин «кетмәк») һәрәкәтиндәки истигамәт компоненти мөјјән һалларда нејтраллашыр: Базар кәлдикчә касадлашыр (Ә. Һагвердијев)— Базар кетдикчә касадлашыр. Әлим, ајағым кәлмир— Әлим, ајағым кетмир. Башга сөзлә десәк, һәтта анто-нимләрин хүсуси нөвүнү тәшкил едән конверсивләр²¹ дә нејтраллашыб һәр икиси ејни мөгамда ишләнә биләр). Бәс «хәмир кәлиб» ифадәсиндәки фе'л һансы мөнаја архаланмышдыр? Зәннимизчә, белә бир мөна «јетмәк,

²⁰ Бу терминләрин мәнбәји вэ мөзмуну барәсиндә «Сөз нәзә-ријјәсинә кириш» ады тәдғигат ишимиздә данышмышыг.

²¹ Конверсија илә гарышдырмамалы! Конверсијанын тәрифинә бах: О. С. Ахманова. Словарь лингвистических терминов, М., 1966. Конверсив һаггында исә бах: А. А. Уфимцева. Слово в лексико-семантической системе языка, М., 1968, сәһ. 193.

¹⁸ Бах: Ю. Д. Апресян. Экспериментальное исследование се-мантики русского глагола. М., 1967, сәһ. 25.

¹⁹ Мисаллар «Изаһлы лүгәт»нимзин картотекасында көтүрүл-мүшдүр (Азәрбајҹан ССР ЕА Дилчилик Институтунун лүгәт шө-бәси).

јетишмәк» мә'насыдыр. Мараглыдыр ки, ејни семантик группдан, семантик саһадән олан «өтмәк» дә «һәддиндән артыг дәјмәк», «бишмәк, гызармаг...» һадисәсини ифадә едә билир. Демәли, бурада садәчә тәсадүф јох, «кәлмәк—јетмәк—өтмәк» фе'лләринә шамил едилән мүәјјән бир систем мушаһидә олунур.

Сөзүн мә'насыны, вәзифәсини, категориял мәзмунуну вә үмумијјәтлә онун лексик-семантик вә грамматик чәһәтләринин вәһдәтиндән ибарәт олан тәбиәтини тәдгиг етмәк үчүн биринчи нөвбәдә синтагматик плана (нитг ахынына, мәтнә, бирләшмә форма вә имканларына) мүрачигәт етмәк лазым кәлир. Мүасир дилчиликдә бу фикир мә'на нәзәријјәси илә хүсуси мәшғул олан мүхтәлиф елми мәктәпләрин көркәмли нүмајәндәләри тәрәфиндән бу вә ја дикәр шәкилдә, вариасијада, терминологияда ирәли сүрүлүр. Һәгигәтән, инсан феалијјәтини әкс етдириб она хидмәт едән дил феалијјәтдә өјрәнилмәлидир. Дилин феалијјәти исә нитгдир. Әслиндә һәлә Вилһелм Һумболдт дилин маһијјәтини онун формасында, элементләринин нитг актларында тәкрарланмасында, даим гаршылыгы алағәләр вә систем мүнәсибәтләринин мәчмујунда көрүрдү²². М. С. Козлова «Фәлсәфә вә дил» адлы китабында Лүдвиг Виткенштейнин дилчилик фәлсәфәсини кениш тәһлил етдикдән сонра јазыр ки, «мә'наларын контекст сәчијјәсинин тәләб олунмасы да марксист диалектикасына зидд дејил»: «контекстин нәзәрә алынмасы елми тәһлилин ән мүһүм тәләбләриндән биридир»²³.

Ф. де Сөссүр нитгсиз дил фактынын олмадығыны дәфәләрлә гејд етмишдир²⁴. Демәли, билаваситә үнсијјәт вәзифәсини јеринә јетирән синтагматик алағәләр (нитг бирләшмәләри) парадигматик мүнәсибәтләрдән (дил синифләриндән) әввәлдир. В. М. Солнцев кәстәрир ки,

²² Бах: В. Гумбольдт. О различии строения человеческих языков и его влияния на духовное развитие человеческого рода. «Хрестоматия по истории языкознания XIX—XX веков» (составил В. А. Звегинцев), М., 1956, сәһ. 73—75.

²³ М. С. Козлова. Философия и язык (Критический анализ некоторых тенденций эволюции позитивизма XX в.). М., 1972, сәһ. 234.

²⁴ Бах: Ф. де Соссюр. Курс общей лингвистики (М., 1933). «Хрестоматия по истории языкознания XIX—XX веков», М., 1956, сәһ. 333—334.

функционал синтагматик мүнәсибәтләр парадигматик мүнәсибәтләри тәрәдир: синифләрин (парадигмаларын) вә онларын дахилиндәки парадигматик мүнәсибәтләрин әмәлә кәлмәси мүәјјән элементләрин нитг зәнчири хәттиндә ејни јерләрдә (позицијаларда) дура билмәсиндән асылдыр; ејни мөвгедә (функција сәчијјәли позицияда) бир-бирини әвәзетмә габилијјәтинә малик олан һәммин элементләр парадигманын үзвләри һесаб едилир²⁵.

Тәсадүфи дејил ки, Лондон дилчилик мәктәбинин семантик нәзәријјәсиндә мә'на форманын функцијалары вә контексти, әһатәси әсасында ишыгландырылыр. Бу мәктәбин башчысы Чон Руперт Фөрсүн фикринчә, дилчиликдә һәр шеј мәһз мә'на проблеминин һәртәрәfli вә чохчәһәтli һәллини тәмин етмәк мәгсәдинә јөнәлдилмәлидир²⁶. Форманын контекстуаллашдырылмасында һәм лексик, һәм дә синтактик чәһәтләр нәзәрә алыныр: конкрет сөзләрин ади, типик вә даими әһатәси коллосија, категориял сөз синифләринин бирләшмәләрдә, чүмләләрдә гаршылыгы алағәдә јерләшмәси исә коллигасија адландырылыр²⁷. Лондон мәктәбинин контекстуаллашдырма методикасы америка дескриптивизминин дистрибусија (әһатә, јан-јөрә) методикасына ујғундур. Һәр ики һалда бүтөв синтагматик гурулушдан, формал-структур фактлардан аналитик јолла чыхыш етмә принципи ирәли сүрүлүр²⁸. Һәмин формал мејарлар дил һадисәләринин функционал мүнәсибәтләрини ашкара чыхармаға хидмәт едир, чүнки ваһидләрин конкрет хүсуси системдәки јеринә, мөвгәјинә әсасән онларын функционал валентлији (һәр һансы бирләшмәјә мејл кәстәрмәси) мүәјјәнләшир.

Совет дилчилијиндә контекстолоји нәзәријјә бир чох алимләрин тәдгигат әсәрләриндә дәриндән ишләнил-

²⁵ Бах: В. М. Солнцев. Язык как системно-структурное образование. М., 1971, сәһ. 67, 69, 72.

²⁶ Бу барәдә бах: Е. С. Кубрякова. Из истории английско-го структурализма. (Лондонская лингвистическая школа). «Основные направления структурализма», М., 1964, сәһ. 313—317.

²⁷ Јенә орада, сәһ. 324—325.

²⁸ Бах: М. М. Гухман. Исторические и методологические основы структурализма. «Основные направления структурализма», М., 1964, сәһ. 37, 43.

мишдир²⁹. Бу эсэрлэрдэ хүсуси терминологи анлајышлар системи мәтндәки мә'налы дил ваһидләри вә категоријаларына мүхтәлиф контекстоложи тәһлил үсулларыны тәтбиг етмәк мәгсәди күдмүшдүр. Стефан Улманын дедији кими, XX эсрин семасиолокијасы семантиканын формал әләмәтләрини ахтарыр³⁰.

Контекстоложи терминләр әсас етибарилә мәтнин һүдуду, нөвләри вә компонентләринә аиддир. Белә ки, һәр шејдән әввәл кениш (ситуатив, екстралингвистик) вә дар семантик (конструктив, сырф лингвистик) контекст бир-бириндән ајырд едилір. Кениш контекст сәдәчә олараг нитг шәраити, јахуд бу шәраит һаггында мә'лумат верән мәтндир. Сөзүн мә'насынын конкретләшмәси јалһыз реал вә ја тәсвир олунмуш нитг ситуасијасындан асылыдырса, белә һалларда мә'нанын актуаллашмасы, реаллашмасы һадисәси мадди формаја, гурулуша архаланмајыб дилчилијин тәһлил объекти дә ола билмәз. Демәли, дилчилик тәһлили нөгтеји-нәзәриндән һәр һансы контекстоложи нәзәријә мәһз дар контекстә әсасланмалыдыр. Елә бу сәбәбә кәрә адәтән ситуатив контексти дар мә'нада баша дүшүлән контекстдән ајырыб «контекст вә ситуасија»дан данышырлар. Беләликлә дә, «контекст» дедикдә һәр чүр мәтн дејил, анчаг сөзүн нитгдә актуаллашмасыны кәстәрән минимал мәтн нәзәрдә тутулур.

Контекстин нөвләринә кәлдикдә исә, бу мәсәлә, зәһнимизчә, өзүнүн дәгиг, дәрин дүшүнүлмүш, объектив вә диалектик һәллини Н. Н. Амосованын эсәрләриндә³¹

тапмышдыр. Н. Н. Амосова һәр шејдән әввәл «контекст» мәфһумуну дәгигләшдирир. Оуну фикринчә, ајрылыгда чохмәналы сөз мүхтәлиф семантик имканлара малик олур ки, нитгдә бу потенциал имканлардан һәр дәфә бири реаллашыр³². Контекстоложи тәһлилин вәзифәси дә биринчи нөвбәдә сөзүн мә'насынын реаллашмасыны кәстәрән зәрури амилләри мүәјјәнләшдирмәкдир. Һәммин «кәстәричи минимум» семантик чәһәтдән актуаллашан сөзлә бирликдә (биринчиси икинчисини «ачыр») контекст тәшкил едир³³. Көрдүјүмүз кими, бурада ән чәтин мәсәлә «кәстәричи минимуму» конкрет һалларда мүәјјән етмәкдән ибарәтдир³⁴. Бунунла белә, «кәстәричи минимум» үмуми принципи әһатә етдији үчүн әлверишли терминологи мәфһум һесаб едилә биләр. Кәстәричи минимумун кәмијјәт һәрәкилијиндән, бу һәрәкилијин дәрәчәсиндән асылы олараг дәјишән, мәһдуд вә даими контекст нөвләри ајрылыр (переменный, узואльно-ограниченный, постоянный контекст).³⁵ Сәрбәст сөз бирләшмәләри дәјишән контекстин, фразеоложи бирләшмәләр даими контекстин, гисмән сабит бирләшмәләр исә мәһдуд контекстин ваһидләри һесаб олунур. Нәһајәт, кәстәричи минимумун кејфијјәтиндән асылы олараг, дәјишән контекстин ики әсас нөвү фәргләндирилир: лексик вә синтактик контекст. Гејд олунур ки, фәлләрдә адәтән гарышыг лексик-синтактик контекст өзүнү кәстәрир³⁶.

Контекстоложи нәзәријәни бир гәдәр башга истигамәтдә, структурал чәрәјанлара даһа чох мејл едән үсулларла вә хүсуси терминологија әсасында А. А. Холодович инкишаф етдирмишдир³⁷. Мүәллиф бу нәтичәјә кә-

²⁹ Бах: Н. Н. Амосова. Основы английской фразеологии, Л., 1963; А. А. Холодович. Опыт теории подклассов слов, ВЯ, 1960, № 1; Ю. Д. Апресян. К вопросу о структурной лексикологии, ВЯ, 1962, № 3; И. В. Арнольд. Контекстуальное значение и семантическая структура слова, «Уч. зап. ЛГПИ им. А. И. Герцена», т. 272, 1965; М. Т. Тагиров. Глагольная фразеология современного русского языка. (Опыт исследования фразеологических единиц по окружению), Баку, 1966; А. В. Бондарко. Грамматическая категория и контекст, Л., 1971; С. Д. Кацнельсон. Типология языка и речевое мышление, Л., 1972.

³⁰ Бах: А. А. Уфимцева. Слово в лексико-семантической системе языка. М. 1968, сәһ. 217.

³¹ К вопросу о лексическом значении слова («Вестник ЛГУ, сер. ист. и лит.», 1957, вып. I, № 2); Слово и контекст («Уч. зап. ЛГУ, сер. филол. н.», 1958, вып. 42, № 243); О синтаксическом контексте («Лексикографический сборник», 1962, № 5); Основы английской фразеологии, Л., 1963.

³² Һәмчинин мүгајисә ет: «... полисемија... јалһыз лүгәтә андир..., синтагматик әләгә исә сөз ишарәсинин чохмәналылығыны арадан галдырар. [«Общее языкознание (внутренняя структура языка),» М., 1972, сәһ. 404].

³³ Бах: Н. Н. Амосова. Основы английской фразеологии, Л., 1963, сәһ. 27—28.

³⁴ А. А. Уфимцева дил системиндәки семантик контекстин нитгдә јаранан ситуатив контекстлә гаршылашдырылмасыны «әбәди» проблемләрә анд едир (Бах: Общее языкознание..., М., 1972, сәһ. 420).

³⁵ Бах: Н. Н. Амосова. Основы английской фразеологии, сәһ. 69—70.

³⁶ Јенә орада, сәһ. 47, 49—50, 58—59.

³⁷ Бах: А. А. Холодович. Опыт теории подклассов слов. ВЯ, 1960, № 1.

лир ки, һәр һансы сөз чәркәсини (әлбәттә, нитг ахынында) «нүвә» («ядро») вә онун «әһатәси» («окружение») кими бөлүшдүрмәк мүмкүндүр; өзү дә белә зәнн етмәк олар ки, нүвә эшја билдирән сөзләрдән јох, әләмәт көстөрән сөзләрдән ибарәт ола билир. Мәсәлән, *һүндүр һасар* бирләшмәсиндә нүвә *һасар* дејил, *һүндүр* олачаг. Нүвәнин әһатәләри үзләринин сајына көрә мүхтәлиф ола биләр, лакин бунлардан јалныз мүәјјән бир әһатә оптимал сајылыр, галан әһатәләр исә ја артыг, ја да әскикдир. Оптимал әһатә елә бир әһатәдир ки, бурада (ситуа-сија, јахүд кениш контекстин тәсири олмадан) үзләрин сајы минималдыр. Нүвәнин оптимал әһатәси илә бирләшмәси дә «конфигурасија» адланыр. Мәсәлән: *Мән она албом багышладым*³⁸. Көрүндүјү кими, бурадакы «оптимал әһатә» вә «конфигурасија» аңлајышлары Н. Н. Амосованын ишләтдији «көстәричи минимум» вә «контекст» мәфһумларына ујгун кәлир. А. А. Холодович даһа сонра, формал чәһәтдән ејни олуб јалныз мадди чәһәтдән фәргләнән изотип оптимал әһатәләрин шөртләриндән вә нөвләриндән бәһс едәрәк, конфигура-сијанын ејнијјәти мәсәләсини ардычыл ишыгландырыр.³⁹ Функционал-синтактик вә категориал-лексик чәһәтләрин үмүмән ашкара чыхарылмасы ән чох фе'лин предикатив валентлији вә интенсификасијасын⁴⁰, конструктив, конфигура-тив бирләшмәләр әмәлә кәтирмә потенциалыны өјрәнмә-јә хидмәт едир ки, бунсуз чохмә'налы фе'лин нәинки семантик системини мүәјјәнләшдирмәк, һәтта ајры-ај-ры мә'наларыны белә там әминликлә, объектив сурәтдә үзә чыхартмаг гејри-мүмкүндүр.

Сөзләрин нитг просесиндә ишләнмәси онларын кате-гориал-грамматик кејфијјәтләри илә билаваситә бағлы-дыр. Демәли, сөзләри нитгдә дүзкүн вә јериндә ишләт-мәк үчүн онларын тәкчә лексик-семантик мәзмунуну билмәк кифајәт дејил. Дикәр тәрәфдән, демәк олар ки, чохмә'налы сөзүн һәр һансы бир мә'насы да мүәјјән лексик-категориал вә синтактик-функционал әләмәтләр-

лә шөртләшир. Үмүмиләшдирилмиш категоријалар (нитг һиссәләриндән вә чүмлә үзләриндән тутмуш ән кичик лексик-семантик группара, чүмлә үзвүнүн, мәсәлән, зәрф-лијин⁴¹ тамамилә мүхтәлиф вәзифәләринәдәк) дилин лүғәт тәркибини бир нөв низама салыр, системләши-дир.

Там лексик мә'налы сөзләрин семантик чәһәтдән үмүмграмматик тәснифатынын әсасында онларын эшја вә әләмәт билдирмә кими ики фундаментал категорија үзрә гаршылашдырылмасы дурур. «Эшја» аңлајышына мадди шејләр, физики чисимләр вә б. к. предметләр дахилдир. Бурада нитг һиссәси (исим) нәзәрдә тутул-мур. Һәгигәтән, нә әһвалат, һадисә (мәсәлән: *бајрам, јағыш*), нә мөкан вә заман мүнәсибәтләри (мәсәлән, *алт, үст, јан, ара, јай, ғыш, сәһәр, ахшам, кечә*), нә мү-чәррәд мәфһумлар (мәсәлән: *варлыг, маһијјәт, дүшүнчә*), нә дә кејфијјәт, һал вә һәрәкәт (мәсәлән: *сарылыг, ду-руш, гачыш*) билдирән сөзләрин һеч бир мәнтиги эшја-лыгы јохдур. С. Д. Катснелсон көстәрир ки, «исим» ад-ланан нитг һиссәси илә мүхтәлиф мәнтиги категорија-ларын арасында олан бу зиддијјәтләри А. А. Потембја, А. М. Пешковски вә башгалары чох көзәл баша дүш-мүшләр⁴². Эшјанын мәзмунунда мадди варлыгы әкс етдирән реал предметлик категоријасы мөвчүддур. Бу әсас категориал мә'наја әләвә олуна әләмәтләр (мә-сәлән, шәхс билдирән сөзләрдә чүрбәчүр ичтимаи мүнә-сибәтләр) онун тәбиәтини, онтоложии маһијјәтини дәјиш-мир, чүнки лексик мә'нанын интенционалы (дахили мән-тиги мәзмуну) бүтөв интеграл-дифференциал гурулуша маликдир (А. М. Пешковски, У. Вејрәјх вә б.)⁴³. Интен-ционалын дахилиндә категориал вә емпирик чәһәтләр дә ајрылыр: мәнтиги-категориал чәһәтләр апарычы, бир-ләшдиричи хүсусијјәтә малик олдуғу һалда, емпирик чәһәтләр дәјишкән һисси конкретлији еһтива едир.

Лексик мә'нанын мәнтиги һәчми екстенционал адла-ныр. Әкәр интенционалда, мәсәлән, *эшја—чанлы—шәхс*, ја да *эшја—һәр һансы бир шеј—мә'лумат* кими үмү-мидән хүсусијә доғру кејфијјәт сәчијјәли категориал

³⁸ Бах: А. А. Холодович. Опыт теории подклассов слов. ВЯ, 1960, № 1, сәһ. 37.

³⁹ Јенә орада, сәһ. 38—43.

⁴⁰ Валентлик (бирләшмә имканы) вә интенсифика-сија (истигмәт мејли) терминләринин фәргләндирилмәси зәруријјәти һағында бах: С. Д. Кацнельсон. Типология языка и речевое мышление. Л., 1972, сәһ. 181.

⁴¹ Зәрфлијин мүхтәлиф семантик-синтактик нөвләри һағында бах: С. Д. Кацнельсон. Типология языка и речевое мышление. Л., 1972, сәһ. 208—211.

⁴² Јенә орада, сәһ. 134.

⁴³ Бах: Јенә орада, сәһ. 135—136.

хырдалама апарылырса, екстенционалда интенционалын васитәси илә ајрылмыш синиф кәмијјәтчә сәчијјәләнир, мәсәлән: *дискрет, сајылан шейләр—сајылмајан маддәләр, тәк—топлу* вә б. к. С. Д. Катснелсон јазыр ки, интенционал мәркәзәгачандыр вә башга категориал синифләрден узаглашараг, о санки јалныз өз синфини күдүр; екстенционал исә, әксинә, мәркәздәнгачандыр: бу вә ја дикәр (о чүмләдән интенционалдан кәнара чыхан, әлавә, потенсиал, гејри-мүһүм, гејри-релевант) әләмәтләри нитг просесиндә актуаллашдырыб нәзәрә чарпыраг, о, синифләрин кәсишмәсинә, чарпазлашма сына ишарә едир⁴⁴.

Беләликлә, ајдын олур ки, сөзүн норматив вә гејри-номинатив, илкин вә төрәмә, мүстәгим вә мөчәзи мәналарынын дил системиндә әмәлә кәлиб сабитләшмәси просесиндә билаваситә нитг һадисәләри илә бағлы олан интенционал-екстенционал мүнәсибәтләри мүһүм рол ојнајыр. Иш орасындадыр ки, реал һадисә, әшја вә әләмәтлә онларын ады арасында мәна дурур, чүнки адып мәнасы олмадыгда о дил ишарәси јох, садәчә нишан сајылып. Һәр һансы лексик мәнананы исә мүәјјән категориал, интенционал вә екстенционал мәзмун шәртләшдирир.

Интенционал вә екстенционал аңлајышларынын семасиоложи тәһлил үчүн әһәмијјәти һаггында даһа ајдын тәсәввүр јаратмаг мәгсәди илә конкрет олараг «дағылмаг» фе'линин семантик гурулушуна, лексик-семантик системинә нәзәр салаг. Изаһлы лүғәтин II чилдиндә бу сөзүн 12 ајрыча мәнасы кәстәрилмишдир. Һәммин мәналары садаламагла биз һеч бир дахили семантик систем мүшаһидә едә билмәјәчәјик. Лакин семасиоложи тәһлил әсасында белә бир нәтичәјә кәлмәк олар ки, бурада дахили диалектика вә низамланмыш систем мөвчуддур.

Һәр шейдән әввәл, ону гејд едәк ки, «дағылмаг» фе'линин үмуми (инвариант) мәнасыны мүәјјәнләшдирмәк мүмкүндүр: бүтөвүн инкары (фәлсәфи мәнада). Бу мәна да өз нөвбәсиндә ики чүр реаллашыр: 1. Мүрәккәб гурулушлу бирлијин фәрди тамлығынын јох олуб кетмәси. 2. Топлу чохлаг, маддә вә күтләнин ејничинсли

⁴⁴ С. Д. Кацнельсон. Типология языка и речевое мышление, сәһ. 139.

тәркиб һиссәләринә парчаланмасы. Беләликлә, биз бу фикирдәјик ки, «дағылмаг» фе'линин јалныз ики дифференсиал мәнасы, лексик-семантик варианты мөвчуддур. Изаһлы лүғәтдә кәстәрилән емпирик мәналар исә бу ики категориал мәнананы арасында ашағыдакы кими бөлүшдүрүлә биләр:

1. *Сөкулмәк, учурмаг; бәрбад олмаг* (ев, көрпү, тәсәррүфат).

Јыртылмаг, чырылмаг (ајаггабы, палтар...).

Дармадағын олмаг (дүнја, аләм...).

Вардан-јохдан чыхмаг (шәхс, кимсә).

2. *Сәпәләнмәк, пәракәндә һалда төкулмәк, төкулуб јајылмаг, јајылып чәкилмәк, һәрә бир јана кетмәк* вә б. к. (мунчуг, ун, сачлар, су, сүд, думан, гонаглар, китаблар, мәчлис...).

Башга бир фе'ли көтүрәк—«гырмаг» фе'лини. Бурадакы һәрәкәтин реал номинатив мәзмуну һәр дәфә әшјанын мәһз интенционал мүндәричәсиндән асылы олур: 1. *Мәмулат* (габ, күзкү...)—*сындырмаг*. 2. *Бәрк маддә* (одун, гәнд...)—*доғрамаг*. 3. *Чанлылар* (инсанлар, һејванлар, гушлар, һәшәрәт...)—*күтләви сурәтдә мәһв етмәк, тәләф етмәк*. 4. *Рабитәли, әлагәли, узунуна олан шейләр* (ип, мәфтил, зәнчир, дүјмә, сөз...)—*кәсмәк, үз-мәк*.

Реал керчәклик һаггында мәлумат, фикир өз әксини чүмләдә тапыр. Чүмләнин мәзмуну мүасир мәнтиг елминдә «пропозиција» адландырылып⁴⁵. Һәммин пропозиционал мәзмун мәһз һәр һансы бир һадисәни билдирир. Демәли, һадисәни ифадә едә биләчәк лексик мәналар чүмләнин өзүлүнү тәшкил етмиш олур. Тәсадүфи дејил ки, һадисә билдирән сөзләр елә бирбаша вә тәкбашына пропозиционал вәзифәни ифа едәрәк, конкрет варлығын ин'икасыны асанлыгла нитг ситуасијасы илә бағлајыр. Һадисәнин нитг тәзаһүрүндә бир нөв чаныны тәшкил едән фе'лин, фе'ли лексемин ајры-ајры лексик-семантик вариантларынын (моносемләринин) контенсив валентлији, јәни адларла илкин субјект-објект функцијаларында, әсас мөвгә мүнәсибәтләриндә бирләшмә габиліјјәти—сөзләрин мәналарындакы дахили, «мәхфи» категориал мәзмуну вә сөзләрин синтактик әлагәләрин-

⁴⁵ С. Д. Кацнельсон. Типология языка и речевое мышление, сәһ. 141—142.

дә «кизләнмиш» грамматик категоријалары ашкар ет-мәјә имкан верир. С. Д. Катснелсон тамамилә һағлы олараг гејд едир ки, тәсвири грамматикаларын натамамығы (биз буна лүғәтләрдәки системсизлији дә әләвә едә биләрик) даһа чоһ заһири грамматик формалара (лүғәтләрдә исә мұвафиг олараг емпирик мәналарә) уј-ма методунун нағислији илә изаһ олуна биләр⁴⁶. Чүнки сөзләрин о категориал әламәтләри ки, онларын әсасында сөздүзәлтмә моделләри, лексик бирләшмәләр вә синтактик конструкцијалар јараныр, С. Д. Катснелсонун сөзләри илә демиш олсаг, мәһз «кизли грамматиканын инструментарисини (аләтләр комплектини)»⁴⁷ тәшкил едир. Грамматик формалар семантик вәзифәләрлә јанашы сырф формал функцијалар дашыдығы кими, там мәналы сөзләр дә лексик мәналарла јанашы категориал-грамматик мәзмуну еһтива едир. Мүхтәлиф дилләрдә, о чүмләдән түрк дилләриндә мүшаһидә олуна һадисәләр—грамматик формаларын «лексикләшмәси» вә лексик вәһидләрин көмәкчи вәзифәдә «грамматикләшмәси» һаллары һәммин ганунаујғунлуғун нәтичәсидир. Сөзләрин лексик-семантик компонентләри илә гајнајыб-гарышмыш категориал әламәтләри һәм парадигматик тәснифат (сөзләрин грамматик синифләрә вә семантик группара бөлүнмәси), һәм синтагматик (лексик-синтактик) бирләшмәләр әмәлә кәтирмә имканлары, һәм дә епидигматик⁴⁸ деривасијалар (лексемин лексик-семантик вариантлары, моносемләри нәзәрдә тутулур) нөгтеји-нәзәриндән мүһүм контенсив (мәзмунлу) функцијалара маликдир. Она көрә дә лексик мәналарын ичәриндә олан категориал-грамматик мәзмуну һәммин мәналарын мадди-емпирик мәзмунундан тәҷрид етмәјин дилин гурулушуну даһа дәриндән өјрәнмәк үчүн бөјүк әһәмијјәти вардыр. Мисал үчүн «төкмәк» фе'лини көтүрәк. Әкәр һәммин һәрәкәтин мәзмунунда ирадилик варса, онда там тәсирли фе'лдән данышмаг лазым кәлир: *ким—нәји—һара (кимә) төкдү, јахуд ким—ким-*

⁴⁶ Бах: С. Д. Кацнельсон. Типология языка и речевое мышление, сәһ. 82—83.

⁴⁷ Јенә орада, сәһ. 83.

⁴⁸ Д. Н. Шмелјов бу термини чоһмәналы сөзүн лексик-семантик системи мәнасында ишләтмишдир (Д. Н. Шмелев. Проблемы семантического анализа лексики. Док. дисс. М., 1969). Бу һағда бах: Общее языкознание (внутренняя структура языка). М., 1972, сәһ. 499.

ләри—һара төкдү... Мәсәлән: Гыз телинин учуну гаши-на төкмүшдү. Сән әлимизә су төк! Гонаға чај-хәрәк төкмәк. Гушлара дән төкмәк. Ушағлары саһәјә төкмәк. Әкәр һәрәкәт субјектин ирадәсиндән асылы олмајыб, анчаг гејри-иради һалда баш верә билирсә, онда фе'л һәм мәкан валентлијиндән тамамилә мәһрум олур, һәм шәхсләри вәситәсиз тамамлыг вәзифәсиндә гәбул етмир, һәм дә үмумијјәтлә, тамамлајычы сөзлә бирликдә бир нөв «даһили объектли» фе'лләрә⁴⁹ јахынлашыр. Мәсәлән: Тәр төкүрәм. Көз јашы төкүрсән. Төкүр алынлары пучур-пучур тәр... (С. Вурғун). Ағач јарнағларыны төкүр. Гуш түкүнү төкүр. Нәһәјәт, әкәр һәрәкәтин ичрасы үчүн һеч субјектин өзү дә тәләб олунамурса, онда сырф тәсирсиз фе'лин «гар, долу, јағыш» кими сөзләрлә бирликдә хүсуси «јағмаг» мәнасы алыныр ки, белә бирләшмәләрдән ибарәт чүмлә дә шәхссиз сајылмалыдыр. Мәсәлән: Јағыш сел кими төкүрдү (С. Рәһимов). Гушбашы гар һәлә дә төкүрдү (А. Шанг).

Ја да сөзләрин лексик мәналарындакы фәаллыг/гејри-фәаллыг кими үмумкатегориал әламәт бахымындан «сүрмәк» фе'линә вә онун әһатәсинә нәзәр салаг. «Тәһрик едәрәк апармаг, говмаг» мәнасында бу фе'л өзүнүн тәсирлилик гүввәсини вә мәна вариантларыны идарә етдији исимләрин мәһз фәаллыг дәрәчәси вә нөвүнә ујғунлашдырыр:

1. Вәтәндән, өлкәдән говмаг, сүркүн етмәк. Мәсәлән: Данышанда бизи *сүрмәјәчәкләр* ки... (Ј. Чәмәнзәминли). Нечә-нечә әрәби узағлара *сүрдүләр* (Б. Вәһабзадә). Падшаһ о саат әмр еләди, әкинчи гызыны узаг бир өлкәјә *сүрдүләр* («Азәрбајчан нағыллары»). Мәлум мәсәләдир ки, *сүркүн етмәк* ичтимаи һадисә олуб јалныз ипсана шамил едилә биләр, өзү дә бурада субјектин тәһрикедиңи гүввәси һәтта он фәал шәхсләрдән ибарәт объектин белә мугавимәт күчүндән гат-гат үстүн олмалыдыр.

2. Јүк һејваныны ја да сүрүнү мүәјјән сәптә кет-мәјә мәјбур етмәк, јөнәлтмәк. Мәсәлән: Вағиф атыны... сараја тәрәф *сүрдү* (Ј. Чәмәнзәминли). Нахыр-

⁴⁹ Азәрбајжан дилчилијиндә бу фе'лләр һағғында илк дәфә, сәһв етмириксә, З. И. Будагова «Мүасир Азәрбајжан дилиндә мүрәккәб фе'лләр» адлы мөғаләсиндә данышмышдыр. Бах: «Низами адына Әдәбијјат вә Дил Институтунун әсәрләри» (Дилчилик серијасы), VIII ч. 1957, сәһ. 129—130.

чылар гарамалы сүрүб сөрин суја салар (А. Сəһ-
һəт). Әкəр һәр һансы бир шəхси сүркүн етмəк үчүн
субъектин мүтлəг архасы, көмəкчилəри, ичрачылары ол-
малыдырса, əһлилəшдирилмиш ев һејванларыны јери-
мəјə, гачмаға кичик бир ушаг да мəчбур едə билəр. Фе'-
лий тə'сирлилик гүввəсинин семантик чəһəтдөн хејли
азалмасы һəлəлик дахили вə «кизли» мəзмун фəргинин
ашкар синтактик форма илə тəсбит олунмасына кəти-
риб чыхармамышдыр, анчаг зəмин һазырламышдыр.
Бу формал «сычрајыш» үчүнчү мəрһəлэдə баш верир.

3. Мəсафə гəт едə билəчəк һәр һансы бир техники ва-
ситəни идарə етмəк; машын, гатар, кəми, тəјјарə, трак-
тор, комбајн, велосипед, киршə... сүрмəк. Башга сөzlə де-
сəк, бурада артыг «дахили объектли» фе'ллəрə јахынла-
шан вə «гатыры, инəји, өкүзлəри... сүрмəк» кими мүтлəг
тə'сирлик һал шəкилчисини тəлəб етмəјөн, үмүмијјəт-
лə, сүрүчүлүк фəалијјəтини билдирən фе'л мөвчуддур.

Нитгдə, чүмлэдə там лексик мə'налы сөзүн фəалиј-
јəтини мүйјөнлəшдирən үмдə амил семантик-синтактик
амилдир. Семантик-синтактик гурулушун минимал ваһи-
ди ики моносемин бирлəшмəси нəтичəсиндə алынан кон-
кретлəшдиричи, дəгиглəшдиричи пропозиционал кəсишмə
нөгтəсидир. Мəсəлən: *Гуш учур. Дивар учур. Һава уд-
маг. Пул удмаг. Дəрсдə галмаг. Дəрсдөн галмаг.* Суб-
станционал вə гејри-субстанционал мə'наларын бир-би-
риндөн кəскин фəргини мəһз семантик-синтактик кате-
горијалар кəстəрир (илкин вə сонракы функцијалар,
синтактик мөвгə вə сөздəјишдиричи формалар, сөз сы-
засы вə и. а.).

Лексик-синтактик бирлəшмэлəрдə динамик, просесу-
ал əламəт билдирən сөzləр субстанционал сөzləри өз
«һимајəси» алтына алараг өzləри дə конкретлəшмиш
олур. Семантик-синтактик чəһəт сөzləрин бирлəшмэдə-
ки функцијаларына аиддирсə, лексик-грамматик чəһəт
сөzləрин һəмин функцијалары шəртлəндирən категориал
мəнсубијјəти илə бағлыдыр.

С. Д. Катснелсон һағлы олараг гејд едир ки, «чүм-
лэдə һәр шеј предикатын тəшкиледики гүввəсинə табə-
дир»⁵⁰. Нə зəрфлик, нə дə тə'јин чүттəркибли бүтөв чүм-

⁵⁰ С. Д. Кацнельсон. Типология языка и речевое мышле-
ние, сəһ. 158.

лəнин зəрури үзви дејил. Һадисəни билдирən фе'ли
предикатын валентлији һэрəkəтин субъект-объект мұна-
сибəтлəриндөн кəнара чыхмыр. Əламəт билдирən сөз-
лəр, дүздүр, адландырманы конкретлəшдирир (мəсəлən:
көзəл инсан, чох көзəл, јејин тəрпəнмəк вə с.), лакин
предикативлијин, пропозисијанын тəлəбини гəти өдəмир.
Она көрə дə чүмлəнин нүвəси хəбəр, хəбəрин əһтəси
исə мүбтəдə вə тамамлығлар һесаб олунур. Һəттə «Јазы
јазырам» чүмлəсиндə дə «дахили» объект вə субъект өз
ифадəсини тапмышдыр, чүнки фе'лин «дајағы» исим-
дир⁵¹.

Фе'лин синтактик валентлији, əлбəттə, онун конкрет
лексик-грамматик мə'насындан асылыдыр. Синтактик ва-
лентлик лексик валентликдөн габаг мүйјөнлəшдирил-
мəлидир. Она көрə ки, конфигурасијада лексик ваһид-
лəр үчүн «бош» јерлəри мəһз синтактик валентлик кəс-
тəрир. Предикатын валентлијиндə кəмијјəт вə кəјфиј-
јəт фəрглəри олур. Кəмијјəт фəрглəри һэрəkəтин субъект-
лə тəчһиз олунма вə объектлəрлə тамамланма «јерлəрин-
дөн» асылыдырса, кəјфијјəт фəрглəри һəм фе'лин, һəм
дə ону əһтə едөн исимлəрин лексик-семантик вə мəнти-
ги-грамматик хассəлəриндөн, бу хассəлəрин гаршылығлы
əлағəлəриндөн ирəли кəлир. Бурада кəмијјəт кəјфијјəтə
һүдуд гејдүғу кими, кəјфијјəт нөвлəри дə кəмијјəт фəрг-
лəринə кəтириб чыхара билир. Мəсəлən, «өртмəк» фе'ли
«гапамаг, бағламаг» мə'насында *гапы, пəнчəрə, пəрдə,
китаб, дəфтəр* кими исимлəри тə'сирлик һалда тəлəб едир.
Бурада предикат икијерли олур: Һəсən гапыны өртдү
(јерин бирини мүбтəдə, о бирисини исə вəситəсиз тамам-
лығ тутмушдур). Лакин һəмин фе'л «үстүнə салмаг, бү-
рүмəк» мə'насында мəнтиги-грамматик лабүдлүклə ики
мүхтəлиф объект тəрəфиндөн тамамланмаға мөһтəчдыр:
вəситəсиз тамамлығла јанашы, јөнлүк һалда олан ва-
ситəли тамамлығы да өзүнə гошараг, о, артыг үчјерли
предикат вəзифəсиндə чыхыш едир: *Һəнəм шалы башы-
на өртдү.* Һəттə бир шејин үстүнү, ағзыны өртмəк (јор-
ғанла, гапагла вə с.) јенə дə башга бир шеји онун үс-
түнə салмағла, ону башга бир шејлə бүрүмəклə мүмкүн-
дүр. Јахуд «пəртмəк» фе'ли һəм тə'сирсиз, һəм дə тə'-
сирли ола билəр: тə'сирсиз фе'лин мə'насы јалныз ин-
сана, инсанын үзүнə аид олуб «истидөн, һəјəчандан

⁵¹ Бах: Е. Курилович. Очерки по лингвистике. М., 1962,
сəһ. 65.

бәрк гызармаг» һадисәсини билдирдији һалда (Ушаг истидән тәрләжиб *пөртмүшдү*. Натиг бәрк тутулуб *пөртдү*. Онун үзү *пөртүб* гып-гырмызы олду...),—тәсирли фе'лин мә'насы тәрәвәзин, мејвәнин, этин, биткинин вә б. к. шејләрин жүксәк һәрарәтә (адәтән гајнар су, исти бухар васитәси илә) мә'руз галмасы нәтичәсиндә онлардан әмәлә кәлән бүрүшмә, жығылма, шахлығы итирмә һадисәсини әкс етдирир. Марағлыдыр ки, һәтта Күнәш.. жарпағлары *пөртүрдү* (Ә. Әбүлһәсән) кими образлы ифадәдә јенә һәмин икинчи мә'на мөвчуддур.

Беләликлә, биз бу нәтичәә кәлмиш олуруг ки, чохмәналы фе'лин ајрыча мә'наларыны объектив шәкилдә мүәјјәнләшдирмәк үчүн биринчи нөвбәдә һәм фе'лин, һәм дә онун конфигуратив әһатәсини тәшкил едән исимләрин категориял-семантик мәзмунуну гаршылыгы эләгәдә үзә чыхармаг лазымдыр. Үмумијјәтлә, лексем, о чүмләдән фе'ли лексем инвариантдыр, мүчәррәд елми анлајышдыр. Реал нитгдә јалныз моносемләр, лексик-семантик вариантлар мөвчуддур. Фе'лин әсас мә'насыны мүәјјәнләшдирдикдә белә, о јенә дә вариант олараг галыр; интәһасы бу вариант фе'лин категориял тәбиәтинә даһа ујғун олуб бир нөв еталон ролуну ојнајыр. Инвариант вә вариантлар проблеминин дүзкүн гојулуб ишыгландырылмасында, зәннимизчә, В. М. Солнцевин хидмәти нәзәрә алынмалыдыр. О, инвариант вә вариантлыгы анлајышларынын дил ваһидләринин онтоложии маһијјәтини сәчијјәләндирмәк үчүн бөјүк әһәмијјәтини гејд едәрәк көстәрир ки, дил ваһидләринин вариантлылығы ики амиллә шәртләшир: 1) һәр бир ваһидин дилдә парадигматик синиф шәклиндә мөвчуд олмасы илә, 2) синтагматик, хәтти хассәли нитгдә бу синфин һәр дәфә јалныз бир нүмајәндәсиндән истифадә олунмасы илә.⁵² Нисбәтән ејничинсли әшја вә ја һадисәләр синфиндә объектив шәкилдә мөвчуд олан үмумилик, мүш-тәрәклик елә инвариант демәкдир⁵³. Чохлуғун (синфин) бу вә ја башга елементи (конкрет нүмајәндәси) мүәјјән сәбәбләрә, јахуд мүлаһизәләрә көрә еталон, нүмунә сәјлә биләр, лакин о һәр һалда вариантдыр⁵⁴. Инвариант бир абстраксия кими үмумиләшдиричи, топлајычы вә

бирләшдиричи маһијјәтдә олуб, вариантлылыг, хусусиликлә бирликдә ин'икас нәзәријјәсинин ајрылмаз тәркиб һиссәсини тәшкил едир. Дејиләнләрдән ајдын олур ки, «сөзүн үмуми мә'насы» терминини һәгиги инвариант мә'насында ишләдән мүәллифләр⁵⁵ (ајры-ајры сөзләрин семантик гурулушуна кәлдикдә) бир о гәдәр дә јанылмырлар. Әлбәттә, керчәкликдә белә бир категоријанын мөвчуд олмадығыны, онун абстракт сәчијјә дашыдығыны һеч кәс шүбһә алтына алмыр⁵⁶. Анчаг дилчиләрин әксәријјәти үмуми мә'наја мәнфи мүнәсибәт бәсләјир⁵⁷. Һәрчәнд үмумини, инварианты бүтүн мә'на нөвләринә шамил етмәк олмаз (она көрә ки, бу нөвләрин һамысы ејничинсли дејил), амма әсас мә'наны да һәмишә ајырыб көстәрмәк мүмкүн олмур. Һәгигәтән, нә үчүн «гашымаг» фе'линин «бәдәнин кичишән јерини дырнаг вә ја сәрт бир шеј илә сүртмәк...»⁵⁸ мә'насы әсас номинатив, «газыјыб сыјырмаг» мә'насы исә төрәмә номинатив мә'на һесаб едилсин? Ким дејә биләр ки, инсан ән әввәл башыны, бојунуну вә и. а., јалныз сонралар дашын, тахтанын вә с. үстүнү гашыјыб? Дикәр тәрәфдән, тәкчә бәдәнин кичишән јерини јох, тутаг ки, газанын дибини дә «дырнаг вә ја сәрт бир шеј илә сүртмәк» мүмкүндүр. Демәли, бурада нә диахрон, нә дә синхрон планда әсас мә'надан данышмаг лазым кәлмир. Һәмчинин «истәмәк» фе'линин «тәләб етмәк» (мәсәлән: Филанкәсдән бир шеј *истәмәк*. Әкин су *истәјир*. Телефонла сизи *истәјирләр*), «арзуламаг» (охумаг, јатмаг, гачмаг... *истәјирәм*) вә «(кимисә) севмәк» мә'наларындан⁵⁹ һансынын әсас мә'на олдуғуну сөјләмәк чох чәтиндир. Буна көрә дә һәр бир чохмәналы фе'лин лексик-семантик гурулушуна фәрди јанашыб гәти һөкмләрдән имтина етмәк мәгсәдә даһа ујғундур.

⁵⁵ Мәсәләп, В. А. Звегинцев (бах: В. А. Звегинцев. Семасиология, М., 1957, сәһ. 217—222).

⁵⁶ Бах: Семантическая структура слова... М., 1971, сәһ. 153.

⁵⁷ Бах: Е. Р. Курилович. Заметки о значении слова. ВЯ, 1955, № 3, сәһ. 73—78; С. Д. Кацнельсон. Содержание слова, значение и обозначение. М.—Л., 1965, сәһ. 45—55; Д. Н. Шмелев. Очерки по семасиологии русского языка, М., 1964, сәһ. 83—85, 94—95; Ю. С. Степанов. Основы языкознания. М., 1966, сәһ. 157—158.

⁵⁸ «Азәрбајчан дилинин изаһлы лүғәти»,—I ч., Бақы, 1966, сәһ. 458.

⁵⁹ «Азәрбајчан дилинин изаһлы лүғәти», II ч., Бақы, 1980, сәһ. 428—429.

⁵² Бах: В. М. Солнцев. Язык как системно-структурное образование. М., 1971, сәһ. 211—212.

⁵³ Јенә орада, сәһ. 213.

⁵⁴ Јенә орада, сәһ. 214.

Нəһајəт, ајры-ајры чохмəналы садə фəллəрин семантикасыны синтактиқ вə лексик бирлəшмэлəр əсасында арашдырмаг бахымындан мұһүм бир методоложи чəһəти дə гəјд едəк. Нүвəси фəл, əһатəси исимлəр олан кон-фигурасиялары излəркəн, ашағыдакы дəрд амиллə раст-лашырыг: фəлин синтактик валентлији—исимлəрин ка-тегориал мəзмуну, фəлин ајрыча мəнасы (фəли лексе-мин моносеми)—исимлəрин мəна нөвлəри. Фəлин ајры-ча мəналарыны объектив синтагматик мəјарларла мұј-јəнлəшдирмəји гаршымыза мəгсəд гəјуругса, галан үч амили дə даим нəзəрдə тутмалыјыг. Бунлардан фəлин синтактик валентлији ејни заманда онун категориал мəз-мунун синтактик тəзаһурудүр; исимлəрин категориал мəзмуну лексик бирлəшмə имканларыны шəртлəшдирир, онларын мəна нөвлəри исə фəлин мұвафиг мəнасына дајаг олур. Көрүндүјү кими, бурада үмүмидəн хүсусијə, синтактик бирлəшмэдəн мəна нөвүнə доғру аналитик истигамəт рəһбəр тутулмушдур.

Мүасир Азəрбајчан дилиндə садə (əсли) фəллəрин ичəрисиндə əн зəнкин мəна вариантлылығы, јəни əн чох вə мұхтəлиф моносемлəри олан фəллəр əсасəн аша-ғыдакылардыр:

1. Ајырмаг	15. Бүкмəк
2. Алмаг	16. Вермəк
3. Апармаг	17. Вурмаг
4. Артмаг	18. Галхмаг (галдырмаг)
5. Атмаг	19. Галмаг
6. Ахмаг	20. Гарышмаг
7. Ачмаг	21. Гачмаг
8. Ашмаг	22. Гырмаг
9. Бағламаг ⁶⁰	23. Гојмаг
10. Басмаг	24. Гопмаг
11. Батмаг	25. Гуртармаг
12. Бахмаг	26. Гурумаг
13. Билмəк	27. Дағылмаг, дағытмаг
14. Бурахмаг	28. Дартмаг

⁶⁰ Бу фəлə даир Е. В. Севортјан јазыр: «...бағ да фəли аддыр... ба—фəлиндəн əмəлə кəлмишдир...онларын семантик инкишафы вə зəпкинлəшмəsi мұстəгил јолла, əсасларынын семантик инкишафындан асылы олмајараг, кетмишдир... Фəлин фəл мənшəли ад əсасындан əмəлə кəлмəси заманы дүзəлтмə фəлин семантикасы илк фəлин семантикасына гајыда билəр. (бағламаг, јухуламаг вə б. фəллəр) (Э. В. Севортјан. Аффиксы глаголообразования в азербайджанском языке... М., 1962; сəһ. 56—57, 59, 60).

29. Доланмаг	55. Ојнамаг
30. Долашмаг	56. Олмаг
31. Долмаг	57. Отурмаг
32. Дəјмəк	58. Охумаг
33. Дəнмəк	59. Охшаммаг
34. Дурмаг	60. Өјрəнмəк
35. Дүшмəк	61. Өртмəк
36. Енмəк	62. Өтмəк
37. Əзмəк	63. Позмаг
38. Исинмəк, иситмəк	64. Пəртмəк
39. Истəмəк	65. Сајмаг
40. Итмəк	66. Салмаг
41. Јанмаг	67. Сахламаг
42. Јармаг	68. Сечмəк
43. Јатмаг	69. Сəпмəк
44. Јемəк	70. Сəрмəк
45. Јыхмаг	71. Сүзмəк
46. Кечмəк	72. Сүрмəк
47. Кəсмəк	73. Танымаг
48. Кетмəк	74. Тəкмəк
49. Кəлмəк	75. Тулламаг
50. Кəтирмəк	76. Тутмаг
51. Кирмəк	77. Узанмаг
52. Кəзлəмəк	78. Чалмаг
53. Кəрмəк	79. Чəкмəк
54. Кəтүрмəк	80. Чыхмаг

Фəллəрин чохмəналылығындан данышаркəн, Ј. Р. Куриловичин дилчилијин əн мұһүм принциплəриндəн сајдығы ашағыдакы мүддəасыны нəзəрдə тутмаг лазымдыр: «...мүəјјəн сөзүн...бир нечə мұхтəлиф чисмани, ја-худ руһи керчəклији əкс етдирмəsi фактындан неч дə һəмишə онун чохмəналылығы һаггында нəтичə чыхарылмамалыдыр...⁶¹ «Азəрбајчан дилинин изаһлы лүғəти»ндə бу мұһүм принцип чох вахт позулур. Нəтичədə дə сөзүн мəналарынын сајы лүзумсуз артыр, ејни мəнаја аид олан мисаллар мұхтəлиф мəналарын арасында бөлүшдүрүлүр, мəналарын тəрифи конкрет мисалларын мəзмунуна табə едилир. Дедијимизи сүбута јетирмəк неч бир чəтинлик тəрəтмир. Елə əлифба сырасы илə кəлэн илк чохмəналы фəли—«ајырмаг» фəлини алаг. Изаһлы лүғəтдə бу фəлин биринчи мəнасына белə бир

⁶¹ Е. Курилович. Очерки по лингвистике..., М., 1962, сəһ. 240.

тә'риф верилир: «Бүтөв һалда олан шеји парчаламаг, ја-хуһ онун бир һиссәсини көтүрмәк, һопармаг». Мисаллар: Јумуртанын сарысыны ағындан *ајырмаг*. Сүмүјү этдән *ајырмаг*. Маддәни тәркиб һиссәләринә *ајырмаг*⁶². Лакин бешинчи вә алтынчы мәналары ачмаг үчүн ашағыдакы фе'лләрдән истифадә олунур: *јармаг*, *шаггаламаг*, *парчаламаг*, *кәсмәк*, *бөлмәк*, *тәгсим етмәк*. Мисаллар: Көтүјү балта илә дөрд јерә *ајырмаг*. Гојунун чәмдәјини беш јерә *ајырдылар*. Шејләри икијә *ајырмаг*... Отағы пәрдә илә ики һиссәјә *ајырмаг*. Көрүндүјү кими, бурада да һәмин биринчи мәнадан башга бир шеј јохдур: «бүтөвү парчаламаг, ону бир нечә һиссәјә бөлмәк». Һәм дә ачыг-ајдын һисс олунур ки, «*јармаг*» «көтүјү балта илә», «*шаггаламаг*» исә «гојунун чәмдәјини» бирләшдирмәләриндән ирәли кәлир. Бу јолла кетдикдә мәналарын сајыны истәнилән гәдәр чоһалтмаг мүмкүндүр. Даһа сон-ра, ајдын олмур ки, нә үчүн икинчи, үчүнчү вә дөрдүнчү мәналарын тә'рифиндә «бир-бириндән узаглашдырмаг, әлағәсини кәсмәк, араламаг, тәчрид етмәк» кими ејни мәзмун олдуғу һалда—һәмин мәзмун үч јерә ајрылыр. Аһы кәтирилән мисаллар да буна әсас вермир: Тәле он-лары бир-бириндән *ајырды*. Аиләсиндән *ајырмаг*... Бузо-ву анасындан *ајырмаг*... Хәстәләри сағламлардан *ајырмаг*. Ушағы зәрәрли мүһитдән *ајырмаг*. Ја да алтынчы маддәдә («бөлмәк, тәгсим етмәк») белә бир чүмлә ми-сал чәкилир: Һәр кәсин пајыны *ајырыб* өзүнә верди. Мәкәр киминсә пајыны ајырмаг онун пајыны бөлмәк, тәг-сим етмәкми демәкдир? Әлбәттә, јох. Әслиндә бу миса-лын јери сәккизинчи бәнддә («...ихтијарына вермәк, тәх-сис етмәк») олмалы иди, чүнки мә'на е'тибарилә «ушаг үчүн пај ајырмаг», «палто үчүн пул ајырмаг» кими ифа-дәләр «ушағын пајыны ајырмаг», «палтонун пулуну ајыр-маг» кими ифадәләрә там ујғундур. Нәһајәт, «ајырмаг» фе'линин једдинчи мәнасы («сечмәк, фәргләндирмәк») ашағыдакы мисалларла тәсбит олунур: Јахшыны писдән *ајырмаг*. Сафы чүрүкдән *ајырмаг*. Дәнип ирисини хыр-дасындан *ајырмаг*. Куја кејфијјәт билдирән адларын ан-тонимик шәкилдә гаршылашдырылмасы автоматик су-рәтдә «сечмәк, фәргләндирмәк» мәнасына кәтириб чы-харыр. Һалбуки мәсәлә башга чүрдүр. «Фәргләндирмәк» кими мә'на чаларлығы мадди әшјалара дејил, јалныз

⁶² «Азәрбајҗан дилинин изаһлы лүғәти», I ч., Бақы, 1966.

мә'нәви әләмә аиддир: јахшыны писдән ајырмаг. Доғру-дан да, «дәнин ирисини хырдасындан ајырмаг» дедикдә биз неч дә «дәнин ирисини хырдасындан фәргләндирмә-ји» нәзәрдә тутмуруғ, садәчә олараг ирисини хырдасын-дан тәчрид едирик (һәмин фе'лин биринчи бәндиндә «ју-муртанын сарысыны ағындан» ајырдығымыз кими). Һәлә биз ону демирик ки, «фәргләндирмәк» мәнасынын ај-рыча мәнамы, јохса мә'на чаларлығы олмасы суал ал-тындадыр. Мәсәлә: «Рус дилинин лүғәтин»дә (4 чилд-дә) «отделить» фе'линин биринчи мәнасына аид олан һиссәдә ашағыдакылары охујуруғ: «1. Бүтөвдән онун мүәјјән һиссәсини ајырыб көтүрмәк; биркә, бир јердә, бирләшмиш шәкилдә олан шејләри бир-бириндән ајыр-маг. Отделить хорошее зерно от плохого. Отделить жел-ток от белка.. Распознать, отличить. Отделить правду от лжи»⁶³. Һәмчинин «ајырмаг» фе'линин аһырынчы (доғгузунчу) мәнасы («нәзәрә чарпдырмаг, фәргләндир-мәк») конкрет мисалын («Мәтнин әсас јерләрини гара һәрфләрлә ајырмаг») перифразындан, јәни тәсвири ифа-дәсиндән башга бир шеј дејилдир.

Беләликлә, тәһлил нәтичәсиндә «ајырмаг» фе'линин ајрыча мәналарынын сајы үчгат-дөрдгат азалмыш олур. Мадам ки, семасиоложи тәдғигатын чыхыш нөгтә-си вә елементар ваһиди мәһз моносемдир,⁶⁴ бу моносем-ләрин мүмкүн гәдәр дәғиг мүәјјәнләшдирилмәси зәруриј-јәти гаршыда дурур. Фе'ли моносемин бу вә ја дикәр синтактик вә лексик бирләшмәләрдә чыхыш едә билмә-синдән дә һәмин мәгсәдлә истифадә олунур.

ФЕЛЛӘРИН СИНОНИМЛИЈИ

Семасиолокијада синонимләр проблеми гәдәр мүба-һисәли икинчи бир хусуси проблем чәтин тапылар. Бу-рада синонимлијин үмүмән дилдә мөвчуд олуб-олмама-сы мәсәләсиндән тутмуш⁶⁵ синонимләрин тә'рифинәдәк демәк олар ки, бүтүн нәзәри мәсәләләр мүбаһисәлидир. Азәрбајҗан дилчилијиндә исә (бунлардан әләвә) һәтта «синонимлик» термининин нә демәк олдуғу һағгында

⁶³ «Словарь русского языка», т. II, М., 1958.

⁶⁴ Бах: В. А. Звегинцев. Теоретическая и прикладная линг-вистика. М., 1968, сәһ. 116.

⁶⁵ В. А. Звегинцев јазыр: «Ән'әнәви шәкилдә изаһ олунан сино-нимлик дилдә үмумијјәтлә јохдур»... (В. А. Звегинцев. Теоретическая и прикладная лингвистика. М., 1968, сәһ. 138).

зиддијјәтсиз тәсәввүр алынмыр. Белә ки, С. Чәфәров јазыр: «...әслиндә јунанча (синонимос—ејниадлы) олан бу сөз дилимизә рус дили васитәсилә кәлмиш вә рус дилиндә олдуғу кими... ишләнмәјә башламышдыр»⁶⁶. Ә. Дәмирчизадәнин фикринчә дә, синоним «јунанча бирадлылыг мәнасында олан» сөздәндир⁶⁷. Нәһајәт, Н. Мәммәдов да белә һесаб едир ки, «синоним сөзү (јунанча синонимон) ејниадлы демәкдир»⁶⁸. Бу чүр терминологи изаһат гануни бир суал доғурур: әкәр синонимләр ејниадлы, бирадлы сөzlәрдән ибарәтдирсә, бәс нә үчүн онларын тәрифиндә «формача јахуд фонетик тәркибчә»⁶⁹ мүхтәлифлик әсас шәртләрдән сајылыр? Мәсәлә орасындадыр ки, «синоним» термини «ејниадлы» јох, «шәрикли (гаршылыглы) адландырма» демәкдир⁷⁰.

А. П. Јевкенјева гејд едир ки, синонимлик мәсәләси филолокијанын башланғычындан букүнә кими өз актуаллығыны вә кәскинлијини сахламағдадыр⁷¹. Синонимләрин үмуми тәрифи дә әсрләр боју мөвчуддур (мәнача лап јахын демәк олар ки, ејни олан мүхтәлиф сөzlәр)⁷². Лакин С. Ф. Кеккерин тәртиб етдији библиографијадан⁷³ ајдын олур ки, сон алты илдә (1965—1971) тәкчә рус дилинин синонимләринә һәср едилмиш әсәрләрин сајы минә јахын олуб әввәлки икисәрлик әдәбијјатын мигдарындан гат-гат артыгдыр. Һәм дә бу әсәрләрин бир гисми рус дили материалы әсасында үмумнәзәри мәсәлә-

⁶⁶ С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајҗан дилинин лексикасы. Бақы, 1958, сәһ. 43.

⁶⁷ Бах: Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајҗан дилинин үслубијјаты. Бақы, 1962, сәһ. 120.

⁶⁸ Н. Мәммәдов, А. Ахундов. Дилчилијә кириш. Бақы, 1966, сәһ. 183.

⁶⁹ Бах: Ә. Дәмирчизадә. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 120. Башга мұәллифләрдә дә сөһбәт јалныз фәрғли сәсләнмәјә малик мүхтәлиф сөzlәрдән кедир.

⁷⁰ Бах: А. А. Реформатский. Введение в языковедение, изд. 4-е, М., 1967, сәһ. 91.

⁷¹ Бах: А. П. Евгеньева. Основные вопросы лексической синонимии. «Очерки по синонимике современного русского литературного языка», М.—Л., 1966, сәһ. 4.

⁷² Јенә орада, сәһ. 5.

⁷³ С. Ф. Геккер. Библиография по синонимике русского языка (Статья вторая). «Синонимы русского языка и их особенности», Изд-во «Наука», Л., 1972, сәһ. 196—243.

ләрин ишләнмәсинә јөнәлдилмишдир⁷⁴. Һәләлик синонимлик проблеминә даир һамынын гәбул едә биләчәји нәзәријјә нә өлкәмиздә, нә дә харичдә јарадылмышдыр.⁷⁵ Бунунла белә, «Лексическая синонимия», «Синонимия в языке и речи»⁷⁶ кими китабларда, А. П. Јевкенјева, Ј. А. Иванникова, С. Г. Бережан, Ј. Д. Апресян кими синонимологларын мәғаләләриндә бир сыра мұһүм нәзәри мәсәләләр әтрафлы ишығландырылмышдыр: синонимлик анлајышы, мәна ејнијјәти, јахуд мәна јахынлығы, мәна чаларынын маһијјәти, синонимләрин бир-бирини (мүәјјән контекстләрдә) әвәзетмә габилијјәти (идеографик синонимләрин семасиологи мејары кими), синонимләрин нөвләри вә функцијалары, онларын дилдә вә нитгдә, синхрония вә диахронияда вәзијјәти, синонимиканын мәһбәләри синонимлијин башга семасиологи һадисәләрә (чохмәналылыға, антонимлијә вә с.) мұнасибәти, синонимик чәркә, онун һүдуду вә семантик доминанты мәсәләси, синонимләрин һипонимләрдән фәрғи, ејникөклү синонимләр вә сөзүн фоно-морфоложи вариантлары, лексик-фразеоложи синонимика вә с.

Рус дилчилијиндә олдуғу кими, Азәрбајҗан дилчилијиндә дә синонимлик анлајышынын һүдуду һағғында вәһид вә дәғиг бир мејар мөвчуд дејил: «...индијә гәдәр синонимләр һағғында јазылмыш әсәрләрдә синонимләрин мүәјјәнләшдирилмәси үчүн кәстәрилән мејар дәғиг вә биткин олмамышдыр»⁷⁷. Ә. М. Дәмирчизадә синонимләрә верилән ашағыдакы тәрифи «олдугча ибтидаи» һесаб едир: «Синоним сөzlәр формача, јахуд фонетик тәркибчә мүхтәлиф, мәнача ејни олан сөzlәрә дејилир»⁷⁸. Онун фикринчә, «әкәр дилин лүғәт тәркибиндә ејни мәналы ики сөз олса иди, о заман ики лүғәт фондундан бәһс етмәк лазым кәләрди»⁷⁹. Буна кәрә дә синоним сөzlәрдә «үмумиләшдиричи бир әсас мәна» илә бәрәбәр

⁷⁴ Мұғажисә ет: З. Т. Короткевич. Наречные синонимы в современном русском языке. «Синонимы русского языка и их особенности», сәһ. 89 (илк чүмлә).

⁷⁵ Бах: Лексическая синонимия. Изд-во «Наука», М., 1967, сәһ. 6.

⁷⁶ Синонимия в языке и речи. (Доклады конференции 15—17 декабря 1969 г.) Новосибирск, 1970.

⁷⁷ Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајҗан дилинин үслубијјаты, сәһ. 120.

⁷⁸ Јенә орада.

⁷⁹ Јенә орада, сәһ. 121.

элавə мə'на фəрглəрини нəзəрə алмаг зəруридир⁸⁰. Белə-ликлə, синонимлəр «эсас мə'насына кəрə...ејнијјəт тəш-кил едən, лакин формасына вə элавə мə'насына кəрə фəрглənən сəзлəрдир»⁸¹. Азəрбајчан дилчилијиндə «мəф-һум» вə «мə'на» терминлəрини синоним кими ишлэдən С. Ə. Чəфəров һəмин мұддəаны илк тəрəфдарларындан олуб, ондан мəнтиги нəтичə дə чыхармышдыр. С. Ə. Чəфəров јазыр ки, «синонимлəр дə чохмə'налы сəзлəр кими һəр һансы бир мəфһумун мұхтəлиф мə'на чаларлығыны ифадə етмəк үчүн ишлəдилир»⁸². Мүəллиф чохмə'налы сəзлə синоним сəзлəрин арасындакы фəрги онда кəрүр ки, «чохмə'налы сəзлəрдə бүтүн мə'на чаларлығыны ејни сөвти тəркибə малик олан бир сəз ифадə етдији һалда, синонимлəрдə бир мəфһумун һəр мə'на чаларлығы бири-бириндən фəргли олан хүсуси сөвти тəркибə малик сəзлə ифадə олунур»⁸³.

А. Гурбанов синонимлəрин башлыча əламəтлəриндən данышаркən «үмүмилəшмиш—ортаглы мə'на», «мə'на ча-ларлығы» вə «үслуби рəнкарəнклик» кими əламəтлəрин адыны чəкир⁸⁴. Һалбуки онун синонимлəрə вердији тə-рифдə сөһбəт башга шejдən кедир: «Дилдə формача мұх-тəлиф, мə'нача бир-биринə чох јахын олан сəзлəрə лек-сик синонимлəр, јахуд синоним сəзлəр дејилir»⁸⁵. Кəрүнүр, А. Гурбанов да «мə'нача ејни олан» ифадəсини синонимлəр үчүн дүзкүн һесаб етмир. Һəтта Н. Мəммəd-овун фикринчə, синонимлəр «ја ејни вə ја бир-биринə чох јахын мə'налары ифадə едирлəр»сə дə, «һəр һалда бунларын арасында мұejјən инчə үслуб вə мə'на фəрглə-ри вардыр»⁸⁶. Демəли, Азəрбајчан дилчилијиндə белə бир мұддəа һəкм сүрмəкдəдир ки, «ејни мə'наны ифадə етмə» синоним сəзлəрə хас дејил. Һəмин мұддəанын мəг-бул сајылыб-сајылмамасы мəсəлəсини ајдынлашдыр-

⁸⁰ Ə. Дəмирчизадə. Азəрбајчан дилинин үслубијјаты, сəһ. 121—122.

⁸¹ Јенə орада, сəһ. 122—123. Һəмчинин мұгајисə ет: Б. Т. Абдуллаев. Лексические синонимы современного азербайджанского языка. (Автореф, канд. дисс.), Баку, 1965, сəһ. 3.

⁸² С. Чəфəров. Мүасир Азəрбајчан дилинин лексикасы, сəһ. 42—43.

⁸³ Јенə орада, сəһ. 43.

⁸⁴ Бах: А. Гурбанов. Мүасир Азəрбајчан əдəби дили. Баку, 1967, сəһ. 171.

⁸⁵ Јенə орада, сəһ. 170.

⁸⁶ Н. Мəммədов, А. Ахундов. Дилчилијə кириш, сəһ. 183.

маг үчүн синоним проблеминин бир сыра семасиоложи мəсəлəлəриндən данышмаг лазым кəлир.

Мұхтəлиф нитг һиссəлəринə аид олан сəзлəр синонимик чəркə тəшкил едə билмəз. Башга сəзлə, мұхтəлиф грамматик категоријалара малик олан сəзлəр бир-биринə синонимик мұнасибəтдən мəһрумдур. Дикəр тəрəфдən, чохмə'налы сəзүн һəр дəфə јалныз бир мə'насы мұejјən синонимик чəркəнин үзвү кими чыхыш едир⁸⁷. Демəк, ајры-ајры мə'налар (узаглыг-јахынлыг дəрəчəсиндən асылы олмајараг), јə'ни һеч олмаса бирчə мұһүм əламəтə кəрə бир-бириндən сечилən мəфһумлар эсасында формалашмыш лексемлəр (чохмə'налы сəзү бүтөвлүкдə исə «глоссем» адландырырыг), һеч чүр ејни синонимик чəркəнин мəзмунуна дахил ола билмəз. Белəликлə дə, биз бу нəтичəјə кəлирик ки, бирмə'налылыг, ејнимə'налылыг (шəрикли, ортаглы адландырма илə, јə'ни мадди мұхтəлифликлə бəрабər) синонимијанын тəбиəтини тəшкил едир. Əлбəттə, ејнилик дəјишкəнлији инкар етмир. Чохмə'налы сəзүн (глоссемин) ајрыча мə'насында (лексемдə) олдуғу кими, синонимик чəркəдə дə мə'на ејнијјəти (дилдəки инвариантлылыг) ејни мə'нанын нитгдəки вариантлылыгы шəклиндə тəзəһүр едир. Мəсəлən, «вурмаг» фе'линин башлыча, јахуд илкин мə'насы ашағыдакы лексемдən ибарəтдир: «Бир шejлə башга бир шejин үзəринə зəрбə ендирмəк». Бурадакы мұчəррəd ваһид мə'на мұхтəлиф конкрет мə'на вариантларында чыхыш едир (мұгајисə ет: фонем вə онун вариантлары). Ајдындыр ки, ејни үмүми мə'нанын хүсуси мə'на вариантлары «вурмаг» фе'линин мұхтəлиф формалары илə дејил, мұхтəлиф эһатəлəри (дистрибусијасы) илə шəртлəшир. Ағачла ити *вурдум*; Ајағына он чубуг *вурдулар*; Инəк ушағы *вурду*; Машын гадыны *вурду*; Чахмағы даша *вурмаг*; *вуруб* салмаг, *вуруб* əлдүрмəк вə и. а. Демəли, синоним сəзлəрин иштиракындан асылы олмајараг, дилдəки һəр һансы бир мə'наны билдирən сəз ишарəси нитгдə реаллашдыгда истəр-истəмəз күлли мигдарда ситуатив мə'на чаларларыны ишарəлəндирир. Бунларын ичəрисиндə «дəјмəк, дəјəчлəмəк», «чалмаг, санчмаг» кими вариантлар да мөвчуддур.

⁸⁷ Бах: С. Х. Иоффе. Грамматическое значение и лексические синонимы. «Лексические синонимия», М., 1967, сəһ. 11—12; С. Г. Бе-режан. Теория семантических полей и синонимия, «Проблемы языкознания...», М., 1967, сəһ. 169; Б. Т. Абдуллаев. Лексические синонимы..., сəһ. 7.

Гапыны *вуруб* ичәри кирдиләр (М. С. Ордубади); нагара *вурмаг*; дәф *вурмаг*; Ушағы илан *вурду*. Ары *вурду*. Лакин белә мәна чаларларынын мувафиг синоним сөзләрлә ифадә олуна билмәси һеч дә мәнадакы вариантлылығын тәбиәтини дәјишмир: Гапыны *дәрдүм*; Мәни ары *санчды* вә с. «Илан чалар», «ары санчар», «һәр икиси вурар» демәк мүмкүн олдуғу һалда, «милчәк санчар» дејиләр, «милчәк вурар» исә дејилмәз. Јәгин милчәјин санчмағындакы тәсирлилик дәрәчәси «вурмаг» үчүн кифајәт дејил, чүнки бәдәнә зәһәрин јеридилмәси мушаһидә олунмур (мүгајисә ет: илан, әгрәб, ары...вурар). Амма «санчмаг» үчүн тәсирлилик дәрәчәсинин әһәмијјәти јохдур: ијнәнин дәријә батмасы кифајәтдир. Бунунла белә, дејә биләрикми ки, «ары санчды» вә «ары вурду» ејни һадисәнин һәммин ичә чаларларыны фәргләндирмәк мәгсәди илә ишләнир? Зәннимизчә, һәинки дејә билмәрик, һәтта бу синонимлијин мәһз кәстәрдијимиз мәна чаларлары илә әлағәләндирилмәсинин өзү дә шүбһәли көрүнүр.

Гејд етмәк лазымдыр ки, синонимләрин «мәнача бир-биринә јахын олан сөзләр»⁸⁸ кими, ја да «мәфһумун мүхтәлиф мәна инчәликләрини»⁸⁹ ифадә едән сөзләр кими гәјмәтләндирилмәси нә синонимлијин маһијјәтини ачмаға, нә дә онун дәгиг мејарыны кәстәрмәјә фәјда верир. Совет Иттифагында синоним проблеминә даир ән чох нәзәри мәғаләләри олан С. Г. Бережан бу мәсәлә әтрафында инандырычы мулаһизәләр сөјләјир. Мүәллиф һағлы оларағ јазыр: синонимлик үчүн гәбул олунмуш мәна јахынлығы мејары о гәдәр гејри-мүәјјәндир ки, она әсасланарағ һәр һансы семантик саһәјә аид олан, һәтта метафорик мәчаз зәмининдә мәнача бир-биринә јахынлашан сөзләри дә «синоним» адландырмағ мүмкүндүр⁹⁰. Әслиндә исә сөзләрин бир-биринә синонимик мунасибәти јалныз о заман олур ки, онларын бу вә ја диқәр мәналары там ејнијјәт тәшкил едир⁹¹ (үслуби вә емоционал чәһәтдән јох, мәһз семантик чәһәтдән). Әкәр ики вә даһа артығ сөзүн мәна мәзмуну ејнидирсә, бунлара мүт-

⁸⁸ Р. А. Будагов. Дилчилијә даир очеркләр. Бақы, 1956, сәһ. 27.

⁸⁹ Јенә орада, сәһ. 29.

⁹⁰ Бах; С. Г. Бережан. О критериях синонимичности в лексике. «Научные доклады высшей школы» (филол. н.), 1967, № 4, сәһ. 47.

⁹¹ Јенә орада, сәһ. 54—55.

ләг синонимләр дејилир. Белә синонимләр адәтән терминоложи лексикада алынма, јахуд дүзәлтмә (дериватив) сөзләрин һесабына јараныр; мәсәлән: *кәзлүк—чешмәк—ејнәк*, *аб—һава—иглим*, *сөвти—фонетик*, *хошбәхтлик—сәадәт*, *хәстәләнмәк—азарламағ* вә б. к. Чохмәналы сөзләрдә исә синонимлик јалныз гисмән ола биләр: глоссемин бир, јахуд бир нечә лексеми, һәр лексемин дә бир вә ја бир нечә мәна варианты шәрикли адландырылдыгда мүхтәлиф сөзләр арасында нисби синонимлик әмәлә кәлир. Мәсәлән: ... Мән *дағылдым*, мән *сөкүлдүм*, мән бу гәдәр пулу һарадан алым верим? (Ү. Н а ч ы б ә ј о в); ...Мәчлис бир-бир *сөкүлдү*. ..Салон јаваш-јаваш *сөкүлүр* (С. Р ә һ и м о в); Ичлас *дағылды*; ...Гүрд ешшәји *сөкүр*... (М. С. Ордубади); Чанаварлар өкүзү *дағыдырлар*; Ана мәләјәрәк *сөкүр* өзүнү... (И. Солтан).

С. Г. Бережанын фикринчә, мәна чалары чох јайғып, гејри-мүәјјән бир анлајышдыр; тәкчә Ј. Д. Апресян она дәгиг тәриф вермәјә чәһд етмишдир⁹². С. Г. Бережанын өзү кәстәрмир ки, бу дәгиглик нәдән ибарәтдир. һәр һалда бир шеј шүбһәсиздир ки, мәна чаларынын семасиоложи маһијјәти һағгында мәһз Ј. Д. Апресян кениш сөһбәт ачмышдыр. Онун «Синоним проблеми» адлы мәғаләсиндә һәммин мәсәлә ашағыдакы шәкилдә изаһ едилир.

Ј. Д. Апресян јазыр ки, адәтән, ејни мәфһуму ифадә едән вә бир-бириндән ја мәна чаларларына, ја үслуби бојаларына, ја да һәр икисинә көрә фәргләнән сөзләрә синоним сөзләр дејилир. Лакин «мәна чалары» анлајышы үмумијјәтлә, дилчиликдә үстүөртүлү галмышдыр. Мүәллифә көрә, белә бир семантик хүсусијјәт ондан ирәли кәлир ки, дилдә ејни әшја-мәфһум мәзмунуну билдирән бир нечә лүғәви ваһидин мөвчуд олмасы ади һаллардандыр. һәр һансы мәфһумун мүһүм әләмәтләри илә јанашы бир чох гејри-мүһүм әләмәтләри дә олур. Етимоложи чәһәтдән мүһүм сајылан бир әләмәт сонра-ар мәфһумун гејри-мүһүм әләмәтләри сырасына кечә биләр вә әксинә, тарихән гејри-мүһүм һесаб едилән бир әләмәт мәфһумун мүһүм әләмәтләриндән биринә чеврилә билир. Әшјанын мүһүм әләмәтинә чеврилмә просесиндә олуб мәфһумда дүшүнүлән гејри-мүһүм әләмәт мәна чаларына мүтәнасибдир. һәм мәналарын тарихи

⁹² Бах; С. Г. Бережан. Совпадение отдельных элементов смысловой структуры слов как основа синонимичности. «Изв. АН СССР, сер. лит. и яз.», 1967, т. 26, вып. 3, сәһ. 262.

инкишафы (дәјишмәси), һәм дә мә'на вариантларынын синхрон планда нитгдә реализасијасы—һәр икисинин сәчијјәсинә аид фактлар бу мүддәаны тәсдиг едир⁹³.

Зәннимизчә, Ј. Д. Апресянын мұлаһизәләриндәки синхроник вә диахроник ме'јарларын дәгиглијини шүбһә алтына алмаг олар. Мә'лумдур ки, лексик синонимлик анлајышы сырф синхроник һадисә кими бир вахтда, ејни заман сәтһиндә, өзү дә гаршылыглы сурәтдә мөвчуд олан синонимик сөzlәрә шамилдир⁹⁴. Демәли, диахроник вәзијјәт синонимләрин синхроник маһијјәтини изаһ едиб ача билмәз, чүнки ајры-ајры синоним сөzlәрин јаранмасы тарихи һәлә һеч дә синонимијанын тәбиәтини ишыгландырмага көмәк етмир. Дикәр тәрәфдән, мә'на вариантлары, ја да мә'на чаларларынын мүәјјән контекстләрдә нејтрализасијасы ме'јары⁹⁵ мә'на вариантларындан даһа чох ајры-ајры мә'наларда өзүнү көстәрә биләр. Мәс.: *Отурма* (*дурма*), кет папағыны ахтар (С. Ә. Ш и р в а н и); Палтар әјниндә пис *дуруп* (*галыр*); Ичлас сабаһа *галды* (*кечирилди*); Гыздырмасы *кечди* (*чәкилди*); ...Һансы мөгсәд бу јерләрә *чәкди* (*кәтирди*) сизи? ... (С. В у р г у н); Отағына һүчум *кәтирди* (*чәкди*) (Ј. Ч ә м ә н з ә м и н л и) вә и. а.

Көрүнүр, Ј. Д. Апресянын өзү дә сонралар һисс етмишди ки, синонимлијин тә'рифиндә «мә'на чалары» анлајышына архаланмаг (структур дилчилик үсулларынын тәтбиг олунмасына бахмајараг) көзләнилән нәтичәни, јә'ни објектив дәгиглији вермир. Әкс тәгдирдә о. үстүндән 12 ил кечәндән сонра «Синонимија вә синонимләр» адлы мөгәләсиндә јазмазды ки, «лексик синонимләр нәзәријјәси мәсәләләрини мә'на чалары анлајышына мұрачизәт олунмадан да мұзакирә етмәк мүмкүндүр»⁹⁶. Мүәллифин фикринә көрә, «мә'на чаларларындакы фәрг слә мә'надакы фәргдир вә «чалар» мөфһумуна еһтијач галмыр»⁹⁷. Бу мөгәләдә артыг идеографик синонимләр (В. В. Виноградовун терминолокијасы үзрә), бир гајда оларат,

⁹³ Бах: Ю. Д. Апресян. Проблема синонима. ВЯ, 1957, № 6, сәһ. 85.

⁹⁴ Бах: В. А. Звегинцев. Теоретическая и прикладная лингвистика. М., 1958, сәһ. 130—131.

⁹⁵ Бах: Ю. Д. Апресян. Проблема синонима, сәһ. 86, 88; Д. Н. Шмелев. Проблемы семантического анализа лексики. М., 1973, сәһ. 130.

⁹⁶ Ю. Д. Апресян. Синонимия и синонимы. ВЯ, 1969, № 4, сәһ. 91.

⁹⁷ Јенә орада, сәһ. 90.

«квазисинонимләр» адланыр вә «дәгиг» «мүтләг») лексик синонимләр о сөzlәрә дејилир ки, онларын формал-мәнтиги (семантик) изаһы вә синтактик чәһәтдән бирләшмә имканлары там ејнијјәт тәшкил едир⁹⁸. Шүбһәсиз, изаһлы лүгәтдә хүсусән фе'лләрин мә'налары ачыларкән бу чүр дәгиг синонимләрдән кениш истифадә олунур; мәс.: *ајылмаг—ојанмаг, гышгырмаг—чыгырмаг—багырмаг, өтмәк—кечмәк, арамаг—ахтармаг, атмаг—тулламаг, буламаг—булашдырмаг—буландырмаг, ганмаг—анламаг—баша дүшмәк, гапмаг—гарпмаг—гапламаг—бүрүмәк, дајамаг—дирәмәк—сөјкәмәк, дартмаг—чәкмәк, демәк—сөјләмәк—данышмаг—динмәк, девирмәк—чевирмәк, дешмәк—дәлмәк—ојмаг, дәјмәк—јетишмәк, дәјмәк—тохунмаг, долашмаг—доланмаг, долмаг—долухсунмаг—көјрәлмәк, снмәк—јенмәк, јетмәк—јетишмәк, кечирмәк—сөндүрмәк, јыгмаг—топламаг* вә с. Мисаллардан да көрүндүјү кими, семантик чәһәтдән «мүтләг» (даһа доғрусу, дәгиг) синоним кими гијмәтләндирилән лексемләр ән чох ики-үч лексик ваһиддән ибарәт синонимик чәркәјә дахил олур. Әкәр тәкмә'налы сөzlәрдә бир лексем о бири лексемин мә'насыны изаһ етмиш олурса, чохмә'налы сөzlәр үчүн јалныз ики глоссемин бир лексемдә семантик кәсишмәси үчүнчү бир глоссемин лексемини мүәјјәнләшдирә билир. Мәсәлән: *көндәрмәк—јолламаг*; бурада «јолламаг» «көндәрмәк» лексемини билдирир, чүнки һәр ики фе'л тәкмә'налыдыр. Лакин *вурмаг—чалмаг—чырпмаг* чәркәсиндә «чалмаг» фе'линин («чырпмаг» фе'линин јардымы олмадан) бир нечә мә'насы «вурмаг» фе'линин мұвафиг мә'наларына ујғун кәлир: а) *санчыб зәһәрләмәк*—...Бу арвад тајфасынын кинлиси, оғлум, шаһмар иландыр, дүнјада онун *чалдығыны* сағалдан олмаз (С. Р ә һ и м о в); б) *дөјмәк, дөјәчләмәк—Чалды* о, гапыны... *чалды* тагтараг! (Б. В а һ а б з а д ә); в) *чахмаг* (мыш, паја); г) *оғурламаг, чырпышдырмаг*—Малыны... *чалмышдыр* (М. С. О р д у б а д и). Үч чохмә'налы фе'л бирликдә көтүрүлдүкдә исә семантик вә синтактик өлчү нөгтеји-нәзәриндән јеканә мә'нада бир-бири илә үст-үстә душүр: *зәрбә илә дәјдирмәк*

⁹⁸ Бах: Ю. Д. Апресян. Синонимия и синонимы. ВЯ, 1969, № 4, сәһ. 79—81; Л. П. Алекторова да гејд едир ки, идеографик синонимләр арасында мә'на фәргләринин тәбиәти вә сәчијјәси һеч бир јердә дәгиг мүәјјәнләшдирилмәмишдир (Л. П. Алекторова. Об оттенках значений лексических синонимов. «Синонимы русского языка и их особенности», Л., 1972, сәһ. 123.

(бир шеји о бири шејә). Мәс.: Пасы јумруғу илә онун дөшүндән чалды (С. Рәһимов); Јумруғу чырпды башына; ...Сәсини кәс, бујурам башына јүз татары вурарлар (Н. Вәзирев); ...Гапылары чалыб кетди. (М. С. Ордубади); Гапылары чырпыб чыхды; Бош гафаны чалдым даша... (М. Мүшфиг); ...Күләк ону јумурлајыб јерә вурду (М. Ибраһимов).

Беләликлә, биз бу нәтичәјә кәлирик ки, дилдә синонимләрин јашамасыны семантик мејарла әлагәләндириб онларын вәзифәсини «мәна чаларларыны» фәргләндирик мәкдә көрмәк дүзкүн сајылмамалыдыр. Чүнки һәр һансы чохмәналы сөзүн лексик-семантик гурулушу көстәрир ки, ејни сөз ән инчә мәна хүсусијјәтләрини ифадә етмәјә гадирдир. Мисал үчүн «чәкмәк» фе'линин бәзи мәналарына диггәт јетирәк: *Охшамаг, бәнзәмәк*—Ана тәрәфә чәкмисән... (М. Ибраһимов); *охшамаг, чалмаг*—«Сојуг» рәнкләр су рәнкинә чәкән рәнкләрди (Ә. Саламзәдә); *Сарыја чалмаг*; Алчалар, ај алчалар; Јашыл чалар, ал чалар («Бајатылар»); *дартмаг*—чијинләрини, гашларыны, өзүнү чәкир; *чәлб етмәк*—Дивана чәкдиләр алими... (Б. Ваһабзәдә); Даһа вачиб мәсәлә ону рајона чәкирди (М. Ибраһимов); ...Һансы мәгсәд бу јерләрә чәкди сизи?... (С. Вурғун); Имтаһана чәкмәк; Бақы нефт јатаглары харичиләри өзүнә чәкирди (М. Ибраһимов); Аһәнрүба дәмири чәлб едир, јәни өзүнә чәкир (Ҷ. Мәммәдгулузәдә); Магнит дәмир тәзуну чәкән кими, атам да мәни чәкирди (Б. Бајрамов); *көтүрмәк, галдырмаг*—... Мембраны валын үстүндән чәкмәк истәди (Ә. Әбүлһәсән); *Чәк* лөвбәри, сүр кәмини (Ә. Чәмил); *чыхартмаг*—гујудан су чәкмәк; О шаллағы чәкмәсинин боғазындан чәкди; *ајырмаг*—Мән ондан көзүмү чәкмирдим, о исә мәнә бахмырды (М. Һүсејн); *дартыб кәтирмәк, кәтирмәк, кәтириб чыхармаг*—*Чәкин* ону ортаја... (Ү. Һачыбәјов); Кечән сөзү чәкмә үзә... (Ашыг Әләскәр) вә с. Бу мәналарын чоху ишләнмә јеринә көрә синонимләрлә әвәз олуна биләрсә дә, «чәкмәк» фе'линин мәна инчәликләри лексик-фразеоложи бирләшмәләр васитәсилә тәзаһүр едиб гавранылыр. Синоним сөзләр исә бир нөв «ејнидилли тәрчүмә» ролуну ојнајыр. Әлбәттә, сөјләдијимиз фикир анчаг семантика вә семантик бирләшмә имканларына аиддир (үслуби вә смотив шәртләнмә, һәмчинин лексик-фразеоложи асылылыг семантик ганунаујғунлугларла дахил

едилмир). Сөзүн семантик әләмәти еһтива едән һәр дә, мәнасы мүәјјән семантик әләмәти еһтива едән һәр һансы бир башга сөзлә синтагматик әлагәјә кирмә имканы нәзәрдә тутулур. Лексик бирләшмәләрдә исә фе'лләрә гошула билән исимләрин сајы (сијаһысы) мәһдудур⁹⁹.

С. Г. Бережан һағлы олараг белә бир нәтичәјә кәлмишдир ки, семасиоложи тәдгигатда синоним сөзләр дар мәнада көтүрүлүб дилин лексик-семантик нормасына әсасән објектив шәкилдә, јәни функционал-үслуби ишләнмә вә бирләшмә имканларыны нәзәрә алмаг шәрти илә изаһ едилмәлидир. Үслуби тәдгигләрдә исә синонимлијин кениш мәнада баша дүшүлмәси нитг һадисәләри илә әлагәдардыр: сөзләрин һәр һансы мәгсәдлә мәчәзи вә образлы мәналарда истифадә олунараг мәзмунча бир-биринә јахынлашмасы ситуатив вә аффектив чәһәтдән шәртләшмиш субјектив амилләрдән асылыдыр¹⁰⁰. Лакин синонимијанын кениш вә дар мәнада баша дүшүлмәсиндә икинчи бир хәтт дә вардыр ки, һәмнин хәтт Ј. Д. Апресянын мәғаләсиндә өз әксини тапмышдыр¹⁰¹. Бурада сөзүн кениш мәнасында синонимија дилдәки ифадәләрин бәрабәр гијмәтли трансформасијасы кими аңлашылыр: ејни мәзмуну ифадә едән ән мүхтәлиф васитәләр синонимик васитә һесаб олуноур. Лексик синонимләр исә синонимијанын дар мәнасында синонимик васитәләрин јалныз бир гисмини тәшкил едир. Һәтта ашағыдакы әмәлијјат да лексик синонимија васитәләриндән бири сајылыр: *О мәнә көмәк едир—О мәнә көмәк көстәрир—Мән онун көмәјиндән истифадә едирәм—О мәним көмәкчимдир*¹⁰².

А. П. Јевкенјева да лексик синонимләр проблеминин һәлли үчүн әдәби дилин лексик-семантик системини нитгин (мәтнин) гаршысында дуран ишләнмә вәзифәләриндән фәргләндирик чох мүһүм шәрт кими гијмәтләндирир вә гејд едир ки, мүхтәлиф јолларла верилән

⁹⁹ Семантик вә лексик бирләшмәләрин бир-бириндән фәргләндирилмәси һағгында бах: Ю. Д. Апресян. Толкование лексических значений как проблема теоретической семантики. «Изв. АН СССР, сер. лит. и яз.», 1969, т. 28, вып. I, сәһ. 20.

¹⁰⁰ Бах: С. Г. Бережан. Совпадение отдельных элементов смысловой структуры слов как основа синонимичности, сәһ. 261.

¹⁰¹ Ю. Д. Апресян. Синонимия и синонимы. ВЯ, 1969, № 4.

¹⁰² Јенә орада, сәһ. 75—76.

мәлүматдакы мәзмун ејнијјәти, јахуд јахынлығы тәкчә синонимик дејил, башга васитәләрлә дә әлдә едилир¹⁰³.

Синонимләрин тәснифи мәсәләсиндә дә зәннимизчә, С. Г. Бережан дүзкүн јол сечмишдир. Онун фикринчә, синонимләрин мөвчуд бөлкүсүндән әл чәкмәк лазымдыр: «мә'на чаларларына» малик олан идеографик синонимләрлә аффектив бојалар дашыјан үслуби синонимләр ваһид тәснифат принципіне ујғун кәлмир. Бундан башга, бир тәрәфдән, мә'на чалары чохмә'налы сөзләрин лексик-семантик гурулушундакы ајры-ајры элементләрин мутабиғ мә'нада јайғылашмасындан ирәли кәлир (тәкмә'налы синоним сөзләр семантик јох, үслуби чаларлығларла бир-бириндән сечилир); диқәр тәрәфдән исә, гејри-үслуби синонимлик һеч ола да билмәз, чүнки бүтүн синонимләр үслуби вәзифә дашымаға јаранмышлар. Она көрә дә мүәллиф О. Духачекин ардынча лексик синонимләри ики група ајырыр: там вә натамам синоним сөзләр¹⁰⁴.

Синонимлијин бу вә ја башга шәкилдә баша дүшүлмәси һәм дә тәдғигатчынын семасиоложи, јахуд ономасиоложи мејарлардан чыхыш етмәсиндән асылыдыр; синонимиянын әсасында мә'на, мөфһум, сигнификат ејнијјәти — јохса мә'наландырма, әшја, денотат ејнилији дурур? Лексик-семантик тәһлилдә бу ики шеји бир-бириндән ајырмағ лазымдыр. Һәтта сөзүн лексик мә'насыны ишарәләндирилмиш керчәклијә, әшјаја (денотата) мүнәсибәт кими изаһ едән А. С. Чикобава предмет и (денотаты) объектдән ајырд етмәјә мәчбурдур. Чүнки тутаг ки, ејни шәхс һәм һәким, һәм депутат ола биләр; лакин һеч кәс бу сөзләри бирмә'налы сајыб синонимләрә аид етмәз. Еләчә дә јер һағгында елмләрин объекти бирдир, анчаг предметләр башга-башгадыр (чоғрафија, кеолокија вә с.). Демәли, ејни объектин мүхтәлиф чәһәтләрини билдирән сөзләрин мә'налары моһз ајры-ајры предметләрлә шәртләшир¹⁰⁵. Һәр һалда синонимләр ејнимә'налы сөзләр олмалыдыр: сигнификатив ејнијјәт әсл синонимик сөзләр үчүн әсас шәртләрдән биридир.

¹⁰³ Бах: А. П. Евгеньева. Основные вопросы лексической синонимии, сәһ. 5—7.

¹⁰⁴ Бах: С. Г. Бережан. Совпадение..., сәһ. 262.

¹⁰⁵ Бах: А. С. Чикобава. Реальность синонимов и возможность синонимических словарей. «Лексическая синонимия», М., 1967, сәһ. 78—79.

Беләликлә дә, дилдә мүәјјән нитг һиссәсинә аид сырф лексик синонимләр чәркәсини елә мүхтәлиф сөзләр тәшкил етмиш олур ки, онлар семантик чәһәтдән ваһид сигнификатив мә'нада бирләшәрәк, функционал-үслуби мәзмунча вә контекстоложи-фразеоложи формача (потенциал бирләшмә имканлары нәзәрдә тутулур) бир-бириндән сечилә билир. Мә'на ејнијјәтинин лексик синонимиянын әсасында дурмасы принципіни А. Д. Григорјева, В. М. Григорјан, О. Л. Каменскаја¹⁰⁶ вә б. да мүдафиә етмишләр. О. Л. Каменскаја јазыр ки, «мави» вә «көј» бир-биринә лап јахын мөфһумлары билдирир (бир чох дилләрдә бунлар үчүн јеканә сөз мөвчуддур), лакин һәмин сөзләри синонимләр кими көтүрмәк дүзкүн олмаз. Әлбәттә, синонимләри мә'нача ејни сөзләр кими мүәјјәнләшдириб мәтндән кәнарда көтүрдүкдә сөһбәт анчаг тәсадүфи «мүтләғ синонимләрдән» кедә биләр. Она көрә дә синонимләрин тәрифиндә мә'на ејнилијиндән данышыларкән, чохмә'налы сөзүн конкрет мә'насыны көс-тәрән контекст нәзәрә алынмалыдыр. Бу нөгтеји-нәзәр-дән, әкәр мүхтәлиф сөзләрин ејни мә'нада чыхыш етмәсини әсасландыран контекст варса, белә сөзләр синонимик мүнәсибәтдә һесаб олунмалыдыр¹⁰⁷.

Контекст әһатәси, дистрибуција, бирләшмә имканлары вә б. к. мәсәләләр синонимолокијада ән чох синонимләрин мүәјјән контекстләрдә елә бир семантик фәрг јаратмадан бир-бирини әвәзетмә габилијјәтинә малик олмасы мәсәләси илә әлағәләндирилмишдир. Бәзи синонимолоғлар синонимлијин гаршылығлы әвәзолунма мејарыны үмумијјәтлә, принцип етибарилә гәбул етмирләр. Мәсәлән, М. Ф. Палевскаја гејд едир ки, синоним олмајан сөзләр дә бир-бирилә әвәзләнәрәк, мәлүматда ејни мәзмунун верилмәси мәғсәдини дашыја биләр: тутаг ки, хусуси мөфһумун әвәзинә чүмләдә мүвафиг үмуми мөфһуму ишләтмәк мүмкүндүр вә с.¹⁰⁸

Әкәр һалларда исә гаршылығлы әвәзолунма үсулу-нун лексик синонимләрин бүтүн нөвләринә тәтбиғ олуна

¹⁰⁶ Бах: Вопросы культуры речи, вып. 2. М., 1959, сәһ. 7—8; В. М. Григорян. Материалы к словарю синонимов, Ереван, 1957, сәһ. 7; О. Л. Каменская. Некоторые вопросы лексической синонимии, НДВШ (филол. н.), 1970, № 2, сәһ. 66.

¹⁰⁷ О. Л. Каменская. Некоторые вопросы лексической синонимии, сәһ. 67—68.

¹⁰⁸ М. Ф. Палевская. Синонимы в русском языке. М., 1964, сәһ. 15.

билмәмәси, функционал, нагислији, фразеоложи мѣндудлуғу көстѣрилир¹⁰⁹. Нѣһајѣт, бир груп алимлѣр дѣ гаршылығлы ѣвѣзлѣнмѣ габилијјѣтини синонимлѣрин ѣсас ѣламѣтлѣриндѣн бири кими гијмѣтлѣндирѣрѣк, һѣмин принцип синонимлијин тѣрифинѣ дахил едирлѣр¹¹⁰. Зѣнни-мизчѣ, «идеографик» синонимлѣрѣ аид олан бу мѣсѣлѣнин гејри-мѣстѣгил контекстлѣрдѣ нејтраллашмасы¹¹¹ мѣсѣлѣсиндѣн кѣнара чыхмыр вѣ ѣмумијјѣтлѣ, бѣрабѣр мѣналы ѣвѣзлѣнмѣлѣр (функционал-семантик эквивалентлик) нѣзѣријјѣси чѣрчивѣсиндѣ шѣрһ едилмѣлидир. Мѣсѣлѣнин ѣмѣли чѣһѣтини исѣ башлыча олараг мѣтндѣ синонимлѣрин тѣкрандангачманы тѣмин етмѣк вѣзифѣси илѣ бағламаг олар¹¹².

Синонимик чѣркѣдѣ доминант мѣсѣлѣси, јѣни мѣркѣзи сѣзѣн, дајаг сѣзѣнѣн олуб-олмамасы мѣсѣлѣси дѣ лексик синонимиянын ѣн'ѣнѣви мѣбаһисѣли мѣсѣлѣлѣриндѣндир. Дѣздѣр, бу мѣсѣлѣ даһа чох синонимлѣр лѣғѣти-

¹⁰⁹ Бах: А. Б. Шапиро. Некоторые вопросы теории синонимов. «Доклады и сообщения Ин-та языкознания АН СССР», № 8, 1955, сѣһ. 72, 75; А. П. Евгеньѣва. Основные вопросы лексической синонимии, сѣһ. 16; В. А. Звегинцев. Теоретическая и прикладная лингвистика. М., 1958, сѣһ. 131—132.

¹¹⁰ Бах: Л. А. Булаховский. Введение в языкознание, ч. 2-ѣя, М., 1953, сѣһ. 39; В. К. Фаворин. Синонимы в русском языке. Свердловск, 1953, сѣһ. 20; А. Н. Гвоздев. Очерки по стилистике русского языка, изд. 2-ѣе, М., 1955, сѣһ. 57; Б. В. Горнунг. О природе синонимии в языке и теоретических предпосылках составления синонимических словарей. ВЯ, 1965, № 5, сѣһ. 98; Г. П. Голованова. К вопросу о роли взаимозаменяемости при выделении и определении синонимов. «Синонимы русского языка и их особенности», Л., 1972 сѣһ. 113.

¹¹¹ Бу чѣһѣтдѣн ашағыдакы тѣриф чох марағлыдыр: «Подводя итог сказанному, можно дать такое определение синонимов: синонимы — это слова, несовпадающими семантическими признаками которых являются только такие признаки, которые могут устойчиво нейтрализоваться в определенных позициях. Чем больше таких позиций, тем выше степень синонимичности соответствующих слов, тем чаще осуществима их взаимозаменяемость» (Д. Н. Шмелев. Проблемы семантического анализа лексики. М., 1973, сѣһ. 130).

¹¹² Синонимлѣрин функцијалары һағғында бах: А. Б. Шапиро. Некоторые вопросы теории синонимов, сѣһ. 77, 83; Л. А. Чешко. О синонимах и словарях синонимов русского языка (введ. к «Словарю синонимов русского языка» З. Е. Александровой. М., 1968); Г. И. Климовская. О характере синонимологического знания (Методологические заметки). «Синонимия в языке и речи». Новосибирск, 1970, сѣһ. 7; Б. Т. Абдуллаев. Лексические синонимы современного азербайджанского языка (Автореф. канд. дисс.), Баку, 1955, сѣһ. 8—9.

нин тѣртибинѣ аид олуб синонимик чѣркѣ ѣчѣн бир нѣв баш сѣзѣн сечилмѣси принциплѣри илѣ ѣлагѣдардыр. Лакин чохмѣналы сѣзѣн (госсемин) семантик гурулушунда мѣналарын сыраланмасы вѣ сѣзѣн ајрыча мѣнасы (лексем) дахилиндѣ мѣна вариантларынын (лексемлѣрин) дѣзѣлушѣ систем-структур (илкин вѣ сонракы элементлѣр, нисби сѣрбѣстлик вѣ контекстлѣ шѣртлѣшмѣ, мѣстѣгим вѣ мѣчази, ѣслугча нејтрал вѣ емосионал-экспрессив мѣналар вѣ б. к.) мѣнасибѣтлѣрдѣн асылы олдуғу кими, синонимик чѣркѣдѣ дѣ синонимлѣрин бир-биринѣ бу чѣр мѣнасибѣтлѣри, шѣбһѣсиз, ејни ѣсасларла лексик синонимияда иерархия јаратмыш олур. ѣлбѣттѣ, бу неч дѣ о демѣк дејилдир ки, синонимик чѣркѣдѣ синоним сѣзлѣрин гаршылығлы ѣлагѣ вѣ мѣнасибѣтлѣрини мѣѣјјѣнлѣшдирѣркен, һѣр вахт доминант ахтарыб тапмаг мѣмкѣндѣр. Рус дили лексикасынын синонимлѣрини тѣдгиг едѣн мѣтѣхѣссислѣр көстѣрирлѣр ки, синонимик чѣркѣнин доминанты ѣслугча мѣмкѣн гѣдѣр нејтрал, ѣлавѣ емосионал экспрессив чаларлардан мѣһрум ѣмуми бир мѣнаны билдирмѣлидир.¹¹³ Амма М. Ф. Палевская һағлы олараг гејд едир ки, синонимик чѣркѣлѣрин һамысында доминантын мѣѣјјѣнлѣшдирилмѣси ѣчѣн объектив мѣјарлар көстѣрмѣк мѣкѣн олмур. Мѣсѣлѣн, «рѣнки гачмыш» мѣнасында ишлѣнѣн *солмуш*, *ағармыш*, *саралмыш*, *јанмыш* кими сѣзлѣр мѣзмунча јалныз илкин рѣнкин итиб кетмѣси сѣбѣбини билдирмѣклѣ бир-бириндѣн фѣрғлѣнир. Белѣ бир һалда синонимик чѣркѣнин семантик ѣсасы, лѣјтмотиви, јѣни доминанты һансы сѣз сајыла билѣр? Мѣѣллифин фикринчѣ, неч бири. Она көрѣ дѣ чѣркѣнин ѣмуми мѣнасы тѣсвири јолла изаһ олунмалыдыр¹¹⁴. Б. В. Горнунг даһа гѣти нѣтичѣјѣ кѣлѣрѣк һѣтта иддиа едир ки, «сѣзлѣрин синонимик чѣркѣсиндѣ неч бир «дајаг сѣзѣ», јахуд «доминант» јохдур вѣ ола да билмѣз, һабелѣ синонимик лѣғѣтлѣрдѣ, доминантын «ѣмѣли шѣкилдѣ ајыр дѣдилмѣси сѣн'идир вѣ анчаг долашығлыға, јанлыш тѣсѣввѣрлѣрѣ апарыб чыхарар»¹¹⁵.

¹¹³ Бах: В. А. Сиротина. Лексическая синонимия в русском языке. Львов, 1960, сѣһ. 29; В. Н. Клюѣва. Краткий словарь синонимов русского языка, изд. 2-ѣе, М., 1961, сѣһ. 6—7.

¹¹⁴ Бах: М. Ф. Палевская. Проблема синонимического ряда, его границ и возможности выделения доминанты. «Лексическая синонимия», М., 1967, сѣһ. 102—103.

¹¹⁵ Б. В. Горнунг. О природе синонимии в языке... ВЯ, 1965, № 5, сѣһ. 98.

Синонимлијин эн чидди нәзәри мәсәләләриндән бири дә ејникөклү синонимләрин (мүхтәлиф сөzlәрин) ејни сөзүн фоно-морфоложи вариантларындан (дублет формаларындан) фәрги мәсәләсидир. Нәрчәнд Азәрбајҗан дилчилијиндә ејникөклү синонимләрә хусуси мәгалә һәср олунмушдур,¹¹⁶ анчаг һәмин мәсәләјә һеч тохунулмамышдыр. Белә ки, мәгаләнин әввәлиндә, орталарында вә ахырында ејни сөzlәр тәқрарланыр: «Ејникөклү синонимләр ејни бир сөз көкүнә синоним шәкилчиләр артырмагла дүзәлир»¹¹⁷. Мәсәлән: *кишнәмә—кишнәрти...; сев-ки—севиш—севмә, сәјрәлмәк—сәјрәкләшмәк, суламаг—сувармаг* вә с. һәмчинин өјрәнирик ки, бә'зән «фе'л көкүнә мүхтәлиф шәкилчиләр артырмагла синоним фе'л-ләр дүзәлдилір»¹¹⁸: *сығмаг—сығышмаг, сормаг—сорушмаг, говмаг—говламаг* вә б. к. Демәли, синоним шәкилчиләрин иштиракы олмадан да ејникөклү фе'ли синонимләр әмәлә кәлир. Бундан сонра даһа гәрибә бир шәјлә таныш олуруг: «Ејни бир фе'лин диалект вә әдәби дилдә ишләдилән формалары синоним сөzlәр кими ишләдилір; мәс.: *галамаг—галагламаг, ишылдамаг—ишармаг, сајмаг—санамаг...*»¹¹⁹.

Мүхтәлиф сөzlәр һесаб едилән ејникөклү синонимләр вә ејни сөзүн мүхтәлиф вариантлары проблеми В. В. Виноградов, А. И. Смирнитски, Ф. П. Филин, О. С. Ахманова, Р. П. Рогожникова, В. А. Гречко, Н. А. Лукјанова вә башгаларынын әсәрләриндә кениш ишыгландырылмышдыр¹²⁰. Бурада әсас үмуннәзәри принципләрә

¹¹⁶ Б. Т. Абдуллајев. Азәрбајҗан дилинин ејникөклү синонимләри. «Азәрбајҗан ССР ЕА Хәбәрләри» (ичтимаи елмләр серијасы), 1962, №2.

¹¹⁷ Бах: Б. Т. Абдуллајев. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 75, 76, 77, 84—85.

¹¹⁸ Јенә орада, сәһ. 80.

¹¹⁹ Јенә орада.

¹²⁰ Бах: В. В. Виноградов. О формах слова. ИАНОЛЯ, 1944, т. III, вып. 1; А. И. Смирницкий. К вопросу о слове (Проблема «тождества слова»). «Труды Ин-та языкознания АН СССР», т. IV, 1954; Ф. П. Филин. О слове и вариантах слова. «Морфологическая структура слова в языках различных типов», М.—Л., 1963; О. С. Ахманова. Очерки по общей и русской лексикологии. М., 1957; Р. П. Рогожникова. Варианты слов в русском языке. М., 1966; В. А. Гречко. Однокоренные синонимы и варианты слова. «Очерки по синонимике современного русского литературного языка», М.—Л., 1966; Н. А. Лукјанова. Однокоренные синонимы и варианты слова. «Синонимия в языке и речи», Новосибирск, 1970.

сых бағлы олан һәмин проблемдән сөз ачыб онун бу вә ја дикәр шәрһини хатырлатмағ имкан харичиндәдир. Тәкчә ону гејд едәк ки, А. И. Смирнитскинин нәзәријјәсинә көрә, сөзүн ејнијјәтини поэмајан лексик семантик, морфоложи фонетик вариантлары ашағыдакы ики чәһәтлә сәчијјәләнир: а) сөзүн көкүндәки лексик-семантик үмумилик онун бүтүн вариантларында өз мадди ифадәсини тапмалыдыр; б) мадди фәргләрлә лексик-семантик фәргләр арасында үғунлуғ, мүтәнасиблик олмамалыдыр, јә'ни сәс фәргләри мә'на фәргләрини ифадә етмәмәлидир¹²¹. Әкәр сөз нәзәријјәсиндә вариантлылығ мүнасибәтләри «ејнијјәт проблеминә» дахилдирсә, синонимикада синонимлик мүнасибәтләри бир нөв «тәфригә проблемини» тәшкил едир. Сөзүн вариантларында (ејникөклүлүкдән башга) төрәдичи әсас да ејни олмалыдыр. Еләчә дә сөзүн бүтүн фоно-морфоложи вариантларынын лексик-семантик мәзмуну, грамматик әламәтләри вә бирләшмә имканлары ејнилик принципнә үғун кәлмәлидир. Бүтүн бу шәртләр ејникөклү синонимләр үчүн вачиб дејил: белә синоним сөzlәрдә әсас мәсәлә ондан ибарәт олур ки, конкрет сөзүн тәркибиндә мүвази ишләнән сөздүзәлдичи шәкилчиләрин семантик вә дистрибутив функцијалары нејтраллашыр¹²². Шәкилчиләрин синонимлијиндән лексиколожи планда јалныз бу мә'нада данышмағ мүмкүндүр. Башга сөzlә десәк, ејникөклү синонимләрдә шәкилчиләрин дил системиндәки вәзифәләри таразлаша-рағ бир нөв «нитг» һадисәсинә чеврилир. Әслиндә исә шәкилчиләрин синонимлији үмумијјәтлә көтүрүлдүкдә грамматик (морфоложи) синонимијаја аид олан бир мөвзудур: сөздүзәлдичи шәкилчиләрин синонимикасы ајры-ајры сөzlәрә әлағәдар јох, ајры-ајры нитг һиссәләри вә мүәјјән категориал (грамматик) мәзмуна малик сөз груплары илә әлағәдар өјрәнилмәлидир.

Садә фе'лләрдә лексик синонимлијин мәнбәји һәмин фе'лләрин чоһмәналылығындадыр. Демәли, бурада, бир гајда оларағ, фе'ли глоссемләрин дејил, фе'ли лексемләрин синонимикасындан, јә'ни натамам синонимләрдән сөһбәт ачмағ мүмкүндүр. Мәсәләнин гојлушуну бир гәдәр дә дәғигләшдирдикдә, дејә биләрик ки, әкәр лексем

¹²¹ Бах: А. И. Смирнитски. Кәстәрилән әсәри сәһ. 24; В. А. Гречко. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 119.

¹²² Бах: Н. А. Лукјанова. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 159—161; В. А. Гречко. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 122, 126.

бир нечә лексик-семантик вариантдан (лексадан) ибарәтдирсә, синонимләр даһа лексем јох. мәһз лекса сәвијјәсиндә мүйәјјәнләшир. Мәсәлән, чохмә'налы «алмаг» фе'линин белә бир ајрыча мә'насы вардыр: «бир шеји гәбул етмәк, әлдә етмәк, газанмаг, һасил етмәк вә б. к.» Бу мүчәррәд лексемин үч конкрет лексасыны һәммин мә'нада алынан шејләрин ашағыдакы үч гисмә ајрылмасы шәртләшдирир: а) верилән, тәгдим едилән, тәклиф едилән, пәјланылан, бәхш едилән, көндәрилән, көзләнилән шејләр; б) сатын алынан шејләр; в) зәһни шејләр (адәтән фе'лин инкары чыхыш едир). Ајдындыр ки, *вермәјин* конверсиви, *сатмағын* конверсиви вә «анламаг, дәрк етмәк» кими мә'на вариантлары бир-биринә синонимик мүнәсибәтдә олан сөзләрлә ифадә едилмәз. Чох куман ки, изаһлы лүгәтдә бу чүр һалларда мә'на вариантларынын ајрыча мә'на кими верилмәсинә әсас сәбәб мәһз белә вариантлары тәјин едән сөзләр арасында синонимлијин олмамасыдыр.

Беләликлә, биз бу нәтичәјә кәлирик ки, полисемијада лексемин (јахуд глоссемин) ејнилији вә лексик-семантик үмумилији (инвариант) елми абстраксијадырса, синонимијада конкрет мә'на варианты (лекса), јахуд бөлүнмәз лексик-семантик бирлик (истәр лексемдә, истәрсә дә глоссемдә) елә мұшаһидә олунан мә'нанын өзүдүр. Лакин бу ваһид вә реал мә'на зәмминдә синонимләшән мұхтәлиф мадди формаларын «дахили формалары» («мотивасијасы») ¹²³, услуби вәзифәләри, дистрибусијасы лексик синонимијанын «фәрглилик» проблеми кими мејдана чыхыр. Полисемија ејни сөзүн мә'наларындакы үмуми чинс вә хүсуси нөв билдирән мәфһумларын гипонимик (инклүзив) мүнәсибәтләри әсасында әмәлә кәлир, синонимија исә мұхтәлиф сөзләрин мүйәјјән бир мә'насындакы ејни мәфһум нүвәси әсасында бир-бириндән сечилән гејри-мүһүм семантик әләмәтләрин, функционал-үслуби вә емоционал-экспрессив амилләрин мұшајиәти илә һәјата кечирилир. Белә бир мұшајиәт олмадыгда адәтән мұтләг синонимләрдән данышырлар. Амма нәзәрә алмаг лазымдыр ки, әввәлә, бу чүр мұтләг синонимләр, бир гајда олараг, алынма сөзләр һесабына әшја мәзмунлу исимләрдә, өзү дә әксәр һалларда елми-

техники терминологијада мұшаһидә едилир ¹²⁴. Икинчиси дә, мұтләг синонимләр услуб тәрзи вә ишләnmә тәзлији нөгтеји-нәзәриндән даим дифференциаллашмаға мејл едир. И. Р. Галперин бу барәдә јазыр ки, дилдә тамамилә ејни мәзмунна малик олуб һеч бир мә'на чаларлары илә бир-бириндән сечилмәјән мұхтәлиф сөзләрин мөвчудлуғу чох гыса бир мүддәтә аид едилә биләр ¹²⁵.

Ади синонимләрин «мұтләг синонимләр»ә нисбәтини полисемијанын омонимијаја нисбәти илә тутушдурмаг олар. Белә ки, чохмә'налы сөзүн лексемләрини бирләшдирән һеч бир мұштәрәк дифференциал лексик-семантик әләмәт јохдурса, омонимија алыныр. Еләчә дә ејни мәфһум билдирән синоним сөзләр арасында һеч бир коннотатив мә'на фәрги олмадыгда «мұтләг синонимләрдән» данышмаг лазым кәлир. Беләликлә дә, мұтләг синонимләр вә омонимләр (антиподлар кими) бир нөв изоморф әксликләр тәшкил етмиш олур: омонимијада мә'на ајрылығы лексик-семантик әләгәнин кәсилмәсинә чеврилирсә, абсолјут синонимијада мәфһум бирлијинә архаланан мә'на јахынлығы там мәзмун ејнилијинә кечир. Һәр ики кејфијјәт сычраышында сон һәдд мұтләг сәчијјә дашыјыр. Бу чәһәтдән омонимијаны абсолјут полисемија да адландырмаг олар. Үмумијјәтлә, гејд етмәк лазымдыр ки, омонимија вә синонимија мәншәчә ономасиоложи терминләрдир. Мүвафиг семасиоложи терминләр, әксинә, *синсемија* (полисемија мә'насында) вә *омосемија* (елә синонимија мә'насында) ола биләрди. Омосемијанын (јә'ни синонимијанын) ономасиоложи мәсәләләри билава-ситә мадди форманын (сәсләнмәнин мұхтәлифлији илә әләгәдардыр: бир мә'наны ифадә етмәк үчүн бир нечә синоним сөз истифадә олунур. Синонимләр лүгәтиндә дә мәһз ваһид денотатив мә'на мұхтәлиф адлары бу вә ја дикәр синонимик чәркәдә бирләшдирир. Әлбәттә, лүгәтин мәгсәд вә вәзифәләриндән асылы олараг, синонимик чәркәнин һүдуду да дар вә кениш ола биләр. Әввәлә, мүасир әдәби дилин лексик синонимләрини ајры-ајры нитг һиссәләри үзрә гурулушча садә, дүзәлтмә вә мүрәккәб сөзләр, фраземләр вә идиомлар сәвијјәсиндә һәм әләһиддә, һәм дә бунларын чүрбәчүр комбинасијасында

¹²⁴ А. В. Лагутина. Абсолютные синонимы в синонимической системе языка. «Лексическая синонимия», сәһ. 121—122.

¹²⁵ Бах: И. Р. Гальперин. Очерки по стилистике английского языка. М., 1958, сәһ. 20.

¹²³ Бах: Е. А. Иванникова. О роли мотивированности значения в синонимических отношениях слов. «Лексическая синонимия» М., 1967, сәһ. 104.

тэдгиг етмэк мүмкүндүр. Нитг ахыны вэ фэрди услубда исэ объектив дил синонимикасынын үстүнэ субъектив-ситуатив амиллэр дэ кэлир. Белэликлэ дэ, тэдгигатчынын конкрет мөвзусу вэ гаршысында дуран мэгсэди һэр дэфэ мүөјјөн бир арашдырма јолуну шэртлэшдирир. Чүнки бир ишдэ бүтүн мәсэлэлэри һэртэрэфли эһатэ етмэк гејри-мүмкүндүр. Бурада нитг һиссэлэринин спецификасындан да чох шеј асылыдыр. Мәсэлэн, дилин фе'ли синонимлэри өјрәниләркән, зәннимизчэ, системли тәсвир јалныз о вахт элдэ едилир ки, һэр бир функционал-структур нөв ајрыча тэдгиг едилмиш олсун. Сонракы мәрһәлэләрдэ дар синонимик чәркәлэри тәдричән кенишләндириб бүтүн бу нөвлэри элагәли шәкилдэ арашдырмаг биринчи нөвбәдэ дил услубијјатынын әсас вәзифәләриндән бири олмалыдыр.

Ашағыда ајры-ајры фе'ллэрин синонимик мүнәсибәтлэри нәзәрдән кечириләчәкдир:

Ајырмаг—бөлмэк.

«Бүтөвү парчаламаг, тәгсим етмэк» мә'насында: Маддәни тәркиб һиссэләринә *ајырмаг* (бөлмэк). Отағы пәрдә илэ ики һиссәјә *ајырмаг* (бөлмэк). Көтүјү балта илэ дөрд јерә *ајырмаг* (бөлмэк). Изаһлы лүгәтдән көтүрдүјүмүз бу үч мисалын һәрәси ајрыча рәгәмин алтында верилмишдир (1, 5, 6, —I ч., сәһ. 76): Изаһлы лүгәтдә «бөлмэк» фе'линә кәтирилән мисаллар ики мә'на әтрафында јерләшир: 1. Бир шеји...һиссәләрә...ајырмаг.. Шакирдлэри группларла *бөлмэк*.. 2. Арасыны кәсмэк, ајырмаг. Отағы ики јерә *бөлмэк*.. (I ч., сәһ. 315). Демәли, ејни лексик мә'на каһ ики, каһ да үч мә'на кими кетмишдир. Һәммин мә'нада «ајырмаг» вэ «бөлмэк» фе'ллэри һеч дэ она көрә синонимик мүнәсибәтдә олмур ки, бунларын арасында «инчә мә'на чаларлары» сезилир; синонимлик, садәчә олараг, ејни синтактик гурулушла тәсбит едилир: бир шеји бир нечә һиссәјә тәгсим етмэк (*ајырмаг*, *бөлмэк*). Лакин башга синтактик конструксияларда, «инчә мә'на чаларлары»нын мөвчудлуғуна бахмајараг, һәммин фе'лләр синоним сөзләр кими чыхыш етмир: Сүмүјү этдән *ајырмаг* (араламаг). Мәһсулу колхозчулар арасында *бөлмэк* (бөлүшдүрмэк). Демәли, бурада фе'ли лексемлэрин синонимлији үчүн тәкчә лексик-семантик чәһәт дејил, һәм дэ синтактик валентлик (бирләшмә имканы) ејнијәт тәшкил етмәлидир.

Алмаг—көтүрмэк—тутмаг.

Һәр үч фе'л чохмә'налыдыр. «Алмаг» вэ «көтүрмэк» фе'ллэри бир нечә мә'нада синоним сөзләр кими ишләнир: 1. Гәләми әлине *алды* (көтүрдү); 2. Севдијим *алајды* (көтүрәјди) үзүндән нигаб... (Вагиф); 3. Мә'луматы илк мә'хәзләрдән *алмышам* (көтүрмүшәм); 4. Чох тәвәгге едирәм ки, Нина ханымы да *алыб* (көтүрүб) бизә тәшриф кәтирәсиниз (М. С. Ордубади); 5. Кабадан бир-ики тикә *алдым* (көтүрдүм); 6. Саһибсиз ушағлары ушағ евинә *алдылар* (көтүрдүләр); 7. Палтонун әтәјиндән бир аз *алсан* (көтүрсән) пис олмаз; 8. Доғгуз јашы оlanda анасы ону охуда билмәјиб, мәктәбдән *алды* (көтүрдү) (М. Ибраһимов). Мисаллар вэ мұвафиг мә'налар «Изаһлы лүгәт»ин I чилдиндән көтүрүлмүшдүр (сәһ. 95—96). Бурада бизи ајрыча мә'наларын мигдары марағландырмыр: бунларын сајы аз да олса, чох да олса—һәр һалда ејнилә һәр ики фе'лин лексик-семантик мәзмунуна аид едилмәлидир. Һәммин мәзмун нәзәрә алындыгда «алмаг—көтүрмэк» бир-биринә ән јахын вэ (бир нечә лексеми еһтива етдији үчүн) һәм дэ мүчәррәд синонимик мүнәсибәтдә олан фе'лләр сајылмалыдыр. Өзү дэ «алмаг» даһа мүрәккәб лексик-семантик гурулушла малик олдуғундан «көтүрмэк» мәзмунунун чох һиссәсини «һәзм едир». Лакин «тутмаг» да «алмаг» кими полисемијанын ән јүксәк пилләсиндә дуран фе'лләрдәндир. «Тутмаг» да «алмаг» глоссеминан бир нечә лексеми илэ синонимләшә билир:

1. Ғызылгушлар...ғырговуллары көјдә *алыб* (тутуб), отлуға ендилә (Ј. В. Чәмәнзәминли); 2. Будур, Әмираслан бәј дејир: мүсәлманларын јерләрини *алырлар* (тутурлар), һеч һәлә өзүндән хәбәри јохдур (Ч. Чаббарлы); 3. Бу сөз мәни *алды* (тутду).

«Алмаг—көтүрмэк—тутмаг» чәркәси исә јалныз биринчи мә'нада синонимләшән фе'лләр кими чыхыш едир, јә'ни конкрет мә'наны билдирир: Агил бөјүкләрә мәхсус бир әдәблә чәнкәл-бычаг *алмыш* (көтүрмүш, тутмуш), чөрәјини-хөрәјини габағына чәкмишди (Мир Чәллал).

Атмаг—тулламаг—бурахмаг.

«Тулламаг» мә'на гурулушуна көрә «атмаг» фе'линдән хејли мәһдуддур. «Атмаг» глоссеминан әсас вэ бир сыра төрәмә лексемлэринин синоними ролунда иштирак едән «тулламаг» лексик-семантик чәһәтдән, демәк олар ки, бүтөвлүкдә «атмаг» сөзүнүн мәзмунуна дахил едилә биләр. Анчаг «тулламаг» даһа чох чанлы данышыг ди-

линә хас олуб жүксәк дәрәчәли эмоционал-экспрессив чалары илә фәргләнир: мугајисә едәк: 1... Әлиндәки күл дәстәсини јемәк масасынын үстүнә *атды* (туллады) (Н. Меһди); Өзүнү *туллады* (атды) јерә. (Ч. Мәмәдгулузадә). 2. Ичкини атмаг (тулламаг). *Тулладым* (атдым) намусу... («Ашыглар»). 3. Бир стәкан араг атды (туллады)... евдән чыхмыш бир нечә пијалә чахыр *туллајыб* (атыб) (Е. Султанов). «Атмаг (тулламаг) — бурахмаг» синонимләри исә икитәрәfli натамам синонимләрдир: Нәр ики чохмәналы фе'л (*атмаг, бурахмаг*) јалныз сонракы мәналарынын бириндә кәсишир: «башламаг, әл чәкмәк, тәрк етмәк». Мәсәлән: Иши *атмаг*. Сәнәтини *бурахмаг*. Папиросу *атмаг*. Папиросу *бурахмаг*. Арвад-ушағыны *атмаг*. Арвадыны *бурахмаг*. Әрини *бурахмаг*—Бәсдир, *бурахын* сөһбәти (М. Ә. Сабир); Бу фикри *бурах!*»¹²⁶.

Кечмәк—өтмәк—ашмаг.

Нәр үч фе'лин әсас мәнасындакы үмуми лексик-семантик компонент будур: «Нәр һансы мәсафә, јахуд мүддәти мүәјјән арада гәт етмәк». «Изаһлы лүгәт»ин II чилдиндә «кечмәк» фе'линин 30 мәнасы, I чилдиндә «ашмаг» фе'линин 4 мәнасы верилмишдир. Бу чүр мәналарын сајы етибарилә «өтмәк фе'ли, шүбһәсиз, «кечмәк» вә «ашмаг» фе'лләринин арасында јерләшир. Мүвафиг олараг ән кениш лексик бирләшмә имканларына мәһз «кечмәк» фе'ли маликдир. Чүнки бу фе'л «бир јери вә ја шеји тәрк едиб башга бир јерә ја да шејә јөнәлмәк», «давам етмәк», «чәкилмәк, кәсилмәк, совушмаг» вә б. к., «сынагдан, јохламадан вә с. чыхараг мүәјјән мәгсәдә наил олмаг», «мәшгул олмаг, өјрәнмәк», «сәрф-нәзәр етмәк, әл чәкмәк» кими мәналары да ифадә едирки, һәмнин мәналар нәинки «ашмаг», һәтта «өтмәк» фе'линдә јохдур («ашмаг» фе'линин әсас мәнасында «һәрәкәтин јолунда олан манеәни, һәдди өтүб кечмәк» компоненти мөвчуддур). Көстәрилән фе'лләрин синонимик мәналарыны ашағыдакы мисаллар тәсбит едир (мисаллар. «Изаһлы лүгәт»ин II вә I чилдләриндән, һәмчинин Нәсими адына Дилчилик Институту лексикографија шө'бәсинин картотекасындан әхз едилмишдир): Орадан чыхыб ермәни күчәләринә *ашдылар* (М. Ф. Ахундов)...

Бир бағдан о бирисинә *ашырлар* (Ә. Садыг); Тикә боғазындан *өтмүрдү*... (М. Һүсәјн); Гәдир гәсдән бағлардан, јончалыглардан, диррикләрдән *кечир*, кәсә јолла кедирди (Мир Чәләл); Кечә ортасындан *ашмышды*... (Талыблы); Кечә јарыдан *өтмүшдү*... Һүсәјнов јашынын гырхдан *өтдүјүнә* бахмајараг тәк јашајырды (Ј. Әзимзадә); Саат он бири *кечмишди* (С. Һүсәјн).

Гачмаг—јүјүрмәк.

Тәкмәналы «јүјүрмәк» фе'ли чохмәналы «гачмаг» фе'линин әсас мәнасына мәһдуд бир һалда ујғун кәлир: бу һәрәкәт башлыча олараг инсанын (бәзән дә атын, итин), дәври сурәтдә ајаглары јердән үзәрәк, һараса јәјин кетмәсини билдирир. Һејван адәтән гачар, јүјүрмәз. Еләчә дә јүјүрмәдә, бир гајда олараг, «һарадан» јох, «һара» көстәрилир. Мисаллар: һара белә *гачырсан* (јүјүрүрсән)? Пәринисә һөвләк *гачды* (јүјүрдү) әриний јанына... (Ч. Мәмәдгулузадә); О, тәләсик јериндән дуруб гапыја *гачды* (јүјүрдү) (М. Ибраһимов); Атасы да онун изинчә *јүјүрүрдү* (гачырды) (Мир Чәләл); Әлинә кечәни көтүруб чаја тәрәф *јүјүрмәјә* (гачмаға башлады) (Ә. Вәлијев); Маһирә сәрт аддымларла *јүјүрүб* (гачыб) кетди (Н. Меһди).

Гуртармаг—битмәк—түкәнмәк.

Бу синонимик чәркәдә «гуртармаг» тәсирсиз фе'лдир. «Гуртармаг» вә «битмәк» фе'лләри чохмәналыдырса, «түкәнмәк» тәкмәналыдыр. Синонимик чәркәнин үмуми мәнасы «тамам олмаг, ахыра чатмаг» мәфһумундан ибарәтдир. Һәмнин фе'лләр ашағыдакы мисалларда синонимләшир: Сөһбәт *гуртарды*; Сөзүм *гуртармышды*; Гәми-миз *битди*, фәрәһ олду нумудар бу күн! (М. Ә. Сабир); Мүбаһисә *битди*.. *Түкәнән* дејилдир бу ахтарышлар (Б. Ваһабзадә); ...*Түкәнмәди* бу көз јашлары (С. Вурғун); Евдә пул вә хәрәк дә *түкәнмишди* (С. С. Ахундов); Хәрчин *түкәниб* кәсилмир арды (М. Ә. Сабир); ...*Түкәнмәк* билмәјән узун кечәләр... (С. Вурғун). Лакин «ахыра чатмаг» мәнасында да бу фе'лләрин үслүб вә лексик бирләшмә имканлары чох вахт башга-башга олур. Мәсәлән: ... Орада дава *гуртарында* јат (Ј. В. Чәмәнзәминли); Пулун кетдијинә бахма, ишин *битдијинә* бах (Аталар сөзү); Шаир, *түкәндими* долу хәзинән?.. (М. Мүшфиг); Кәлинин сәбир гәрары *түкәнмишди* (Б. Бајрамов); *Битиб* *түкәнмәјир* бир

¹²⁶ Бах: «Азәрбајҹан дилинин изаһлы лүгәти», I ч., Баки, 1966, сәһ. 142, 327.

ан арзулар (Б. Ваһабзадә). Услуги вә фразеоложи квазисинонимика исә аҗрыча мөвзүја дахил олуб даһа чох нитг һадисәсини тәшкил едир, чүнки дилин сырф сема-сиоложи тәдгигиндән кәнара чыхыр.

Бурадан белә бир нәтичә чыхармаг олар ки, һәр һан-сы синонимоложи тәдгигат үчүн биринчи нөвбәдә сөз-ләрин мәна гурулушуну дәгигләшдирмәк зәруридир. Садә фе'лләрин аҗрыча (мүстәгил) мәналарынын мүә-јәнләшдирилмәси ишиндә исә һәм садә, һәм дә дүзәлт-мә вә мүрәккәб фе'лләрин синонимикасы бөјүк рол о-јаһыр.

ФЕЛЛӘРИН АНТОНИМЛИКИ

В. Н. Комиссаров «Антонимин тә'рифи проблеми» адлы мәгаләсиндә јазырды ки, дилчилик әдәбијјатында анто-нимлијин маһијјәтини ачыб кәстәрмәк тәшәббүсүндә олан мүәллифә, демәк олар ки, раст кәлмирик. Адәтән әкс мәналы сөзләрә антонимләр дејилир. Лакин антони-мик чүт сөздә мәна әкслијинин нәдән ибарәт олдуғу шәрһ едилмәмиш галмышдыр¹²⁷. Д. Н. Шмелјовун «Лек-сиканын семантик тәһлили проблемләри» адлы китабын-да анчаг Л. А. Булаховски, Ј. М. Галкина-Федорук, В. Н. Комиссаров, Л. Ј. Максимов кими мүәллифләрә ис-над едилмәси факты¹²⁸ бир даһа кәстәрир ки, лексик си-нонимија проблеминдән фәргли олараг, 60-чы илләрдә антонимија проблеминин ишләнмәсиндә нәзәри чәһәтдән бир о гәдәр дә чидди дәјишиклик, јахуд ән'әнәви бахыш-лара гаршы гојулан мүддәалар јенилији олмамышдыр. Дүздүр, 1971-чи илдә «Мүасир Азәрбајчан дилиндә ан-тонимләр» адлы монографик тәдгигат иши баша чатды-рылмышдыр¹²⁹. Бу әсәрдә мәсәләнин тәдгиги тарихи кениш ишыгландырылмыш, антонимләрин услуги имкан-лары бәди әдәбијјатдан сечилмиш мисаллар әсасында тәсвир едилмишдир. Бунула белә, антоним сөзләрин

¹²⁷ Бах: В. Н. Комиссаров. Проблема определения антони-ма (о соотношении лексического и языкового в семасиологии). ВЯ, 1957, № 2, сәһ. 51.

¹²⁸ Бах: Д. Н. Шмелев. Проблемы семантического анализа лексик. М., 1973, сәһ. 131—135.

¹²⁹ Қ. А. Талыбов. Антонимы в современном азербайджан-ском языке. (Автореф. канд. дисс.), Баку, 1971.

тә'рифиндә, тәснифатында вә с. артыг Азәрбајчан дил-чилијиндә дә өз әксини тапмыш фикирләрин «хырда-ланмасында» башга, елә бир јени фикир ирәли сүрүл-мүр.¹³⁰ Ону да демәк лазымдыр ки, антонимиянын бир чох нәзәри мәсәләләри синонимиянын мувафиг мәсәлә-ләри илә сәсләшир (там, илкин, мүтләг вә натамам, сон-ракы нисби антонимләр, дилдәки вә нитгдәки антоним-ләр, антонимләрин мәншәчә вә гурулушча нөвләри вә и. а.).

Антоним сөзләрдән јазан мүәллифләрин һамысы гејд едир ки, дилдә антонимлик ејни семантик саһәјә аид мәна, јахуд мәфһумларын бир-биринә тамамилә зидд олмасы, әкслији, гаршы-гаршыја дурмасы, гүтбләшмә-си демәкдир. Антонимләрин бу чүр тә'рифи нәинки ихти-лаф вә мубаһисә доғурмур, һәтта јекдилликлә гәбул олу-нур. Еләчә дә кејфијјәт вә кәмијјәт, мөкан вә заман ан-лајышларыны ифадә едән сөзләрин антонимлик габилиј-јәтинә һеч кәс шүбһәләнмиш; мәсәлән: *исти—сојуғ, аз—чох, енмәк—галхмаг, кечә—күндүз*. Анчаг демәк олмаз ки, лексик антонимиянын дилдәки һүдуду мәсәләсиндә фикир аҗрылығы јохдур. Белә ки, Д. Н. Шмелјов (Л. А. Булаховски вә Л. Ј. Максимовла разылашараг) һесаб едир ки, антонимләр әсасән кејфијјәт билдирән әләмәт-ләрин гаршылашдырылмасы нәтичәсиндә мејдана кә-лир¹³¹. Ә. М. Дәмирчизадә исә јазыр: «Мүасир Азәрбај-чан дилиндәки антонимләр әсасән заман, мөкан, иш, һәрә-кәт, һал, вәзијјәт, кејфијјәт, кәмијјәт, заһири әләмәт, рәнк, дујғу вә һиссләри ифадә едә билмәк үзрә чох мүх-тәлиф мәна рәнкләри олан ваһидләрдир»¹³². Нәһајәт, Г. А. Талыбов дилдә мөвчуд олан антонимләрин лексик-семантик хүсусијјәтләрини һәтта ашағыдакы һадисәләр-лә дә әләгәләндирир: а) инсан фәалијјәти илә бағлы олан антонимләр—*вурушмаг—барышмаг, сөјүшмәк—өнүшмәк*; б) чәмијјәтин антагонист тәбәғәләшмәсини әкс етдирән антонимләр—*шаһ—кәдә, голчомаг—јохсул, ханым—гараваш*; в) тарихи, сијаси вә б. һадисәлә-ри ифадә едән антонимләр—*ирәли кетмәк—кери дөнмәк,*

¹³⁰ Мугајисә ет: С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајчан дилинин лек-сикасы. Баку, 1958, сәһ. 59—68; Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајчан дилинин услугијјаты, Баку, 1962, сәһ. 134—143; А. Гурбанов. Мүасир Азәрбајчан әдәби дили. Баку, 1967, сәһ. 177—180 вә с.

¹³¹ Бах: Д. Н. Шмелјов. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 131, 134—135.

¹³² Ә. Дәмирчизадә. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 140.

ишғал етмәк—тәрк етмәк, асајиш јаратмаг—һәрбчилик сијасәти апармаг; 2) гејри-мүәјјән мигдар вә нисбәт гаршылығыны билдирән антонимләр—бир ғырыг—даһа чох, ағыллы—дәмдәмәки вә с.¹³³ Көрүндүјү кими, бура да мүәллиф бир сыра һалларда дил вә нитг һадисәләрини бир-бириндән ајырмамыш, бә'зән дә мүхтәлиф үслублара хас олан сөз вә ифадәләри антоним кими гаршылашдырмышдыр. Һалбуки башга гәбилдән олан сөzlәр дә һәтта синонимләр дә нитгдә (мәтндә) гаршылашдырыла биләр. Лакин гаршылашдырма јалныз о вахт дил антонимлији һадисәсинә кечә билир ки, һәммин әләмәт сөзүн конкрет мәтндән асылы олмајан мә'на үнсүрүнә чеврилсин вә нитгдә мүнτζәәм сурәтдә тәкрарлансын¹³⁴. Бизә ајдын дејил, мәсәлән, нә үчүн «арвад—киши», «абстракт—конкрет», «гачмаг—говмаг» вә б. к. гаршылашдырмалар¹³⁵ антоним сөzlәр сырасында кетмәлидир: ахы һеч мә'лум олмур ки, бунлар һансы әләмәтләрә әсасән гаршылашдырылыр вә нә сәбәбә көрә фәргләндиричи әләмәтләр һипоним јох, антоним сөzlәрин мөвчудлуғуна дәләләт етмәлидир. А. А. Уфимтсева һағлы оларағ көстәрир ки, антонимләрдә гаршылашдырма бир ја да бир нечә семантик әләмәт үзрә дејил, гаршылашдырылан сөzlәрин бүтүн мә'на һәчми үзрә кедир¹³⁶. Адәтән, сифәтләрдә кејфијјәтин гүтбләри, садә фе'лләрдә исә мәкани һәрәкәтин истигамәт әксикләри антонимик мүнәсибәтләр әмәлә кәтирмиш олур. Әкәр бүтөв објектив процесин ики зидд фазасы, еләчә дә физики һәрәкәтин зиддијјәтли субјект-објект мүнәсибәтләри ајрыча сөzlәрдә ифадә олунурса, белә антонимләри «конверсивләр»¹³⁷ адландырмаг мәгсәдә даһа ујғундур. Мүасир Азәрбајчан дилиндә конверсивләрә ашағыдакы фе'лләри мисал чәкмәк олар: алмаг—вермәк, алмаг—сатмаг, апармаг—кәтирмәк, енмәк—галхмаг, дурмаг—отурмаг, дүшмәк—минмәк, кетмәк—кәлмәк, кирмәк—чыхмаг, көтүрмәк—гојмаг, атылмаг—дүшмәк, батмаг—чыхмаг вә б. к. Әлбәттә, антоним фе'лләрин анчағ мүәјјән һиссәси конверсивләрдән ибарәтдир. Дикәр тәрәфдән, заман вә мөкан

¹³³ Бах: К. А. Талыбов. Көстәрилән әсәри, сәһ. 10—11.

¹³⁴ Бах: В. Н. Комиссаров. Көстәрилән әсәри, сәһ. 54—55.

¹³⁵ Бах: С. Чәфәров. Көстәрилән әсәри, сәһ. 64—65.

¹³⁶ Бах: А. А. Уфимцева. Слово в лексико-семантической системе языка. М., 1968, сәһ. 191—192.

¹³⁷ Бах: А. А. Уфимтсева. Көстәрилән әсәри, сәһ. 192—193.

анлајышларыны ифадә едән адлар да конверсив мүнәсибәтдә ола биләр: мәс.: ғыш—јај, кечә—күндүз, сәһәр—ахшам, алт—үст, сағ—сол вә б. к.

Ә. М. Дәмирчизадә һеч дә әбәс јерә мүтләг (там) антонимләри (јә'ни дилдә мүнτζәәм сурәтдә ишләнән әкс мә'налы сөzlәри) «антоним гошалығы» (даһа доғрусу, антоним чүтлүјү) вә «антоним мүрәккәблији» (башга сөzlә десәк, антоним сөzlәрин гошалашмасы) илә әләгәләндирмир; һәгигәтән, «нисби антонимләрин бир чохундан антоним гошалығы вә антоним мүрәккәблији јаратмаг мүмкүн олмур; мәс.: әввәл—ахыр гошалығы олур, лакин әввәл—сонра гошалығы олмаз. Беләчә дә башајағ вурмаг, дал-габағ салмаг, бәркдән-бошдан чыхмаг, алт-үст, олмаг, кет-кәлә салмаг, алыб-вермәк, дуруб—отурмаг, көтүр—гој етмәк, өлүм—дирим мәсәләси, исти—сојуғу јахшы—јаманы вә саир мүрәккәб ифадәләр вә ибарәләр әсасән мүтләг антонимләрдән дүзәлдилир»¹³⁸. Зәннимизчә, нисби антонимлик анлајышы олса-олса нитг (мәтн) вә үслубијјат үчүн јарарлы сајыла биләр. Һәммин анлајышы дил системинә кәтирмәк һеч дә әлверишли дејилдир. Буну субута јетирмәк үчүн А. Гурбановун «Мүасир Азәрбајчан әдәби дили» адлы китабында «нисби антонимләрә» аид верилмиш мисаллара мурәчиәт етмәк кифәјәтдир: дағ—дүз, дағ—тарла, ағ—јашыл, ағ—көј вә б. к.¹³⁹ Белә чыхыр ки, бүтүн оронимләр, бүтүн рәнкләр, бүтүн гоһумлуг терминләри вә үмумијјәтлә, һәр һансы семантик саһәјә дахил олан сөzlәрин-һамысы (мүтләг антонимләри чыхдыгдан сонра) «нисби» антоним чүтлүкләри јаратмаг игтидарына маликдир. Бу, садәчә оларағ, лексик семантикада парадигматик гаршылашдырмалары учдәнтутма антонимлијә, јә'ни әксмә'налылығы чәкиб кәтирмәкдән башга бир шеј дејилдир (нәзәрдә тутмағ лазымдыр ки, антонимија елә өз-өзлүјүндә гијмәтләндиричи вә беләликлә дә, бир нөв нисби амиллә сых бағлыдыр). Д. Н. Шмелјов көстәрир ки, парадигматик гаршылашдырмалар тәкчә бу вә ја дикәр, о чүмләдән нисби (мәс.: исти-илыг, артыг-әс-кик вә б. к.) әләмәтләрин бөлүшдүрүлмәси илә дејил, һәм дә мүәјјән әләмәтин олуб-олмәмәси нисбәти илә шәртләшә биләр (мәс.: ағач—ағчагајын+күкнар+шам вә и. а.¹⁴⁰). Антонимија исә сөzlәрин там мә'нада гар-

¹³⁸ Ә. Дәмирчизадә. Көстәрилән әсәри, сәһ. 192—193.

¹³⁹ Бах: А. Гурбанов. Көстәрилән әсәри, сәһ. 178.

¹⁴⁰ Бах: Д. Н. Шмелјов. Көстәрилән әсәри, сәһ. 111.

шылашдырылмасы кими гијмәтләндирилмәлидир: антоним сөзләр ән үмдә вә мүнһүм лексик-семантик әләмәтә көрә әкслик тәшкил едәрәк гүтбләшир¹⁴¹.

А. В. Суперанская А. А. Реформатскинин ардынча чох доғру олараг гејд едир ки, антонимија әшјалара јох, сырф мәфһумлара аид олан лексик-семантик һади-сәдир. Бурада конкрет шејләр дејил, абстракт анлајышлар гаршылашдырылыр, чүнки антонимијада сөзләрин гаршылыгы әләгәси јалһыз мувафиг мәфһумларын бир-биринә зидд мәнтиги мүнәсибәтләри әсасында мүүјјәнләшидириләр. Тәсәдүфи дејил ки, антонимлик принцип е'тибарилә конкрет әшјалара вә һәр шејдән әввәл хусу-си исимләрә јабанчыдыр.¹⁴²

Үмумијјәтлә, дилин лексик-семантик системиндә сөзләрин антонимлијиндән данышаркән, Д. Н. Шмелјовун чох мүнһүм бир фикрини нәзәрә алмаг лазымдыр; бу фикр дә ашағыдакыдан ибарәтдир.

Мүүјјән семантик саһәнин һәр һансы һиссәси ики чүр үзвләнә биләр: 1) фәрди әләмәтләри илә нисбәтән мүс-тәгил сурәтдә сәчијјәләнәрәк аз-чох сабит парчалардан ибарәт олан үзвләр; 2) лексик-семантик сәчијјәләри е'тибарилә бир-бириндән асылы гүтбләр тәшкил едән үзвләр. Мәсәлән, рәнкләрин адларыны садаладыгда (көј, јашыл, сары, гырмызы, гара, чәһрајы, бәнөвшәји вә и. а.) биринчи принципә, онларын ачыг ја да түнд, «мүләјим», јахуд «сојуг» олмаһыны көстәрмәк истәдикдә исә икинчи принципә әсасланмалыыг. Башга сөзлә де-сәк, дилдә конкрет әшја вә һадисәләри адландырыб ишә-рәләндирмәк үчүн биз адәтән семантик мәчмунун бөлүн-мә үсулунун биринчи нөвүндән истифада едирик¹⁴³. Мү-чәррәд кејфијјәт вә гејри-мүүјјән кәмијјәт (һәмчинин мә-кан вә заман) анлајышларыны ифада едән сөзләрин па-радигматик мүнәсибәтләриндә, әксинә, икинчи үсул баш-лыча рол ојнајыр. Беләликлә дә, биз бу нәтичәјә кәлирик ки, *силмәк—сүпүрмәк* (-*тәмизләмәк*), *ата—ана* (-*ва-лидејн*) кими *чинс—нөв* гәбилиндән олан парадигматик мүнәсибәтләри¹⁴⁴ «нисби» антонимлик һесаб етмәк дүз-күн дејил.

¹⁴¹ Бах: Д. Н. Шмелјов. Көстәрилән әсәри, сәһ. 131.

¹⁴² Мүгајисә ет: А. В. Суперанская. Общая теория имени собственного. Изд-во «Наука», М., 1973, сәһ. 304.

¹⁴³ Бах: Д. Н. Шмелјов. Көстәрилән әсәри, сәһ. 133.

¹⁴⁴ Бу чүр синифләр синфинә дахил едилмә (инклүзив) мүнәси-бәтләри һипонимик мүнәсибәтләр адландырмаг олар (бах: А. А. Уф-имтсәва. Көстәрилән әсәри, сәһ. 67—68).

Антонимләр бүтүн әсас ејнилик-фәргләнмә параметр-ләри үзрә синонимләрин антиподудур. Белә ки, синони-мијада ваһид мәфһум өзүлү ајры-ајры синоним сөзлә-рин лексик мәналарынын сабит нүвәси кими чыхыш едир: антонимијада исә ики мәфһум мүүјјән лексик-семантик саһәнин гүтбләриндә јерләшән сөзләрин бүтөв мәзмун маһијјәтини тәшкил едир. Бундан башга, әкәр синонимлик анлајышы синоним сөзләрдә функционал-үслуби вә емоционал-экспрессив коннотасија, һабелә лексик бирлешмә имканлары хәтти үзрә мүхтәлифлији нәзәрдә тутурса, антонимлик анлајышы, әксинә, белә бир мүхтәлифлијә гәтијјән јол вермир: антоним сөзләр ан-чаг ејни үслуби вә емотив планда өзүнү көстәрәрәк лек-сик бирлешмә имканлары бахымындан бәрәбәр дистри-бусијаја (әһатәјә) малик олур. Бу чәһәтләри ајры-ајры тәдгигатчылар гејд етмишләр. Мәсәлән, В. Н. Комисса-ров антонимијанын дилдә хусу-си бир лексик-семантик һадисә кими мөвчуд олуб дәрк едилмәсинин әсас шәрт-ләриндән бирини онда көрүр ки, антоним сөзләр үмумән ејни лексик валентлик даирәсиндән кәнара чыхмыр¹⁴⁵.

Мәлүм олдуғу үзрә, там лексик мәналы сөзләр мән-тиги-семантик чәһәтдән ики бөјүк група бөлүнүр: а) әшја (мадди шејләр, физики чисимләр вә б. к.) билдирән сөз-ләр; б) әләмәт, јахуд һадисә билдирән сөзләр¹⁴⁶. Анто-нимләр јалһыз икинчи груп сөзләрдән јараныр. Антоним-лијә хас олан гијмәтләндирмә мәгаһы да мәһз әләмәт, кејфијјәт (һәмчинин кәмијјәт), ја да һадисә, һәрәкәт (еләчә дә мәкан вә заман) анлајышлары илә әләгәдар-дыр. Демәли, антоним сөзләр субстансијаја јох, аксиденсија лара аиддир¹⁴⁷.

Садә фе'лләрдән ибарәт олан антонимләри ики група ајырмаг мүмкүндүр: а) конверсивләр; б) сөзүн там мә-наһында антонимләр. Конверсивләри дә өз нөвбәсиндә ики јерә бөлүб шәрти олараг објектив вә субјектив кон-версивләр ады алтында тәһлил етмәк даһа әлве-ришлидир. Објектив конверсивләр данышанын мөвгејин-дән асылы олмур; мәс.: *кирмәк—чыхмаг*, *енмәк—галх-маг*, *отурмаг—дурмаг*, *ачылмаг—тутулмаг*, *атылмаг—*

¹⁴⁵ Бах: В. Н. Комиссаров. Көстәрилән әсәри, сәһ. 56.

¹⁴⁶ Бах: С. Д. Кацнельсон. Типология языка и речевое мышление. Л., 1972, сәһ. 134—136.

¹⁴⁷ Бу терминләр һаггында бах: А. А. Холодович. Опыт те-ории подклассов слов. ВЯ, 1960, № 1, сәһ. 37.

Әушмәк, ачмаг—өртмәк (бағламаг), атмаг—тутмаг вә б. к. Субъектив конверсивләрдә исә һәрәкәтин истигамәти данышан шөхсә көрә мүәјјәнләшир. Мүасир Азәрбајҗан дилиндә чәмиси бир нечә чүт субъектив конверсив вардыр: кетмәк—кәлмәк, апармаг—кәтирмәк, алмаг—вермәк (сатмаг), удмаг—удузмаг. Әкәр фе'ли конверсивләрдә ики һәрәкәтин орта фазасы ејнијјәт тәшкил едирсә (бурада истигамәтләндирилмиш һәрәкәтин башланғыч вә сон фазалары гаршылашдырылыр), сырф антонимләрдә фе'ли һал, јахуд вәзијјәтин гаршылашдырылмасы һәр ики фе'лин бүтөв мәзмуну үзрә өзүнү көстәрир: јашамаг—өлмәк, күсмәк—барышмаг, ағламаг—күлмәк, үшүмәк—исинмәк, итирмәк—тапмаг, јанмаг—сөнмәк, јазмаг—позмаг, јатмаг—ојанмаг, тикмәк—сөкмәк, динмәк—сусмаг, әримәк—донмаг, боғулмаг—кечинмәк вә с.

эламәтә) раст кәлмирик: 2-чи мәнада да («ачыг хала кәтирмәк, гапынын, пәнчәрәнин тајларыны араламаг»), 6-чы мәнада да («гыфыл, килид вә с. илә бағланмыш шеји ачыг хала кәтирмәк») ејни лексик мәна («бир шеји һәр һансы манеәдән азад етмәк») ајры-ајры эшјалара тәтбиг едилир вә онларын гурулушундан, формасындан бағланма, өртүлмә вә б. к. үсулларындан асылы оларга вәһид үмуми (мүчәррәд) лексик-семантик мәзмун фе'ли һәрәкәтин бу вә ја басга конкрет шәклиндә тәзаһүр едир. Мәселән, 7-чи мәна үчүн верилмиш мисаллардан (*Көзләрини ачмаг. Ағзыны ачмаг. Китабы ачмаг*) ајдын олур ки, бурада сөһбәт јалныз о шејләрдән кедир ки, онлар јумулуб ачылыр: көзүнү јум—ач, овчуну јум—ач (еләчә дә китаб күл кими эшја «јумулмаг, ачылмаг» конверсив һәрәкәтиндә иштирак едә билир). Мәнтигин тәләбинә кәрә әкәр мәналарын ајрылмасында мүхтәлиф эшјаларын бағланыб ачылма тәрзи нәзәрә алынырса, белә һалда кәрәк «бағламаг» вә «ачмаг» фе'лләринин бир-биринә ујғун кәлән бүтүн конверсив мәналары һәм -әәддәи җештиш иҗигеләх тиш ниниһеҗ тишәвәғид һалбуки бу мәнтиги принсипә һеч дә һәмишә ријәт едилмир: «бағламаг» фе'линин изаһында верилмиш «сарымаг», «тахмаг», «дүјмәләмәк», «јапышдырмаг» кими дөрд ајрыча мәнадан һеч бирисинин конверсив гаршылығы «ачмаг» фе'линин изаһында әкс олунма-мышдыр (әслинә галса, дилимиздә «бағламаг» фе'линин «асмаг», «гуршанмаг», «гыфылламаг», «килидлә-мәк», «дүјмәләмәк», «илмәләмәк», «јапышдырмаг» вә б. к. мәналарындан данышмаг дүзкүн дејил, чүнки бун-лар, екстралингвистик, конкрет ситуатив нитг һадисә-синә анд ишләнмә һалларыдыр). Еләчә дә «ачмаг» фе'-линин ајрыча мәналарына чәкилмиш ашағыдакы ми-саллар арасында фе'ли мәна етибарилә мүһүм фәрг нә-зәрә чарпыр. 3. Боғчаны ачмаг; Дүјүнү ачмаг; 4. Лен-ти ачмаг; Гајышы ачмаг; 6. Гыфылы ачмаг¹⁴⁸.

Сөzlәрин лексик-семантик парадигматикасына синонимләрлә јанашы антоним сөzlәр дә дахил олу¹⁴⁹.

¹⁴⁸ Б а х: «Азәрбајҹан дилинин изаһлы лүғәти», I ҹ., сәһ. 158, 176.

сик-семантик системиндә универсалија тәшкил едән үч группа бөлүнүр¹⁵⁰.

а) мүхтәлифкөклү антонимлик (*кениш—дар, бөјүк—кичик*);

б) ејникөклү антонимлик (*угурлу—угурсуз, мүәјјән—гејри-мүәјјән*);

в) дахили антонимлик (*јаман—јахшы, јаман—пис*).

Биринчи вә икинчи группа дахил олан антонимләр барәдә чохла тәдгигат әсәрләри мөвчуддур¹⁵¹, үчүнчү груп исә практик чәһәтдән арашдырылмамышдыр.

Илк дөфә олараг проф. В. И. Шертсел 1884-чү илдә һинд-Авропа дилләринин (гәдим һинд, јунан, латын, американ, инкилис, алман вә б.) материалларыны башга системли (полисинтетик, јапон, Чин вә б.) дилләрлә гаршылыглы тәдгиг едәркән бу мәсәлә илә мәшғул олмуш. лексик мәзмунунда дахили әксмәналылыг мүшаһидә едилән сөzlәр үчүн енантисемија термини ишләтмишдир¹⁵².

Дахили антонимлијә даир В. И. Шертсел латын дилиндән *altus* (*уча—дәрин*, *altusmons—уча дағ*, *altum flumen—дәрин чај*), гәдим һинд дилиндән *akṛi* (*күндүз ишыгы—кечә*), јапон дилиндән *каге* (*ишыг—гаранлыг*) кими мисаллар кәтирир¹⁵³.

Сон илләрдә бир сөз дахилиндәки полјар мәналылыг тәдгигатчыларын диггәтини чәлб етмәмишдир.

1961-чи илдә В. Н. Прохоровун әсәри¹⁵⁴ дәрч олунмушдур ки, бурада да В. И. Шертселә истинад едилмир.¹⁵⁵ Сон 15 ил әрзиндә исә бу мәсәлә илә бағлы тәдгигата тәсадүф едилмәмишдир. Јалныз Л. А. Новиковун

¹⁵⁰ Л. А. Новиков. Антонимия, ее типы и место в лексико-семантической системе языка. Вопросы описания лексико-семантической системы языка. Тезисы докладов, ч. II, М., 1971, сәһ. 57.

¹⁵¹ Ю. Д. Апресян. Лексическая семантика. Синонимические средства языка. М., 1974.

¹⁵² В. И. Шерцель. О словах с противоположными значениями (или о так называемой энантиосемии). Воронеж, 1884.

¹⁵³ Ф. М. Березин. Хрестоматия по истории русского языкознания. М., 1973, сәһ. 134.

¹⁵⁴ В. Н. Прохоров. О словах с противоположными значениями в русских говорах. «Научные доклады высшей школы. Филологические науки», 1961, № 1.

¹⁵⁵ Ю. Г. Скиба. К вопросу о так называемой антонимической омонимии в славянских языках. «Ученые записки Черновицкого государственного университета», т. 31, вып. 7, 1958.

рус дилинин лексикасында әксмәналылыға һәср олунмуш әсәрләриндә бу мәсәләјә тохунулур¹⁵⁶.

Азәрбајҹан дилчилијиндә белә мәна јалныз бир сөздә мүәјјәнләшдирилмишдир: *јаман—јахшы; јаман—пис*¹⁵⁷.

О. достун гәдрини *јаман* билир (*јахшы*); Ешитдијимә көрә, достум мәним һагғымда *јаман* данышыб (*пис*).

Кәстәрилән мисалда сөзүн емоционал чаларлыгы нитг просеси илә әлағәдар дәјишмиш, нәтичәдә дил фактына чеврилмишдир¹⁵⁸.

Белә ки, *јаман* (пис) сөзү емоционал чаларлыг газанараг *јахшы* мәзмуну дашыја билмишдир.

Бунунла белә, тәдгигатчыларын фикринчә, енантисемија сөзүн комплекс варлыгында өзүнүн кәстәрмәлидир, өзлүјүндә сечилиб фәргләнмәлидир¹⁵⁹. Азәрбајҹан дилиндә емоционал чаларлыг вә метафорик мәна илә бағлы олан дахили әкс мәна ифадә едән сөzlәрә аз раст *аза алтмағ* мәнасы ифадә едир. Полјар мәна чәһәтдән кәлмәк олур. Мәсәлән, *алмағ* сөзү лексик чәһәтдән исә *алавә етмәк*, *артырмағ* мәзмуну дашыјыр: Газанын үстүнә *су алмағ* лазымдыр; *бурахмағ* фе'ли әкс мәнада (гәбул етмәк, дахил етмәк) ишләдилир: Атасы ону өзбашына *бурахыб*; Адамлары ичәри *бурахдылар*.

Бизә белә кәлир ки, енантисемијанын инкишафы бу типли антонимләрин хусусијјәти илә әлағәдардыр. «Антонимләрин семантик әсасы бир варлыг дахилиндә (кејфијјәт, һадисә, мүнәсибәт вә с.) мүхтәлиф чүр мәнтиги әкслик әмәлә кәтирә билир...»¹⁶⁰.

Беләликлә, ади лексик антонимлијин өзүнәмәхсус хусусијјәтләринин семантик үмумилији бир сөз дахилиндә ики мүхтәлиф гүтблү мәнанын мүмкүнлүјүнү мүәјјәнләшдирир.

Енантисемија өзлүјүндә санки антонимлик вә чохәмәналылыг хусусијјәтини бирләшдирир; бурада һәр ики чәһәт кәсишир. Буна көрә дә бизи марағландыран мәсәлә омонимлик јох, чохәмәналылыгдыр. Һәр ики мәна бир сөз

¹⁵⁶ Л. А. Новиков. Антонимия в русском языке. Изд-во Московского университета, 1973, сәһ. 181—191.

¹⁵⁷ С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајҹан дили. Лексика, Бақы, 1970, сәһ. 38.

¹⁵⁸ Бах: В. Н. Прохоров. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 127.

¹⁵⁹ В. И. Шертсел. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 260.

¹⁶⁰ Л. А. Новиков. Антонимия, ее типы и место в лексико-семантической системе языка, сәһ. 57.

дә бирләшир вә контекстдән асылы олмајан дил ваһиди кими характеризә олунур. С. Д. Катснелсонун доғру оларга гејд етдији кими, контекст лазым олан мәна сечилмәси вә сечилмиш мәнанын актуаллығыны мүүјјәнләшдирмәк үчүн икили рол ојнајыр¹⁶¹. Беләликлә, контекст дахили вә кизли мәнанын ашкара чыхарылмасы үчүн мүнмү рола маликдир. Лексик антонимликдә мәнанын мүүјјәнләшдирилмәси үчүн синтагматик мүнәсибәт әсасдырса¹⁶², енантиосемија билаваситә мәтндә өз реаллығыны тапыр.

Мисаллар:

батмаг—1) мәһв олмаг: Бүтүн мал-гара *батды*.

2) галиб кәлмәк; Бизә бу дағларын арасында һеч бир гүввә *батмаз*.

гуртармаг—1) азад олмаг, хилас олмаг; О, өлүмдән *гуртарды*.

2) өлмәк: Хәстә артыг *гуртарды*.

гараламаг—1) јазмаг: Сәрвәров тез стол јешијиндән кағыз чыхарыб әмри *гаралады* (Мир Чәлал).

2) позмаг: Қазым илә сөһбәтдән сонра мүдир онуң адыны *гаралады* (Мир Чәлал).

Мүг, ет: *гәләмләмәк*—1) кәсмәк, 2) чалајыб битирмәк; *чыхмаг*—1) ишә чыхмаг, 2) ишдән чыхмаг вә с.

Сөзләрин полјар мәнасы әсас етибарилә мәтндә морфоложи-синтактик сәвијјәләрлә мүүјјәнләшир. Мәсәлән, *батмаг* фе'ли мүхтәлиф мәтилләрдә морфоложи-синтактик хусусијјәтинә көрә мүхтәлиф мәна билдирә биләр: О *батды*—она *батды*. Елә сөзләрә дә тәсадүф етмәк мүмкүндүр ки, әксмәналылығы мәтндә даһа ајдын нәзәрә чарпыр: Кет бир аз *су бағла* ағачы сулајаг (*ачмаг* мәнасында).

Антонимлијин башга нөвү олан вә јухарыдакына јахын мәна дашыјан конверсив антонимләр марағлы хусусијјәтә маликдир¹⁶³. Мәсәлән, *алмаг* фе'ли конверсив әләгәлидир: *алмаг*—*сатмаг*; *удмаг*—*удузмаг*. Ади антонимләр кими конверсив антонимләр дә ејни вә мүхтәлиф-

көклү олур. Лакин бә'зән конверсив әләмәти мүүјјәнләшдирмәк үчүн лексик-семантик хусусијјәтлә дә гаршылашырыр:

Мүг, ет: рус дилиндә *одолжить* «борч вермәк» вә «борч алмаг», инкилис дилиндә *Smell* «ијләnmәк» вә «ијләmәк» вә б. к.

Азәрбајчан дилиндә конверсив енантиосемија мүхтәлиф чәһәтдән өзүнү көстәрир. Мәсәлән, *башламаг*—*гуртармаг*.

Енантиосемијанын тәдгиги, шүбһәсиз, сөзләрин мәна дәјишмәсини өјрәнмәк чәһәтдән марағлы вә фајдалыдыр. Бу һадисәнин тәдгиги икидилли вә изаһлы лүғәт тәртибчиләри үчүн дә әһәмијјәтлидир.

ФЕЛЛӘРИН ОМОНИМЛИЈИ

Омонимлијин мүүјјәнләшдирилмәси үчүн лексик-семантик ме'јар әсас сајылыр. Мәсәлән, әкәр сујун вә палтарын «сүзүлмәсини» билдирән мәналар арасында һеч бир семантик әләгә мүшаһидә едилмирсә, лүғәтдә ики омоним фе'л верилмәлидир: *сүзүлмәк* I вә *сүзүлмәк* II. Биринчи фе'ли «сызмаг»ла да әләгәләндирмәк мүмкүндүр. Икинчи фе'л исә шүбһәсиз, «сүртүлмә» һәрәкәтинин нәтичәси олан «сүзүлмә» просесини көстәрир. Бу фе'лин сүз төрәдичиси јохдур, јәни *сүзүл*—«сүз»дән әмәлә кәлмәјиб. Һалбуки биринчи фе'лин мәлум нөвү мөвчуддур; Мәс: Салман конјакын һамысыны стәкана *сүздү* (М. Ибраһимов). Үмүмијјәтлә, «ахан» (дуру) шеји төкмәк «сүзмәк» адланыр (мәс: чај *сүзмәк*). Әлбәт-тә, ашы да, гатығы да *сүзмәк* мүмкүндүр. Лакин белә һалларда дилдә кениш јајылмыш метонимија һадисәси баш верир: ашын, гатығын сујуну *сүзүрләр*, дәни (дүјүсү), «сүзмә»си исә галыр. Башга сөзлә десәк, бурада бүтөвүн тәркиб һиссәси әвәзинә бүтөв өзү чыхыш едир; аш *сүзмәк*, гатыг *сүзмәк*. *Төкмәк*—*сүзмәк* тәсирлидирсә, *ахмаг*—*сүзүлмәк* тәсирсиздир: ...Јаһағларына *сүзүлән* ири јаш даһаларыны силди (Һ. Мәһди). Лексик мәна бахымындан бунларын арасында елә бир фәрг јохдур; ашағыдакы синоним әвәзләнмәләр тәсадүфи дејил: О, көз јашлары *төкүр*, *ахыдыр*; Онун көз јашлары *ахыр*, *сүзүлүр*.

Сада фе'лләрин омонимлијиндән данышаркән һәр шејдән әввәл омонимләрин нөвләри вә тәзаһүр формалары

¹⁶¹ С. Д. Кацнельсон. Содержание слова, значение и обозначение. М.—Л., 1965, сәһ. 53.

¹⁶² В. Н. Комиссаров. Проблема определения антонимии. «Вопросы языкознания», 1957, № 2.

¹⁶³ М. В. Никитин. Лексическое значение в слове и словосочетании. Владимир, 1974, сәһ. 55—56, 78—80.

наггында мүэјјән бир гәнаәтә кәлмәк ләзымдыр. Азәрбајчан дилчилијиндә омонимлијин маһијјәти наггында сөјләнилән мүлаһизәләр гәнаәтедици олмадығындан онларын үзәриндә бир гәдәр әтрафлы дајанмаға, һәмчинин мүасир Азәрбајчан дилиндә садә фе'лләрин омонимлији илә әлағәдар бә'зи мүһүм мәсәләләри ајдынлашдырмаға еһтијач вардыр.

Азәрбајчан дилчилијиндә чохмәналы сөзләр вә омонимләр наггында нисбәтән әтрафлы мә'лумат илк дәфә С. Чәфәрәвун «Мүасир Азәрбајчан дилинин лексикасы»¹⁶⁴ адлы әсәриндә верилмишдир. Чохмәналылыг вә омонимлик бурада нечә баша дүшүлүр?

Мүәллифин фикринчә, полисемантик сөзүн јалныз бир мүстәгил вә һәгиги мәнасы олур, галанлары мүхтәлиф мәчази мәналар кими чыхыш едир: өзү дә «сөзләрин мәчази мәнаја кечмәклә чохмәналылыг кәсб етмәси хүсусијјәти мүхтәлиф јолларла әмәлә кәлир»; мәсәлән: һәрәкәтин о х ш а р л ы ғы н а кәрә—*дәјмәк* (бир *шејә*)—*дәјмәк* (хәстәјә) —*дәјмәк* (мејвәнин дәјмәси); јахуд просесин ј а х ы н л ы ғы н а кәрә—*доланмаг* (фырланмаг)—*доланмаг* (шәһәри)—*доланмаг* (јашамаг) вә с.¹⁶⁵

Даһа сонра мә'лум олур ки, «сөзүн мәчази мәналары нәтичәсиндә омоним мәна ифадә едән сөзләр әмәлә кәтирилә биләр», һәм дә белә бир просес «дилимиздә омонимләрин әмәлә кәлмәсиндә әсас бир хүсусијјәт тәшкил едир». Мәсәлән, *көч* (мәк) фе'линдән төрәмиш *көч* исминин нәзәрдә тутан мүәллиф јазыр: «Сөзүн сонрадан кәсб етдији мәна чаларлығындан (мәчази мәналардан) бири өз инкишафы нәтичәсиндә әмәлә кәлдији һәгиги мәнадан узаглашараг мүстәгил мәфһум ифадә едән јени бир мәнаја чеврилә биләр».¹⁶⁶

С. Чәфәрәвун фикринчә, чохмәналы сөзүн «ифадә етдији бүтүн мәналар әсасән бир мәна әтрафында онун мүхтәлиф чәһәтдән хүсусијјәтләринин, мәна чаларлыгыларыны ифадә етдији һалда, омонимләр категоријасына мәнсуб олан һәр һансы бир сөз ики вә даһа чох» мүхтәлиф мүстәгил мәналар билдирир¹⁶⁷. Зәннимизчә, чохмәналылығы тәкмәналылығы, омонимлији исә чохмәналы-

лығы кәтириб чыхармагла һеч бир лексиколожи вә сәмәсиоложи проблем һәлл олунмур: бурада садәчә олараг терминолокија дәјишир¹⁶⁸.

Дүздүр, С. Чәфәрәв омоним сөзләрин тә'рифини вәрәкән гејд едир ки, «омонимләр бири-бири илә әлағәси олмајан вә ја мәна әлағәләринин чохдан кәсмиш олан, она кәрә дә, мәнананы ифадә едәркән башга мәна әтрафында тәсәввүр әмәлә кәтирмәјән, ејни сәвти тәркибә малик мүхтәлиф мәналы сөзләрә дејилир»¹⁶⁹. Лакин һәммин тә'рифдән сонра кәтирилмиш мисалларда биз нә «мәна әлағәләринин чохдан кәсмиш олан», нә дә «бири-бирилә әлағәси олмајан» сөзләр мүшаһидә едирик: *ач*—*ач* (маг), *дүз*—*дүз* (мәк), *ич*—*ич* (мәк) вә б. к.¹⁷⁰

Дилдә омоним сөзләрин төрәмәси, артыб-азалмасы сәбәбләри, һәмчинин онларын мүәјјәнләшдирилиб ајырдылмәси јоллары наггында Ә. Дәмирчизадә бә'зи мүлаһизәләр сөјләмишдир. Онун фикринчә, «бир дилин даһа ибтидаи, диһәринин даһа чох инкишаф етмиш олмасы», «дилдә һәр мәфһум, һәр мәзмун үчүн хүсуси бир васитәнин, ифадә шәклинин јараныб-јаранмамасы»¹⁷¹ омонимләрин чох ја аз олмасында мүһүм рол ојнајан сәбәбләрдән сајылмалыдыр. Ә. Дәмирчизадә дилдахили лексик-семантик инкишаф хәттинин ашағыдакы кими тәсәввүр едир: «Мә'лум олдуғу үзрә, ибтидаи инсанлар ибтидаи шүура малик олдуғлары бир дөврдә тәбиәти, мүһити бүтөвлүкдә дәрк етмиш вә үмүми бир адла да адландырмышлар...Лакин инсанлар сонралар варлығын даһа хырда һиссәләринин тәкбәтәк дәрк етмәјә башладығы заман һәр бир мәфһуму ифадә етмәк вә һәр биринә мәхсус хүсуси сөз јаратмаг еһтијачыны дүјмушлар...

Догрудан да, инсан шүуру дәјишдикчә, јени мәфһумлар доғдугча, бунлара мәхсус јени ифадә васитәләри дә јаранмалыдыр. Һәр јени мәфһум үчүн јени шәклин јаранмасы исә хејли вахт тәләб едир; буна кәрә дә мүвәғәти олараг әввәлки ифадә васитәләриндән јени мәзмун үчүн дә истифадә олунур вә беләликлә, илк заманлар

¹⁶⁸ Даһа әтрафлы мә'лумат алмаг үчүн бах: Д. Н. Шмелев. Проблемы семантического анализа лексики. Изд-во «Наука», М., 1973, сәһ. 81—84.

¹⁶⁹ С. Чәфәрәв. Кәстәрилән әсәр, сәһ. 31.

¹⁷⁰ Јенә орада, сәһ. 32.

¹⁷¹ Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајчан дилинин үслубијјаты. Бақы, 1962, сәһ. 143.

¹⁶⁴ С. Чәфәрәв. Мүасир Азәрбајчан дилинин лексикасы, Бақы, 1958.

¹⁶⁵ Јенә орада, сәһ. 27—28.

¹⁶⁶ Јенә орада, сәһ. 22.

¹⁶⁷ Јенә орада, сәһ. 31.

чохмә'налы сөзләр вә бурадан да омонимләр төрә-
жир...»¹⁷².

Бу мулаһизәләр ашағыдакы сәбәпләрә көрә инанды-
рычы дежил:

1. Шүүр вә дил, мәфһум вә сөз бурада диалектик вәһ-
дәтдә көтүрүлмүр.

2. Мүәјјән варлығын даһа хырда һиссәләринин дәрк
едилиб адландырылмасы мәнтиги-психоложи амил-
ләрдән дежил, ичтимаи-тарихи шәраит вә әмәк просеси
илә бағлы олан үнсийјәт тәләбатындан ирәли кәлир.

3. Инсанлар һеч вахт һәр бир мәфһум үчүн хусуси
сөз јаратмаг еһтијачыны дүјмамышлар. Еләчә дә әввәл-
ки ифадә васитәләринин һәм дә јени мәфһумлара хидмәт
етмәсинә «мүвәғгәтилијин» дәхли јохдур.

Ә. Дәмирчизадә дә сөзүн чохмә'налылығыны о шәрт-
лә гәбул едир ки, мә'наларын јалһыз бири мүстәгил ол-
сун: галан мә'налар мүтләг гејри-мүстәгил, контекст-
дән асылы мә'налар олмалыдыр. Әкстәгдирдә исә омоним
сөзләр алыныр. Буна көрә дә тәкликдә бир нечә
мүстәгил мәфһумла бағланан «сөзү омоним сөз сәјмаг
олар»; мәс.: ат—1) мә'лум һејван ады, 2) атмаг фе'линин
көкү;

ал—1) һижлә, 2) ал рәнк, 3) алмаг фе'линин көкү;
ишиш—1) мә'лум чихаз ады, 2) хәстәлик, 3) ишишмәк
фе'линин көкү вә б. к.¹⁷³.

Бу мисалларда нитгдәки сөз формасы илә дилдәки
сөз, сөзүн көкү илә там сөз бир-бириндән фәргләнди-
рилмәмиш, һәмчинин ш и ш хәстәлији ш и ш м ә к просе-
си илә әләгәләндирилмәмишдир.

Ә. Дәмирчизадәнин истинад етдији үмуми тә'риф
(«сәс тәркиби е'тибарилә ејни, мә'нача мүхтәлиф олан
сөзләр»)¹⁷⁴ әвәзинә, зәннимизчә, белә бир тә'риф даһа
әлверишлидир: фоно-морфоложи чәһәтдән ејни олуб
лексик-семантик чәһәтдән бир-бири илә һеч бир әлә-
гәси олмајан сөзләр мүхтәлиф сөзләр кими гијмәтләнди-
риләрәк омонимләр адландырылыр.

Азәрбајҗан дилиндә омоним сөзләрин јаранмасы,
нөвләри вә әләмәтләри һаггында дәјәрли фикирләр ирә-
ли сүрән З. Тағыјева олмушдур. О, «Азәрбајҗан дилиндә

¹⁷² Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајҗан дилинин үслубијјаты. Бақы,
1962, сәһ. 143, 144.

¹⁷³ Јенә орада, сәһ. 148.

¹⁷⁴ Јенә орада, сәһ. 143.

лексик омонимләрин әмәлә кәлмә јоллары»¹⁷⁵ адлы мә-
галәсиндә Л. А. Булаховски, В. В. Виноградов, А. И.
Смирнитски, А. А. Реформатски, Р. А. Будагов, Ј. М.
Галкина-Федорук кими көркәмли рус-совет алимләри-
нин омонимлијә даир сөјләдикләри мулаһизәләри нәзәрә
алмыш, мәсәләнин гојулушуна еһтијатла јанашмыш, омоним-
ләрин мүәјјәнләшдирилмәси ишиндә тарихи-етимо-
ложи вә семасиоложи тәдигатын зәрурилијини гејд ет-
мишдир. Мәгаләдә кәтирилмиш мисалларын әксәријјәти
шәкк-шүбһә доғурмајан омоним сөзләрдир. Биз дә белә
дүшүнүрүк ки, нитг һиссәси лексик омоним үчүн көстә-
ричи ола билмәз, чүнки «нитг һиссәси лексик категори-
ја дежилдир»¹⁷⁶, категориал-грамматик анлајышдыр.

Бунунла белә, тәдигатчыларын фикринчә енантисе-
масы е'тираз доғурур. Мәсәлә:

Гызмаг I—исти олмаг, истиләnmәк.

Гызмаг II—е'тибар етмәк.

Гызмаг III—әсәбиләшмәк, өзүндән чыхмаг.

Гызмаг IV—јүксәк еһтираса гапылмаг¹⁷⁷.

Бурада дөрд мә'на дөрд омоним сөзә аид едилмиш-
дир.

«Азәрбајҗан дилинин изаһлы лүгәти»ндә јалһыз ики омоним
сөз верилмишдир.

Гызмаг¹. 1. Бәрк истилик алмаг, һәрарәт алмаг, чох
истиләnmәк, һәрарәти артмаг.

2. мәч. һирсләnmәк, һиддәтләnmәк.

3. мәч. Гызышмаг, чошмаг.

Гызмаг² (дан). Инанмаг, е'тибар етмәк, бел бағла-
маг, хатирчәм олмаг, архајын олмаг (чох
вахт «үрәји» сөзү илә бәрәбәр).

Беләликлә, һәр ики һалда сәһбәт ејни дөрд мә'надан
кедир. Бизи марағландыран мәсәлә будур ки, үмумијјәт-
лә, әсас мә'насы «исинмәјин» синоними олана «гызмаг»
фе'ли һеч олмаса ики омоним сөзә парчаланыр, јохса
парчаланмыр?

Бу суала чаваб вермәк үчүн ашағыдакы фе'лләрин
мә'на гурулушундакы ардычыллыг нәзәрә алынмалыдыр:

Исинмәк—1. Бир гәдәр гызмаг. Су исинди. һавалар
исинмишдир. 2. Гызынмаг. Чај ич, бәдәнин

¹⁷⁵ «Азәрбајҗан ССР ЕА Хәбәрләри», ичтимаи елмләр сәријасы,
1963, №4, сәһ. 53—61.

¹⁷⁶ Јенә орада, сәһ. 60.

¹⁷⁷ З. Тағыјева. Көстәрилән әсәри, сәһ. 59.

исинсин. 3. Исинишмәк, алышмаг. Ушаг јад
евә исинмәди.

Гызмаг—1. Бир гәдәр артыг исинмәк. Су гызды. *Һа-*
валар *гызмышды*. 2. Гызышмаг. ...Башлајы-
рыг *гызмаға* јаж кәлмәмиш (М. Ә. С а б и р). 3.
Е'тибар етмәк. Үрәјим она *гызмыр*.

Алышмаг—1. Од тутмаг, одланмаг, аловланмаг. Очаг
алышды. 2. Ниддәтләнмәк. Гәлбим *алышыр*. 3.
Исинишмәк, өјрәшмәк, даданмаг. Инсан зәһмә-
тә *алышар*.

Јанмаг—1. Одланыб күлә дәнмәк. Одун *јаныр*. 2. Из-
тираб ичиндә говрулмаг.

Вафасыз көрәндә бир досту, јары—Јанырсан
алданмыш бир көзәл кими... (С. В у р ғ у н). 3.

Һејфсиләнмәк, ачымаг. Вахтсыз өлән әскәрә
јандым... (М. Р а һ и м).

Јанмадым өмрүмүн ики илинә... (С. В у р ғ у н).

Бу фе'лләрин лексик-семантик гурулушунда системли-
лији инкар етмәк олмаз. Биринчи мәналар әшјаја, икин-
чи мәналар инсана аид олан дахили просеси билдирир.
Үчүнчү мәналарда исә инсанын тәбии һиссләри бир
сыра объектләрә јөнәлдиләрәк мүнәввәр дәрәжәдә ирадилик
кејфијјәтләри илә әвәз олунур. Әкәр биринчи вә икинчи
мәналарда «гызмаг» «исинмәжә» нисбәтән, «јанмаг» исә
«алышмаға» нисбәтән даһа интенсив просеси ифадә едир-
сә, үчүнчү мәналарда да «гызмаг—е'тибар етмәк» вә
«јанмаг—Һејфсиләнмәк» субъектин нисбәтән фәал мүнә-
сибәтини билдирир, нәинки «исинмәк, өјрәшмәк».

Көрүндүјү кими, үчүнчү мәналар биринчи вә икинчи
мәналардан әлагәләрини һеч дә тамам үзмәмишдир.
Башга сөзлә десәк, чанлы вә системли һадисәләрә көз
јумуб омоним сөзләрин сајыны «мүтәшәккил» сурәтдә
артырмаға еһтијач јохдур. Ахы «ачымаг», «әримәк»,
«әјилмәк», «сынмаг», «сојмаг» кими фе'лләрдә дә мәчәзи
мәналар тәхминән ејни јолла инкишаф едир; мәс: Онун
һалына *ачыјырам*. Сәнин һәрәкәтиндән утандым, хәча-
ләт чәкдим, *әридим*. Нә демәкдир дост достундан *әјил-*
мәк (инчимәк) (М. П. В а г и ф). Хан шаһын бу тәһгир-
ли мәктубундан *сынмады* (Ј. В. Ч ә м ә н з ә м и н л и).

Филологи факултәләр үчүн дәрслик олан «Дилчили-
јә кириш» китабында да омонимләр һаггында дүрүст
мәлумат верилмир. Үмумијјәтлә, бу дәрсликдә омоним
сөзләри мүнәввәрләшдирмәк, онлары чохмәналы сөзләрдән
ајырмаг үчүн чох асан бир јол сечилмишдир: «Мүнәввәр

бир мәнфумун мүнәввәрләшдирмәк» ифадә олунурса—
чохмәналы сөз, мүнәввәрләшдирмәк билдирилсә—
омоним сөзләр гаршыда дүрүр¹⁷⁸. Әкәр һәр һансы чохмә-
налы сөзү мүнәввәрләшдирмәк мүнәввәрләшдирмәк мүнәввәр
олсајды, онда чохдан бәри арзуланан «үмуми мәна» һәр
бир сөзүн тәрифиндә (изаһында) вериләрди. Јох, әкәр
«мүнәввәрләшдирмәк» садәчә олараг сөзүн «дахили фор-
масына» ишарәдирсә, онда дахили форманын «мүнәввәрләш-
дирмәк» нә демәкдир? Бир дә ахы нә үчүн диллә тә-
фәккүр арасында бу чүр «асимметрик дуализм» ичад
едилсин: ејни мәнфум мүнәввәрләшдирмәк (синонимлә-
рә) ифадә олуна билдији һалда, ејни сөз (чохмәналы
сөз) мүнәввәрләшдирмәк ифадә етмәк игтидарына
малик олмасын?

А. Гурбановун педагожи институтлар үчүн јаздығы
дәрсликдә¹⁷⁹ омоним сөзләрә һәср олунмуш бөлмәдә дә
дахили зиддијјәтләр вардыр. Бурада әввәлчә омонимлик
анлајышынын тәрифи верилир: «Ејни сәсләнмәжә малик
олан мүнәввәрләшдирмәк мәналы сөзләрә омоним сөзләр деји-
лир»¹⁸⁰. Даһа сонра мәлум олур ки, белә сөзләрин нә-
инки һамысы омоним дејил, һәтта бөјүк әксәријјәти
омонимликдән тамамилә узагдыр. «Мүнәввәрләшдирмәк
әдәби дилиндә ејни сәс тәркибинә малик олуб, ајры-ајры
мәналар ифадә едән сөзләр чох рәнкарәнкдир. Белә
сөзләрин һамысы ејни сөз групуна аид дејилдир. Бунла-
рын бир групу чохмәналы сөзләр, диқәри исә омоним-
ләрдир. ...бунлар тамамилә бир-бириндән фәрqli олан
семантик һадисәләрдир»¹⁸¹. Мүнәввәрләшдирмәк чох С. Чәфәров-
ла Ә. Дәмирчизадәнин ардынча кедәрәк, нәһајәт, јухары-
да таныш олдуғумуз нәтичәјә кәлиб чыхыр: «Бүтүн де-
јиләнләрдән белә бир нәтичә чыхармаг олар: омонимлә-
рин чохмәналылыгдан фәрги ондадыр ки, сөздә омо-
нимлик мүстәгил мәнадыр, лакин чохмәналылыг исә
бир сөзүн мүнәввәрләшдирмәк мәна вариантларындан ибарәт
олур»¹⁸². Беләликлә, А. Гурбанов дәгигләшдирмә әмәлиј-
јатына бахмајараг, јенә дә омоним сөзләрә әввәлчәдән
вердији тәрифә гајытмыш олур, чүнүки куја сөзүн чо-
хмәналылыгындан данышаркән сөһбәт мүстәгил мәна-

¹⁷⁸ Н. Мәммәдов, А. Ахундов. Дилчилијә кириш, Бақы, 1966, сәһ. 179.

¹⁷⁹ А. Гурбанов. Мүнәввәрләшдирмәк әдәби дили, Бақы, 1967

¹⁸⁰ Јенә орада, сәһ. 159.

¹⁸¹ Јенә орада.

¹⁸² Јенә орада, сәһ. 163.

лардан (омоним сөzlәрдә олдуғу кими), јох јалныз «мүхтәлиф мәна вариантларындан» кедә биләр. Демәли, омоним сөzlәрин әввәлки тәрифинә дүзәлиш вермәјә дә еһтијач галмыр: омоним сөzlәрин пајына мүхтәлиф мәналар, һәр һансы чоһмәналы сөзүн пајына исә анчаг ејни мәнанын мүхтәлиф вариантлары (јәни бир-мәналылыг) дүшүр. Бир сөzlә, биз көрүрүк ки, јенә дә омонимлијин мејары чоһмәналылыг, чоһмәналылыгын мејары исә тәкмәналылыг олур. Һәмин мејарлардан чыхыш етдикдә үмуми бир мүддәә илә гаршылашырыг: бир сөзүн ики вә даһа артыг әсас мәнасы ола билмәз. Бу мүддәә илә дә разылашмаг чәтиндир. Мәсәлән, «ашмаг» вә «ашырмаг» фе'лләринин мүстәгил мәнәларыны нәзәрән кечирдикдә ајдын олур ки, онларын һәр бири ики әсас мәна ифадә едир.

Ашмаг—1. Бир шејин үстүндән кечәрәк өзүнү о бири тәрәфинә атмаг, салмаг. Овчу дәрәни *ашды*. 2. Чевриләрәк бөјрү үстә дүшмәк, јыхылмаг. Араба *ашды*.

Ашырмаг—1. Бир шеји башга бир шејин үстүндән кечирмәк, үстүнә, јахуд үстүндән атмаг. Овчу, кәмәри чийинә *ашырды*. Гоча торбаны далына *ашырды*. Ат јүкү белиндән *ашырды*. 2. Деви-рәрәк јаны үстә салмаг, јыхмаг. Арабачы арабаны *ашырды*.

Бурадакы биринчи вә икинчи мәналарын һеч бирисини о бирисинин төрәмәси, јахуд варианты һесаб етмәк олмаз.

Азәрбајчан дилчилијиндә лексик вә грамматик омонимлијин бир-бириндән фәргләнмәси мәсәләсинә хүсуси диггәт јетирән Р. Ч. Мәһәррәмова олмушдур. О, «Азәрбајчан дилиндә грамматик омоним, синоним вә антоним-ләрин бәзи мәсәләлери» адлы мәгаләсиндә¹⁸³ лексик-грамматик омонимлик аңлајышыны изаһ етмәјә чалышмыш, бу барәдә мүрјән мүлаһизәләр сөйләмишдир.

Мүәллифин гәбул етдији чыхыш нөгтәси будур: «...лексик омонимдә сөз һеч бир грамматик әламәтә малик олмадан ики вә даһа артыг мәна ифадә едир...» (мәсәлән: *сағ*—сифәт, *сағ*—чәһәт, *габаг*—өн, *габаг*—әввәл, *көј*—рәнк, *көј*—сәма вә с).¹⁸⁴ Һалбуки дилдә һеч бир сөз

грамматик әламәтә малик олмадан лексик мәна ифадә едә билмәз. Грамматик әламәтә, мәлум олдуғу кими, морфоложи вә синтактик һадисәләр дахилдир. Бундан башга, әкәр бир сөз ики вә даһа артыг мәна ифадә едирсә, о, чоһмәналы сөз сајылыр. Лексик мәнача бир-бириндән фәргләнән *көј* «мави» вә *көј* «сәма» типли сөzlәр исә ајры-ајры нитг һиссәләринә аид олуб, һәр нитг һиссәсинин өзүнә мәхсус грамматик әламәтләринә малик олан сөzlәрдир.

Р. Ч. Мәһәррәмова лексик омонимликдән фәргли олан лексик-грамматик омонимликдән дә бәһс едир. Куја «лексик-грамматик омонимләрдә грамматик әламәт гәбул етмиш сөз грамматик әламәти олмајан сөzlә тәсадүфи фонетик охшарлыг, ујғунлуг тәшкил едир... Мәсәлән, ...үзмәк әмр шәклинин II шәхс тәкиндә (...үз) үз исми... илә фонетик тәркибчә ејниләшдикдә омонимлик кәсб едир»¹⁸⁵. Әввәлә, «фонетик охшарлыг, ујғунлуг» вә «фонетик тәркибчә ејнилик» башга-башга шејләрдир. Әсас мәсәлә исә ондан ибарәтдир ки, «үз!» фе'ли формасыны «грамматик әламәт гәбул етмиш сөз» сајыб, адлыг һала мәнсуб «үз» исми формасыны «грамматик әламәти олмајан сөз» һесаб етмәк гејри-мүмкүндүр: һәр икисини ја формал әламәт гәбул етмәмиш сөз формалары кими (јахуд «сыфыр сонлуг» гәбул етмиш сөз формалары кими), ја да көкләрдән ибарәт морфемләр кими тәгдим етмәк лазымдыр.

Мәгаләнин мүәллифи фикрини давам етдирәрәк јазыр: «...чинас мәгамында тез-тез тәсадүф олунан *күл*, *јаз*, *дүз*, *үз* вә с. мәһз лексик-грамматик омонимләрдир. Чүнки бу сөzlәрин һамысында икинчи мәна грамматик васитә илә дүзәлмишдир. ...Бу чинаслары јарадан омонимләрин һамысында икинчи мәна истиснасыз олараг грамматик јолла јараныр»¹⁸⁶.

Әввәлә, лексик мәна грамматик јолла јаранмаз. Даһа сонра, «күл!», «јаз!» фе'лләриндәки мәналар «күл», «јаз» исимләриндәки мәналардан дүзәлмәмишдир. Нәһајәт, ајдын дејил ки, «үз»үн «икинчи» мәнасы һансыдыр: «суда һәрәкәт етмәк?», «гопармаг?», «јор-маг?»

Р. Ч. Мәһәррәмова доғрудан да чох гәрибә көрүнән фикринә бир нөв бәрәәт газандырмаг мәгсәди илә «Тюркская лексикология и лексикография» (М., 1917)

¹⁸³ «Азәрбајчан ССР ЕА Хәбәрләри» (Әдәбијјат, дил вә инчәсә-нәт сәријасы), 1973, №3.

¹⁸⁴ Бах: Р. Ч. Мәһәррәмова. Көстәрилән әсәри, сәһ. 32.

¹⁸⁵ Р. Ч. Мәһәррәмова. Көстәрилән әсәри, сәһ. 32—33.

¹⁸⁶ Јенә орада, сәһ. 33.

адлы мөгаләләр мәчмүәсинә мұрачиәт едәрәк өзбәк вә түркмән дили омонимләринә даир җазылмыш ики мөгаләдән белә мисаллар да кәтирир: *от*—1) имя, 2) конь, 3) кидай; *ут*—1) огонь, 2) трава, 3) пройди; *ит*—1) собака, 2) потеряйся, 3) делай вә б. к.

Бундан сонра о җазыр: «Җејд етмәлијик ки, сон вахтлар түрк дилләринин лексиколокија вә лексикографија-сына аид чап олунмуш китабларда, һабелә аҗрыча омонимләрдән бәһс ачан мөгаләләрдә омонимләре аид кәтирилмиш нүмунәләрдәки бир груп омоним мәнанын да үчүнчүсү лексик дејил, мәһз грамматик сәчијјә дашыјыр... Бизчә, мүәллифләр доғру олараг мәһз грамматик әләмәтинә көрә заһири фонетик ујғунлуг тәшкил етмиш сөзләри омоним мәна группана дахил етмишләр... һәр үч сөзүн үчүнчү омонимик мәнасы грамматик мәзмундан доғмушдур»¹⁸⁷. Јенә дә ајдын олмур: Нә үчүн мүстәгил тәрздә конкрет һәрәкәти билдирән лексик морфемин мәнасы «лексик дејил, мәһз грамматик сәчијјә дашыјыр» җахуд «грамматик мәзмундан доғмушдур»? һәм дә ахы фонетик ујғунлуг фонетик ејнилик дејил. Куја јухарыдакы сөзләр «мәһз грамматик әләмәтинә көрә заһири фонетик ујғунлуг тәшкил етмиш» сөзләрдир. һалбуки грамматик әләмәт даһа доғрусу, формал грамматик әләмәтин јохлуғу ејнилә мүасир Азәрбајҗан дилиндә омонимлијә дәхли олмајан сөз формаларына да шамилдир: *од, от, өт!* Демәли, бурада сөһбәт мәһз тарихи-фонетик һадисәләрдән кетмәлидир.

В. В. Виноградов җазыр ки, омонимләрин тәһлилине вә онларын мүхтәлиф нөвләринин бир-бириндән ајырд едилмәсинә башламаздан әввәл «омоним» мәфһумунун өзүнү дәгигләшдириб һәмһуд һадисәләрдән ајырмаг лазымдыр. О, А. Н. Гвоздевин омонимләре аид етдији бир сыра омофонлары о чүмләдән *пила* «мишар» вә *пила* «ичирдим (ичирдин, ичирди)» гәбилиндән олан омофонлары нәзәрдә тутараг җејд едирди ки, бүтүн бунларда зиддијјәтли вә садәчә олараг јанлыш шеј чохдур»¹⁸⁸. һәгигәтән, омофон, оморфем, оморформа анлајышларыны лексик омонимлик анлајышындан фәргләндирмәк лазымдыр.

Исми-фе'ли омонимлик мәсәләсинин дүзкүн гојулу-

¹⁸⁷ Р. Ч. Мәһәррәмова. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 33—34.

¹⁸⁸ Бах: В. В. Виноградов. Избранные труды. Исследования по русской грамматике. Изд-во «Наука», М., 1975, сәһ. 299.

шуну А. М. Шербакын «К вопросу о происхождении глагола в тюркских языках» адлы мөгаләсиндә мұшаһидә едирик. Мүәллиф һағлы олараг омонимлији синтетик исми-фе'ли көкләрә (җахуд исми вә фе'ли сөз формаларына) дејил, мәһз исми вә фе'ли әсаслара шамил едир¹⁸⁹. һәгигәтән, *дад* «вкус» вә *дад* «вкусать», *көч* «кочевка» вә *көч* «кочевать», *дон* «мерзлый» вә *дон* «мерзнуть» кими һадисәләр нә омоним сөз вә оморфем көк, нә дә оморформалардыр: омоним сөзләр она көрә дејил ки, бунлар һәлә һеч сөз дејил (исимдә һалланма, фе'лдә тәсрифләнмә олмадан дилдә нә исми, нә дә фе'ли сөз вардыр); оморфем көкләр она көрә дејил ки, әслиндә бурада форма вә мәзмун етибарилә јалныз ваһид бир көк мөвчуддур; оморформалардан да данышмаг мүмкүн олмур, чүнки хүсуси интонасијасыз (*дад!* *көч!* *дон!*) *дад*-, *көч*-, *дон*- фе'ли формалары јохдур. Беләликлә, гаршылашдырылан нитг һиссәләринин әсасыны тәшкил етмиш лексик үнсүрләрин грамматик омонимлијиндән сөһбәт ачмаг мүмкүндүр.

Е. В. Севортјан да җазыр ки, «түрк дилчилијиндә һәм ад, һәм дә фе'ли мәналарына малик тәкһечалы оморформ әсаслар чохдан диггәти чәлб етмишдир»¹⁹⁰. О белә бир фәрзијә ирәли сүрүр ки, шәкилчиләр васитәсилә сөздүзәлтмәдән әввәл вә сонралар онунла јанашы тамамилә башга бир сөздүзәлтмә тәрзи—көк фе'л-ад омонимлији мөвчуд олмуш, өзү дә грамматик чәһәтдән һәмин омонимлијә нитг һиссәләринин синкретизми ујғун кәлмишдир»¹⁹¹. Көрүндүјү кими, Е. В. Севортјан каһ «көк», каһ да «әсас» терминини ишләдир. Бизчә, лексик һадисәдән сөһбәт кедирсә, «көк» (әлбәттә, мүасир дил бахымындан тәкһечалы көкүн «шәкилчиси» ола билмәз), грамматик һадисәдән данышылырса, «әсас» терминләрини ишләтмәк әлверишлидир. һәгигәтән, *ач*, *гуру*, *дон*, *дуз* кими лексик морфемләрдә (көкләрдә) һәлә нә исим-сифәт-зәрф, нә дә фе'л үчүн сәчијјәви сајылан категориал-грамматик семантика мөвчуддур. Бурада садәчә олараг һал-вәзијјәт билдирилир. һал-вәзијјәт исә һеч дә әләмәт-кејфијјәт, җахуд просес-һәрә-

¹⁸⁹ Бах: А. М. Шербак. К вопросу о происхождении глагола в тюркских языках. ВЯ, 1975, № 5, сәһ. 18.

¹⁹⁰ Э. В. Севортян. Этимологический словарь тюркских языков (Общетюркские и межтюркские основы на гласные). Изд-во «Наука», М., 1974, сәһ. 33.

¹⁹¹ Јенә орада, сәһ. 30—31.

кәт демәк дежил. Һәмин лексемләр (лексик морфемләр) фе'л әсасы вәзифәсиндә чыхыш етдикдә ја просес (*ач-, гуру-, дон-*, ја да һәрәкәт (*дүз-*) билдирир (ахырынчысында һәтта көкүн әсас лексик мә'насы да дәјишиләр). Демәли, көкдә һеч бир лексик омонимлик олмур, грамматик омонимлик исә мұхтәлиф әсасларә аиддир.

Үмумијјәтлә, әкәр лексик омонимлик нәзәрдә тутулурса, ејни фоно-морфоложи гурулуш ја мәншәчә мұхтәлиф сөзләрин фонетик конверкенсijasы, ја да тарихән ваһид олан бир сөзүн (һәр һансы сәбәбә көрә мә'нача ғырылыб парчаланараг) семантик диверкенсijasы нәтичәсиндә алыныр¹⁹². Бурадан белә чыхыр ки, омонимлији мұјјәнләшдирмәк вә әсасландырмаг үчүн тарихи-мұгајисәли вә етимоложи үсуллара мұрачиәт етмәк лазымдыр.

Доғрудан да, бу чәһәтдән омонимлик проблеми сырф синхрон синонимлик проблеминдән хејли фәргли семасиоложи маһијјәт дашыјыр. Лексикографијада омоним сөзләр бир-бириндән ајыр диләркән һәр шејдән әввәл онларын етимоложи кечмиши нәзәрә алыныр. Әкәр лүғәт ики омоним сөздән биринин алынма сөз олдуғуну көстәрирсә, мәсәлә һәлл олунур. Анчаг белә һалларын омоним фе'лләрә дәхли јохдур, чүнки Азәрбајчан дилиндә алынма фе'л әсасы ола билмәз. Фонетик вә семантик инкишаф нәтичәсиндә јаранан омоним сөзләрә кәлиндә, демәк лазымдыр ки, бунларын тарихинин өјрәнилмәси һәлә һеч дә мұасир дилдә, мұасир дилин лексик-семантик системиндә мөвчуд олан омонимлији ачыб көстәрмир, һәтта әксинә, фонетик ајрылығы вә семантик әлағәни бәрпа едән тарихи-мұгајисәли тәһлил мөһз омонимлији ләғв етмиш олур. Демәли, омонимлик проблемини синхрон планда һәлл етмәк үчүн мұасир дилин лексик-семантик һадисәләринә, сөздүзәлтмә јуваларына, грамматик гурулушуна әсасланыб объектив ме'јарлар ашкара чыхармаг лазымдыр. Лакин бу ишдә чидди чәтинликләр дә вардыр. Мәсәлә ора-

¹⁹² III. Балли һәлә 1909-чу илдә гејд етмишди ки, тәсадүфи етимоложи омонимликлә јанашы (бу чүр омонимлик фонетик дәјишмәләр, алынмалар һесабына јараныр) дилдә семантик омонимлик дә ола биләр (сонунчу һалда етимоложи чәһәтдән ејни сајылан сөзүн мә'налары бир-бириндән о дәрәчәдә узаглашыр ки, онлары бир-бири илә әлағәләндири биләчәк һеч бир мұштәрәк лексик-семантик үнсүр тапылмыр). Бах: III. Балли. Французская стилистика. (Перевод с французского). М., 1961, сәһ. 64.

сындадыр ки, чохмә'налы сөзләрин ајры-ајры мә'наларыны тәсбит едән формализасија үсулларынын һамысы ејни заманда омоним мә'наларын тәсвириндә дә тәтбиг олуна биләр. Синтактик вә лексик бирләшмә имканларында, трансформасијалар потенциалында, сөздүзәлтмә габилијјәтиндә, мұхтәлиф синоним чәркәләрә мәнсубијјәтдә вә с. омонимлији чохмә'налылыгдан фәргләндири биләчәк специфик көстәричиләр мөвчуд дежил.

Әлбәттә, омоним сөзләрин мұјјәнләшдирилмәси мәсәләси биринчи нөвбәдә лексикографлары дүшүндүрүр вә нараһат едир. Лакин лүғәтләрдәки материаллардан гидаланан семасиоложија да лексикографик һәллини тапымыш, јахуд лүғәти әксини тапымыш омонимләрә өз мұнасибәтини билдирмәлидир.

Ашағыда бәзи сәдә фе'лләрин омоним сөзләр олуб олмамасыны сүбута јетирән ме'јарлар көстәрилир.

«Азәрбајчан дилинин изаһлы лүғәти»ндә «битмәк» фе'ли ики омоним сөз кими верилмишдир:

*Битмәк*¹—тамам олмаг, гуртармаг, ахыра чатмаг, түкәнмәк, нәтичәләнмәк; битишмәк (говушмаг, јапышмаг, чаланмаг).

*Битмәк*²—јетишмәк, чыхмаг, чүчәрмәк.

Марағлыдыр ки, «биткин» сифәтиндә гејдә алынмыш ики мә'на (битиш, тамамланмыш; јетишмиш, камил) нәинки омоним, һәтта ајрыча мә'налар кими дә көстәрилмәмишдир: Биткин чүмлә. Биткин сөз. ||Кирәјдим сиз кирән јени бағчаја; Көзүмлә көрәјдим *биткин* барыны (А. Ш а и г).

«Древнетюркский словарь» (Л., 1969) әсәриндә дә биз ашағыдакы мәнзәрәни мұшаһидә едирик:

büt- I 1. кончатся, завершаться, исполняться;
2. совершаться, осуществляться; 3. зарастать, заживать..

büt- II 1. созреть, поспевать, вырастать, уродиться;
2. рождаться, появляться на свет.

Марағлы бурасындадыр ки, омоним кими тәғдим олунан «тамамланмаг» вә «јетишмәк» мә'налары һәмин лүғәтдә һәмчинин ејни сифәтин семантик гурулушуна «тамамланмыш» вә «јетишмиш» һалда дахил едилир:

bišij 1. варёный; 2. кипяченый; 3. жженный; 4. литой; 5. законченный.

biš- 1. вариться; 2. зерт, поспевать; 3. доводить до готовности).

Беләликлә, ики мұхтәлиф лүғәтин тәчрүбәси кәстә-
рир ки, өзүнү доғрултмајан омонимләшмә ахыра гәдәр
ардычыл шәкилдә давам етдирилмир вә дахили зиддиј-
јәтләр доғрур. Бәс нә үчүн «битмәк» фе'линин ики омо-
ним сөзә парчаланмасы дүзкүн сајылмамалыдыр? Кү-
ман етмәк олар ки, бурада мүәјјән лексик-семантик уј-
ғунлуглар һәлледици рол ојнајыр. Ахы тәкчә «битмәк»
јох, «јетишмәк» вә «дәјмәк» дә һәм һәрәкәтин, һәм дә
просесин мурада чатмасыны билдирир.

Дәјмәк—1. тохунмаг; 2. јетишмәк.

Јетишмәк—1. чатмаг, јетмәк; 2. битмәк, дәјмәк, јет-
кинләшмәк, бишмәк.

Зәннимизчә, *битмәк*, *дәјмәк* вә *јетишмәк* фе'лләри-
нин омоним сөзләрә парчаланмасынданса, омоним мә'-
налар арасында әләгәсизлијин вә семантик инкишаф
хәттиндәки ғырығлығын иддиа едилмәсиндәнсә, бу үч
фе'лин лексик-семантик гурулушча ејни саһәјә апарыб
чыхарылмасы үстүн тутулмалыдыр.¹⁹³

Изаһлы лүғәтимиздә «асмаг» фе'ли дә ики омоним
сөзә парчаланмышдыр:

*Асмаг*¹—1. Бир шеји јухарыдан бир јерә илишдириб
салламаг. Палтары мыхдан *асмаг*. Кәлдијев...
телефонун дәстәјини *асды* (Мир Ч ә л л). 2.
Дар ағачындан асмагла е'дам етмәк, боғаздан
асмаг, дара чәкмәк.

*Асмаг*²—Хәрәк вә с. биширмәк үчүн газаны вә с.ни
очаг (од) үстүнә гојмаг.Бозбаш *асмышам*
(Ј. В. Ч ә м ә н з ә м и н л и). ...Сүд газанлары-
ны... очаға *асдыг* (Д и в а н б ә ј оғ л у).

Ола билсин ки, *асмаг*² тарихән «аш» («јемәк») көкү
илә әләгәдардыр вә беләликлә дә, *асмаг*¹ла мұғажисәдә
етимоложи омонимдир. Лакин мұасир дил бахымындан
*асмаг*² семантик контаминасија (к ө ч ү р м ә) нәтичә-
синдә хұсусиләшмиш мә'наја малик олан фе'л кими баша
дүшүлүр. Бу чәһәтдән *асмаг*¹ фе'линин икинчи мә'насы
илә («дар ағачы васитәсилә е'дам етмәк») *асмаг*² фе'-
линин мә'насы арасында олан лексик-семантик фәрг
«асмағын» өзүндән ирәли кәлмәјиб ситуатив контекстдән

¹⁹³ Бах: О. С. Ахманова. Словарь лингвистических терми-
нов. М., 1966, сәһ. 319 (Перенесение — семантическая конта-
минация).

онун үзәринә көчүрүлмүшдүр. О ки галды *асмаг*² фе'ли-
нин изаһындакы «гојмаг» һәрәкәти анлајышы («боз-
баш, сүд вә с. газаныны одун, очағын үстүнә гојмаг»),
демәлијик ки, елә *асмаг*¹ фе'линин биринчи мә'насына
аид кәтирилмиш мисалларын ичәрисиндә дә «үстүнә
гојмаг» һәрәкәти мүмкүндүр. Мәсәлән, телефонун дәс-
тәји автомат будкасында һәгигәтән «асылырса», јә'ни
«илишдирилиб салланырса», столүстү телефонларда
дәстәк телефон апаратынын мәһз «үстүнә гојулур».

Б. Ваһабзадәдән кәтирәчәјимиз ики мисалда да
чәкмәк фе'линин «рисовать» вә «курить» үстүнә мә'налары
мәһз јухарыда кәстәрилән семантик контаминасија һа-
дисәси илә бағлы олуб омонимлијә гәтијјән мејл етмир.

а) *Чәкдијин* мән дејиләм..

Сән мәни дүшүнәндә..., дујанда *чәк*.

Чәкмәк II 1. курить, 2. перегонять.

«Азәрбајчанча-русча лүғәт»дә исә (Азәрбајчан
ССР ЕА Нәшријјаты, Бақы, 1962) *чәкмәк* фе'ли ики
омоним сөзә бөлүнүр вә икинчи сөзүн ики мә'насы гејд
олунур:

Чәкмәк II 1. курить, 2. перегонять.

Бу лүғәтдә «рисовать» мә'насы үмумијјәтлә, нәзәрә
алынмамышдыр. Һәмин мә'наны лүғәтә дахил етдикдә,
о ја үчүнчү бир омоним сөзүн мә'насы кими, ја да
икинчи омонимин үчүнчү мә'насы кими кедә биләр. Би-
ринчи омоним сөзүн «рисовать» мә'насы она көрә мүм-
күн дејил ки, бу мә'наны *чәкмәк* I фе'линин изаһында
вердикдә «курить» мә'насыны да ораја салмалыјыг
(лексикографик тәсвир нөгтеји-нәзәриндән бунлар ејни
статуса малик мә'налардыр). Икинчи омоним фе'лдә
«курить» вә «рисовать» мә'наларыны кәстәрдикдә исә
бунларын арасында лексик-семантик әләгә көрсәнмир.
Нәһәјәт, үчүнчү омоним фе'лин ајрылмасы да чыхыш
јолу дејил, чүнки *чәкмәк* фе'линин лексик-семантик
гурулушунда һәмин гәбилдән олан башга мә'налар да
вардыр; мәс:

а) Мучиться, страдать—Көр нә *чәкирәм*...

б) Класть, подавать (еду)—Мәнә чох *чәкмисән*, бу
гәдәр јејә билмәрәм.

в) Шлѣпнуть, стукнуть—...Ағзына бир *чәкди* (Г а н-
т ә м и р); Нәби нәчәннијә бир нечә *чәкди*... («Гачаг
Нәби»).

Әкәр лүғәтин тутдуғу јолла кетсәк, онда кәрәк дәр-

дунчу, бешинчи, алтынчы омонимләри дә ајырмыш олаг ки, бу да, әлбәттә, дил шүүруна тамамилә зидд бир мөвгедә дајанмаг кими гијмәтләндирилә биләр.

«Азәрбајҗанча-русча лүгәт»дә һәм *бичмәк*, һәм дә *тикмәк* ејни сәпкидә тәсвир олунмушдур:

Бичмәк I косить, жать (бичин—жатва, косовица)

Бичмәк II кроить (бичим—покрой, фасон)

Тикмәк I строить, построить (тикinti—постройка)

Тикмәк II шить (тикиш—шитьё)

«Азәрбајҗан дилинин изаһлы лүгәти»ндә *бичмәк* вә һид бир фе'л кими верилмиш вә тамамилә дүзкүн олараг «кәсмәк» һәрәкәти илә бағланмышдыр: тахылы, оту орагла, дәрјазла кәсмәк, парчаны бәдәнә көрә палтар тикмәк үчүн кәсмәк («Лүгәт»дә: «Парчадан боја, бәдәнә көрә палтар вә с. кәсмәк»). Беләликлә, ајдын олур ки, *бичмәк* фе'ли һеч чүр омоним сөзләрә бөлүнмүр. *Тикмәк* фе'линин ики омоним сөз кими верилиб-верилмәмәсинә кәлдикдә исә е'тираф етмәли олуруг ки, бу мәсәләннин һәлли хејли чәтинлик төрәдир. Бәс һәммин чәтинлијин сәбәби нәдир? Мәсәлә орасындадыр ки, бир төрәфдән, «инша етмәк, бина етмәк» (*тикмәк* I) мә'насы илә «ијнә-сапла битишдирмәк, бәндләмәк» (*тикмәк* II) мә'насы арасында, доғрудан да, һеч бир әлағә көрүнмүр; диқәр төрәфдән, һәр ики мә'наны үмуми бир мә'нада бирләшдирмәк мүмкүндүр: «һазырламаг, дүзәлтмәк, гурашдырмаг».

Фәрз едәк ки, *бичмәк* фе'линин нисбәтән конкрет мә'наларынын әсасында даһа үмуми «кәсмәк» һәрәкәти дурдуғу кими, *тикмәјин* дә тәзаһүр формаларынын маһијјәтини онлардан тәчрид олунмуш «һазырламаг, дүзәлтмәк, гурашдырмаг» анлајышы тәшкил едир. Белә бир һалда ашағыдакы ганунаүјғунлуг нәзәрә алынмалыдыр: просес билдирән *бичин* вә *тикиш* (нәтичә билдирән *бичим* вә *тикinti* исимләриндән фәргли олараг) өз фе'лләринә даһа јахын олуб дахили объект вә зифәсиндә ишләнә билирләр (бичин *бичмәк*, тикиш *тикмәк*). Лакин *бичин* *бичимә* нисбәтән «кәсмәк» анлајышына даһа јахын олдуғу һалда, *тикиш* *тикintiјә* нисбәтән «гурашдырмаг» анлајышындан даһа узағдыр. Демәли, бурада дилин гурулушу бахымындан барышылмаз зиддијјәт, антиномија мушаһидә едирик. Һәммин антиномияны арадан галдырмаг үчүн јеканә чыхыш јолу ондан ибарәтдир ки, үмуми «гурашдырма» мә'насына истинад едән фәрзијјә ләғв олунсун.

Јухарыдакы синхрон әмәлијјатымыза бәраәт газандырмаг вә тарихән дә биринчи омоним фе'ли мәһз «тикмәк I—шить» (лүгәтдә: тикмәк I—строить) кими әсәсландырмаг мәгсәди илә јенә дә «Древнетюркский словарь» әсәринә мұрачиәт едәк. Бурада бизи марагландыран чәһәтләр ашағыдакылардыр:

тик- I шить (мүгајисә ет: *тик* II жалить; *тикан-* шип, колючка

тик- III 1. устанавливать..., водружать; 2. ставить..

3. сажать, посадить; 4. ставить (*торчком*)..

(мүгајисә ет: дик, дикәлтмәк).

Зәннимизчә, мәнзәрә тамамилә ајдынлашыр, чүнки фе'лин бири әләмәтли *тикан*, о бириси исә синкретик *дик* лексеми илә әлағәләндирилир.

Мә'лум олдуғу кими, фе'л көкүнә битишдирилән нөв шәкилчиләри әксәр һалларда јени лексик мә'налар јарадыр. Әкәр ејни шәкилчи ејни чоһмә'налы садә фе'лин мұхтәлиф лексик-семантик вариантларына (лексемләрә) әлавә олунараг (вә кечид семантик һалгалары кәнарда гојараг) бир-бириндән тамамилә узағ мә'наларә кәтириб чыхарырса, белә бир һалда омонимләшмә һадисәсини, бизчә јалныз о шәртлә иддја етмәк олар ки, дилдә бу вә ја диқәр семантик деривасија сырф тәсадүфи вә башга лексик ваһидләрдә тәқрар олунмајан сәчијјә дашысын. Әкс тәғдирдә исә омонимләрдән сөһбәт ачмаг дилдахили лексик-семантик ујғунлуглара көз јуммаг демәкдир. Фикримизи ајдынлашдырмаг мәгсәди илә «Азәрбајҗан дилинин изаһлы лүгәти»нин икинчи чилдиндәки *кечинмәк*¹ вә *кечинмәк*² фе'лләринә мұрачиәт едәрәк, «Изаһлы лүгәт»ин картотекасындан мувафиг мисаллар кәтирәк:

*Кечинмәк*¹—доланмаг, јашајышы тә'мин едәчәк тәрз-дә күзәрән кечирмәк, һәјат сүрмәк.

Һачы Султан...кирәләрин сајәсиндә раһатлыгла *кечинирди* (С. Һүсәјн). Кәрим баба ...чүзи ајлыг илә *кечинәрди* (А. Ш а и г).

*Кечинмәк*²—өлмәк, һәјаты тәрк етмәк.

...Афаг исә артыг *кечинирди* (Ә. Мәмәдханлы); Имран чоһдан *кечинмишди* (Мир Чәләл).

Бурада *кечинмәк*¹ вә *кечинмәк*² фе'лләринин там лексик-семантик мәнзәрәси јох, јалныз бизи марагланды-

ран мәналары көстәрилмишдир. *Кечинмәк*² фе'линин мәнасы, *кечинмәк*¹ фе'линдән фәргли оларак) асанлыгыла *кечмәк* фе'линин «јох олмаг, чәкилмәк, сөнмәк, со-вушмаг вә б. к.» мәнасы илә әлагәләндирилир: мугајисә ет:

...Нәфәс јәгин *кечәр бир күн* (Ашыг Шәмшир); ...Чыраг *кечди* (Ә. Мәммәдханлы); Иә, нә вар, күсүлүјүн *кечдими?* (Г. Мусајев).

Галыр «доланмаг, күзәран етмәк» мәнасында ишләнә билән *кечинмәк*¹. Бу фе'ли «Изаһлы лүғәт»ин икинчи чилдиндә кетмиш *доланмаг*¹ вә *доланмаг*² фе'лләри илә мәнача тутушдурдугда көрүрүк ки, һәммин фе'л бизи марагландыран мәна етибарилә *доланмаг*² фе'линин ејни мәзмунуну әкс етдирир:

*Доланмаг*²—өз һәјатыны... бир васитә илә тә'мин етмәк, кечинмәк, јашамаг; күзәран кечирмәк, һәјат сүрмәк. Фәрһад вә Зүлејха балача Асланын зәһмәти сәјәсиндә *доланырды* (Ч. Чаббарлы).

Лакин бу «омоним»ин мәнасы, бизчә, сүн'и сурәтдә *доланмаг*¹ фе'линин 10-чу вә 11-чи мәналарындан үзүлмүшдүр:

10. ...давранмаг... ...Әдәб даирәсиндә *доланырды* (М. С. Ордубади); ...Еһтијатлы *доланмагы* мәсләһәт көрүб кетди (Һ. Мехди).

11. Јола кетмәк..., кечинмәк. Онлар бир јердә *долана билмирләр*.

Белә күман етмәк олар ки, «күзәран етмәк», «давранмаг», «јола кетмәк» тамамилә тәбии вә ајдын бир семантик инкишаф хәттини көстәрир. Бундан башга, *доланмаг*¹ фе'линин 2-чи мәнасынын ашағыдакы варианты ваһид *кечмәк* фе'ли илә семантик тәмас јарадыр:

2. ...Кәлиб кечмәк, өтүб кечмәк. *Доланды* гыш, кәлди баһар... («Короғлу»).

Нәһајәт, «давранмаг» вә «јашамаг» мәналары *дурмаг* фе'линин лексик-семантик гурулушунда да өз әксини тапмышдыр:

а) Давранмаг. ...Еһтијатлы даныш, еһтијатлы *дур*! (С. Вурғун).

б) Јашамаг. Онун бабасы һәлә дә *дурур*.

Беләликлә, биз бу нәтичәјә кәлирик ки, дилимиздә ваһид *доланмаг* фе'ли мөвчуддур. Даһа сонра, бир һалда ки, һәммин фе'лин лексик-семантик гурулушунда «кәлиб кечмәк, өтүб кечмәк» мәнасы «күзәран кечирмәк» мәнасы илә чох көзәл «долана» билир, ејни семантик мүнәсибәти *кечмәк*—*кечинмәк* (*доланмаг*) фе'лләринә дә шамил етмәк мүмкүндүр. Демәли, һәм *кечинмәк*—*өлмәк*, һәм дә *кечинмәк*—*доланмаг*, *кечмәк* фе'линин мүхтәлиф мәналарынын семантик дериватларындан башга бир шеј дејилдир.

Сифэт лексик, морфоложи вэ синтактик хусусијјәтләри илә дикәр нитг һиссәләриндән сечилән мүстәгил сөз синфидир. О, морфоложи чәһәтдән формалашыб, онларын хассәсини, әләмәтини, кәјфијјәтини билдирир, чүмләдә субјектив мәналы үзвү тәјин едир. Сифәтин семантик хусусијјәтләри түрколокијада, о чүмләдән Азәрбајчан дилчилијиндә там тәдгиг олунамашдыр.

Мүасир Азәрбајчан дилиндәки сифәтләрин хәјли һиссәси семантик гурулушу бахымындан зәнкиндир, башга сөзлә, чохмәналы сөзләр әсас мәнадан башга, әләвә мәналарда да ишләнмә имканына малик олуб, әләгә вә мүнәсибәтләрдә фәал иштирак едир.

Сөзләрин мүхтәлиф дәјишикликләрә мәруз галмасы, бир тәрәфдән јени мәфһумларын јаранмасыны тәмин етмиш објектив реаллығын сонсуз чохчәһәтлији вә рәнкарәнклији, дикәр тәрәфдән, инсан тәфәккүрүнүн тәбиәти илә изаһ олуна биләр. Демәли, лексик-семантик дәјишикликләр дилин һәјәтлә әләгәси вә һәмин дилдә данышакларын фәалијјәти илә бағлыдыр.

Сифәтләр семантик гурулушуна көрә мүхтәлифдир; мәс.: рәнк билдирән *сары*, *јашыл*, хасијјәт билдирән *ловға*, вәзијјәти билдирән *субај* сифәтләри, бәзи истисналар нәзәрә алынмәзсә, әсас мәнадан кәнара чыхмыр. Бундан фәргли олараг үмуми әләмәт вә кәјфијјәт билдирән *пис*, *јахшы*, рәнк билдирән *гара*, *боз*, һәм билдирән *бөјүк*, *дәрин* вә бир сыра башга сифәтләрин семантик һәмми кенишдир.

Чохмәналы сөзүн бир әсас номинатив мәнасы олур. Әсас номинатив мәна дилдә даһа чох ишләнир вә өзүнә мөһкәм јер тутур. *Гара* сифәти рәнкләрин ән түндү, көмүр рәнкиндә, *бол* сифәти һәддиндән артыг, сон дәрәчә чох олан мәнасыны ифадә едир. Бу мәналар һәмин сөзләрин тез дүшүнүлән вә дилдә өзүнә мөһкәм јер тутан, һәм дә ән чох ишләдилән мәналары олдуғундан онларын әсас номинатив мәнасы һесаб едилир.

Әсас номинатив мәна контекстдән асылы олмур, лакин о өзү дә мөһз мүәјјән бирләшмә вә әләгәләрдә сахланылыр.

Сифәтләрин хәјли һиссәсинин әсас номинатив мәнасы инчә әләмәт вә кәјфијјәт чаларлыглары илә ишләнир ки, бу да әшја вә һадисәләрин әләмәт вә кәјфијјәтинин нисбилији илә әләгәдардыр. Рәнк билдирән сифәтләрин, һәмч, мәсафә әләмәти билдирән *бөјүк*, *узак*, *јахын* сифәтләринин, үмуми әләмәт вә кәјфијјәт билдирән *јахшы*, *пис* сифәтләринин әсас номинатив мәнасы инчә чаларлыглар да ифадә едир. Лакин бу һәлә сифәтләрин зәнкин семантикаја малик олдуғуну сөјләмәјә әсас вермир. Чүнки тәкмәналы (моносемантик) сифәтләр дә инчә мәна чаларлыглары илә ишләнә биләр; мәс.: *сары сач*, *сары торпаг*, *сары буғда* кими бирләшмәләрдә *сары* сифәтинин ифадә етдији сарылыг дәрәчәси ејни дејилдир. Сифәтләрә мөхсус бу чүр инчә чаларлыглар әшјадакы әләмәтә көрә јараныр.

Сифәтин чохмәналылығы онун бир нечә әләвә мәнаја малик олмасында өзүнү көстәрир; мәс.: *гара* сифәти рәнкләрин ән түндү, һис, көмүр рәнкли мәнасындан башга, ашағыдакы мәналары да ифадә едир: !

Чиркли, мазутлу. Ичазә версәләр, Балачанов инди чә онун үстүнә чумар, *гара* мазутлу әлләри илә ону бурадача, фәјтонда боғарды (М. Гочајев); Әһмијјәтсиз, дәјәри олмајан. Күндә бир тәшәббүс галдырырсыныз, ичиндән дә бир *гара* гәликлик шеј чыхмыр (И. Әфәндијев); Мәнфур, мүртәчә. *Гара* фикир бәлладир ки, Гаранлыгда ајаг тутур (Н. Хәзри).

Әләвә мәналар әсас мәнадан төрәјир вә онунла аз вә ја чох үмумилик тәшкил едир. Умумиләшдирмәләр, бәнзәтмәләр сајәсиндә тәзаһүр етдијиндән вә ја реаллашдығындан бу мәналарын һүдудуну там мүәјјәнләшдирмәк дә чәтиндир.

Әләвә мәналар контекстдә реаллашыр, контекстдә үзә чыхыр.

СИФӘТИН ЧОХМӘНАЛЫЛЫҒЫНЫН КОНТЕКСТЛӘ ӘЛӘГӘСИ

Сифәтин бу вә ја дикәр мәнасы грамматик васитәләрлә, тәјин олунанын көмәклији илә реаллашыр. Лексик-семантик әләгә вә мүнәсибәтләр һабелә сөзүн кизли мәналарыны үзә чыхарыр. Мәс.: 1. һүрүјә

елә кәлди ки, ону *ағыр* нәһәнк бир мәнкәнә арасына алыб сыхдылар (М. Ибраһимов); 2. Мәним үчүн ондан *ағыр* бир тәклиф јохдур ки, јаздығын бир јазыны өз әлинлә чыхардасан вә онун-бунун габағыны тутуб нишан верәсән (Ч. Мәммәдгулузадә); 3. Севдин, мәнәббәтин зиндана дүшдү, Бәхтинә эн *ағыр* замана дүшдү (М. Күлкүн).

Ағыр сифәти биринчи мисалда *мәнкәнә* исми илә мүнәсибәтдә бөјүк чәкиси, вәзни олан; икинчи мисалда *тәклиф* исми илә мүнәсибәтдә гәлбә дәјән, тохунан; үчүнчү мисалда исә *заман* исми илә мүнәсибәтдә әзаблы, әзијјәтли, мәшәггәтли мәнәсында реаллашмышдыр.

Һачы әми, сәнин үчүн ағырдыр (Ч. Чаббарлы) — чүмләсиндә исә мүәјјән грамматик әлагәләрин олмасына бахмајараг, *ағыр* сөзүнүн мәнәсы реаллашмамышдыр. Чүнки о бу чүмләдә контекстә дүшмәмишдир, даһа доғрусу, бурада *ағыр* сөзү үчүн контекст јохдур. *Ағыр* сөзүнүн һәммин чүмләдә ифадә етдији мәнәнын реаллашмасы үчүн әлавә нитг парчасына еһтијач вардыр. Буна көрә дә демәк олар ки, зәнкин семантик гурулуша малик олан сифәтләрин мәнәсы ики һалда реаллаша биләр: 1) сөз бирләшмәси контекстиндә; 2) нитг ситуасијасында.

Мәнәнын реаллашмасында сөз бирләшмәси контекстинин ролу

Сөзүн бир нечә мәнәсы данышыгда чох фәаллашдығындан әсас мәнәја јахынлашыр, һәтта дилдә сабитләшир. Беләликлә, сөзүн мәнәсы мүчәррәдләшир вә бу онун бир нечә мәнә илә дәрк олунамасы илә нәтичәләнир. Бу хүсусијјәт һәчм, өлчү әламәти билдирән сифәтләрдә, ламисә үзвләри илә дәрк едилән әламәт вә кејфијјәт адларынын бәзисиндә өзүнү кәстәрир. Лакин һәр һансы лексик ваһиддәки мүчәррәдлик контекстдә арадан галдырылып. Контекст сөзүн чохмәнәлылығыны ләғв едир, онун мәнәсынын реаллашмасында фәалијјәт кәстәрир; мәс.: *бош* сөзү *кисә* исми илә мүнәсибәтдә ичиндә бир шеј олмајан, *гәнд* сөзү илә мүнәсибәтдә јумшаг, тез әријән мәнәсында реаллашыр. *Бөјүк* сөзү *шәһәр* исми илә мүнәсибәтдә һәчминә, өлчүсүнә көрә ири, *бачы*, *гардаш* исми илә мүнәсибәтдә јашча ири, башга бир контекстдә исә аилә башчысы мәнәсында реаллашыр.

Буна көрә дә сифәтин семантикасынын сөз бирләшмәләриндә вә ја мүхтәлиф лексик конструкцијаларда өјрәнилмәси семасиолокија үчүн әлверишлидир вә бу һәм дә вачибдир. Әкс тәғдирдә, сөзүн семантик гурулушундан бәһс етмәк чәтин олар. Сифәтин семантик реаллашмасы елә исми сөз бирләшмәсиндә вә елә синтактик конструкцијада мүмкүндүр ки, орада тәјин едән сифәт, апарычы сөз исим олсун.

Бөјүк сөзү: 1) *Дүшмән, дәстә, туфан* исимләри илә мүнәсибәтдә күчлү, гүввәтли мәнәсында реаллашыр (Русијанын истибад үсулундан, мүстәбид императорундән *бөјүк* дүшмәни јохдур. М. Ибраһимов); 2) *Мааш хәрч*, исимләри илә мүнәсибәтдә чох мәбләғдә, күлли мигдарда мәнәсында реаллашыр (Новруз бајрамы чох јахшы бајрамдыр, анчаг икичә ејби олмаја: 1) *бөјүк* хәрчи вә 2) нәһәјәт, зәһмәти. Ч. Мәммәдгулузадә); 3) *һәдијјә, чәһиз* исимләри илә мүнәсибәтдә гијмәтли, дәјәрдә ағыр олан мәнәсында реаллашыр (һәр кәс бу суаллара чаваб версә, ...о кәсә *бөјүк* бир һәдијјә кәндәрәрик. Ч. Мәммәдгулузадә); 4) *Стансија, тәһәффус, дајаначаг* исимләри илә мүнәсибәтдә вахт интервалы билдирир (Машынлар Тифлиسدән Бақыја чыхан вахт јол узуну кичик вә *бөјүк* стансијаларда баш вәзирдән телеграф кәндәрилир ки, бу үздә дә јер јохдур; јәни һеч кәсә билет сатылмасын. Ч. Мәммәдгулузадә) вә с.

Мәнәлар арасындакы фәргин ашкар едилмәсиндә, сөзүн мәнә системинин мүәјјәнләшдирилмәсиндә сөзләрин лексик-грамматик мәнәја көрә группашдырымасы олдуғча әһәмијјәтлидир.

Әламәт вә кејфијјәт билдирмәси бахымындан сифәт дилин бир сөз групудур. Лакин мәлумдур ки, о өзү дә мүәјјән мәнә нөвләринә ајрылып: рәнк билдирир, дад билдирир, хасијјәт, вәрдиш билдирир вә с.

Сөз бирләшмәси контекстиндә ифадә етдији мәнәлар арасындакы фәргин дәгигләшдирилмәсиндә әламәт вә ја кејфијјәт адынын сифәтин һансы мәнә нөвүндән олуб, исмин һансы мәнә нөвү илә әлагәјә кирмәсини мүәјјәнләшдирмәк олдуғча әһәмијјәтлидир. Сифәт әкәр мәнәз чанлылары адландыран исимләрлә мүнәсибәтдә мүәјјән бир мәнә әлагәсинә кирирсә, чансызлары адландыран исимләрлә мүнәсибәтдә башга бир мәнәда реаллашыр. Чансыз вә чанлы чисимләри адландыран

исимләр өзләри дә мөҗҗән нөвләрә аҗрылыр ки, бунун да семантик әлагәнин чохалмасына тәсири вардыр. Әкәр *вәһши* сифәти ибтидаи Һалда олан мә'насыны чанлылары топлу Һалында вә бә'зән дә тәк Һалда ифадә едән исимләрлә мүнәсибәтдә сахлаҗырса (*вәһши* таҗфа, *вәһши* өрдәк), инсан аҗағы дәмәҗән, мәскәнә чеврилмәҗән мә'насыны чансыз чисимләри адландыран исимләрлә мүнәсибәтдә ифадә едир (*вәһши* чөлләр). *Бәрк* сифәти Һида маддәси *гәнд* исми илә мүнәсибәтдә сәрт, гаты мә'насында, тәбиәт Һадисәси билдирән *күләк* исми илә мүнәсибәтдә күчлү, шиддәтли мә'насында реаллашыр.

Мүасир Азәрбаҗчан дилиндә ишләдилән сифәтләр мә'на әлагәси бахымындан мүхтәлиф сәчиҗәлидир. Белә ки, сифәтләрдән бир гисминин әсас номинатив мә'насы анчаг мөҗҗән исимләрлә мүнәсибәтдә реаллашыр. *Кар*, *чолаг*, *топал* сифәтләри инсанларын вә башга чанлыларынын чисмани хусусиҗәтләрини билдирир вә буна көрә дә Һәмин сифәтләрин әсас номинатив мә'насы нитгдә дә мәһз чанлылары адландыран исимләрлә мүнәсибәтдә өзүнү көстәрир. Һәмин гәбилдән олан исимләрлә мүнәсибәтдә бу сифәтләрин семантикасында һеч бир дәҗишиклик баш вермир, бирләшмәнин хусусиҗәтиндән асылы олмаҗараг, конкрет әләмәти ифадә едир.

Ламисә үзвләри илә дәрк олуан сифәтләрин бир гисминин, о чүмләдән, *јумшаг*, *сәрт*, *бәрк*, *исти*, *соҗуг* сөзләринин мә'насынын реаллашмасы үчүн чох заман сөз бирләшмәси контексти кифәјәт едир.

Јумшаг сөзү *әл биләк* вә бу кими исимләрлә мүнәсибәтдә мүстәгим мә'на әлагәсиндә олур, һамар, бош, сәрт олмаҗан мә'насында реаллашыр; мәс.: ...Фәрһад мүәллим кәнчлик һәвәси илә Дилбәр ханымын ағ, *јумшаг биләјиндән* јапышды (М. Ибраһимов).

Бу сөз *сәс* исми илә мүнәсибәтдә һәзин, мейрибан, хош тәсир бағышлаҗан, әсәбләшдирмәҗән мә'насыны ифадә едир. *Ишыг* исми илә мүнәсибәтдә исә она јахын бир чаларлыға малик олур: әсәбләшдирмәҗән, ајдынлыг дәрәчәси нормал олан, зәриф; мәс.: ...Мәммәдин *јумшаг* вә һәҗәчандан титрәҗән *сәсини* ешитдим (Ч. Чаббарлы); Купеҗә *јумшаг*, мави бир *ишыг* јаылды («Әдәбијат вә инчәсәнәт» гәзети)...

Сифәтин семантик реаллашмасында дикәр синтактик конструијалар да, хусусән тәрәфләрдән бири сифәтлә ифадә олуан мүбтәда-хәбәр мүнәсибәти фәал-

дыр; мәс.: 1. Көзләри күлүр, үзү әввәлки кими *јумшаг* вә мейрибан иди (Ч. Чаббарлы); 2. Инәкдән *јумшагдыр* онун үрәји (С. Вурғун).

Јумшаг сөзү биринчи мисалда хош, мәләһәтли, көзәл мә'насында, икинчи мисалда рәһмли, тез јола кәлән мә'насында реаллашмышдыр.

Әләвә мә'наларынын әксәријјәти мәчази сәчијјә дашыҗан сифәтләр үчүн, о чүмләдән, *ачы*, *ширин*, *дәли*, *күт*, *шит* сифәтләри үчүн сөз бирләшмәсини (*ачы сөз*, *ачы хатирә*, *ачы рузикар*; *ширин хәјал*, *ширин сөһбәт*, *ширин јуху*; *дәли адам*, *дәли фыртына* вә с.) минимум контекст һесаб етмәк олар.

Сифәтләрин бир гисми ејни исимлә мүнәсибәтдә һәм әсас номинатив, һәм дә әләвә мә'на әлагәсиндә ола билдириндән мә'нанын реаллашмасы үчүн сөз бирләшмәси бә'зән азлыг едир; мәс.: *бөјүк* сөзү *иш* исми илә мүнәсибәтдә а) мүһүм, әһәмијјәтли; б) чәтин, долашыг, ичрасы јеринә јетирилмәси чох гүввә, зәһмәт тәләб едән мә'наларда; *ағыр* сифәти *адам* исми илә мүнәсибәтдә а) көк, әтли-чанлы; б) тәмкинли; в) чидди, тәрбијәли мә'наларында үмүмиләшир. Буна көрә дә бир чох Һалларда семантик реаллашма үчүн нитг ситуасијасына еһтијаҗ дујулур.

Мә'нанын реаллашмасында нитг ситуасијасынын ролу

Семантик реаллашма үчүн сөз бирләшмәсинин азлыг етмәси вә сифәтин бирләшмә дахилиндә ики вә даһа чох мә'на илә үмүмиләшмәси мүхтәлиф әләгәләрдә өзүнү көстәрир. Мә'нанын үмүмиләшмәси бир чох Һалларда сифәтин конкрет исимләрлә мүнәсибәтиндә өзүнү көстәрир; мәс.: *ачиз* сифәти *адам* исми илә мүнәсибәтдә һәм чәсарәтсиз, горхаг, һәм дә бачарыгсыз, әлиндән бир иш кәлмәҗән мә'наларда, *јүнкул* сөзү исә Һәмин исимлә мүнәсибәтдә чәкисинә көрә аз олан вә динкиш, шит мә'наларда үмүмиләшир.

Сифәтин чохмәналылығынын әләмәтләриндән олан белә Һаллара мүчәррәд исимләрлә мүнәсибәтдә дә раст кәлмәк олар; мәс.: *бош* сөзү *иш* исми илә мүнәсибәтдә а) садә, ичрасы чәтин олмаҗан, асан; б) мәзмунсуз, фәјдасыз мә'наларыны ифадә едә билир.

Мә'нанын мөҗҗән сөз бирләшмәси әһатәсиндә реаллашмамасыны, бир тәрәфдән, сөзүн семантик һәчминин

зәнкинлији, дикэр тэрэфдэн, мә'нанын контекстэ, кон-
крет нитг шэраитинэ бағлылығы илэ изаһ етмэк олар.

Сөз бирләшмәсиндә бир нечә мә'на ифадә етмә им-
канына малик олан сифәтләрин мә'насы бә'зән чүмлә
ичәрисиндә дә реаллашмыр; мәс.: *О, ачиз адамдыр; О,
бош адамдыр* чүмләләриндә *ачиз* вә *бош* сифәтләринин
мә'насы дегигләшмәмиш, үмүмиләшмишдир.

Бә'зән грамматик көстәричиләр дә битәрәфләшир вә
мә'нанын реаллашмасына тә'сир едә билмир; мәс.: *Ки-
чијәм; Кичикдир; Агсан; Агдыр* чүмләләриндә грамма-
тик форма мә'нанын реаллашмасына тә'сир көстәрмәди-
јиндән, *кичик* сифәти а) көркәмчә балача олан; б) јаш-
ча башгасындан балача олан; в) ашағы вәзифәдә олан
мә'наларда; ағ сифәти а) гар, памбыг рәнкинә олан;
б) ағ иргә мәнсуб олан мә'наларда үмүмиләшмишдир.

Сифәтин бу вә ја дикэр исимлә мүнәсибәтдә реал
мә'на ифадә етмәмәси бә'зән дилдә һәмин формада иди-
ом вә термин сәчијјәли лексик ваһидләрин мөвчудлу-
гундан ирәли қәлир; мәс.: *гара қағыз*:

а) биринчи нөв тә'јини сөз бирләшмәсидир; рәнк
билдирән *гара* сифәти *қағыз* исми илэ мүнәсибәтдә ја-
зылмыш, истифадә олунмуш, гараланмыш мә'насыны
ифадә едир;

б) биринчи нөв тә'јини сөз бирләшмәсидир; *гара* сө-
зү *қағыз* исми илэ мүнәсибәтдә чиркли, тәмиз олмајан
мә'насыны ифадә едир;

в) термин сәчијјәли бирләшмәдир; копирка (һәр
һансы бир јазынын сурәтини чыхармаг үчүн истифадә
олунан қағыз) мә'насында ишләнир;

г) идиомдур; өлүмлә әлагәдар мәктуб вә ја қағыз
мә'насыны ифадә едир.

Сөз вә ја сөз бирләшмәләриндәки бу чүр мүчәррәд-
лик нитгдә арадан галдырылып. Нитг ситуасијасы чох-
мә'налы сифәтләри мүәјјән истигамәтә јөнәлдир. Сөзүн
мә'насынын реал ифадәсини тә'мин едир.

Мә'нанын дүрүст ифадәсинә мүхтәлиф грамматик ка-
тегоријалар да тә'сир көстәрир. Дәрәчә әламәтләри исә
мә'наны дәјишмир, ону башгалашдырмыр, сөзә јени
мә'на кәтирмир. Мүгајисә дәрәчәләринин нөвү илэ әла-
гәдар олараг, дәрәчә үнсүрләри сөздә ифадә едилән
әламәтин, кејфијјәтин дәрәчәсинин аз вә ја чох олдуғу-
ну билдирир; мәс.: ...*Бозумтул* шинелинин бојуну јуха-

ры галдырыб, гулағларыны өртмүшдү (М. Һүсәјн);
Бу да ки нә аз, нә чох, *бапбалача*, јарымлитрлик кәл
бујнузу (С. Гәди рз адә).

Контекст сифәтин, бир нөв, кизли мә'наларыны да
үзә чыхарыр. Контекст-истәр сөз бирләшмәси, истәрсә
дә нитг ситуасијасы дилдә конкрет мә'на ифадә едән си-
фәтин даһа бир нечә мә'на илэ ишләнмә имканыны ре-
аллашдырыр; мәс.: Сиз чох тез-тез «вәтән-вәтән» дејир-
синиз. Шүбһәлидир. Она мәһәббәтиниз исә *кордур...*
(М. Ибраһимов).

Кор сифәтинин бурада ашкар едилән фајдасыз, әһә-
мијјәтсиз, дүшүнүлмәмиш, мүһакимәсиз, кор-коранә мә'-
насы мәһз контекстдә үзә чыхмышдыр.

Кор сифәтинин һиссиз, дүјғусуз мә'насынын да үзә
чыхмасында контекст, нитг ситуасијасы әсас амил сајы-
ла биләр; мәс.: Әскәр. Вурушмагдан јорулдуг даһа,
Бары, *кор вичданын* бахсын аллаһа! (С. Вурғун).

Контекстин көмәклији илэ ашкар едилән мә'налар
да сөзүн семантикасы илэ сых бағлыдыр. Буна көрә он-
лар да изаһлы лүғәтләрдә верилир.

Мә'нанын реаллашмасында мә'лумат сәчијјәли нитг
парчасы да мүәјјән әһәмијјәтә маликдир. Белә ки, бә'-
зән мә'наны дегигләшдирән әсас амил ситуасија һаггын-
да мә'луматдан ибарәт олур; мәс.: *пис хавадыр, јахшы
хавадыр* конструксијасында сифәтләрин мә'насы вәзиј-
јәт, шәраит һаггындакы әлавә мә'луматла әлагәдар мү-
әјјәнләшир. *Јахшы хава* бирләшмәсиндәки *јахшы* сифә-
тинин мә'насы мүхтәлиф шәраит һаггындакы мә'лумат-
ла шәртләнә биләр. Әкәр бәрк исти хавадан сонра сә-
рин меһ әсдији шәраитдә хава јахшы һесаб олунурса,
сөзүн мә'насы сәрин күләјин әсмәси илэ, әкәр чохдан
көзләнилән гар јағмаға башламышса, *јахшы* сөзүнүн
мә'насы бунунла реаллашачагдыр.

Мә'нанын реаллашмасына чүмләнин әсас үзвләри
илә јанашы, көмәкчи сөzlәр, әдатлар, һабелә, интона-
сија, дурғу ишарәләри вә башга функционал категори-
јалар да тә'сир едә биләр.

Сифәтин әлавә мә'наларыны, әсас мә'на илэ аз вә
ја чох үмүмилијә малик олмасына көрә, ики гисмә
ајырмаг олар: 1) төрәмә номинатив мә'налар; 2) мәча-
зи мә'налар.

СИФЭТИН ТӨРЭМЭ НОМИНАТИВ МӘНАЛАРЫ

Төрәмә номинатив мәналар дилә әсас номинатив мәнанын төрәмәси кими дахил олур вә дилдә онунла әлагәли шәкилдә јашајыр. Төрәмә номинатив мәна әсас мәнаја чох јахындыр, онунла сых бағлыдыр. Бу мәналарла әсас мәна арасында охшарлыг, үмумилик күчлүдүр. *Јахшы* сифәтинин *хасијјәт* исми илә мүнәсибәтдә реаллашан әсас мәнасы илә *дост*, *ғыз*, *чәмијјәт* исимләри илә мүнәсибәтдә реаллашан төрәмә номинатив мәналары арасындакы охшарлыг буна мисал ола биләр.

Азәрбајҗан дилиндәки сифәтләрин бир гисми әсасән төрәмә номинатив мәна әлагәләринә маликдир. Бу чәһәтдән *боз*, *бош*, *бәрк*, *бөјүк*, *кичик*, *ири*, *көзәл*, *пис*, *јахшы*, *бол*, *узун*, *ғыса* вә башга бу кими сифәтләр сәчијјәвидир.

Төрәмә номинатив мәналар контекстдә реаллашыр вә буна көрә дә ондан мүәјјән дәрәчәдә асылы олур. Төрәмә номинатив мәналар бәрәбәрһүгүглүдүр вә бир-биринә манечилик төрәтмир.

Сифәтләрин хејли һиссәсинин, хусусән рәнк вә дад билдирән сифәтләрин төрәмә номинатив мәнасы конкрет исимләрлә мүнәсибәтдә реаллашыр; мәс.: *боз* сифәтинин әсас номинатив мәнасы конкрет исимләрлә мүнәсибәтдә сахланылыр. *Боз дәфтәр*, *боз парча*. Бу сөзүн төрәмә номинатив мәналары да әсасән конкрет исимләрлә мүнәсибәтдә реаллашыр. *Боз* сифәтинин биткисиз, јашыллыгдан мәһрум, чылпаг мәнасы төрәмәдир. Әсас мәнадан фәргләнир. Бу мәна релјеф билдирән *чөл*, *дағ*, *сәһра* исимләри илә мүнәсибәтдә актуаллашыр; мәс.: Екскаватор *боз дағлара* һарај чәкир, нәрә салыр (С. Вурғун).

Мүасир Азәрбајҗан дилиндә елә сифәтләр дә вардыр ки, онларын төрәмә номинатив мәналарындан бәзиси конкрет, бәзиси исә мүчәррәд исимләрлә мүнәсибәтдә реаллашыр; мәс.: *ағыр* сифәтинин чәтин һәзм едилен (*ағыр хәрәк*); көк, әтли-чанлы (*ағыр бәдән*) мәналары конкрет исимләрлә мүнәсибәтдә реаллашыр; чох чәтин, бөјүк зәһмәт, сәј тәләб едән (*ағыр иш*, *ағыр мәсәлә*); пис, јолакетмәз, ғылыгсыз, дејинкән (*ағыр хасијјәт*) мәналары исә мүчәррәд исимләрлә мүнәсибәтдә ифадә олунур. *Бош* сифәтинин јумшаг (*бош гәнд*), өлчүсүнә көрә бөјүк (*бош ајаггабы*) мәналары конкрет

исимләрлә мүнәсибәтдә, һәлли чәтин олмајан, садә, асан (*бош иш*) вә биһудә, әбәс, әсассыз (*бош үмидләр*) мәналары исә мүчәррәд исимләрлә мүнәсибәтдә актуаллашыр.

Төрәмә номинатив мәна әсас мәнаја јахын олдуғу үчүн бу мәналары ифадә едән сөзләр арасында да јахынлыг олур. Буну *сакит* сөзүнүн ашағыдакы мәналарында мүшаһидә етмәк мүмкүндүр: 1) *зијансыз*, *хејир-хәһ* (адам); 2) *сәссиз*, *сәмирсиз* (кечә); 3) *динч* (ушаг); 4) *рахат*, *сөзсүз-сөһбәтсиз* (һәјәт).

СИФЭТИН МӘЧАЗИ МӘНАЛАРЫ

Семантик зәнкинлијин әсас әләмәтләриндән бири сөзүн мәчази мәнада ишләнмә имканына малик олмасыдыр. Мәчази мәна сөзүн әсас вә төрәмә номинатив мәнасындан фәргләнир вә бунлар мүхтәлиф әләгәләрдә јараныр. Мәчази мәна образлы тәфәккүрүн мәһсулудур. Сифәтләрин мәчази мәнасы әләмәтләр вә кејфијәтләр арасында ја үмуми, ја хусуси чәһәти билдирир. Мәчази мәна әсас мәналардан нисбәтән узаглашыр, лакин ондан әлагәсини үзмүр; мәс.: Гәлбимиздән асмышыг бешкушәли улдузу; Бајрағымыз *ғырмызы*, бу күн јер, көј *ғырмызы* (С. Рүстәм).

Бурада *ғырмызы* сифәти *бајраг* исми илә мүнәсибәтдә әсас номинатив (ган рәнкли) мәнасында, *јер*, *көј* исми илә мүнәсибәтдә мәчази (көзәл, парлаг, ајдын) мәнасында ишләнмишдир. Бу мәналар бир-бириндән узагдыр. Бу узаглыг онларын мәналарыны ифадә едән сөзләрдә дә өзүнү көстәрир.

Сифәтин мәчазилик кәсб етмәси әшја вә ја һадисәләр арасындакы әләмәтләрин, кејфијәтләрин бәнзәјшинә әсасланыр. Сифәтин мәчази мәналары мүәјјән бир әшјанын вә ја һадисәнин ән инчә хусусијјәтини, ән сәчијјәви чәһәтини дә ифадә едир. Бу мәчазилик чох вахт бир әшја вә ја һадисәјә мәхсус әләмәтин онунла семантик јахынлығы олмајан башга бир мәфһумун әләмәти кими чыхыш етмәсиндә өзүнү көстәрир. Сифәтин мәчази мәналары да контекстдә, нитг ситуасијасында үзә чыхыр. Әкәр биз инсанлара мәхсус әләмәтләрдән чансыз варлығы, мүхтәлиф һадисәләри сәчијјәләндирмә мөгамында истифадә едәрәк *лал дәрәләр*, *гоча дәниз* дејириксә, *дәрә* вә *дәнизин* әләмәтләри илә инсанларын әләмәт вә кејфијәтләри арасында мүәјјән охшарлығы,

јахынлыга эсасланырыг. Экэр биз *ачы сөз, ачы хабар* дежириксэ, дад билдирэн *ачы* сифэти илэ *сөз* вэ *хабар* мэфһумунун эламэтлэри, кејфијјэти арасында бир бэнзэјиш көрүрүк. *Бош, бэрк* сифэтлэрини инсанларын эламеті кими ишләдириксэ, демэли, чансыз варлыга аид олан бу эламэтлэрлэ инсанларын мүөјјөн эламэт вэ кејфијјэтлэри арасында бир охшарлыг көрүрүк вэ с. Демэли, сифэтин мөчэзи мәналары: 1) чанлылара мөхсус эламэт вэ кејфијјэтин долајы јолла онларын (чанлыларын) өз үзэринэ кечирилмэси, 2) чанлылара мөхсус эламэт вэ кејфијјэтин чансыз чисимлэрин вэ мүчэррэд мэфһумларын үзэринэ кечирилмэси, 3) чансыз чисимлэрэ мөхсус эламэт вэ кејфијјэтин чанлыларын вэ мүчэррэд мэфһумларын үзэринэ кечирилмэси, 4) мүхтэлиф исимлэрэ мөхсус эламэт вэ кејфијјэтин үмумилешдирилмэси јолу илэ јараныр.

Эламэт вэ кејфијјэтин бир эшја вэ ја һадисэдэн башгасына кечирилмэси дэ онларын мүхтэлиф чөһөтдөн охшарлыгына вэ ја јахынлыгына эсасланыр. Охшарлыга эсасланан мәналар метафорик, мүөјјөн чөһөтдөн јахынлыга, реал элагэјэ эсасланан мәналар метонимик сөчијјэ дашыјыр.

СИФЭТИН МЕТАФОРИК МӘНАЛАРЫ

Сифэтин метафорик мәнасы бир шејэ хас олан эламэт вэ ја кејфијјэтин, эшјанын формасынын, хассэсинин, һадисэнин сөчијјэсинин ондан тамамилэ фэргләнән башга бирисинин үзэринэ көчүрүлмэсиндэ тэзәһүр едир. Сифэтин метафорикләшмэси эламэт вэ ја кејфијјэт арасындакы семантик бэнзэјишэ эсасланыр. Метафорик мәнэ элагэлэри ики мүхтэлиф мэфһумун мүөјјөн хусусијјэтлэрини, хассэсини, мөнфи вэ ја мүсбөт эламэтлэри арасындакы бэнзэјиши ифадэ едир. Метафорик мәналарда һәм эшја вэ һадисэлэр арасындакы үмуми чөһөт, һәм дэ јени, сөчијјэви, кизли эламэтлэр эксини тапыр. Мөчэзын бу нөвүндән бәдин үслубда кениш истифадэ едилер; мәс.: Сон заманларда јалныз Нәриман әмини сорушдугда һесабдарын үзү күт бир кәдәр вэ чиддијјэт ифадэ едирди (И. Эфәндијев); Инди мәним үрөјим *сојугдур*, чох *сојугдур* (М. Ибраһимов); Ѓырагдан *кал* бир сәс ешидилди (С. Гәдирзадә).

Бу мисалларда *күт, сојуг, кал* сөзлэри метафорикләшмишдир. *Кал* мејвэ эламетидир. О, мејвэ вэ мејвэ-

нин хусуси нөвлэрини адландыран исимлэрлэ мүнәсибәтдә дөјмәмиш, јетишмәмиш, көј мәнәсында, *сәс* исми илэ мүнәсибәтдә јоғун, чинкилтисиз мәнәсында ишләнир. Мејвэ илэ сәс вэ демэли, онларын эламэтлэри арасында һеч бир реал элагэ јохдур. Лакин онларын мүөјјөн эламэтлэри арасында семантик охшарлыг вардыр. Бу чүр мөчэзи мәналар лексик метафоралардыр. Эдәбијјатшүнаслыгда исэ бунлар поетик вэ ја үмумпоетик метафоралар адландырылыр.

Лексик метафоралар. Образлылыг, ифадэлилик бәхымындан, сифэт метафораларыны дилин бөзәји адландырмаг олар. Бәдин үслубун да ән образлы ифадэлэрини бунлар тәшкил едир. Лексик метафоралар дад эламетинэ көрә, рәнкә, ламисә үзвлэри илэ дәрк олунан эламэтлэрә көрә, инсан вэ башга чанлыларын харичи чисмани хусусијјэтлэринэ, эламэт вэ кејфијјэтлэринэ көрә јараныр.

Дад билдирэн эламэтлэр мүчэррэд мэфһумларын үзэринэ көчүрүләркән метафорикләшир. *Шири* сифэти мүчэррэд мэфһумларла мүнәсибәтдә һадисэлэрин мүсбөт эламетини дада көрә дејил, һиссијјата көрә билдирер. *Шири* сифэтинин һәммин мәналарындан бир гисмини нәзәрдән кечирәк:

1. Хош, фәрәһли, мәналы, шән, бәхтијар. *Шири* сифэтинин бу мәнәсы *күн, дәгигә, ан* кими исимлэрлэ мүнәсибәтдә өзүнү көстәрир; мәс.: *Өмрүмүн шири* *күнләри* сәндә галды (М. Ибраһимов).

2. Мараглы, мәналы, чәзбедичи. *Шири* сифэтинин бу мәнәсы *сөз, сөһбәт, әһвалат, һекајәт* кими исимлэрлэ мүнәсибәтдә өзүнү көстәрир; мәс.: *Гој шири* *сөһбәтим* олмасын узун (С. Рүстәм).

3. Үлви, али, хош, фәрәһли. Бу мәнэ *севда, хәјал, арзу* кими исимлэрлэ мүнәсибәтдә үзә чыхыр. Бу *шири* *севдаја* дүшәндән бәри; Нечә јол ајрылдыг бир-биримиздән (Б. Ваһабзадә).

4. Дәрин, бәрк. Бу мәнэ ән чох *јуху* исми илэ мүнәсибәтдә ашкар олур. Кечәләр көзләримдән *шири* *јухум* чәкилди (С. Рүстәм).

5. Шад, севиндиричи, хош. *Шири* сифэтинин бу мәнәсы *хәбәр* исми илэ мүнәсибәтдә ашкара чыхыр. О, динләдији *шири* *хәбәрин* тәсириндән ајрылыб фикрини топлады... (М. Нүсәјн).

6. Инчә, мәләһәтли, зәриф, ләтиф, үрәјә јатан; јахын, доґма. Бу мә'на *ләһчә, маһны, дил* кими исимләрлә мүнәсибәтдә үзә чыхыр. Нәдән бу торпағын *ширин ләһчәси*; Шаирәм дејәнә биканә галсын? (С. В у р ғ у н).

7. Әзиз, истәкли, севимли. Бу мә'на *бала* вә бә'зән дә *чан* исми илә мүнәсибәтдә ашкар олур. Мәним *ширин балам*, ағыллы ғызым (С. В у р ғ у н).

Сифәтләр метафорик мә'наларынын дәрк олунмасы бахымындан мұхтәлифдир.

Әкәр охшарлыг маддидирсә, әләмәт бир маддәдән башга бир маддәјә кечирилирсә, метафорик мә'на тез нәзәрә чарпыр. Бу чүр бәнзәтмәләр әсасән төрәмә номинатив мә'на әләгәләриндә өзүнү көстәрир. Мәсәлән, *ағыр* (бөјүк чәкиси, вәзни олан) *јүк—ағыр* (әтли-чанлы, көк, јоғун) *бәдән*.

Лакин белә бәнзәтмәләр мәчази мә'на әләгәләринә дә мәхсусдур; мәс.: *ағыр* (тәмкинли, вүгарлы, ағыллы, һејсијјәтини көзләјән) *ғыз*; *бәрк* (хәсис, симич) *адам* вә с.

Әкәр охшарлыг мадди дејилдирсә, әләмәт бир маддәдән мұчәррәд мәфһумун үзәринә кечирилмишсә, метафорик мә'на «маскаланыр»¹. Онун һансы бәнзәјишә әсасән јарандығыны мұјјәнләшдирмәк чәтин олур. Метафоранын бу нөвү сифәтләрин мәчази мә'насы үчүн даһа сәчијјәвидир. Белә көчүрмәләрдә мәчазилик гүввәтли олур. Метафоранын бу нөвүндән бәдии үслубда кениш истифадә едилир; мәс.: Бөјдә-бухунда уча Чолпан адлы бир гоча Башында *гара хулја*, Бир аз динчәлсин дејә Енди сәрин дәрәјә (М. М у ш ф и г); О, јетим бир ғзын *ачы тәлејүндән* хәбәр верирди (Г. М у с а ј е в).

Метафорик мә'нанын әсас нөвләриндән бири чансыз варлығын хусусијјәтләринин, башга сөзлә, ламисә үзвләри васитәсилә дәрк олунан әләмәтләрин чанлыларын, һабелә, онларын һисс вә мүнәсибәтләрини адландыран исимләрин үзәринә кечирилмәсиндә өзүнү көстәрир; мәс.: *Сојуг һава—сојуг* (лагејд, е'тинасыз) *адам*, *сојуг мүнәсибәт*. Гадынын дүмағ енли сифәтинә гәрибә бир чиддилик верән *сојуг нәзәрләри* һәјәчандан пөртмүш оғланын үзүнә ити бир бычаг кими санчылды (В. Б а б а н л ы).

¹ Бу һагда бах: А. В. Калинин. Лексика русского языка. Изд-во Московского Университета, М., 1971, сәһ. 26.

Сојуг (јалан, сахта, гондарма) *сәмимијјәт*. Онун үзү ади мұлајимлијини итирди, *сојуг* вә әсәби бир *сәмимијјәтлә* пәрделәнди (Ч. Ч а б б а р л ы).

Метафорик мә'нанын әсас нөвләриндән бири дә инсан вә башга чанлылара мәхсус харичи, чисмани хусусијјәтләрин, әләмәт вә кејфијјәтин чансыз варлығын үзәринә көчүрүлмәсиндә өзүнү көстәрир.

Мә'лумдур ки, *гоча* сөзү чанлыларын әләмәтидир. О, гәдим, гәдим тарихи олан, гочаман мә'насында чансыз варлығын әләмәти кими ишләдилир; мәс.: Бакы! Бакы! Көзәл вәтән! Бизә шөһрәт јарандын сән! Зүлмәтләрә синә кәрән, *Гоча* Шәргә јол көстәрән, Ал бајрағлы бир күнәшсән!.. (С. В у р ғ у н).

Лал сөзү исә сәссиз, сәмирсиз мә'насында чансыз чисимләрин әләмәтини билдирир; мәс.: Дилә кәлир *лал* дәрәләр (С. В у р ғ у н).

Чансыз чисимләрә мәхсус әләмәт вә кејфијјәтләрлә мұчәррәд мәфһумларын әләмәт вә кејфијјәтләри арасында да охшарлыг, семантик бәнзәјиш мұјјән едилир; мәс.: Дејилик биз нухулу, кәнчәли, ја ким бакылы, Белә *бош ишләрә* вәгф ејләјәк еһсанымызы (М. Ә. С а б и р).

Семантик бәнзәјишин типинә көрә бир сифәтин мәчази мә'налары бир нөвдә вә ја бир нечә нөвдә бирләшә биләр. Рәнк вә дад билдирән сифәтләрин метафорик мә'налары мәфһумун чох јахын, охшар әләмәтини ифадә етдијиндән бир метафорик чәркәдә группашыр вә онлар мұстәғим мә'нада анчаг конкрет исимләрлә мүнәсибәтдә олур. Мұчәррәд мәфһумларла мүнәсибәтдә исә мәчазлашыр. Рәнк вә дад сифәтләринин метафорик мә'налары һадисәләрин ја мұсбәт, ја да мәнфи чәһәтини ифадә едир. Мәсәлән, *гара* сифәти *гара фикир* бирләшмәсиндә «ағыр, мәнһус, пис, кәдәр доғуран, гәм кәтирән, горхулу», *гара мәсләк* бирләшмәсиндә «чинајәткар, мәнфур, мұртәчә, фитнәкар» мә'насыны ифадә едир. Һәммин метафорик мә'налар һадисәләрин пис, гәмли, мәнһус олдуғуну билдирдији вә онлары мәнз бу чәһәтдән тә'јин етдији үчүн бир метафорик чәркәдә бирләшир. Еләчә дә *ачы* сифәти *ачы тәле* бирләшмәсиндә «фәлакәтли, мәшәггәтли, әзијјәтли, чох ағыр, дәрд вә кәдәрлә долу», *ачы сөз* бирләшмәсиндә «хоша кәлмәјән, гәлбә тохунан, ағыр, зәһәрли, санчан, пис, габа, кобуд», *ачы тәшрүбәләр* бирләшмәсиндә «ибрәтли, пәтичәси пис

олан, тәэссүф едиләчәк» мә'наларына малик олур. Бу мұхтәлиф мә'налар әшја вә һадисәләрин хошакәлмәз, пис әламәтләрини билдирир. Бәнзәјишин типн охшар олдуғуна көрә һәммин мә'налар да бир метафорик нөвдә групплашыр. Демәли, мә'наларын бир чәркәдә групплашыб-групплашмамасы һәммин мә'налар арасында үмуми чәһәтин чох вә ја аз олмасы илә әлағәдардыр. Буна көрә дәр бир метафорик нөвдә бирләшән мә'наларын синонимләри әсасән бир-биринә јахын олур.

Бир сифәтин метафорик мә'налары охшајышын типиндән асылы оларағ мөфһумлары мұхтәлиф чәһәтдән дәр сәчијјәләндирир билир. Белә ки, бир сифәтин метафорик мә'наларынын бир гисми һадисәләрин јахыны, бир гисми пис әламәтини, бир гисми гиймәттилијини вә с. ифадә едә биләр. Бу хүсүсийјәт *ағыр*, *јункүл*, *барк* вә башға бир чох сифәтләрдә мөвчуддур. *Ағыр* сифәти:

1. Мұхтәлиф гәбилдән олан исимләрдә, әксәр һалларда исә мұчәррәд исимләрдә мүнәсибәтдә метафорикләшәрәк һадисәләрин пис әламәтини билдирир. Онларын амансыз, јоручу олдуғуну, зијанлылығыны, дөзүлмәзлијини көстәрир. *Ағыр* сифәтинин ашағыдакы мә'налары бу чәһәтдән бир-биринә јахынлашыр:

а) Әзијјәтли, мәшәггәтли, әзаблы. Бүкдү гәмәтини аһлар, аманлар, Көјләрә сығмајан *ағыр* заманлар (С. Вурғун).

б) Дөзүлмәз, тәһәммүл едилмәз. Республикамызын јарадычы ичтимаийјәтинә *ағыр* итки үз вермишди («Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети).

в) Сәрт, чох чидди, шиддәтли, амансыз. Бүрә мә'дән мүдирләринин бешинә *ағыр* партија *чәзасы* верди (Әфган); //Нәтичә етибарилә тәһлүкәли, горхулу олан. Көксүнә дөјсә дәр мин *ағыр* јара, Бақы баш әјмәмиш гәсбарлар (Х. Рза).

г) Тохунан, гәлбә дәјән, үрәк сындыран. Кәрәк *ағыр* сөз ешитмәјә... (М. Ибраһимов).

ғ) Чансыхычы, фачиәли, әләмли, кәдәрли. Орталыға *ағыр* сүкут чөкдү (М. Нүсәјн).

д) Јункүллүкдән, сәлисликдән мәһрум, баша дүшүлмәси чәтин олан. Фиқир нә гәдәр гиймәтли, дәјәрли олса да, *ағыр*, безикдиричи бир *јазыны* охумағ чәтинди («Нитг мәдәнијјәти мәсәләләри»).

2. *Ағыр* сифәти чанлылары адландыран бә'зи исимләрдә метафорик мә'на әлағәсиндә олур, бәнзәјиш јах-

шы әламәт вә ја кејфијјәтә көрә јараныр; мәс.: *Ағыр* (тәмкинли, чидди) *тәбиәт*. Ајна *ағыр тәбиәтли*, инсана бачарығына, мә'рифәтинә көрә һөрмәт гојан, садәлији севән олмасы илә Зәринтачдан ајрылмаға башлады (Н. Нағыјев); *Ағыр тәбиәтли*, азданышан, лакин мұлајим вә ишкүзар рус забити бизим мұсафирләрин тәшкилатчысы олмушду (М. Ибраһимов).

3. *Ағыр* сөзү *чәһиз*, *һәдијјә*, *гиймәт* исимләри илә мүнәсибәтдә гиймәттилији билдирир; мәс.: Тәбризә Русиядан тичарәт малы кәтирилмәјәчәкди. Кәтирилсә дәр чох *ағыр гиймәтә* дурачагдыр (М. С. Ордубади).

Лексик метафоралардан мұхтәлиф мәғамларда—персонажын сәчијјәләндирилмәси, онун дахили әләминин, һәјата бахышынын ачылмасы, ичтимаи мөвгејинин мүүјјәнләшдирилмәси, портретинин јарадылмасы, чанлы тәбиәт тәсвиринин верилмәси вә башға бир чох мәсәләләрин шәрһи мәғамында истифадә едилир.

Јазычылар метафоранын дилдәки бу вә ја дикәр нүмүнәләриндән истифадә едир вә јени метафоралар да јарадырлар. Лакин булар лексик метафоралардан тамамилә фәрғләнир вә үслуби метафоралар адландырылыр.

«Лексик мәчәзларла үслуби мәчәзларын фәрғи орасындадыр ки, лексик мәчәзлар бир гајда шәклини алмыш вә сөзүн лексик формасына дахил олмушдур... Үслуби мәчәзлар исә јазычынын фәрди јарадычылығынын мәһсулу олуб, мүүјјән мәтн ичәрисиндә әмәлә кәлир, фәалијјәт көстәрир»².

Үслуби метафоралар да өз әсасыны дилдән алыр. Лакин онлар лексик метафоралардан фәрғләнир. Дилин дахили имканлары һесабына јаранан јени, фәрди метафоралар заман кечдикчә башға сәнәткарларын да үслубуна дахил олур вә ја мәһз һәммин сәнәткарын дилиндә фәрди үслуби метафора кими јашајыр. Р. А. Будагов јазыр ки, бәди иәсәрин дилинин, даһа доғрусу, үслубун образлылығы илә үмумхалг дилинин мә'наларынын мәчәзчилији арасында мұһүм фәрғ вардыр. Лакин ајдындыр ки, үмумәдәби дилдә үслуб образлылығы сөзләрин мәчәзи мә'наларындан нә гәдәр фәрғли олса да, онларын арасында дәрин гаршылығлы тә'сир дәр вардыр. Мүүјјән бәди ифадәнин образлылығы санки үмум-

² З. И. Будагова. Мәчәзлар. «Азәрбајҗан бәди дилинин үслубијјаты», «Елм» нәшријјаты, Бақы, 1970, сәһ. 113.

халг дили образлылығынын үзәриндә дурур. Унсијјәт васитәси олан дилин өзүнә мә'наларын мәчазилији ја-банчы олсајды, үслуб образлылығы мүмкүн олмазды³. Үслуби метафоралары лексик метафоралардан фәрглән-дирмәк үчүн ашағыдакы мисаллар кифајәтдир: Хош-бәхтләрин хошбәхти идиләр. Тојларындан үч һәфтә сон-ра сүбһчағы пәнчәрәләринә *гара јелләр* уламасајды... («Азәрбајчан кәнчләри» гәзети); Гојмарам дүз јолум үстүндә дајансын *гара даш* (С. Рүстәм).

СИФӘТИН МЕТОНИМИК МӘ'НАЛАРЫ

Мәчазын кениш јајылмыш нөвләриндән бири дә ме-тонимијадыр. Метафора семантик бәнзәјишә әсасланыр-са, метонимија реал әләгәјә әсасланыр. Метонимик мә-чазда тамамилә мүхтәлиф әшја, һадисә вә ја әләмәт-ләр бир-бирини әвәз едир.

Әсасән исим үчүн сәчијјәви олмасына бахмајараг, мәчазын бу нөвүнә сифәтләрдә дә тәсадүф олунур.

Метонимик мә'налар да синтактик әләгә вә мүнәси-бәтләрдә дегигләшир. Сифәтин метонимик мә'налары мүхтәлиф сәбәбләрдән јараныр.

Метонимик мә'наларын бир гисми һал, вәзијјәт әлә-мәти е'тибарилә јараныр. Бир чох һалларда инсанлара мәхсус вәзијјәт билдирән әләмәт вә ја кејфијјәт чансыз чисимләрин, инсанларын иш, һәјат вә фәалијјәти илә бағлы олан һадисә адларынын, мүчәррәд мәфһумларын әләмәтини дә ифадә едир; мәс.: *сәфил* сөзү әсас номинатив мә'нада инсанлара аид олуб, онун мөвчуд вәзиј-јәтини билдирир. Лакин бу сөз *кечә*, *һәјат*, *күзәрән* кими исимләрлә дә мүнәсибәт кәсб едә билир. *Сәрхош* сөзү дә әсас номинатив мә'нада инсанлара аид әләмә-ти ифадә едир. Инсанларын мүнәсибәтдә олдуғу һади-сәләрлә, мүчәррәд мәфһумларла мүнәсибәтдә метони-микләшир; мәс.: Унутдум түстүлү дахмасында јемлик једијим Бабадын *ачиз хулјаларыны*. Унутдум о *сәфил кечәләрин сәрхош рәјаларыны* (С. Вурғун).

Һәмйн мисалда *ачиз* сифәти *хулја* исми илә, *сәфил* сөзү *кечә* исми илә, *сәрхош* сөзү исә *рәја* исми илә мүнәсибәтдә метонимикләшмишдир.

Сифәтин метонимик мә'наларынын бир гисми дә мәнтигә әсасән јараныр. Кор сифәти инсанын көрмә га-билијјәтиндән мәһрум олдуғуну билдирир вә бу онун әсас мә'насыдыр. Мәнтиг е'тибарилә јаранан метони-мик мә'наларын бир гисми инсанлара мәхсус мүәјјән әләмәтин баһга бир мә'нада онларын өз үзәринә вә ја онларын бәдән үзвләрини, фәалијјәтини адландыран мәфһумларын үзәринә кечирилмәсиндә тәзаһүр едир; мәс.: О нә едә биләрди *кор көзлә*, *күт бејинлә* (С. Вур-ғун).

Лал, *вәһши*, *ити*, *азад*, *шад*, *шән* сифәтләри дә ме-тонимик мәчазын јаранмасында фәалдыр. *Лал* сөзү ин-санын дапышма габилијјәтиндән мәһрум олдуғуну бил-дирир. Лакин о, инсанларын хасијјәт, вәрдиш, дахили кејфијјәтини вә ја онларын фәалијјәти илә әләгәдар һа-дисәләри дә сәчијјәләндирир вә бу заман метонимиклә-шир; мәс.: Афәридә она гаршы нифрәт гајнајан көзлә-рә үзүнә бахды вә «нә хәбәрди?!» дејән *лал* бир *суал* верәрәк отагдан чыхды (М. Ибраһимов).

Сифәтин метонимик мә'налары объект әләмәти е'ти-барилә дә јараныр; мәс.: *вәһши* (адамсыз, инсан ајағы дәјмәјән, мәскәнә чеврилмәјән) *чөлләр*, *вәһши* (өз-өзү-нә битән, јабанчы) *чичәк* вә с.

СИФӘТИН ЧОХМӘ'НАЛЫЛЫҒЫНЫН БӘ'ЗИ ЛЕКСИК-СЕМАНТИК КАТЕГОРИЈАЛАРЛА ӘЛАГӘСИ

Дилин лексик-семантик категоријалары мүхтәлиф һадисәләр олса белә, онларын арасында даими вә мөһ-кәм әләгә вардыр. Бу чәһәтдән чохмә'налы сифәтләрлә омоним, синоним, антоним сөзләр арасындакы әләгә вә мүнәсибәтләрин өјрәнилмәси әһәмијјәтлидир вә сема-сиолокија үчүн вачибдир.

Чохмә'налылыг вә омонимләр. Чохмә'налылыг—ара-ларында сых әләгә вә јахынлыг олан мә'наларын бир формада топланмасыдырса, омонимләр—бир-бири илә әләгәси олмајан ејни сәс тәркибинә малик мүхтәлиф сөзләрдир. Бунунла белә чохмә'налылыгла омонимләр арасында мүәјјән әләгә мүшаһидә едилир. Азәрбајчан дилинин лексик тәркиби омонимләрин чохмә'налылыг әсасында јаранан нүмунәләриндән бәһс етмәјә әсас ве-рир. Дилимиздәки омонимләрин бир гисминин чохмә'-

³ Р. А. Будагов. Дилчилијә даир очеркләр, Бақы, 1956, сәһ. 25—26.

налылыг эсасында јаранмасына инди шүбһә ола билмәз.

Сифәтин чохмә'налылыгы илә әлагәдар јаранан омонимләр сөзүн семантик дәјишклијә уграмасы вә ја онун мә'наларындан биринин инкишаф едәрәк әсас мә'надан тамамилә узаглашмасы нәтичәсиндә әмәлә кәлир. Мә'наларын арасындакы әлагәнин итмәси бә'зән онларын синонимләри илә мүјјән едилир. Әкәр мә'налар јахындырса, бу, чохмә'налылыг кими сәчијјәләндирилик. Әкәр мә'налар бир-бириндән фәргли мәфһумлары ифадә едирсә, бу, омонимдир; мәс.: *көј* сөзү конкрет исимләрлә мүнасибәтдә тә'јинедичи мөвгә тутур, әламәт билдирик (*көј парча*). Лакин онунла формача ејни олан *көј* сөзү сәма мә'насыны ифадә едир. Чох мүхтәлиф мәфһумлары адландыран бу сөзләрдән биринчиси сифәт, икинчиси исә исимдир; бири әшјанын әламәтини, дикәри исә әшјанын өзүнү адландырыр.

Семантик категоријаларын һәчмини мүјјәнләшдирмәк үчүн бу үсул әһәмијјәтлидир. Лакин унутмаг олмәз ки, чохмә'налы сөзүн бә'зи мә'налары јахын олмәја да биләр; мәс.: *јүнкүл, бош, бәрк* сөзләринин бә'зи мә'налары арасында чидди фәрг вардыр. Бу фәрг мә'наны ифадә едән сөзләрдән ајдын көрүнүр: а) бөјүк чәкиси, вәзни олан; б) јолакетмәз, ғылыгсыз, дејинкән; в) тәмкинли, вүгарлы, чидди, ағыллы, һејсијјәтини көзләјән; г) бәрк, дәрин; ғ) долашыг, анлашылмәз, јоручу; д) горхулу, ваһимәли вә с.

Семантик тәһлил көстәрик ки, омонимләрин сифәтин чохмә'налылыгы илә әлагәдар олан нүмунәләри ики просесин: сөзүн семантик инкишафынын вә мәфһумун көчүрүлмәсинин мәһсулудур.

Сөзүн семантик инкишафы үмумиләшдирмә, мәчәзлашма, омонимләшмә олмәгла үч мәрһәләдән кечир. Чохмә'налылыгла әлагәдар јаранан омонимләрин бир ғысми мәһз бу просесин мәһсулудур.

Сифәтләрин семантик инкишафынын биринчи мәрһәләсиндә әламәт вә ја кәјфијјәт билдирән сөзләрдән охшар әламәтләри адландырмаг үчүн истифадә олунур. Ејни сөз әшја вә ја һадисәләрин охшар әламәт вә кәјфијјәтләрини ифадә етдикдә һәлә чохмә'налылыг јаранмыр; мәс.: *ағ пул, ағ сач, ағ әл* бирләшмәләриндә *пул, сач* вә *әл* рәнк е'тибарилә бир-биринә чох јахындыр вә бу јахынлыг һәммин әламәтләри бир-бириндән

ајырмаға имкан вермир. Чүнки һәммин бирләшмәләрдә *ағ* сифәти рәнк билдирмәк-хүсусијјәтини итирмәмишдир. Буну, *ағ* сифәтинин семантик инкишафы кими сәчијјәләндирмәк олмәз. Бу, дилин үмумиләшдирмә хүсусијјәтидир. Демәли, сифәт семантик инкишафынын биринчи мәрһәләсиндә һәлә әләвә мә'на кәсб етмәдији үчүн һәммин мәрһәләдә чохмә'налылыг да јаранмыр. Бу мәрһәләдә сифәт өзүнүн јалныз үмумиләшдирмә вәзифәсини јеринә јетирир. Бир мәфһумун мүхтәлиф предметләрә аид олмасы һәммин мәфһуму ифадә едән сөзүн әсас номинатив мә'насындан ајрылмасы дејил, мүхтәлиф әшјаларын ортаг вә ја охшар чәһәтини билдирмәсидир.

Семантик инкишафын вә ја семантик дәјишмәнин икинчи мәрһәләсиндә сифәт өзүнүн әсас номинатив мә'насындан мүјјән хүсусијјәтләринә көрә сечилән вә һәм дә бир-бириндән фәргләнән мә'налар кәсб едир. Ејни әламәт мүхтәлифнөвлү әшја вә һадисәләри сәчијјәләндирир вә бу заман сөз әсас мә'насындан фәргләнән мә'наларда реаллашыр. Бу мәрһәләдә өзүнү көстәрән мә'на јени сөз олмур, әләвә мә'налардан бири кими һәммин сөзүн семантикасыны зәнкинләшдирир. Сифәтин чохмә'налылыгы мәһз бу мәрһәләдә јараныр. Бу мәрһәлә сөзүн әсас номинатив мә'насы илә омоним мә'насы арасында аралыг мәрһәлә тәшкил етдијиндән, хүсусилә мәчәзи мә'наны омонимлијә кечид адландырмаг олар; мәс.: *Ачы күнләр* (О нә ачы күнләр, гара күнләрдик. М. Мүшфиг); *Ачы тәрбијәләр* (Мәним үрәјимдә бир икилик вар: Кечмишдән алдығым дәрин дујғулар, *Ачы тәрбијәләр* руһума һаким. М. Мүшфиг); *Ачы хәбәр* (Күнләрин бириндә әсән күләкләр кәтирдик Бакыја ачы бир хәбәр. С. Вурғун); Де, тарих, нә ачы хәбәрләрин вар!.. Боғулмуш нә гәдәр һагг данышанлар. С. Вурғун). Бу мисалларда ачы сифәти мәчәзиләшәрәк мәшгәтли, әзијјәтли, фәлакәтли; нәтичәси пис олан, тәәссүф доғуран; хоша кәлмәјән, гәмли, кәдәрли мә'наларда ишләнмиш, дад билдирмә хүсусијјәтиндән узаглашмышдыр.

Семантик дәјишмәнин үчүнчү мәрһәләсиндә исә мәчәзилик чох артдығындан мүјјән мә'нанын сөзүн әсас мә'насындан вә дикәр мә'налардан әлагәси кәсилир, омоним мә'на, јени сөз јараныр. «Мәчәзи мә'на о вахтачан мөвчуд олур ки, о, әсас мә'на илә әлагәсини кәсәмәмишдир. Елә ки, мәчәзи мә'на сөзүн әсас мә'насындан

узаглашыр, артыг о заман омонимләр эмәлә кәлир»⁴, мäs.: *алчаг* сөзү дилимиздә, әввәлә, һүндүрлүжү, учалығы аз олан, гыса, көдәк мә'насында ишләнир вә бу онун әсас номинатив мә'насыдыр. Бөјүк гардашым *алчаг пәнчәрә* габағында отуруб гаршысындакы дәфтерә нә исә жазырды («Әдәбијат вә инчәсәнәт» гәзети). Икинчиси, бу сөз рәзил, шәрәфсиз, намәрд, чох пис, намуссуз мә'насында ишләнир⁵, мäs.: О *алчаг Мәрјәмдир*, сәнин өз анан... (С. Вурғун).

Алчаг сөзүнүн рәзил, шәрәфсиз мә'насы, шүбһәсиз, гыса, јасты мә'налы алчаг сөзүнүн мәчази мә'наларындан бири олмушдур⁶ вә сөзүн семантик инкишафы сајәсиндә бизчә, һазырда ондан ајрылмышдыр. Еләчә дә «сағ»⁷ сифәтдир; Мүасир Азәрбајчан дилиндә јашамаг јашајан, чанлы мә'насында ишләнир; мäs.: Инан ки, аләмдә нә гәдәр *сағам*, Сәнин дастаныны мән јазачағам (С. Вурғун).

Сағ сөзүнүн омоними дә сифәтдир, сәмт, чәһәт билдирир, солун гаршы тәрәфини адландырыр; мäs.: *Сағ* голуну бөјнундан асмыш, һамысындан јашлы көрүнән башга бириси исә Гәцәм дајы илә сол әллә көрүшүб онун гулағына нә исә пычылдады (Ҷ. Әлибәјов).

Сөзүн семантик инкишафы дилин лүғәт тәркибини зәккинләшдирир. Јени јаранан мәфһум әввәлкинә мане олмадан онунла јанашы јашајыр вә бунлар дилдә ејни дәрәчәдә фәал да ола билир.

Бә'зән сөзүн мә'наларындан биринин инкишафы вә ја онун көчүрүлмәси әввәлки мәфһумун итмәси илә нәтичәләнир. «... *Күмраһ* сөзү бир вахт азғын, јолуну азмыш мә'наларында ишләндији һалда, инди сағлам, че-

⁴ З. И. Будагова. Мәчазлар. Көстәрилән әсәри, сәһ. 113.

⁵ Бу хусусда бах: Н. Һәсәнов. Азәрбајчан дилинин омонимләр лүғәти. АДУ-нун «Елми әсәрләри», дил вә әдәбијат серијасы, Бақы, 1971, № 3, сәһ. 61.

⁶ Бах: «Азәрбајчан дилинин изаһлы лүғәти», I ч., Бақы, 1964, сәһ. 100, *алчаг* сифәтинин 5-чи мә'насы.

⁷ Бу сөзүн «...ән гәдим шәкли олан *сағ* түрк дилләринә аид гәдим јазылы абидәләрдә сајыг, ајыг, диггәтли, еһтијатлы вә башга мә'наларда (Малов. Пам., 419) ишләнишиди. Һәмин мә'наларда *сағ* сөзү бир сыра мүасир түрк дилләриндә инди дә мөвчүддур. Бах: Р. Рүстәмов. Азәрбајчан дили диалект вә шивәләриндә фә'л. Азәрб. ССР ЕА Нәшријаты, Бақы, 1965, сәһ. 71.

вик мә'наларында ишләнир»⁸. Бу сөзүн әввәлки мә'насы исә дилдән тамамилә чыхмышдыр.

Сифәтләрин чохмә'налылығы һесабына омонимләрин артмасынын икинчи јолу мәфһумун көчүрүлмәсидир. Әкәр сөзүн семантик инкишафы нәтичәсиндә әмәлә кәлән омонимик мә'на сөзүн әсас мә'насындан тамамилә әлагәни ғырыр, узаглашырса, мәфһумун көчүрүлмәси јолу илә әмәлә кәлән омонимик мә'на илә чохмә'налы сөзүн әсас мә'насы арасында мүәјјән үмумилик көрмәк мүмкүндүр. Әлбәттә, буну омонимик мә'нанын әсас мә'наја бағлылығы кими баша дүшмәк олмаз. Чүнки мә'налар арасында әлагә ғырылмазса, омонимик мә'на да јаранмаз. Омоним мә'налар арасында үмумилији шәрти мә'нада баша дүшмәк лазымдыр.

Мәфһумун көчүрүлмәси сөзүн әсас вә ја әлавә мә'насынын даими субстантивләшмәси јолу илә дә јараныр.

Сифәтләрин әксәријәти исимлә омонимлик тәшкил едир. Белә омонимләр ики јолла әмәлә кәлир: сифәт—исим, исим—сифәт.

Сифәт—исим омоними, әсасән, мәфһумун көчүрүлмәсинә, башга сөзлә, там, јахуд даими субстантивләшмәјә әсасланыр. Бунлар лүғәт тәркибиндә исим категоријасына мәнсуб сөзләрин артмасында мүһүм рол ојнајыр; мäs.: Јашарыр Һумајын *гара көзләри* (С. Вурғун) мисалында *гара* сифәтдир. *Гара* сөзүнүн омонимик мә'насы исә пловун үстүнә гојулан хуруш мә'насында исимдир.

Демәли, субстантивләшмә һәр һансы бир үслубла әлагәдар вә ја ондан асылы дејилдир. О, объектив дил һадисәсидир. Лакин бу дил фактындан үслуби мөгсәдләр үчүн дә истифадә олуна биләр. Субстантивләшмә семантик сөздүзәлтмә үсулу һесаб едилир. Бу үсул илә јени сөзләр јарандыгда көһнә сөзләр дә дилдә галыр, јениләр илә јанашы ишләнир⁹, мäs.: Пајчылар чүмлә галса да чылпаг, Вермәрик онлара беш аршыи *ағ* (Ә. Нәзми).

Бурада *ағ* сөзү рәнк билдирмир, парчанын ады ки-ми ишләнир вә исимдир. Лакин ондан фәргли олараг,

⁸ А. Ахундов. Б. Әһмәдов. Азәрбајчан дили, 5—6-чы сифләр үчүн, Бақы. 1973, сәһ. 16.

⁹ Бах: М. Адилов. Ә. Чавадов. Азәрбајчан дилиндә субстантивләшмә. «Азәрб. ССР ЕА Хәбәрләри» (әдәбијат, дил вә инчәсәнәт серијасы), Бақы, 1956, № 2, сәһ. 87—91.

Чохдур *ағ бадәнли*, бұллур бухаглы (М. П. Вагиф) мисалында *ағ* рәнк билдир, сифәтдир вә парчанын адыны билдирән *ағ* исми илә омонимлик тәшкил едир.

Сөзүн әсас вә ја төрәмә номинатив мә'насынын көчүрүлмәси вә ја субстантивләшмәси јолу илә јаранан омоним мә'на илә сөзүн мәчази мә'налары арасында, демәк олар ки, һеч бир үмумилик көрүнмүр; мәс.: *гуру* омоними: 1) јаш олмајан, сусуз, исланмамыш; 2) торпаг, гитә, јер мә'наларыны ифадә едир. Бунлардан биринчиси сифәт, икинчиси исә исимдир. *Гуру* сифәтинин әсас вә төрәмә номинатив мә'налары илә (јаш олмајан; биткисиз, јашыллыгсыз; јармурсуз; гураг, нәмишсиз; маје ифразы олмајан вә бу кими) торпаг, гитә, јер омоним мә'насы арасында мүәјјән семантик јахынлыг вар, лакин омоним мә'насы илә мәчази мә'налары (бош, мә'насыз; нәтичәсиз; гејри-чидди; тә'сирсиз, марагсыз; чансыхычы, дарыхдырычы; сојуг, сәрт, һиссиз, лагејд; әсассыз; тәкчә, јалныз) арасында әлағә һисс олунмүр.

Сифәтләрин исимлә омонимлик тәшкил етмәсинин бир јолу да исимләрин даими атрибутивләшмәсидир; мәс.: *ајналы* (күзкүлү, күзкүсү олан) — *ајналы* (патрону үстдән гојулан тәклүлә түфәнк).

Һәр атрибутивләшмәни дә омоним һесаб етмәк олмаз. Атрибутивләшмәнин хејли һиссәси анчаг грамматик һадисә кими изаһ едилә биләр. Белә ки, бир чох һалларда әшја илә әләмәтләр арасында мүәјјән үмумилик һисс олунур; мәс.: *полад* металынын, јахуд *дәмирин* ән мүһүм хүсусијјәти мөһкәмлик, бәрклик олдуғу үчүн *полад* вә *дәмир* сөзләриндән мөһкәмлик символу олараг башга әшјаларын да әләмәти кими истифадә едилер; мәс.: Муса. *Полад үрәкли* бир адам идим (С. Рәһман).

Гијмәтли метал ады да бәди и услубда атрибутивләшәрәк, әшја вә ја һадисәләри рәнкинә, гијмәтлилијинә көрә тә'јин едир, лакин бунлары омоним кими сәчијјәләндирмәк олмаз.

Чохмәналылыг вә синонимләр. Чохмәналы сөзләрлә синонимләрин охшарлыгы, јахынлыгы, һәр шејдән әввәл, онда өзүнү көстәрир ки, чохмәналы сөзләр кими синонимләр дә «... ејни мәфһумун анчаг чох јахын вә һисбәтән фәрғли мә'наларыны ифадә едә билмәк хүсусијјәтинә маликдир»¹⁰. Лакин чохмәналы сөзләр бир

¹⁰ С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајҗан дили, «Маариф» нәшријаты, Баки, 1970, сәһ. 29.

мәфһумун мүхтәлиф инчәликләрини ејни формада ифадә етдији һалда, синонимләр бир мәфһумун инчәликләрини мүхтәлиф сөзләрлә ифадә едир.

Ән зәнкин семантикалы сөз чәркәдә өн плана чәкилир. Үзвләр онун мә'наларына мувафиг мүәјјәнләшир. *Көзәл—гәшәнк—көјчәк* синониминдә *көзәл*, *бөјүк—ири—јекә* синониминдә *бөјүк*, *касыб—јохсул* синониминдә *касыб*, *алчаг—көдәк—ғыса* синониминдә *алчаг*, *балача—кичик—хырда* синониминдә *балача* әсас сөз һесаб едилә биләр. Демәли, синонимләр чохмәналы сөзә әсасән јараныр. Лакин бә'зи тәкмәналы сифәтләр дә синоним чәркәјә үзв ола биләр.

Тәкмәналы сифәтләрин бир гисми синоним чәркәдә иштирак едә билдији кими, бә'зи чохмәналы сифәтләр дә синоним мә'надан мөһрумдур. *Гара* сөзү инчә мә'на чаларлыгларына, мәчази мә'наја вә һәтта төрәмә номинатив мә'наја малик олмасына бахмајараг, синоним мә'надан мөһрумдур. Дад билдирән *ачы*, *ширин*, *туриш*; инсан вә башга чанлыларын чисмани әләмәт вә хүсусијјәтләрини билдирән *кор*, *лал* сифәтләри вә бә'зи башга сифәтләр зәнкин семантикалы олмасына бахмајараг, синоним чәркәјә үзв олмүр. Һәмин сифәтләрин әләвә мә'налары мөһз мәчази сәчијјә дашыјыр. Бә'зи истисналар нәзәрә алынмазса, демәк олар ки, ән азы бир төрәмә номинатив мә'наја малик олан сифәтләр синоним чәркәдә иштирак етдији һалда, чохмәналылыгы јалныз мәчази характердә тәзаһүр едән сифәтләр синоним олмүр.

Сифәтләрин әсас номинатив мә'насы она чох јахын олан мә'налары илә синонимлик тәшкил едир. Чохмәналылыг бу чәһәтдән синонимләрин артмасына сәбәб олур. Белә ки, чохмәналы сөз бир нечә сөзлә ујғунлашараг синоним чәркә јарадыр; мәс.: *көзәл—гәшәнк—көјчәк*, *көзәл—јарашыгылы*; *галын—сых*, *галын—јогун*; *күчлү—гүввәтли*, *күчлү—шиддәтли*; *тәзә—јени*, *тәзә—тәр*; *чани—гүлдур*, *чани—чинајәткар*; *зәиф—чансыз*; *зәиф—савадсыз* вә с.

Ејни форманын мүхтәлиф, лексик-семантик сөз групуна иштиракы әсасән онун чохмәналылыгы илә әләғәдардыр; мәс.: *көк* сөзү һәм омоним мә'наја; *көк—әтли* — *чанлы*, *көк—тәрәвәз* нөвү, һәм антоним мә'наја; *көк—арыг* маликдир, һәм дә синоним чәркәнин үзвүдүр. Ла-

кин чохмә'налы сөз бу мүнәсибәтләрдин бириндән вә ја икисиндән мәһрум ола да биләр; мәс.: *сакит* сөзү синоним чәркәдә чыхыш едир (*сакит—динч—динмәз*), антоним мүнәсибәтдә олур (*сакит—дәчәл*), лакин омоними јохдур. *Икид* сөзүнүн синоними (*икид—гочаг*), антоними (*икид—горхаг*) вар, омоними јохдур.

Чохмә'налы сөз синоним чәркәнин әсас сөзү һесаб едилдији үчүн вә о, чәркәдәки дикәр формаларын да мәнәһәсинә әкс етдирдији үчүн онлары әвәз едә биләр. Лакин бир чәһәти гејд етмәк лазымдыр ки, көзәллијин ән парлаг нүмунәсиндән, ән јүксәк зирвәсиндән бәһс едилдикдә *көзәл* сөзү өзү дә азлыг едә биләр. Бу вахт *көјчәк*, *гәшәнк* сөзләринин әлавәсинә еһтијач дујулар. Елә бир дә буна көрә бәдии үслубда синоним чәркәнин әсас үзвү илә јанашы, онун синонимләриндән дә истифадә олунур, мәс.: Көзүмү ачыб анамы белә көрмүшәм: алчагбој, *арыг*, *чылыз* (Ч. Әлибәјов); —Јох еј, де көрүм нечә оғлансан? Утанырсанса мән дејим: *көзәл*, *көјчәк*, *шәкил кими*:: (Ч. Әлибәјов).

Икинчи мисалда «шәкил кими» *көзәл* сөзүнә синоним олмаса да, мүәллиф ондан синоним кими истифадә едәрәк, көзәллијин ән јүксәк зирвәсини тәсвир етмәк истәмишдир.

Чохмә'налы сифәтин һәр һансы мәнәһәсинин әсас номинатив мәнәдан вә ја әлавә мәнәларын бир-бириндән узаглашмасы дәрһал јени бир һадисә илә нәтичәләнир.

Ағыр сифәтинин (1) бәрк, дәрин, (2) јаваш, сүрәти ашағы олан, аста тәрпәнән, (3) гәлиз, кәсафәтли, дарыхдырычы, дөзүлмәз, (4) тәмкинли, вугарлы, чидди кими мәнәлары һәм онун бөјүк чәкиси, вәзни олан—әсас номинатив мәнәһәсиндән, һәм дә бир-бириндән узагдыр. Лакин бу мәнәлар сөзүн реал зәмининдән ајрылмадығы үчүн јени сөз дејилдир.

Синоним сифәтләрдән бири дикәриндән мәнәһәсинә көрә бир гәдәр узаглашдыгда исә дәрһал јени синоним чәркә јараныр. Нәтичәдә әввәлки сөзлә сонунчу сөз мұхтәлиф мәфһуму ифадә едир, мәс.: *ағыллы—камаллы—ағыр*; *ағыр—башыашағы—сакит*; *сакит—динч—динмәз*; *динмәз—сөјләмәз—фағыр*; *фағыр—јазыг* вә с.

Чохмә'налылыг вә антонимләр. Омонимләр чохмә'налы сөзләрдән мұхтәлиф мәнәларын ејни формада ифадәсинә, синонимләр јахын мәнәларын шәкли чәһәтдән мұхтәлифлијинә, антонимләр әкс мәнәлары мұхтә-

лиф формаларда ифадә етмәсинә көрә фәргләнир. Буна бахмајараг, чохмә'налы сифәтләрлә антоним сифәтләр арасында јахын әлагә вардыр. Сифәтләрдә чохмә'налылыгла антонимләрин әлагәси өзүнү ики шәкилдә көстәрир. Әввәлә, сөз өзүнүн мәнә чаларлыглары илә бирликдә башга бир сөзүн вә онун мәнәна системинин зиддини тәшкил едир. Икинчиси, зиддијәт бир сифәтин мұхтәлиф мәнәлары арасында мұшаһидә олунур.

Дилдә зидд мәнәларын да инкишафы әсасән сөзүн чохмә'налылыгы илә әлагәдардыр. Сифәтин семантик чәһәтдән зәнкинлији антоним мүнәсибәтләрин чохалмасына тәсир едир, мәс.: *бош—бәрк*, *бош—долу*.

Антоним мүнәсибәтдә олан бәзи сифәтләрин әлавә мәнәлары да антонимлик тәшкил едир. Мәсәлән, *јоғун* сифәтинин ифадә етдији мәнәлар онун антоними *назик* сифәтинин мәнәлары илә дә антоним олур.

Јоғун сифәти әшјаја аид олдугда бөјүк һәчмә малик олан, галын мәнәһәсиндә, шәхсә аид олдугда көк, әтличанлы мәнәһәсиндә, сәсә аид олдугда тонуна көрә ашағы олан, галын мәнәһәсиндә реаллашыр.

Назик сифәти әшјаја аид олдугда кичик һәчмә малик олан мәнәһәсиндә; шәхсә аид олдугда арыг, чәлимсиз, зәиф мәнәһәсиндә, сәсә аид олдугда инчә, тенор сәс мәнәһәсиндә реаллашыр.

Дилдә олан антонимләрин һәчмини дегигләшдирмәк үчүн биринчи нөвбәдә антоним мүнәсибәтдә олан сөзләрин мәнә системини мұәјјәнләшдирмәк лазымдыр. Бу чәһәтдән антонимләрә чохмә'налылыгын мәһсулу кими бахмаг олар.

Төрәмә мәнәларын бәзиләри антоним мәнәја малик олдуғу һалда, бәзиләри бу мүнәсибәтдән мәһрумдур. «Азәрбајҗан дилинин изаһлы лүғәти»ндә (I ч., 1964, сәһ. 312) *бөјүк* сөзүнүн сифәт олмагла једди, онун антоними *балача* сөзүнүн (сәһ. 188) сифәт олмагла үч төрәмә номинатив мәнәһәси көстәрилмишдир. Антоним мүнәсибәтдә олмајан мәнә әсас номинатив мәнәдан узаглашандыр.

Антоним төрәфләрдән бири дикәринин синонимләри илә дә антоним мүнәсибәт тәшкил едә биләр; мәс.: *Көзәл гыз—чиркин гыз*, *кифир гыз*; *Гәшәнк гыз—чиркин гыз*, *кифир гыз*. *Көјчәк гыз—чиркин гыз*, *кифир гыз*.

Антоним төрәфләрдән бири дикәринин синонимләри

илә антоним олмаја да биләр вә јахуд антонимик мүнә-
сибәт зәифләјә биләр.

Дилдә бә'зи сифәтләрин әкс мә'налар ифадә етдији
һаллара да тәсадүф олунур; мәс.: *Әчәб* ишә дүшдүк
(Ш. Гурбанов).

Сөзүн семантик инкишафы онда ики зидд мә'нанын
мөвчудлуғуна сәбәб олурса вә бу мә'наларын һәр ики-
си сөздә јашајырса, буну Н. М. Шанскинин ифадәси
илә «енантиосемија» адландырмағ олар¹¹. *Јаман, әчәб,*
ғәрибә сифәтләри антоним гошалығындан фәргли ола-
рағ, мә'налары системиндә әкс мә'налар ифадә едән сөз-
ләрдир вә бу һадисә лексик ваһидин семантик хусусиј-
јәти кими сәчијјәләндирилмәлидир. Бир сөздә зидд мә'-
наларын ифадәсини сөзүн өзүнүн үслуби имканы илә
дә изаһ етмәк олар.

¹¹ Н. М. Шанский. Лексикология современного русского
языка. «Просвещение», М., 1972, сәһ. 64.

Зәрфин башға нитг һиссәләриндән фәргләндирилмә-
си үчүн ән'әнәви шәкилдә тәтбиг едилән синтактик
принсип өзүнү доғрултмур, чүнки бурада вәзифә өлчү
кими көтүрүлдүјүндән, зәрф вә зәрфлијин һүдудлары-
ны мүүјјәнләшдирмәк чәтиндир.

Зәрфин өјрәнилмәсиндә тәтбиг едилән семантик
принсипә көрә чүмләдә ишләнмә јериндән асылы олма-
јарағ иш вә ја һәрәкәтин кејфијјәтини, заманыны, мөка-
ныны билдирән бүтүн сөzlәр зәрфдир.

Морфоложи принцип өзүнү доғрулдур, чүнки бир чох
зәрфләр сөздүзәлдичи шәкилчиләр васитәси илә јара-
ныб. Бунун үчүн дә сон заманлар түрк дилләриндә зәр-
фи семантик-морфоложи принцип әсасында тәдгиг ет-
мәјә мејл артмышдыр. Бу принципә көрә, чүмләдә сө-
зүн мөвгеји дејил, мә'насы, әмәләкәлмә јоллары өн пла-
на чәкилир.

Азәрбајҗан дилчилијиндә дә чох вахт чүмләдә фе'л-
дән әмәлә кәлән вә иш, һәрәкәтин әләмәтини, кејфијјә-
тини билдирән садә вә ја дүзәлтмә сифәтләр сәһв ола-
рағ зәрфләшән сөз ады алтында верилир. Ејни бир сөз
группу ифадә етдији лүғәти мә'насына көрә сифәтә аид
едилирсә, чүмләдә дашыдығы синтактик вәзифәсинә кө-
рә бә'зән зәрф ады алтында өјрәнилир. Бу да граммати-
када долашығлыға кәтириб чыхарыр. Һалбуки *јахшы,*
нис, дузлу, ширин вә с. сифәтләр вә *хејли, аз, чох* кими
гејри-мүүјјән сајлар фе'лдән әввәл кәлмәклә һеч дә
зәрфләшмир, чүмлә дахилиндә јалныз зәрфлик вәзифә-
сини јеринә јетирир.

Башға нитг һиссәләринә мөхсус сөzlәрин, сөз бир-
ләшмәләринин, идиоматик ифадәләрин зәрфләшмәси
просеси гәдим дил һадисәсидир. Бу јолла дүзәлән зәрф-
ләрин тәркибиндәки морфоложи әләмәт чүмләдә һеч бир
синтактик әләғә јаратмыр. Исмә, фе'лә аид сөз вә ја
сөз бирләшмәләри, идиоматик ифадәләр јени мә'на кәсб
едәрәк бүтөвлүкдә зәрф категоријасына дахил олур.

Азәрбајҗан дилиндә бә'зән садә вә ја дүзәлтмә зәр-

фин чыхышлыг хал формасында ишләдилмәсинә дә тәсадуф едилир. -дан//дән шәкилчиси зәрф јаратмаг вә зифәсиндә чыхыш етдикдә чүмләдә сөзләр арасында грамматик әлагә јаратмајыб, јени сөз дә әмәлә кәтир-мир. Зәрф чыхышлыг хал шәкилчисини гәбул едәркән јенидән заман (анлајыш давамлылығыны) билдирән зәрфә чеврилир; мәс.: *бајагдан, дүнәндән, ахшамдан; күн-дүздән* вә с. Бир гыз ки мәни истәмәди, мән ону һеч дүнәндән истәмирәм (И. Әфәндијев).

Јанашма јолу илә јаранан сөз бирләшмәсинин зәрф-лик функцијасында ишләнмәси вә бир вурғу алтында бирләшмәси јолу илә дә зәрф әмәлә кәлир; мәс.: *күнор-та*.

Зәрфләрин әсл маһијјәти вә јери түрколокијадә вә еләчә дә үмуми дилчиликдә мүбаһисәли мәсәләләрдән бириди. Бу вахта гәдәр һәммин нитг һиссәсини башга нитг һиссәләриндән ајыран дәгиг принцип вә мејар лазыми дәрәчәдә мүәјјәнләшдирилмәмиш, онун мүһүм әләмәт вә сәрһәдләри ашкар едилмәмишди. Мә'лум олдуғу кими, нитг һиссәләри сөз синифләриди. Синиф дедикдә үмуми чәһәтләрә малик олан елементләрин топ-лусу нәзәрдә тутулур¹. Бир һалда ки, нитг һиссәләри сөз синифләриди, демәли, онлар дил ваһиди олан сөз-ләрин үмуми вә фәргли чәһәтләринә әсасән мүәјјәнләш-дирилмәлиди. Мә'лум олдуғу кими, сөз сәсләнмә илә мә'нанын вәһдәтиндән ибарәтди. Сөзләр објектив су-рәтдә бу ики әсас чәһәтләрә көрә охшар вә ја фәргли олур. Белә ки, нитг һиссәләри сөзүн бу ики тәрәфинин (материал) — сәсләнмә чәһәтләринин вә бир дә семанти-касынын фәргли чәһәтләринә көрә бир-бириндән сечи-лир. Мәсәлән, әкәр исим синфинә дахил олан сөзләр әшјаны ифадә едир вә һаллара көрә дәјиширсә, онда сөзләрин һаллар үзрә дәјишмәси ејни заманда онларын мүхтәлиф сәс тәркибиндә тәзаһур олунмасыдыр².

Фе'л синфинә дахил олан сөзләрин исә әсас хүсусиј-јәтләри һәрәкәти билдирмәк, заман вә шәкилчә дәјиш-мәкди.

¹ Н. Н е m p e l. Wortklassen und Bedeutungsweisen. Das Ringen um eine neue deutsche Grammatik hrsg. von Hugo Moser. Darmstadt, 1962, сәһ. 222—223.

² Бах: Д. Н. Шмелев. О сущности наречий. «Вестник Московского Университета», № 6, 1966, сәһ. 62.

Зәрфләри дә хүсуси бир сөз синфи кими башга сөз си-нифләриндән фәргләндирәркән мәнз белә бир принцип-дән чыхыш етмәк лазымдыр. Јә'ни зәрф нитг һиссәсини тәшкил едән сөзләр дә исим, сифәт, фе'л кими хүсуси форма вә мә'на хүсусијјәтләринә малик олмалыдыр. Белә һалда гаршыја суал чыхыр: зәрф синфини тәшкил едән сөзләрин әсас хүсусијјәтләри һансылардыр? Чох вахт дилчилик әдәбијјатында зәрфләрин хүсуси бир сөз синфи кими мөвчуд олмадығы фикринә раст кәлмәк олур. Белә һалларда алимләр ашағыдакы мүддәадан чыхыш едирләр ки, зәрфләр хүсуси, мүстәгил сөз синфи олмајыб, фе'ли характеризә едир, јә'ни онлар өз мүстә-гил мәналарына көрә дејил, структур формал әләмәт-ләринә, фе'ли мүәјјәнләшдирмәк габилијјәтинә көрә ај-рылыр. Она көрә дә, әксәр һалларда зәрфләрә мүхтә-лиф хүсусијјәтли сөзләр дахил едирләр вә чох вахт бу вә ја башга сөзләрин һансы сөз синфинә дахил олдуғу-ну мүәјјәнләшдирмәк чәтин олур. Мәсәлән, *јахшы* сөзү бә'зи һалларда әшјаја аид олуб, дәрәчәләниб сифәт ки-ми характеризә олунурса, фе'лләрә аид олдуғда зәрф кими көтүрүлүр. Әкәр биз зәрфләри дә хүсуси сөз син-фи кими көтүрүрүксә, демәли, онлары мүәјјәнләшдирән-дә исим вә фе'лләрдә олдуғу кими, бураја дахил олан сөзләрин семантик материал кими формалашма хүсусиј-јәтләрини көтүрмәлијик. Сөз синифләри објектив кер-чәклијин мүхтәлиф тәрәфләрини ифадә едир. Мә'лум-дур ки, исимләр әшјалары, фе'лләр әшјаларын иштирак етдији просесләри, сифәтләр исә әшјаларын әләмәт вә кејфијјәтини билдирир. Зәрфләрин башга сөзләрлә әлагәсиндә мејдана чыхан мә'на хүсусијјәти беләди: заман зәрфләри һадисәнин баш вердији зама-ны, јер зәрфләри һадисәнин јерини, кәмијјәт зәрфләри һадисәнин кәмијјәтини вә с. билдирир. Көрүндүјү кими, бурадакы заман, мөкан, кәмијјәт кими анлајышлар әш-ја вә јахуд әләмәт кими анлајышлардан фәргләнир. Мәнз буна көрә дә һәммин анлајышларын маһијјәтини дәрк етмәк үчүн заман, мөкан вә сәбәб кими фәлсәфи категоријалардан чыхыш етмәлијик.

«Диалектик материализм өјрәди ки, заман, мөкан вә сәбәб мүстәгил варлыглар дејилди (әшјалардан—шејләрдән фәргли оларар). Онлар шејә аид олсалар да,

шеј дејилдир, даһа доғрусу, заман, мѣкан вѣ сѣбѣб шеј-лѣр арасындакы мүнәсибѣтлѣрдѣн ибарѣтдир»³.

Мѣһз буна кѣрѣ биз дејѣндѣ ки, *бурада, инди, о вахт* типли зѣрфлѣр мѣкан, заман вѣ сѣбѣб билдирѣлѣр ки, бу гѣбилдѣн олан сѣзлѣр реаллығын һадисѣ вѣ шејлѣр арасындакы мүнәсибѣтлѣри (локаллығы, темпераллығы вѣ каузаллығы) ифадѣ едилѣр. Бурадан белѣ бир нѣти-чѣјѣ кѣлмѣк олар ки, зѣрфлѣрин «семантик» сѣһѣси де-дикдѣ, һѣјат һадисѣлѣри мүнәсибѣтлѣринин (мүѣјјѣн типлѣринин) ифадѣси нѣзѣрдѣ тутулмалыдыр. (Бунун-ла да зѣрфлѣр синфи исим, фе'л вѣ сифѣт синифлѣри ки-ми мүѣјјѣн фѣлсѣфи категорија олан мүнәсибѣт катего-ријасы илѣ бағлыдыр).

Зѣрфлик термининѣ кѣлдикдѣ исѣ о, зѣрфлѣрин ан-чаг мѣнасыны реаллашдырыр, чүнки мѣкан, заман, сѣ-бѣб кими мүѣјјѣн фѣлсѣфи мѣна дашыјан анлајышлар фѣлсѣфи категорија олмадан зѣрфлик анлајышына айд едилдикдѣ ѳз мүѣјјѣнлијини итирир. Бундан башга, ѳкѣр зѣрфлик һѣрѣкѣтин ичра олундуғу харичи шѣраитдирсѣ, онда шѣраит дедикдѣ ѳшја, һисс органлары илѣ гавра-нылан мүѣјјѣн шеј нѣзѣрдѣ тутула билмѣз. ѳшјалар ара-сында мүнәсибѣтлѣри билдирѣн зѣрфлѣр исѣ һисс орган-лары тѣрѣфиндѣн гавранылмајан анлајышлары ифадѣ едир. Чүнки мүнәсибѣтлѣр ѳшја дејил, о, һисс органла-ры тѣрѣфиндѣн гавранылмыр⁴. Буна кѣрѣ дѣ мүнәсибѣт категоријасы ѳшја вѣ ѳламѣт категоријасындан даһа мүрѣккѣбдир вѣ онун, јѣ'ни зѣрфин семантик тѣһилии да-һа чох чѣтинлик тѣрѣдир. Мѣсѣлѣн, *О, гапыја чыхмыш-ды вѣ инди анчаг ајағлары кѣрүнүрдү* («Азѣрбајчан һѣкајѣлѣри») — чүмлѣсиндѣки *инди* зѣрфинин семанти-касына нѣзѣр салаг. Кѣрүндүјү кими, бурада *инди* зѣр-фи һадисѣнин баш вердији заманы билдирѣр. Тѣдгигат-чылар заман зѣрфлѣрини арашдыраркѣн, онларын анчаг бу хусусијѣтлѣрини гејд етмѣклѣ кифајѣтлѣнир вѣ бир шеји јаддан чыхарырлар ки, иш мүѣјјѣн заман дахилин-дѣ, мѣсѣлѣн, *инди, сонра, дүнѣн* һадисѣ һансы шѣхс тѣ-рѣфиндѣн мүѣјјѣн мүнәсибѣтлѣ ичра олунур. Башга сѣз-лѣ, һѣр һансы бир һѣрѣкѣтин мүѣјјѣн ичрачысы, јѣ'ни субъекти олмалыдыр. Бу заман субъектин һѣрѣкѣти ичра

етдији вахт там конкрет шѣкилдѣ билдирѣлмир. О ан-чаг кениш контекстдѣн ашкар олур вѣ мѣтндѣки башга нитг һиссѣлѣринѣ аид олан сѣзлѣрлѣ ифадѣ едилѣр. Мѣ-сѣлѣн, һѣмин чүмлѣдѣки *инди* сѣзүнүн семантикасы *О, гапыја чыхмышды* ифадѣси илѣ даһа да конкретлѣшир.

Инди, јѣ'ни онун гапыја чыхдығы ан вѣ јахуд Инди нѣ олуб, аллаһа шүкүр, сѣнѣ («Азѣрбајчан һѣкајѣлѣри»); *Инди кечмиш зүлм вѣ изтираблар дүнјасындан јалныз бир хатирѣ галмышды* («Азѣрбајчан һѣкајѣлѣри») — чүмлѣлѣриндѣ «инди»нин билдирдији замана нисбѣтѣн, *Инди мѣни, нѣдѣнсѣ, бу дѣгигѣлѣрдѣ ројалдан, итирди-јим пулдан вѣ Назлынын кѣз јашларындан чох бу иш дүшүндүрүрдү* («Азѣрбајчан һѣкајѣлѣри»); *Инди бил-дим ки, гејрѣт мејданында тѣк дејилѣм* (Н. Нѣриманов) — чүмлѣлѣриндѣки «инди»нин билдирдији заман конкретдир. Бу конкретлик һѣмин чүмлѣлѣрлѣ ифадѣ олунан үмуми ситуасија илѣ бағлыдыр ки, бу ситуаси-јанын тѣсвириндѣ башга нитг һиссѣлѣринѣ аид олан сѣзлѣр дѣ иштирак едир. *Инди* зѣрфинин ифадѣ етдији мѣна һѣрѣкѣт ичра едѣн шѣхслѣ һѣрѣкѣт арасындакы мүѣјјѣн заман мүнәсибѣтини билдирѣр. Заман зѣрфлѣ-ри, адѣтѣн, ичранын мүхтѣлиф заман мүнәсибѣтлѣрини билдирѣр.

Ашағыдакы чүмлѣјѣ нѣзѣр салаг: *Сонра о, бојнунун далыны гашыјараг деди* («Азѣрбајчан һѣкајѣлѣри»).

Бурадакы *сонра* сѣзү (III шѣхс (о) ѳвѣзлији илѣ ифадѣ олунмуш субъектин бир иши илѣ (бојнунун да-лыны гашыјыб демѣсинин) сонракы ишин (бу иш ѳв-вѣлки чүмлѣдѣ ифадѣ олунмушдур) арасында момент-дир. Демѣли, бурада субъект бир-биринин ардынча икѣ иш ичра етмишдир. *Сонра* зѣрфи бу ишлѣр арасында-кы заман мүнәсибѣтини ифадѣ едир. Јухарыда кѣтирди-јимиз чүмлѣдѣки *инди* сѣзү дѣ субъектин гапыја чыхма-сы илѣ онун ајағларынын кѣрүнмѣси арасындакы заман мүнәсибѣтини билдирѣр. Лакин *инди* вѣ *сон-ра* сѣзлѣри заманын конкрет кѣмијјѣтини билдирмир. Онларын заман мѣналары үмуми характерлидир. Мѣсѣ-лѣн, *Инди гочалыг башымызын үстүнү алыбдыр* (ѳ. Вѣлијев) — чүмлѣсиндѣки *инди* сѣзү һѣм *бу һѣфтѣ*, һѣм *бу күн*, һѣм *бу күн сѣһѣр*, һѣм *бу күн саат алты*, һѣм дѣ *бу дѣгигѣ* кими семантик заман чаларлығлары ифадѣ едѣ билѣр. Демѣли, *инди* вѣ *сонра* зѣрфлѣри субъектин ичра етдији һѣрѣкѣтлѣр арасындакы истѣнилѣн заманы, аны

³ В. И. Ленин. Философские тетради. М., Политиздат, 1965, сѣһ. 143—144.

⁴ Јенѣ орада, сѣһ. 68.

(јә'ни мұхтәлиф заман пәгтәләрини) ифадә едир. Бу исә чох вахт субјектин ичра етдији һәрәкәтләр арасындакы објектив заман әләгәси илә онун гавранылмасы арасындакы субјектив мұнасибәтләрдән ирәли кәлир.

Бу бахымдан *инди* вә *бу вахт* зәрфләр арасындакы сәмантик мұнасибәт диггәти хусусилә чәлб едир. Мә'лум олдуғу кими, *бу вахт* илә дә индики заманы ифадә етмәк олар. Лакин *инди* сөзү илә ифадә олунан индики заманла *бу вахты* ифадә олунан индики заманын сәрһәди ујғун кәлир. *Бу вахт* зәрфи һәрәкәтин баш вердији заманы билдирир. Бурада әсас чәһәт вахтын данышығ анында актуал олмасыдыр. Мәсәлән, *Бу вахт Ивановун танкындакы көрпәширин јухудан ајылды вә кичик көзләри илә танкын ичәрисиндәкиләри сәјр етмәјә башлады* («Азәрбајчан һекајәләри») — чүмләсиндәки *бу вахт* зәрфи чүмләдәки һадисәнин баш вердији заман үчүн *инди* сөзүнүн заман мә'насыны дашыјыр. Лакин *инди* сөзүнүн заман сәрһәди вардыр, чүнки бу сөз данышан үчүн һалһазырда мөвчуд олан керчәклији әһатә едир.

Инди сөзү фе'лин кәләчәк заманы илә әләгәјә кирдикдә кәләчәк заман мә'насы да ифадә едә билир; мәс.: Чох дарыхма *инди* кәләчәк. (Н. Нәриманов).

Инди зәрфи фе'лин кечмиш заманы илә әләгәјә кирдикдә кечмишдә ичра олунмуш һәрәкәтин, ишин нәтичәсинин актуаллығыны да билдирир⁵, мәс.: *Инди* кәлишдиләр.

Беләликлә, *инди кәлди*, *инди кәләчәк*, *инди кәлир*, *инди кәлмәлидир*, *инди кәләсидир* вә с. башга контекстләрдә *инди* зәрфинин дашыдығы сәмантик функција мұхтәлиф заманларда ичра олунан ишин данышана көрә, јени олан заман аныны билдирмәкдир. Бу чәһәтдән һәммин сөз кечмишлә *инди*, *инди* илә кәләчәк арасында әләгә јарадыр.

Онда, *инди*, *сонра* типли зәрфләр вә онларын синонимләри олан *о вахт*, *о күн*, *бу вахт*, *дүнән*, *сабаһ* кими сөзләр заман билдирмә вәзифәси илә јанашы, әлавә ишарә етмәк функцијасы да дашыјыр. Онларын билдирдији заман чох үмуми сәчијјәли олур. *Онда*, *о вахт*, *дүнән* сөзләри кечмиш заман, *бу вахт*, *бу күн*, *инди* индики заман, *сонра*, *сабаһ* исә кәләчәк заман саһәсинә аид-

дир. Лакин *инди* вә *сонра* сөзләри илә әләгәдар оларатгејд етдијимиз кими, бу зәрфләр арасында мә'налары контекстдән асылы оларат өз саһәләрини дәјишдирә билир. Мәсәлән, *Онда* кәлишдим ифадәсиндән фәргли оларат, Бирдән бәј һаггымызы вермәз! *Онда* биз батыб гырыларыг ки («Азәрбајчан һекајәләри») — чүмләсиндәки *онда* сөзүнүн һәрәкәтин ичрасына олан мұнасибәти кәләчәк заман мәзмуну дашыјыр.

Машын кур ишығыны мәним үстүмә саланда *о саат* дајаначаг («Азәрбајчан һекајәләри»); Зәнки чәкдик, гуллугчу чыхыб деди ки, аға *бу саат* кәләчәкдир (Н. Нәриманов) — чүмләләриндә *онда* вә *инди* зәрфләринин синоними кими чыхыш едән *о саат* вә *бу саат* сөзләринин мә'наларынын актуаллығы кәләчәк заманла бағлыдыр. Бунлардан фәргли оларат, *Бу саат* Рза хан бир гәмкин хәбәр кәтирибдир: куја османлы бизим јерләрә ајаг гојубдур (Н. Нәриманов) — чүмләсиндәки *бу саат* сөзүнүн заман мә'насы исә кечмиш заман саһәси илә әләгәләнир. Һәр бир саһәјә аид олан зәрфләр мүйәјјән фе'л формалары илә әләгәјә кирир вә һәммин формалар үчүн сәчијјәви контекст јарадыр. Заман зәрфләринин контекстә көрә синонимлији зәрфләрлә ифадә олунан мә'наларын објектив вә субјектив олмасы илә бағлыдыр. *Инди* сөзү ики охшар мә'на: објектив вә субјектив мә'налар дашыјыр. «Әкәр мән өз һәјатымы јада салырамса, бә'зи һадисәләр мәнә чохдан олмуш кими, бә'зиләри мүйәјјән гәдәр бундан габаг баш вермиш һадисәләр кими көрүнүр. Онларын кечмишлији нисбидир: мәним јада салдығым шеј индики заман даирәсиндә баш верир. Әкәр јаддашым мәни алдатмырса, демәли, мүйәјјән факт һәгигәтән мөвчуд олмушдур вә мәним јаддашым һәммин факта бә'зән сәбәб, бә'зән охшарлыг мұнасибәти билдирир»⁶.

Дәгиглији артырмаг үчүн чох вахт зәрфләр бирләшәрәк сөз бирләшмәләри јарадыр; мәс.: ...*Һәр күн сәһәр тездән* ахшамадәк мән ишләјирәм, тамам мин зәһмәт вә мәшәггәтлә һазыр етдијими ахшам әрим гаршысында гојуб көзләјирәм... («Азәрбајчан һекајәләри»); *О күн сәһәр* евдән ешијә чыха билмәдим (С. Рәһман) — чүмләләриндәки *Һәр күн сәһәр тездән* вә *о күн сәһәр*

⁵ Е. В. Гулыга, Е. И. Шендельс. Грамматико-лексическое поля в современном немецком языке. «Просвещение», М., 1969, сәһ. 63.

⁶ Бах: Б. Рассел. Человеческое познание. М., 1957, сәһ. 125—126.

тәркибләрindəки һәр сонра кәлән зәрф әввәлки зәрфин ифадә етдији мә'наны даһа да конкретләшдирир.

Бә'зи һалларда исә зәрфләрини гоша ишләнмәси даһа конкрет заманын нисбәтән гејри-мүәјјән характер алмасына кәтириб чыхарыр; мәс.: Ај балам, нә дејим... Мән өз күнүмә ағламырам. *Бу күн-сабаһ* өләчәјәм (Н. Нәриманов).

Көрүндүјү кими, бурада ифадә олуна *бу күн-сабаһ* зәрфләрində заманын конкрет аны мүәјјән дејилдир. Чох вахт зәрфләрин ифадә етдији заман мә'насынын конкретләшдирилмәси үчүн заман ифадә едән сәјлардан да истифадә олунар. Мәсәлән, *сабаһ саат алтыда* кәләрсән («Азәрбајҗан кәңчләри» гәзети). Бә'зи һалларда зәрфләрин семантикасыны дәгигләшдирмәк үчүн гошмалардан да истифадә олунар. Мәсәлән, Одунчу оғлунун мешәдән кәлән сәсини *ахшамусту* јухары кәнддәки маликанәсиндә отуруб, инди хан һәрәмнин баш хатуну олмуш Чимназ илә бәрабәр *ахшам гәдәр* чај ичән Әлјар хан да ешитди («Азәрбајҗан һекајәләри»).

Зәрфләр заман формаларында үмуми шәкилдә ифадә олуна мүнәсибәтләри даһа да дәгигләшдирир; мәс.: Мәктәбә кетдим; *Дүнән күнорта* мәктәбә кетдим; *Сонра* мәктәбә кетдим; *Инди* мәктәбә кетдим.

Бу чүмләләрдә кечмиш заман формасы илә ифадә олуна заман зәрфләрində асылы оларак ичранын вахты мүхтәлиф шәкилдә дәгигләшир. Демәли, зәрфләр заман формасынын мә'насынын мүхтәлиф шәкилдә реаллашмасы үчүн шәраит јарадыр.

Зәрфләр заманын дәгиг өлчүлмәси вә һәрәкәтин һансы заман нөгтәсиндә мүәјјәнләшмәси һаггында мә'лумат верә билмир. Онлар аз вә ја чох дәрәчәдә әвәзлик характери дашыјыр. Заман координатларынын даһа дәгигләшдирилмәсиндә исимләр хүсуси јер тутур.

Дилин лүгәт тәркибиндә заман мә'насы дашыјан бир сыра исимләр вардыр: *ахшам, сәһәр, кечә, күндүз, ил, ај, һәфтә, саат* вә с. бу кими исимләр көмәкчи «адларын» гошулмасы илә заман билдирән зәрфләр јараныр; мәс.: *Сабаһа јахын* чајхана ишләјирди («Азәрбајҗан һекајәләри»); *Кечә јарысы* Түкәз хала ипи бошалдыб Гәдим дүнәни јерә ендирди (М. Ибраһимов).

Бундан башга, ајры-ајры исимләрә «икән» бағлама-сы артырмагла да заман мә'налы сөzlәр јаратмаг олар; мәс.: О, *кечә* *икән* кәлди («Бакы» гәзети).

Бә'зән исимләр өзләри хәбәр шәкилчисиз ишләнниб адлыг чүмлә јарадыр; мәс.: *ахшам* сөзү.

Көрүндүјү кими, бурада «ахшам» сөзү һәр һансы һадисә вә ја ишин ичра олунамасы илә әлагәдар олан вахты вә јахуд да сутканын мүәјјән бир тәрәфини ифадә едир. Зәрфләрә мәхсус заман *ахшам, сәһәр, кечә, күндүз* кими исимләрин ифадә етдији заманлардан фәргли оларак, объектив реаллығын бу вә ја башга һисс органлары илә гавранылмасы просесини дејил (ахшамын дүшмәси, сәһәрин ачылмасы) һәрәкәтин вә ја ишин ичра едиләчәји мүддәтлә ичра олундуғу вахт арасында мүнәсибәти ифадә едир. Мәсәлән, *кеч кәлди* вә *тез кетди* чүмләләриндә ики чүр заман гаршылашыр:

1) Ишин, һәрәкәтин (кәлмәк) ичра олуначағы мүддәт;

2) Ишин ичра олундуғу аң.

«Кеч» зәрфи бу ики заман арасында мүддәтин чохлуғуну билдирисә, «тез» зәрфи һәмин вахтын азлығыны ифадә едир. «О вахтында кәлди»—чүмләсиндә исә «вахтында» сөзү һәрәкәтин ичра олуначағы мүддәтлә онуп ичра олундуғу вахтын кәсишдијини, чарпазлашдығыны (үст-үстә дүшдүјүнү) көстәрир. Исимләрлә ифадә олуна заманын даһа да дәгигләшдирилмәси үчүн мүхтәлиф васитәләрдән истифадә олунар ки, бунлардан бири сәјлардыр; мәс.: *Ахшам саат доғгузда* јенә дә отағымын гапысыны бағлајыб, јун шалы саһибинә кәндәрмәк үчүн шкафдан чыхартдым (М. Ибраһимов).

Аналоги шәкилдә бу вә ја башга зәрфин мә'насыны дәгигләшдирмәк үчүн дә заман мәфһуму билдирән исимләрдән, сәјлардан, мигдар зәрфләрində, әдатлардан истифадә олунар; мәс.: *Дүнән кечә* бурада ијirmi-отуз нәфәр асури бичинчиләри вар иди (Ә. Вәлијев). Бурада «кечә» сөзү «дүнән» сөзүндә ифадә олуна заманын нисбәтән дәгигләшдирилмәсинә, конкретләшдирилмәсинә көмәк едир.

Адәтән, дилдә бир-биринин антоними олан заман зәрфләринин гоша ишләдилмәси илә гејри-мүәјјән заман ифадә олунар; мәс.: Зөвчәм көтүрмәз, чүнки о, пулу өзүнә, ја евә бир шеј алмаг үчүн көтүрәчәк олурса, *кеч-тез* оғурлуғу мејдана чыхачағындан горхар, чүнки евдә һеч бир шеј мәним нәзәримдән гачмаз («Азәрбајҗан һекајәләри»). Бу чүмләдә бир-биринин антоними олан «кеч» вә «тез» зәрфләри өз конкрет, илкин мә'на-

ларындан нисбәтән узаглашараг бирликдә һәрәкәтин ичра олуначагы гејри-мүәјјән заманы билдирир.

Бә'зән заман мәфһуму ифадә едән исимләр гоша ишләнәрәк өз илкин мә'наларындан узаглашыр, бирликдә үмуми вә јахуд гејри-мүәјјән заманы ифадә едир; мәс.: Једди јашына кими Муртуза Күлгәдәмлә јатды, *кечә-күндүз* ондан ајры дурмады. Сифтә мәктәбә кедән күнү бир еркәк гурбан кәсдим (С. Рәһимов). Бурада *кечә-күндүз* таркиби өз мә'насы е'тибарилә «һәмишә» сөзү илә ифадә олунан замана јахындыр.

Заман зәрфләринин мараглы хусусијјәтләриндән бири дә садә заман зәрфләринин тәкраы илә бағлыдыр; мәс.: Һәмин мүсаһибләримлә *кеч-кеч* көрүшүб данышырдыг, дәрдләширдик, бир-биримизә үрәк-дирәк верирдик вә һәмишә ајрыланда да үмидварлыгла ајрылырдыг ки, иншаллаһ мурадымыза чатарыг... (Ә. Нәғвердијев).

Бурада «кеч-кеч» сөзләринин тәкраы ишин, һәрәкәтин ичрасынын узун фасиләләрлә ичра олундуғуну билдирир. Ејни мә'на «ара-сыра», «һәрдәнбир» вә с. кими сөзләрлә дә ифадә олунур. Гәрибә һалдыр ки, *аз-чох, чох-чох* кими мигдар зәрфләринин өзләриндә дә *кеч-кеч, тез-тез* кими сөзләрлә ифадә олунан замана ујғун мә'на вардыр.

Бә'зи гошма вә вахт билдирән сөзләр бирләшмә таркибиндә мүхтәлиф заман мә'налары ифадә едир:

а) Исмин һәр һансы бир заман дахилиндә олмуш һадисәни билдирмәси мүмкүндүр; мәс.: *Театрдан сонра* тамашачылар ону дөврәјә алдылар («Коммунист» гәзети)—чүмләсиндә театрдан сонра дедикдә биз театрда олуб гуртармыш моменти дүшүнүрүк.

б) Бир чох гошмалар заман мүнәсибәтини мүәјјәнләшидир; мәс.: *јанвардан бәри* һавалар чох мулајим кечир («Азәрбајчан кәнчләри» гәзети).

в) Максимал заман дәгиглији, сај вә исимләри хусусиләшмиш группларынын көмәји илә јараныр; мәс.: *25 ноябр 1973-чү ил саат 8—30 дәгигдә* совет гошунлары алманларын гәраркаһыны јарыб саһилә чатды («Коммунист» гәзети).

г) Исимләр һәрәкәтин давамлылығыны билдирән заман мә'насыны верир; мәс.: *Базары бүтүн күнү кәз-дим, сифариш олунмуш шејләрдән һеч нә тапа билмәдим* («Мин бир кечә»).

ғ) Һәрәкәтин башланғыч вә сон нөгтәсини билдирән заман зәрфләри; мәс.: *Јанварын 15-дән февралга гәдәр* бригадамыз тохум нөвләрини мүәјјәнләшидирмәклә мәшғул олду («Бакы» гәзети).

д) Таркибиндә әвәзлик компоненти олан сөзләр зәрф јериндә ишләнә билир. Лакин бу семантиканын маһијјәти чох вахт мүәјјән заман аңлајышынын чүмләдә нә вахт (һачан), нә вахтдан (һачана, нә замана гәдәр) суалларына чаваб олан сөзләрин заман мә'насында ифалә олунмасындан ибарәтдир.

е) Һәрәкәтин ғысалығы аңчаг әвәзлијин көмәји илә мүәјјәнләшир; мәс.: *Һәр ил* колхозумузун кәлири 10 фаиз артыр («Совет кәнди» гәзети).

Заман зәрфләри өз мә'наларына көрә ашағыдакы групплара бөлүнүр:

1) Һәрәкәтин заманыны дәгигләшидирән зәрфләр: *тез, ләч, сәһәрләр, күнорта, күнорта заманы, ахшамчагы, сәһәрчагы, инди, о заман, кечәјары* вә с.

2) Һәрәкәтләр арасындакы мүнәсибәти дәгигләшидирән зәрфләр (ејнивахтлылыг, мүхтәлифвахтлылыг): *әв-вәлләрдә, сонраларда, ејни заманда, ејни вахтда, сабаһа гәдәр, ахшама кими*.

3) Һәрәкәтин ичрасынын давамлылығыны дәгигләшидирән зәрфләр (заман өлчүсү билдирән зәрфләр): *һәф-тәләрлә, ајларла, илләрлә, дәгигәлләрлә, ил әрзиндә, һәф-тә әрзиндә* вә с.

4) Һәрәкәтин тәкраыны билдирән зәрфләр: *һәр күн, һәр саат, һәмишә, дәфәләрлә, күнбәкүн* вә с.

ЗӘРФЛӘРДӘ ЧОХМӘ'НАЛЫЛЫГ

Зәрфләрин чохмә'налылығы онларын семантикасынын мүәјјәнләшмәсиндә мүһүм рол ојнајыр.

Зәрфләрдә чохмә'налылыг да өзүнү мүхтәлиф чәһәтдән көстәрир (заман, јер, тәрзи-һәрәкәт, сәбәб-нәтичә вә с.) вә бу синтактик сырада даһа ајдын һисс олунур.

Синтактик әлағәјә кирдикдә исә сөзүн систем дахили әламәтләри мүтләг актуаллашмалыдыр. Буна көрә дә чохмә'налы лексик ваһидин мә'на вариантлары бир-бириндән фәргләнир.

Сөзләрин чохмә'налылығынын үзә чыхмасы үчүн онларын лексик әлағәләринин гаршылашдырылмасынын әсас көтүрмәк лазымдыр. Бу чәһәтдән зәрфләрин семантикасында бир тәрәфдән сырф мәкан, заман вә с. бил-

дирмәклә *кеч* (кәлди), *тез* (кәлди), *дүнән* (кәлди), *ашағы*, *јухары јанашы*, дикәр тәрәфдән, башга нитг һиссәләри илә чарпазлашма вә ја кәсишмә һаллары да өзүнү көстәрә билир: *ахшам* (дүшдү), *ахшам* (кәлди).

Бә'зән исә онлар сифәтләрлә охшарлыг тәшкил едир. Әкәр фе'лләр икитәрәфли объект вә субъект мүнәсибәтләриндә иштирак едирсә, сифәтләр тәкчә әшјанын әләмәтини, кејфијјәтини, мүнәсибәтини, зәрфләр исә һәрәкәтин јерини, заманыны, тәрзини вә с. билдирир. Сифәт вә зәрфләр үчүн әсас синтактик модел «мүәјјән едәп—мүәјјән олуна» моделидир.

Мәһз буна көрә дә зәрфләрлә сифәтләр адәтән охшар олу: *азча, азачыг, бир аз, азча пул, азча көмәк, азча јатмаг, азча мәсафә* вә с. Михајло евдән *азча* араланмышды ки, бирдән ев алышды. О исә алманлара тәрәф аддымлајырды (Һ. Сејидбәјли); Берлинә чатмага *азча* мәсафә галмышды («Азәрбајчан кәнчләри» гәзети).

Сөзләрин ајры-ајры мә'на чаларлыгларынын актуаллашмасы үчүн семантик контекстуал шәраитин хусуси әһәмијјәти вардыр. Семантик контекст дедикдә чох вахт тәбиәтчә бир-бириндән фәрqli олан дил һадисәләри нәзәрдә тутулур. Бураја сөзләрин лексик бирләшмә имканлары, чүмлә дахилиндәки синтактик бирләшмә јоллары вә с. аиддир. Бурада әсас е'тибарилә һәр бир сөзүн семантикасына дахил олан ајры-ајры мә'на вариантларынын дилдә ифадәси дә нәзәрә алыныр. Мәсәлән, *ашағы*

а) Лексик мә'насы	б) Үмуми семантик мә'насы	в) Әсас семантик дифференциал мә'насы
<i>ашағы</i> —исим	бир шејин дибинә, јерә ән јахын олан һиссәсинә тәрәф	дирәјин ашағысы (ис.)
<i>ашағы</i> —зәрф	Јерә доғру, ашағыја доғру, сола доғру	ашағы мәртәбә, ашағы енемәк, дүшмәк. Бијлијимиз ашағыдыр.
<i>ашағы</i> —сифәт	орта сәвијјәдә чатмајан, орта нормадан аз, кичик, аз, гејри-кафи, зәиф алчаг, пис, нөгсәнлы, јарарсыз, дәјәрсиз, кејфијјәтсиз учуз јохсул, касыб <i>мәч.</i> вәзифәси кичик олан	ашағы сәвијјәли ихтисас, ашағы һәрәкәт ашағы кејфијјәтли мал ашағы гијмәтләр ашағы силк

сөзүнүн үмуми семантик структурасынын әһатә етдији мә'на даирәси олдугча кенишдир:

Дирәјин ашағысы чүрүмүшдүр («Бақы» гәзети); Нурандан *јухары* әлиф дағлары, Көндәрир *ашағы* кур булағлары («Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети); Столун үстүндәки көј рәнкли маһуд өртүк јанлардан хејли *ашағы* салланмышды (Һ. Мейди); Анчаг о Моллајевин нифрәтини бүрүзә вермәк истәмәјиб, ирадәсини күчлә әлә алды: «Гој о көпәк оғлу өзү дә көрсүн ки, онун јанында мәним башым *ашағы* дејил» (Һ. Мейди); *Ашағы* мәртәбә дашдан тикилмишдир, сизин дүшүндүјүнүз гәдәр мөһкәм дејилдир («Коммунист» гәзети); Бунлар шәһәрдә *ашағы* гијмәтә сатылып («Коммунист» гәзети).

Һәр һансы сөзүн мә'насыны фәрqlәндирмәк үчүн онун лексик-семантик вариантларыны мүәјјәнләшдирмәк лазымдыр. Бу чәһәтдән зәрфләрин семасиоложи тәһлили даһа әсас көтүрүлүр; мәс.: *Башыашағы*. Бу сөзүн беш мә'на чалары фәрqlәндирилир:

1. *Башыашағы*—башыны ашағы салмыш (дикмиш) һалда. Имран киши инди онун һәм көнүлсүз, һәм дә *башыашағы* тәвазәкарчасына чаваб вердијини көрәндә үрәјинә нә исә бир шүбһә дамды (Һ. Мейди).

2. *Башыашағы*—тәрсинә дөнмүш, баш тәрәфи ашағыја чевирилмиш. Тәјјарәни ашағыдан сүрүб, диггәтлә бахдым. Дағлар дәниздән баш галдырмыш гајалара чырпылып көјүн бир гатына галхырды, думан кими әтрафа сәпәләнирди, һәр шеј *башыашағы* көрүнүрдү (Һ. Мейди).

3. *Башыашағы*—ениш, кетдикчә ашағыја тәрәф, үстдән ашағы. Ахшамүстү «Н» кәндинин партизанлары дағы *башыашағы* ендиляр вә дәрәнин јахынлыгында мәскәп салдылар («Азәрбајчан кәнчләри» гәзети).

4. *Башыашағы*—сујун ахары (чајдан сујун ахары кетдији тәрәф). Бизимкиләр чајын о бири тәрәфиндә дүшмән танкларыны көрүб *башыашағы* үздүләр («Коммунист» гәзети).

5. *Башыашағы*—(сиф. мәч. мә'нада) сақит, динч, фәгыр, һеч кәслә иши олмајан. Сәфәр, доғрудан да гызларын хошуна кәләнләрдән дејилди. Фагыр, *башыашағы* бир адамды («Азәрбајчан дилинин изаһлы лүғәти»).

«Бош» сөзүнүн контекстдән асылы олагаг дөрд семан-

тик мәнәсына тәсадүф едилмишдир (зәрф мәнәсы нәзәр-лә тутулур):

1. *Бош*—ичиндә һеч бир шеј олмајан (бош гуту), бош јер, саһиби олмајан, тутулмајан, кимсәсиз, һеч кими ол-мајан вә с. Алманлар һәр тәрәфи тутдугларына көрә ка-зармалар *бош* галмышдыр (С. Гәдирзадә).

2. *Бош*—әбәс, биһудә, һәдәр вә с. О, мүбаһисәләрә хејли гулаг асандан сонра, бурада наһаг јерә отуруб вахтыны *бош* кечирдијини аңлады (Һ. Мейди).

3. *Бош*—сәрбәст, азад. Шәвә кими гара бығларына ғыров гонмуш ғартал бахышлы Семјон Михајлович атын башыны *бош* бурахмышды («Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети).

4. *Бош*—мәнәсыз. Асланов бир саат ғијмәтли вахты-нын белә фәјдәсыз кечдијинә, кедиб евдә китабдан, гә-зетдән охумаг әвәзинә һәмишә *бош* данышырды (Һ. Мейди); *Бош* данышма, ағзымда сөз дејирәм, хәрчи һөкүмәтдәндир (Мир Чәләл).

Көрүндүјү кими, дил системиндә сөзүн мүтләг мәнә-насы онун әсас, нисби мәнәсы исә сонрақы семантик вариантларындан ибарәтдир.

Ајрылығда һәр һансы јер вә заман зәрфләринин кон-крет лексик мәнәсыны көтүрдүкдә исә бу зәрфләр дил системиндә синоним сыралара, лексик-семантик группа-ра вә семантик саһәләрә дахил едилир. Мәсәлән, «кери» сөзүнүн үмуми мәнәсы бир тәрәфдән «ирәли» сөзү илә ифадә олунан мәнәнын әксини билдирир, диһәр тәрәф-дән исә о өз конкрет лексик мәнәсына көрә «дал», «арха» сөзләри илә («ирәли» сөзү исә «габаг», «өн» илә) сино-ним сыра тәшкил едир. Бурада һәр бир сөз өз-өзлүјүндә мүхтәлиф үмумиләшмә дәрәчәсинә малик олан мәнәла-рын вәһдәти кими чыхыш едир. Мәсәлән, *ирәли-кери*—зәрфлик; *ирәли-кери*—јер зәрфи, *ирәли-габаг*, *өн тәрәф*, *кери-дал*, *арха тәрәф*. Сөзүн мәнәсынын бу шәкилдә ифадә олунмасы лексик-семантик вариантларын мүә-јәнләшмәси үчүн кениш имкан јарадыр.

«Ирәли» вә «кери» сөзләри номинатив мәнәларына көрә бир-бириндән фәргләнир; *јүксәлмәк*, *алчалмаг*, *га-занмаг*, *итирмәк*, *ирәли дүшмәк*, *кери басмаг*, *арыгла-маг* вә с.

Ирәли зәрфинин дөрд мәнә чаларлығы фәрглән-дирилир.

1. *Ирәли*—јүксәлмәк, бөјүмәк. Еһ, тәки сизин чаны-

ныз сағ олсун. Чаваншир *ирәли* кетдикчә, мәним дә өм-рүм узаныр (Һ. Мейди).

2. *Ирәли дүшмәк*—газанмаг, кәлир әлдә етмәк. Сән һеч шүбһә етмә, о бу илки мәһсулдан 1000 манат *ирәли* дүшдү («Коммунист» гәзети).

3. *Ирәли*—габаг, әввәл (вахт, заман мәнәсында). Ахы, биз о киши илә данышмышыг, нечә күн *ирәли* шәрт кәсмишик (Һ. Мейди).

4. *Ирәли*—габаг (истигамәт мәнәсында)... Артыг «И» шәһәри керидә галмышды. Гошунларымыз дајанмаг билмирди. Онларын истигамәти аңчаг *ирәли* иди («Әдә-бијјат вә инчәсәнәт» гәзети).

«Кери» зәрфинин үч мәнә чаларлығы фәргләнди-рилир:

1. *Кери «дүшмәк»*—итирмәк, зијан чәкмәк, зәифлә-мәк мәнәсында. Тахыл јетишиб, мәһсулу вахтында јығмаг, дәрһал анбарлара дашымаг вә тәдарүк етмәк лазымдыр. Белә олмәзсә колхоз *кери* дүшәр («Ком-мунист» гәзети).

2. *Кери «дүшмәк»*—арыгламаг, зәифләмәк, пәсләш-мәк мәнәсында. Үч ајдыр ки, хәстәханада јатыр, һеч танымаг олмур, чох *кери* дүшүб, вәзијјәти дә кет-кедә ағырлашыр (С. Гәдирзадә).

3. *Кери*—арха, дал мәнәсында. Бир нечә автоматчы јетмишә гәдәр фашист солдатыны гојун сүрүсү кими га-бағына гатыб *кери* апарырды («Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети).

Бурада мәнәларын үзә чыхарылмасында әсас рол ојнајан амилләр зәрфләрә хас олан синтактик шәраит вә зәрфләрлә ишләнән фәлләрин өзләринин мәнә чалар-лығыларыдыр. Мәсәлән, «алтдан» зәрфинин әсас парадиг-матик (*ашағы тәрәфдән*, *алт тәрәфдән*) мәнәсына (*алтдан тутуб галдырмаг*) контекстдән асылы олараг «нисби», «кизли», «хәлвәти» мәнәлары да әләвә олунур.

«Алтдан» зәрфинин үч мәнә чаларлығы фәргләнди-рилир:

1. *Алтдан*—хәлвәти, кизлин. Иш бирә-беш чохал-мышды, һәким көзүнү јуммаға мачал тапмырды, бизим-киләрә чөрәји *алтдан* верирди... (С. Гәдирзадә).

2. *Алтдан*—ашағы тәрәфдән, алт тәрәфдән. Кенера-лын јавәри онун гәраркаһ архасында мина басдыр-дығыны көрдү, сонра ону еһмалча *алтдан* галдырыб кә-нара гојду (С. Гәдирзадә).

3. *Алтдан*—ич тәрәфдән. О, тәзә алдыгы исти көйнә-
жини *алтдан* кејмишди. («Коммунист» гәзети); Короғлу
алтдан кејиб, үстдән гыфылланмышдыр («Короғлу»
дастаны).

«Аралы» зәрфинин үч мә'на чаларлығы фәргләнди-
рилир:

1. *Аралы*—бир-бириндән бир гәдәр узаг. Гапыдан
бирчә аддым Нәркиз Таһирин янына кәлдисә дә, он-
дан бир аз *аралы* отурду (Һ. Мөһди).

2. *Аралы*—бир аз ачыг, жарыгапалы. Јајын исти күнү
олдуғундан мүдир гапыны *аралы* гојуб, јени дахил ол-
муш мәктублара бахырды («Бакы» гәзети); Онун *аралы*
дуран көйнәжинин дөшүндән шалварынын енли ашырымы
көрүнүрдү (Һ. Мөһди); Шејда отагда төк отуруб га-
пыны *аралы* гојмушду (Һ. Мөһди),

3. *Аралы*—сејрәк. О, доғрудан да ағачлары агроно-
мун дедијиндән *аралы* басдырмышды («Азәрбајҗан
кәңчләри» гәзети).

Сөзүн бу вә ја башга мә'насы һәмин сөзүн әләгәјә
кирдији дикәр (башга) сөзләрлә бирликдә лексик-грам-
матик мәзмунуна мувафиг олараг мүәјјәнләшир.

Һәр һансы бир сөздә ики чүр лексик-семантик функ-
сија бирләшир: а) эшја, һадисә, иш, һал, һәрәкәт, әлә-
мәт вә кејфијјәти билдирмәк (ишарәләндирмәк), јә'ни
номинатив функција; б) грамматик-синтактик әләгәјә
кирә билмәк габилијјәти.

Мәсәлән, «ахырда» јер зәрфинин номинатив функси-
јасы иш, һал, һәрәкәт вә һадисәнин ичра олундуғу јери
билдирмәкдирсә, синтактик функцијасы исә башга сөз-
ләрлә әләгәјә кирмәсидир.

Ахырда зәрфинин үч мә'на чаларлығы фәргләнди-
рилир.

1. *Ахырда*—сонра, сонда. Шејда күнаһкар бир адам
кими кәлиб һамыдан *ахырда* дајанды («Коммунист»
гәзети); Күлсәнәм арвад Дилманын әһвалатыны бүтүн
тәфсилаты илә Таһирә вә Сәмәдә данышды, *ахырда* чи-
јиңләрини чәкди (Һ. Мөһди); Ән *ахырда* Таһир ус-
та Рамазанла мәсләһәтләшмәјә кетди (Һ. Мөһди).

2. *Ахырда*—нәһајәт. Әввәлчә сакит әсән шинмал кү-
ләји кетдикчә гүввәтләниб *ахырда* дәнизи тәләтүмә кә-
тирди (Һ. Мөһди); *Ахырда* әсл оғруну тапып данла-
дылар (Һ. Мөһди); Билирди ки, сәһбәт бир аз да
узанса, дилиндән хәтаја дүшәчәк, *ахырда* әсл һәгигәти
ачыб сөјләмәјә мәчбур олачаг (Һ. Мөһди).

3. *Ахырда*—(заман мә'насында) кәләчәкдә, сонра.
Индики һалда сәнин ағзыны пендир кәсмир, сәндән горх-
мадылар, гуртарды, кетди. *Ахырда* өзләрини күдәзә вә-
рәчәкләр (Һ. Мөһди); *Ахырда* чаваб верәчәк, бүтүн
ишләр дүзәләчәк, Мәммәд дә чаныны гуртарачаг («Ба-
кы» гәзети).

Бә'зи зәрфләр өз парадигматик (мүтләг) мә'наларына
көрә икилик тәшкил едир: *ора-бура*, *јухары-ашағы*, *ирә-
ли-кери*, *сола-саға* вә с. Синтактик аспектә кәлдикдә исә,
бурада әсас фәргләндиричи әләмәтә көрә бирләшмәләр-
дән асылы олараг јени мә'налар да әләвә едилир ки,
бунлар мүтләг характер дашыјыб, бу вә ја башга кон-
текстлә шөртләнир; Мәсәлән, *јухары-ашағы*. ...Сәһәр
јухары чыханда пәрвазлаңмыш тәрлан кими иди. Ахшам
ашағы енәндә ганады сынмыш көјәрчинә охшајырды
(Ә. Вәлијев); «Алтдан *јухары* галханын һавасы,
үстдән *ашағы* енәнин нәләси күчлү олар»—дејәнләр
һағлы имишләр (Ә. Вәлијев); Чәпәрин дибиндә
отуруб базардакы гарышыглыға тамаша еләјир, *јол-
ашағы* кедәң, *јолјухары* (мәкан зиддијјәти билдирир)
кәлән адамлара һәсрәтлә бахыр, үрәјиндән гара ганлар
ахыдыб тәләјимин нә илә битәчәјини дүшүнүрдүм
(Ә. Вәлијев).

«Дилимиздә бир нечә фе'ли зәрфләр дә вардыр ки,
бунлар дүзәлтмә зәрфләр сырасына дахил олур. Бир
нечә фе'ли бағлама өз вәзифәсини итирәрәк чүмләдә
асылы хәбәр олмур. О, һәрәкәтин, вәзијјәтин тәрзини бил-
дирмәк хүсусијјәти дашыјыр. Бунлар шәкилчә фе'ли бағ-
ламаларын ејни олса да, вурғуја көрә бир-бириндән фәр-
гләнир. Белә фе'ли бағламаларда вурғу өз јерини дәји-
шир. Буна көрә дә онлар фе'ли бағламалар арасындан
чыхараг зәрфләр сырасына кечир. Мәсәлән, *гачараг*, *го-
параг* сөзләриндә вурғу биринчи һечанын үзәринә дү-
шүрсә фе'ли бағлама, сон һеча үзәринә дүшүрсә зәрф
олур. Ат *гачараг* кәлди. Ат *гачараг* кәлди—чүмләсиндә
биринчисиндә *гачараг* сөзү (вурғу үчүнчү һечанын үзә-
риндәдир) фе'ли бағлама, икинчисиндә исә *гачараг* сөзү
(вурғу биринчи һечанын үзәриндәдир) һәрәкәтин нә
тәрздә ичра олундуғуну билдирән тәрзи-һәрәкәт зәрфи-
дир».⁷

⁷ «Азәрбајҗан дилинин грамматикасы», I һиссә (морфолокија),
Азәрб. ССР ЕА нәшријјаты, Бақы, 1960, сәһ. 233.

Бә'зән зәрфләрде фе'ли бағламаны фәргләндирән
оламәт кими вурғу әсас көтүрүлүр: *гачараг, гачараг*. Бу-
радан көрүндүү кими, илк һечада сөзүн функцијасыны
дәјишдирмәк мәғамында чыхыш етмиш кими көрүнән
вурғу әслиндә тәләффүз нормасы илә ујушмур. Чүнки
сөзүн илк һечасы јох, онун структуруну тәшкил едән
икинчи тәркиб һиссә вурғу алтында тәләффүз олунур.
Буна мұвафиг олараг вурғу икинчи тәркиб һиссәнин би-
ринчи һечасына дүшүр. Вургунун функцијасындан даны-
шан мұәллиф илк һеча илә икинчи структур тәркиб мәсә-
ләсинә фикир вермәмишдир. Бурада мәгсәдә мұвафиг
мә'нанын тәзаһүр тапмасы үчүн вурғулу ифадә илә бир-
лиқдә контекст мұһүм рол ојнајыр.

Нәсиминин хәбәри јохду ки, ики иллик арамсыз дәр-
вишлиқдән вә нәһајәт, дәмир гәфәсдә ишкәнчәдән үзүл-
мүш чисми артыг јухуда иди: о *дүшүнә-дүшүнә* јатыр,
јата-јата дүшүнүрдү («Азәрбајчан» журналы)—чүмлә-
синдә садә фе'ли бағламаларын тәкрары илә дүзәлән
мүрәккәб тәрзи-һәрәкәт зәрфи јарадылмышдыр. Бу бир-
ләшмәнин биринчисиндә (*дүшүнә-дүшүнә јатарды*) һә-
рәкәт (фе'л) тәрзлә динамик вәһдәтдәдир. Лакин бир-
ләшмәнин семантикасы биринчи тәркибин синтагматика
тәшкил етмәсинә имкан верир.

Рүстәм киши рајкома кетмәмиш, ишдән хәбәрдар
олмаг үчүн ичраијә комитәсиндә *ајагусту* Кәләнтәр лә-
ләшә баш чәкмәји гәрара алды (М. Ибраһимов)—
чүмләсиндә мұхтәлиф нитг һиссәләринә аид олан икән
сөзүн (*ајаг, үст*—исим, көмәкчи ад) бирләшмәсиндән
ибарәт тәрзи-һәрәкәт зәрфи јаранмышдыр. Бурада ишин
тәрзи сакит, архајын дејил, тәләсик, отурмадан, өтәри
шәкилдә ичра олунмушдур; мисалларын сајыны артыр-
маг олар: *ајагусту* ишләмәк, *ајагусту* хәстәјә баш чәк-
мәк, *ајагусту* јемәк вә с.

Ајагусту сөзү контекстдән асылы олараг башга мә'-
нада да (исим) чыхыш едир; мәс.: Мәчлисин *ајагустусу*
ортада дајанмышдыр («Бақы» гәзети).

Мән сәни һеч вахт *башлы-башына* гојуб кетмәздим—
(М. С. Ордубади); Әми, оғлун Гәһрәмән *башлы-
башына* һәрәкәт едир, һеч кими ешитмир («Әдәбијат вә
инчәсәнәт» гәзети);Јохса *башлы-башына* белә бир
даг дүзүн ортасында әмәлә кәлә билмәз (С. Рәһман);
Курулту илә кечән солдат ојнағы олан күчәләр инди
башлы-башына иди (М. С. Ордубади)—чүмләлә-

риндә ишләдилмиш «башлы-башына» сөзү шәкилчи илә
дүзәлмиш ејникөклү сөзләрин бир-биринә јанашмасы илә
јаранмышдыр. Бурада һәмин сөз мұхтәлиф мә'наларда
чыхыш едир, ишин, һәрәкәтин тәрзини билдирир, бирин-
чи мисалда *башлы-башына* сөзү *нәзәрәтсиз, һимајәсиз,
бахымсыз*, икинчидә өз билдији кими, *өзбашына, сәрбәст*,
үчүнчүдә *өз-өзүнә, башгасынын көмәји олмадан, дәр-
дүнчүдә исә бош, адамсыз, саһибсиз* кими мә'на чалары
ифадә олунмушдур.

Танја онун јанында отуруб моторун кәнарындан *бәрк-
бәрк* јапышмышды вә кәтери арам-арам атыб-тутан, бир-
биринин далынча кәлән вә түкәнмәк билмәјән гургунун
рәнкли далғаларына һәјәчанла бахырды («Азәрбајчан»
журналы). Бу мүрәккәб чүмләнин биринчи компонентин-
дә ишләдилмиш *бәрк-бәрк* (ајрылығда мұәјјән мә'наја
малик олан) икинчи компонентдә ишләдилмиш *арам-
арам* (ајрылығда һеч бир мә'насы олмајән), сөзүн бир-
биринә јанашмасы илә мүрәккәб тәрзи-һәрәкәт зәрфи әмә-
лә кәлмишдир. Бурада ишин ичрасынын һансы тәрздә
көрүлмәси контекстдән ајдынлашыр, белә ки, кәтерин
тез-тез дејил, *арам-арам, аста-аста, јаваш-јаваш* атыл-
масы мұәјјәнләшир.

Кәтибин боғазы гуруду, додаглары тәпиди, рәнки
ғызарды. О, додагларыны *бәрк-бәрк* јумуб, *аста-аста*
бурнундан нәфәс алыр, мән онун *тез-тез* рәнкдән-рәнкә
дүшән сифәтини сејр еләјир, чавабына мүнтәзир даја-
нырдым (Ә. Вәлијев).

Бу мүрәккәб конструкијанын ајры-ајры тәркиб һис-
сәләриндә ишләдилмиш *бәрк-бәрк, аста-аста, тез-тез*
сөзләри мә'нача бир-бирини тамамлајыр. Белә ки, о, до-
дагларыны *бәрк-бәрк* јуммасы нәтичәсиндә *аста-аста* нә-
фәс алырды. *Аста-аста* нәфәс алдығы үчүн дә рәнки *тез-
тез* дәјиширди. Бурадакы бу лексик ваһидләрин һәр ики
тәрәфи ејни нитг һиссәләринин (ејникөклү) тәкрары илә
(*бәрк-бәрк, аста-аста, тез-тез*—зәрф) јаранмыш тәрзи-
һәрәкәт зәрфидир.

О, мәктәбимизә аз-аз кәләрди, чүнки ишләримизлә
аз-чох таныш иди (Мир Чәлал)—чүмләсиндә әсасән
һәрәкәтин, ишин кәмијјәти ичра олунмушдур. Бурада
һәр ики шәхсин иши јеринә јетирмәк үчүн һәмишә, *чох*
дејил, *аз-аз* кәлмәси вә ишин ичрасындан там, бүтүн
дејил, *аз-чох* таныш олмасы ифадә олунмушдур. Јә'ни
«аз» вә ја «чох» сөзләри лазым олан өлчүдән, вахтдан

аз, чох, еләчә дә лазыми нормадан чох вә аз кими һәрәкәтин, ишин семантик чәһәтдән кәмијјәтинин ичрасыны билдирир*.

ЗЭРФЛӘРДӘ АНТОНИМЛИК

Антоним сөzlәрин дилдә јаранмасына сәбәб бизиң әһәтә едән аләмин өзүнүн зиддијјәтли олмасыдыр. В. И. Ленин көстәрир ки, һәр һансы бир инкишафын мәншәји олан зиддијјәтин мүбаризәси вә вәһдәти һаггында нәзәријјә марксизм диалектик методунун нүвәсини, маһијјәтини тәшкил едир. Инкишафын әсасыны тәшкил едән бу зиддијјәтләрин дилдә ифадәси антоним сөzlәрдә өзүнү көстәрир. Она көрә дә антонимләр лүгәт тәркибинин омоним вә синонимләриндән фәргли олараг даһа марағлы бир гисмини әһәтә едир⁸. Буна бахмајараг, антонимләр семантик чәһәтдән дилчиликдә вә хусусән Азәрбајҗан дилиндә ән аз тәдгиг едилмиш бир сәһәдир.

Антонимләр, јәни әксмәналы сөzlәр дилин лексикасында мүнһүм јер тутур. «...Сөздә олан әкс мәнәлар бир бүтөв вәһид шәклиндә бирләшир, бурада анализ вә синтез, фәргләндирмә вә бирләшдирмә, әкслик вә бирлик өзүнү көстәрир. Бах буна көрә антонимләр, чохмәналылыг, синонимләр, еләчә дә лексиканын бир чох башга һадисәләри дилин бүтүн тарихи инкишаф мәрһәләләриндә ону характеризә едир. Антонимләр јалныз мәнәча әкс олан сөzlәр дејил, һәм дә, мәнәлары системиндә әкс мәнәлар олан сөzlәрдир. Бу бахымдан антонимләр чохмәналылыгын хусуси нөвүдүр»⁹.

А. В. Суперанскаја јазыр ки, антонимија әшјалара јох, сырф мәфһумлара зидд олан лексик-семантик һадисәдир. Бурада конкрет шејләр дејил, абстракт анлајышлар гаршылашдырылыр, чүнки антонимләрдә сөzlәрин гаршылыглы әлагәси јалныз мувафиг мәфһумларын бир-

* Гејд: 1. Кәмијјәт зәрфләринин гурулуш вә мәнәча нөвләри һаггында кениш мәлумат алмаг үчүн бах: М. Нүсәјизадә. Мүасир Азәрбајҗан дили, III һиссә, «Маариф» нәшријјаты, «Бақы», 1973, сәһ. 249—273; «Азәрбајҗан дилинн грамматикасы», I һиссә (Морфолокија), Азәрб. ССР ЕА Нәшријјаты, Бақы, 1960, сәһ. 237—239.

⁸ С. Чәфәров. Мүасир Азәрбајҗан дилинн лексикасы. АДУ-нун нәшријјаты, Бақы, 1956, сәһ. 64.

⁹ Р. А. Будагов. Дилчиликә даир очеркләр. Бақы, 1956, сәһ. 40.

биринә зидд мәнтиги мүнәсибәтләрин әсасында мүнәсәләшдирилир.¹⁰

Антоним бир-биринә зидд мәнәлары ифадә едән ики сөзүн бирликдә адыдыр вә антонимлик дә мәһз белә сөzlәрин гошалыгда олмасы илә мүнәсәләшдир. Мәсәлән, *кәлмәк* сөзүнүн антонимлији *кетмәк* сөзү кими она әкс мәнәда бир сөзлә гаршылашдыгда тәјин олундуғу кими, ... *алт* сөзү илә дә *үст* сөзү јанашы кәлдикдә антоним сөз һесаб олунур. Буна көрә дә бу сөzlәр гаршылыгсыз һалда, ајрылыгда антоним дејилдир.¹¹

Бурада лексик вәһидләрин семантикасы ајры-ајры сөzlәрин ејни мәнә групуна дахил олмасында дејил, онларын нитгдә ишләнмә (охшарлыгы) даирәсиндә, башга сөзлә, мәтн дахилиндә бирләшмәсиндә тәзаһүр олунур. Јәни ејни вә ја әкс мәнәлы сөzlәр охшар бирләшмә имканларына маликдир; мәс.: *сағ-сол*, *сағ тәрәф*, *сол тәрәф*, *сағ сәһил*, *сол сәһил* вә с.

Гејд олунан бу чәһәтләр антоним вәзифәләрдә өзүнү даһа чох бүрүзә верир. Бурада исә әсасән, заман вә мәнә билдирән антоним зәрфләрин семантик хусусијјәтләриндән бәһс едилир

1. Замана көрә.

Заман зәрфләри мәнәча замана көрә нормадан аз, лазым олан вахтдан тез, лазым олан нормадан кеч кими семантик вәзијјәт ифадә едир; мәс.: *О кеч-тез* башыны даша, дивара вуруб јарацагды (Ә. Вәлијев); *Мән кеч-тез* буралардан кедәчәјәм (Ә. Вәлијев).

Кечә-күндүз лексик вәһидләри, јәни сутканын мүнәсәләшдирмәси (сәһәр ишыгланыр, ахшам гаранлыглашыр кими) тәркибләрдә нәзәрә чарпыр. Белә ки, ишыгланма *сәһәр*, *күндүз* анлајышларынын, гаранлыгын дүшмәси исә *ахшам*, *кечә* анлајышларынын характерик әләмәтләри кими чыхыш едир. *Ахшам*, *кечә* дедикдә сутканын гаранлыг һиссәси нәзәрдә тутулур; мәс.: *Мән бир шеј демәдим. О, әл чәкмәди:—Дејир, әввәл јолдаш, сонра јол. Биз кечә-күндүз јол чәкәчәјик. Де көрүм дәрдин нәдир?*

¹⁰ А. В. Суперанская. Общая теория имени собственного. Изд-во «Наука», М., 1973, сәһ. 304.

¹¹ Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајҗан дилинн үслубијјаты Азәртәдريسнәшр, 1962, сәһ. 137—138.

(Ә. Вәлијев); Јаз фараш кәлдијиндән, һәм дә *кечә* јағыб, *күндүз* күн олдугундан көвшәнин һәр јерини от басмышдыр (Ә. Вәлијев).

Бурада *кечә* вә *күндүз* сөзләри ејни заман ваһидинин, јә'ни сутканын бир-биринә зидд олан мұхтәлиф тәрәфләрини ифадә едир. Буна көрә дә бу сөзләрин мәнасы изаһ едиләндә һәмин ваһидин, јә'ни сутканын (сөзүн) семантикасындан чыхыш олуноур. Белә ки, *күндүз* сөзү сутканын күнәшин доғмасындан батмасына гәдәр, јә'ни сәһәрдән ахшама гәдәр олан һиссәси, *кечә* исә сутканын күнбатандан күндоғана гәдәр, јә'ни ахшамдан сәһәрә гәдәр олан һиссәсидир.

Кечә-күндүз лексик ваһидләри башга сөзләрлә бирләшмә габилијјәтинә көрә кениш сырлар јарадыр, бу барәдә һәр ики (антоним) сөзә хас олан үмуми чәһәтләрлә јанашы ајры-ајрылығда *кечә* вә *күндүз* хас олан семантик бирләшмә хүсусијјәтләри дә өзүнү көстәрир; мәс.: *јај кечәси*, *јај ахшамы*, *кечә кәлди*, *күндүз јемәји*, *күндүз кәлди* кими тәркибләр јаратмағ һәр ики сөзә хасдырса, *ахшам гаранлығы* анчағ *кечә* сөзүнә (мәфһумуна), *күндүз* исә *сәһәр* анлајышына хасдыр; мәс.: ...Будаг, тәк чанына анд олсун, бу *кечә* сәһәрә кими көрпәләр јухумдан чыхмајыб... (Ә. Вәлијев); Булудлу һавада Бақыдан учан тәјјарә Ленинграда *кечә* кәлди («Бақы» гәзети); Фатма ушағларыны *күндүз* бағчаја гојуб, өзү ишә кедирди («Коммунист» гәзети); Чабир зарафата салыб деди:—Гочанын бәхти *кечә* киши, *күндүз* арвад олур (Ә. Вәлијев); Гәрибә иди ки, сәдрин *кечә* дедикләрини газә комитәсинин катиби *күндүз* тәқрар еләди (Ә. Вәлијев).

Бә'зән дилдә *кечә*, *ахшам* сөзү бәдхәһлығ, никаранчылығ вә с. кими анлајышларла бағланырса, *күндүз* сөзү тәмиз, хејирхәһ кими анлајышларла әлағәләнир; мәс.: *Ахшамын* хејриндән *сабаһын* (сәһәрин) шәри јахшыдыр (Аталар сөзү).

Кечә вә *күндүз* сөзләри (семантик чәһәтдән бир-биринә зидд олан) үслуби мәғамларда да ишләдилир, белә һалларда зәрф мәнасыны итирир; мәс.: Күнәшли *күндүздән*, ајлы *ахшамдан*, Салам кәтирмишәм *һүзуруна* мән (С. Вурғун).

Һәмин сөзләрлә әлағәдар олан анлајышлардан, чох вахт аталар сөзләриндән, тапмачалардан истифадә олуноур ки, бу да онларда бир-биринә әкс мәна јарадыр;

мәс.: *Кечә-күндүз* гардашдылар. Будаг дүз дејир. Нәнағыз, һәмишә белә олмаз. Һәр *кечәнин* бир *күндүзү* вар (Ә. Вәлијев)—чүмләләриндән *кечәнин* вә *күндүзүн* гардашлығы мәһз онларын ејни бир заман ваһидинин бир-биринә зидд олан, лакин ејни заманда бир-бириндән ајры тәсәввүр олунмајан һиссәләрини билдирмәкдән ирәли кәлир. Кечәнин бир заман ваһиди кими (*кечә* кими) тәсәввүр олунмасы *күндүзүн* мөвчудијјәтлији илә бағлыдыр. Бурада гаршылашдырма әсас көтүрүлүр.

Д. Н. Шмелјов доғру һесаб едир ки, антонимләр әсасән кејфијјәт билдирән әламәтләрин гаршылашдырылмасы нәтичәсиндә мејдана кәлир.¹²

А. А. Уфимтсева да һәмин фикри бу шәкилдә ифадә едир. Антонимләрлә гаршылашдырма бир, ја да бир нечә семантик әламәт үзрә дејил, гаршылашдырылан сөзләрин бүтүн мәна һәчми үзрә кедир.¹³

Әкәр мүсбәт анчағ мәнфијә көрә мүәјјәнләширсә, *кечә* вә *ахшам* сөзү дә *сәһәр* вә *күндүз*ә көрә мүәјјәнләшир вә јахуд әксинә. Беләликлә, һәмин сөзләрин антонимлији, јә'ни мәнача зидд олмасы ејни заманда онларын семантик чәһәтдән бағлылығыны, ајрылмазлылығыны, вәһдәтини тәмин едир. Бу зиддијјәттилик вә ајрылмазлығ һәм (онларын мәфһуму билдирән) исимләр кими, һәм дә заман мәфһуму илә бағлы олан, јә'ни һалын, һәрәкәтин баш вермә заманыны билдирән заман зәрфләри кими антоним олмасына зәмин јарадыр; мәс.: Әли гатардан *ахшам* дүшдү («Бақы» гәзети); *Сәһәр* олду, кәлиб чыхмады (Ә. Вәлијев).

Кечә, *күндүз*, *ахшам*, *сәһәр* кими сөзләрин исим вә ја зәрф олмасы чох вахт (онларын мүбтәда вә ја заман зәрфлији кими чыхыш етдији үчүн) чәтин мүәјјәнләшдирилир. Лакин Гатар *кечә* кәлди («Азәрбајчан кәнчләри» гәзети)—ифадәсиндә артығ *кечә* сөзү заман зәрфи кими мәна дашыјырса, *кечә* олду дур кедәк (Ј. Әзимзәдә)—чүмләсиндә сутканын мүәјјән бир һиссәси кими тәсәввүр олунур.

Сөзләр арасында мәна јахынлығы исә белә сөзләрин бир гисминин синонимләшмәсинә сәбәб олур. Буна көрә дә үмумиләшдирилмиш һалда дејә биләрик ки, антоним

¹² Д. Н. Шмелев. Проблемы семантического анализа лексики. М. 1974, сәһ. 131, 135.

¹³ Бах: А. А. Уфимцева. Слова в лексико-семантической системе языка. М., 1968, сәһ. 191—192.

сөzlәрин чоху дилин лүгәт тәркибиндәки сөzlәрин ән азы бири илә синоним олур; мәс.: *алчаг* сөзүнә антоним *јүксәк* сөзүдүр. Лакин бу сөzlәрин һарада, һансы үслуби мәгамда вә һансы конкрет мәнада ишләнмәси һәммин сөzlәрин ујғун синонимләринин дә конкретләшдирилмәсини тәләб едир, һәм дә тәјин едир. Әкәр биз *алчаг* сөзүнү *рәзил*, *рәзаләт* мәфһумларына ујғун, мәчазлашмыш мәнада ишләтсәк, *алчаг адам*, *алчалмаг*, *алчаглыг* ифадәләриндәки мәнасына көрә *рәзил*, *рәзаләт* синонимләри һаггында дүшүнә биләрик. Белә мәчази мәнада *алчаг* сөзүнә *јүксәк* сөзү дә антоним ола биләр. Лакин үмуми һалда, јәни әсас мәнасына көрә *јүксәк* сөзүнә синоним олан *һүндүр* сөзү бурадакы мәчази мәнасына көрә *јүксәк* сөзүнә синоним ола билмир. Лакин әсас мәнасына көрә *һүндүр* сөзүнә синоним олан *уча* сөзү белә бир мәнада *јүксәк* сөзүнә аз-чох синоним ола билир. Белә вәзијјәттә мәчази мәнада *һүндүр* сөзү *алчаг* сөзүнә антоним дә ола билмир; лакин *уча* сөзү антоним ола билир¹⁴.

2. Мәкана көрә.

Антонимләр мұхтәлиф категоријаларла бағлы олур. Дилдә мөкан аңлајышынын ифадәсиндә бунлар бүтөв бир систем тәшкил едир. Мәсәлән, *ашағы-јухары, габаға-дала, саға-сола* кими сөzlәр һәрәкәтин мүүјјән бир нөгтәдән мұхтәлиф истигамәтләрә доғру јөнәлдилмәсини ифадә едиб, зидд гүтблү мәна группалары јарадыр; мәс.: О, дөшүндән гармон кими асылмыш чиһазла бәрәбәр онун габағында *ашағы-јухары* аддымлајырды (Һ. Мейди); Шәрәфнисә һеч нәдән хәбәри јохмуш кими, көзләрини дөјә-дөјә *габаға-дала* бахыб гачырды (Һ. Мейди); *Сағ-солумла* бөјүк бир дөстә кедирди (Ә. Вәлијев); Дәјирман дашы *сағдан-сола* дығырландығы үчүн биличи дә сол бөјрүндәки адама үз тутуб дөјир:—Јолдаш, ал буну (Ә. Вәлијев).

Ејни семантик мәна мұхтәлиф сөз вә ја сөз бирләшмәләри вәситәси илә ифадә едилир вә бир семантик группа дахил олур, ејни мәтн дахилиндә антоним мәна дашыја билир: *ирәли-кери, дахили-харици, ахшам-сәһәр*

вә с.; мәс.: Мән бу фикирдә идим ки, *ахшам* Чабиркилә гајыдым, *кечә* орада галым, *сәһәр* јенә дә *Губадлыја* кәлим, бәлкә һәкәри һаһијәсинин мәркәзи Мурадханлыја да кетдим (Ә. Вәлијев); Ону һәм *дахилдә*, һәм дә *харицдә* сыхырдылар («Коммунист» гәзети).

Бәзән зәрфләрин антонимлијинин семантик чәһәтдән мәтн дахилиндә мүүјјәнләшдирилмәсиндә гошмаларын да хусуси ролу олур: *сағ тәрәф, сол тәрәф, габаг тәрәф, арха тәрәф, ашағы тәрәф, јухары тәрәф* вә с., мәс.: Кәнчәчәјын *сол тәрәфиндә* Ч. Чаббарлы адына Дөвләт Драм Театрынын гошулуғунда бир бина тикилир; *сағ тәрәфиндә* исә сағламлыг зонасы тикилир («Коммунист» гәзети); *Габаг тәрәфдә* алманларын танкла силаһланмыш гошунлары, *дал тәрәфдә* исә гәраркаһлары јерләширди («Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети).

Бу чәһәтләрин бир-биринә зиддијјәти һәрәкәтин мұхтәлиф истигамәтләрә доғру кечиб кетдијини ортаг нөгтәјә әсасән мүүјјәнләшдирилир. Умуми мәна башланғыч нөгтәдән һансы истигамәтә (*ашағы, јухары, габаға, дала, ирәлијә вә ја керијә*) јөнәлирсә, спесифик хусусијјәт дедикдә бу вә ја башга әшја үчүн башланғыч нөгтәсиндән олан ән бөјүк мәсәфә кими (*јухарыја* олан истигамәт кими) семантика нәзәрдә тутулур.

Семантик сыранын нүвәсини тәшкил едән сөzlәр бир-бири илә сых сурәттә (морфоложи чәһәтдән) әлағәдә олуб, бир сыраја дахил едилир; мәс.: *ашағы, ашағы-ја, ашағыдакы, ашағы тәрәф, ашағыдан* вә с.

Бу сырада һәр бир сөзүн өзүнүн семантик сурәттә антоними вардыр: *алт-үст, ашағы-јухары, алтдан-үстдән, ашағыдан-јухарыдан* вә с... Бунлар семантик чәһәтдән јахын, лакин кејфијјәтчә мұхтәлиф сәһәләрлә әлағәдар олур; мәс.: *Дағын дибиди—дағын тәпәси, чајын башланғычы—чајын гуртарачағы* вә с. Бүтүн бу антоним вариантларда сөз антонимләрин өзүнүн грамматик тәбиәтиндән асылы олмајараг, охшар семантик мәна дашыјыр. Чох вахт семантик сыраны тәшкил едән әсас сөzlәрин икинчи мәнада ишләнмәси јени семантик сәһәләрин јаранмасына кәтириб чыхарыр; мәс.: Аңчаг сонра, алман топлары јеничә сусмушду ки, совет һиссәсинин *сағ* вә *сол* чинаһларындан уғулдајан катјушаларын күлләләри Семихатканын о башындан кәнди ләрзәјә кәтирән курулту гопарды (С. Гәдиризадә).

¹⁴ Ә. Дәмирчизадә, Азәрбајҗан дилинин үслубијјаты, Азәр тәдриснәшр, 1962, сәһ. 137—138.

Көрүндүжү кими, *сағ* вә *сол* семантик *саһә* әсасында мөтдән асылы олараг семантик сырлар ярадыр. Үмүмийәтлә, бу сырларда антонимлијин өзүнүн хусусийәтләринин мөјјәнләшдирилмәси вачибдир. Белә ки, *отаг*, *јашајыш јери*, семантик сыраја дахил олан *дөшәмә* вә *таван* кими бир-биринин әкси олан сөзләр һеч дә ашағы, јухары мөкан зиддијәти билдирән сөзләрдән аз әһәмијәтли дејил, һалбуки биринчиләри антоним сајмаг олмаз. Антонимләр бир контекстуал шәраитдә ишләнир, ејни функционал ишләнмә даирәсинә малик олур.

Ејни һаллар *јаз* (*јај*), *пајыз* (*гыш*); *шимал* (*чәнуб*), *шәрг* (*гәрб*), *кечмиш*, *инди*, *кәләчәк* кими сөзләрин мөкан мәзмунунун сыраланмасына да аиддир. Бурада һәр бир үмүми мәнаја малик олан сөз көмәкчи вә ајдынлашдырычы мәна дашыјан сөзләрин мөтәшәккил формасы кими чыхыш едир. Мәсәлән, *шимал* сөзү *чәнуб* сөзүнүн әксидир. Лакин бу ики сөз арасында ардычыл сыраланма тәшкил едән ашағыдакы сөзләр јерләшир: *шимал-гәрб*// *гәрб-чәнуб*// *чәнуб-шәрг*// *чәнуб-шимал*// *шәрг-шимал* вә *јахуд инди*, *бу күн*, *кәләчәк*, *сабаһ*, *дүнән*, *срағакүн* вә с.

ЗӘРФЛӘРДӘ СИНОНИМЛИК

Нитг фәалијәтинин әсас саһәси олан синонимика мұасир дилдә мұһүм әһәмијәт кәсб едир. Синоним проблеминин нәзәри аспектләринин тәдгиг олунмасы вә еләчә дә онун ајры-ајры дилләрин фәрди лексик системләриндә әксолунма хусусийәтләринин өјрәнилмәси дилчиләр арасында бөјүк мараг доғурур. Бунунла белә синонимләрин мөјјәнләшдирилмәсиндә индијә гәдәр фикир ејнәлији јохдур.

Синонимләр һаггында олан ајры-ајры бахышлар ики әсас бөјүк группа үмүмиләшдирилә биләр: 1) синонимлик һаггында олан әнәнәви тәсәввүрлә бағлы фикирләр; 2) синонимлик мәсәләсинин әнәнәви аспектдә гурулушуна дилчилијин јени наилијәтләриндән чыхыш едәрәк јанашмаг, онун әсас (тәкчә мәнтиги, психоложи вә естетик тәрәфини јох) хусусийәтләрини ашкар етмәк. Әкәр биринчи групп фикирләр бөјүк фактик материалын јығылмасына сәбәб олурса, икинчи истигамәт өјрәнилән һадисәнин маһијәтини ачмаг, онун дахили хусусийәтләрини мөјјәнләшдирмәк үчүн база ярадыр. Лакин һәм

биринчи, һәм дә икинчи истигамәт һәләлик ваһид бир фикрә кәлмәмишдир. Она көрә дә нә биздә, нә дә харицдә һамынын гәбул етдији бир нәзәријә вардыр¹⁵.

Синонимләри әмәлә кәтирән сөзләр бир-бири илә нә гәдәр јахын олсалар да, һәр һалда онларын арасында инчә мәна вә услуби фәргләр вардыр. Демәли, бир-бири илә синоним олан сөзләр тамамилә ејни мәнаны ифадә етсә иди, онда синонимлијә һеч бир еһтијач олмазды¹⁶. Буна көрә дә һәр һансы бир дилдә олан синонимләрдән бәһс едәркән онларын мөтләг вә нисби олмасыны нәзәрә алмаг лазымдыр.

Ејни мәфһуму ифадә едән синонимләрин мигдары олдуғча аздыр. Дилдә ишләдилән синонимләрин әксәријәти нисбидир. Нисби синонимләр бир-биринә јахын мәфһумлары ифадә едир, мәс.: *јухары*, *һүндүр*, *башыјухары*, *көјә тәрәф*, *үст ашағы*, *јерә тәрәф*, *башыашағы*, *тез*, *чәлд*, *бирдән*, *гәфләтән* вә с. Бу вә ја башга дилдә синоним әмәлә кәтирән сөзләр әсасән исим, сифәт вә фе'лләрдә тәсадүф едилир; галан нитг һиссәләриндә исә бунлар аз раст кәлмәк олар.

¹⁵ С. Г. Бережан. Семантическая эквивалентность лексических единиц. Кишинев, 1973, сәһ. 6.

¹⁶ Н. Мәмәдов. Азәрбајҗан дилинин нәзәри әсаслары. «Маариф» нәшријаты, Бақы, 1971, сәһ. 163.

Дилин лүгәт тәркибиндә әсас јерләрдән бирини тутан исимләр сәс тәркиби, грамматик гурулушла јанашы мүнәјән әсас вә ја төрәмә мәнәја малик олур. Данышыг просесиндә исимләрин фонетик сәс тәркиби, грамматик гурулушу дејил, онларын мәнәсы әсасдыр, апарычыдыр. Чүнки фонетик тәркиб вә грамматик гурулуш мәнәја хидмәт едир, мәнәнын тәләбинә көрә јараныр. Јәр бир исим мүнәләиф әләмәт вә ја кејфијјәтләрин топлусудур. Лакин әшјаја мәнәсүс үмдә кејфијјәтләр сөзүн әсас мәнәсы илә семантик чәһәтдән бағланыр. Әсас мәнәја семантик чәһәтдән бағланан кејфијјәтләр әшја һаггында әләвә мәлүмәт верир. Сөзләрин әсас вә төрәмә мәнәлары онларын семантик хүсүсијјәтләринин јаранмасында мүнһүм амилдир.

Исимләрин семантикасы илә бағлы хүсүсијјәтләрдән ашағыдакылары көстәрмәк олар:

Семантик валентлик. Исимләр садә, дүзәлтмә вә мүнәләккәб олур; исимләрин гурулушча нөвләри јени мәнәнын мејдана чыхмасына хидмәт едир, лакин мәнәлар арасында фәргин јаранмасына сәбәб олмур. Исимләрдә мәнә фәрги семантик валентликлә шәртләнир. Сөзләрин мәнәлары арасындакы фәрг вә бу фәргдән асылы олараг сөзләрин бир-бири илә бирләшмә габилијјәти семантик валентликдир. Нитг просесиндә исимләр гурулуш вә фонетик тәркибинә көрә фәргинә әсасән дејил, семантик валентлик мүнәсибәтинә көрә данышыг актында иштирак едир. Данышыг акты заманы исимләрин семантик валентлик әсасында группашмасынын ашағыдакы мәрһәләләрини көстәрмәк олар:

а) Үнсијјәтин мүнәјән мөвзусу олур вә мөвзу илә әләгәдар дилин лүгәт тәркибиндән сөзләр мәнәја әсасән сечилир. Ев һаггында сөһбәт кетдикдә *даг, дәрә, мешә* кими сөзләр дејил, *ев, дивар, гапы, пәнчәрә* вә с. кими сөзләр сечилир. Бу сечилмәдә мәнә мүнһүм рол ојнајыр.

б) Мөвзу илә әләгәдар семантик чәһәтдән сечилмиш сөзләр мәнәја көрә фәргләндирилир. Бурада семантик

валентлик әсас көтүрүлүр. Јә'ни мөвзу илә әләгәдар сечилмиш *ев, гапы, пәнчәрә, дивар* сөзләринин мәнәлары чәки е'тибарилә, кенишлик е'тибарилә бир-бириндән фәргләнир ки, бу фәрг дә онларын бирләшмәси, үнсијјәтдә өз јерини тапмасы үчүн шәраит јараныр. *Ев* сөзүнүн семантик валентлији *гапы, пәнчәрә* сөзләринә нисбәтән үстүндүр. *Гапы, пәнчәрә* сөзләри исә ејнивалентли сөзләрдир. Буна көрә дә *ев* сөзүнүн мәнәсы *гапы, пәнчәрә* сөзләринин мәнәсыны өзүнә табе едир вә беләликлә, *евин гапысы, евин дивары* вә с. бирләшмәләр мејдана чыхыр. *Гапы, пәнчәрә* сөзләри ејнивалентли олдуғлары үчүн бир-бири илә бирләшә билмир.

Евин гапысы, евин пәнчәрәси, евин дивары бирләшмәләриндә семантик валентлик саһиб—мәнсуб мүнәсибәтинә көрә јаранмышдырса, *Гәдим заманда Кәпәз дағынын ашағы синәсиндә, Көј Көлүн јухары јахасында, јам-јашыл мешәнин ичиндә, ағ гајаларын әһәтәсиндә бир Күзкү көл гајнајырды* (С. Рәһимов)—чүмләсиндә заман-мәкан семантик валентлији вардыр. *Кәндин ортасындакы тәпәдә ири бир тут ағачынын көлкәсиндә бөјүк бир мәрәкә варды* (И. Шыхлы)—чүмләсиндәки исимләр еһтива принципи әсасында бирләшмишдир.

Бүтүн бу фактлар көстәрир ки, исимләрин мәнәсындакы семантик валентлик мүнәсибәтләрә көрә јараныр, мәнәнын бири дикәринә әсасән үстүнлүк тәшкил едир.

Исимләрин мәнәлары арасындакы семантик валентлик мүнәсибәтләри ашағыдакылардан ибарәтдир:

1) **Заман-мәкан.** Заман анлајышлы сөз мәкан анлајышы олан сөзә нисбәтән семантик валентлик чәһәтдән үстүндүр. Бүтүн һалларда заман анлајышлы сөз, мәкан анлајышлы сөздән әввәл ишләнир; мәс.: *Гәдим заманда*, бизим *Муганда* бир оба варды («Азәрбајчан» журналы); *XVIII әср, Азәрбајчан* (С. Вурғун).

2) **Күлл-чүз.** Мәнәсында күлл, бүтөв анлајышы олан сөз, чүз, һиссә анлајышлы сөздән семантик валентлик чәһәтдән үстүндүр; чүз күллә, һиссә бүтөвә табедир. Бу тәбәлик онларын сабит-мәнсуб мүнәсибәти әсасында бирләшмәси үчүн шәраит јарадыр; мәс.: Билгејс исә чөрәји парча-парча едиб *тојуг-мүчәләрә* атырды (А. Шаиг); *Ата-оғул* саһил боју узанмыш хурма ағачларынын арасы илә кедирдиләр (А. Шаиг).

3) **Еһтыва.** Семантик чәһәтдән бөјүк эшја адларыны билдирән сөз семантик чәһәтдән кичик анлајышы билдирән исми еһтыва едир. Бурада эшјалар семантик чәһәтдән бир-биринин ичәрисиндә јерләшир, бир-биринә дахил олур. Еһтыва семантик валентлији әсасында бирләшмәдә бүтүн һалларда бөјүк эшјанын ады кичик эшјанын адындан әввәл кәлир.

Халгымыз вә ордумуз 1945-чи ил мај ајынын доггуну гәләбә байрамы кими тәнтәнә илә гејд еләди (Ә. Вәлијев); Күлшәнин диггәтини чәлб едән нә *Мил дүзү*, нә дә *Гаратәпәдир* (Ә. Вәлијев); Вәтән мүлкүнү *ел-ел, оба-оба, кәнд-кәнд, ев-ев* кәзәр, бөјүк сабаһын ачылдығыны хәбәр верәр, һамыны гәфләт јухусундан ојадарды (Мир Чәләл).

4) **Һәчм.** Һәчм дедикдә бураја һәм эшјанын тутуму, һәм дә гијмәти дахилдир. Бунлар исә сөзләрин мәналары арасында семантик валентлијин јаранмасына хидмәт едир. Бөјүк, гијмәтчә артыг эшјалар о бириләрә нисбәтән үстүн олур, илк планда јерләшир; мәс.: *Бағлар, бағчалар* адамын үзүнә күлүмсәјирди («Азәрбајчан» журналы); *Һиндушкалар, тојуглар, чолпалар* дәнләнир (Ә. Вәлијев).

5) **Мәкан.** Мәкан билдирән сөзләрин семантикасында һәм һәчмә, һәм дә мәкана кәрә семантик валентлик олур. Бир гајда олараг данышана јахын мәкан һәчмчә о бириләриндән кичикдир. Һадисәләр јахын мәкандан узага доғру инкишаф едир; мәс.: Бәлкә мән гызымы көтүрүб *Бакыја, Москваја*, дүнјанын лап о учуна апарым (С. Рәһимов); О бир гәдәр пул јыгыб *Фиридуну Тәбризә* вә ја *Тегһрана* охумаға көндәрмәк фикринә дүшмүшдү (М. Ибраһимов).

6) **Мәлум-мәһул.** Исимләрдәки мәлум-мәһул семантик валентлији әсасән ја мәкана, ја да гоһумлуға кәрә мүйәјјәнләшир. Данышана мәканча, гоһумлуғ етибарилә јахын олан эшјалар, шәхсләр мәлум, данышандан узаг оланлар исә мәһулдур. Бу валентлик әлагәсини јахынлығ-узағлығ да адландырмағ олар. Бу мүнәсибәтдә валентлик чәһәтдән о бирисиндән үстүн эшјалар илк плана чәкилир; мәс.: Онун *атасы* да, *бабасы* да, *бабасынын* бабасы да бу маликанәдә бағбан олмүшдүр (М. Ибраһимов).

7) **Кејфијјәт.** Исимләр арасындакы кејфијјәт валентлији объектив әләмин инкишафыны көстәрән сөзләр ара-

сында мөвчуддур. Бурада бир гајда олараг инкишаф ашағыдан јухарыја доғрудур. Илк мәрһәләни билдирән сөзләр семантик үстүнлүгә маликдир; мәс.: Дүнја јараннандан белә бир ганун әмәлә кәлиб: *ушағлығ, чаванлығ, гочалығ* (Ә. Вәлијев); Азад мәним *ушағлығ* вә *кәнчлик* јолдашым иди. (М. Ибраһимов); Бәли, *күнләр, һәфтәләр, ајлар* доланды («Азәрбајчан һекајәләри»).

8) **Кәмијјәт.** Кәмијјәтә әсасланан семантик валентлик мигдар вә сыра сајлары илә бағлыдыр. Сајлар вәһиддән башлајараг сонсузлуға доғру инкишаф едир. Субстантивләшәрәк исим кими чыхыш едәндә сајларын бу хүсусијјәти мұһафизә олунур. Әввәлки сај ады сонракы сај ады үчүн чыхыш нөгтәсидир, семантик чәһәтдән ондан кичикдир; мәс.: *Үчүнү, једдиси, гырхыны, илини* вердиләр, үрәкләри сојумады (Ә. Вәлијев); Нуру кишијә јахшы мәлум иди ки, бу тарихи һәрәкәт јолунда чан гурбан едән *минләр, милјонлар* вардыр (Мир Чәләл).

Семантик топлулуг. Мүйәјјән эшјанын, һадисәнин адларыны билдирән исимләрин мәнасы бу эшја, һадисә һағгында һәртәрәfli мәлумат верир. Башга сөзлә десәк, исимләрин мәнасына бу эшја, һадисә илә јанашы олан бир сыра әләмәт вә кејфијјәтләр дахилдир. Исимләрин мәнасына дахил олан әләмәт вә кејфијјәтләрин бир чохуну һәм семантик, һәм дә грамматик үсулла ифадә етмәк мүмкүн олдуғу үчүн бунлары шәрти олараг мәнаја дахил семантик-грамматик категоријалар адландырмағ мүмкүндүр. Семантик-грамматик категоријалар сөзләрин дилдә ишләнмәси, мұхтәлиф формаларын јаранмасы үчүн шәраит јарадыр. Бунлар, хүсусилә сөз вә форма јарадычылығында мұһүм рол ојнајыр. Чүнки һәр бир сөзүн вә шәкилчинин мүйәјјән мәнасы, мүйәјјән вәзифәси олур. Шәкилчиләрин көкә вә әсаса бирләшмәсиндә көклә (әсасла) шәкилчинин семантик мүнәсибәти өзүнү көстәрир. Бунун үчүн дә исим дүзәлдән бүтүн шәкилчиләр бүтүн исимләрлә бирләшә билмир. *Дәмир* вә *дәмирчи* мұхтәлиф мәналы сөзләрдир. Бу сөзләрдән биринин семантикасы она -лығ шәкилчисинин (*дәмирчилик*) бирләшмәсинә имкан верирсә, дикәр сөзә (*дәмир*) -лығ шәкилчиси бирләшә билмир.

Исимләрин семантикасы сөз бирләшмәләринин јаранмасында да мұһүм рол ојнајыр. Белә ки, бүтүн исимләрлә бүтүн сифәтләрдән (вә ја башга нитг һиссәләриндән)

сөз бирлəшмəsi жаранмыр. Чүнки бирлəшмəжə дахил олан сөзлэр семантик чəхəтдэн бир-бири илə ујушмалыдыр. *Парча, күл, гəлəм* сөзлəринин семантикасы бу сөзлəрə *гырмызы* сифəтинин жанашмасыны (*гырмызы парча, гырмызы күл, гырмызы гəлəм*) имкан верирсə, *гырмызы* сифəти дүшүнчə, *фикир, хəјал* вə с. бу кими абстракт исимлəрлə сөз бирлəшмəsi жаратмыр. *Дүшүнчə, фикир, хəјал* кими исимлəрə гошулараг сөз бирлəшмəsi жарадан *дəрин* сифəти (*дəрин фикир, дəрин дүшүнчə, дəрин хəјал*) *парча, күл, гəлəм* сөзлəри илə бирлəшмə жаратмыр.

Мүəјјən бир эшја вə ја надисə илə бағлы олан сөзүн мəнасына о эшјанын, надисəнин тək вə ја тоглу олмасы да дахилдир.

Даш вə *нава, ев* вə *су* сөзлəринин нəрəси бир эшја илə бағлыдыр вə бу сөзлəрин мəналары бир-бириндэн фəрглидир. Бу сөзлəрин мəнасына бир сыра семантик чəхəтлəр дə дахилдир. *Даш* вə *ев* сөзлəринин мəнасында тəkлик, эдэдлик, *нава, су* сөзлəринин мəнасында исə тоглулуг анлајышы вардыр. Сөзлəрин семантикасындакы тоглулуг онларын дилдə ишлənмəsi, грамматик формалара дүшмəsi үчүн шəраит жарадыр. *Даш, ев* сөзлəринин семантикасы бунларын сајларла (*и́ки даш, алты даш, бир ев, үч ев*), чəм шəкилчилəри илə (*дашлар, евлəр*) ишлənмəсинə шəраит жарадырса, *нава, су* сөзлəри нə сајла, нə дə чəм шəкилчиси илə ишлəнир, чүнки бу сөзлəрин семантикасындакы тоглулуг онларын сајылмасына вə чəмлənмəсинə имкан вермир.

Семантик конкретлик вə абстрактлыг. Исимлəрин семантикасына дахил олан хусусијјəтлəрдэн бири дə конкретлик вə абстрактлыгдыр. Исимлəр семантикасына кəрə ја конкрет, ја да абстракт олур. *Ев, даш, китаб, адам, ағач, эл, ајаг* вə с. бу кими сөзлəр мəнасына кəрə конкрет; *ағыл, дүшүнчə, фикир, хəјал* вə с. бу кими сөзлəр абстрактдыр.

Сөзлəрин, о чүмлəдэн дə исимлəрин семантикасында конкретликдэн абстрактлыға инкишаф нəзəрə чарыыр. Чүнки бир чох конкрет мəналы исимлəр мүчəррəдлəшдији халда, мүчəррəд исимлəр конкретлəшə билмир. *Дəмирчи, мұəллим, шакирд, хəким* вə с. бу кими пəшə адлары билдирən исимлəр -лыг шəкилчиси гəбул етдикдə абстрактлашыр, исим групуна дахил олмајан сифəтлəр, сајлар вə əвəзликлəрдэн -лыг шəкилчиси васитəси

илə жаранан исимлəр дə абстракт мəналы олур: *дəмирчилик, мұəллимлик, шакирдлик, хəкимлик, гырмызылыг, ағлыг, сарылыг, кəјлүк, бирлик, икилик, алтылыг* вə с.

Семантик хусусилик вə үмумилик. Исимлəр мəналарына кəрə хусуси вə үмуми олур. Семантик чəхəтдэн хусуси вə үмуми исимлəр конкрет исимлəри əхəтə едир. Əз сəчијјəсинə кəрə хусуси исимлəр мүəјјən, үмуми исимлəр гəјри-мүəјјəндир. Чүнки үмуми исимлəр ејни чинсли варлыглары күлл шəкилдə билдирир. *Даш, ағач, ев, дағ* вə бу кими үмуми исимлəрə гəјри-мəндуд мигдарда гəјри-мүəјјən *даш, ағач, ев, дағ* дахилдир. Хусуси исимлəрин семантикасында мүəјјən мəндудлуг, мүəјјən бир эшја илə бағлылыг вардыр. Хусуси исимлəрə чоғрафи объектлəр, инсан адлары, фамилијалар вə с. дахилдир.

Семантик чинс. Инсанлар арасында үнсијјəт васитəси олан дил объектив нəгигəтлəрə, объектив мұнасибəтлəрə əсасланыр. Башга сөзлə десəк, дил объектив нəгигəтлəрин, объектив мұнасибəтлəрин ишарəлəрлə ифадəсидир. Объектив алəмдə мөвчуд олан объектив реаллыг формаларындан бири чинсдир. Чүнки чанлы исимлəр (варлыглар) ики чинсə бөлүнүр. Объектив алəмдəки бу инкарəдилмəз факт əз əксини дилдə дə таңмышдыр. Бүтүн диллəрдə олдуғу кими, Азəрбајчан дилиндə дə чинс ики үсулла ифадə едилир: а) Лексик јолла; б) Грамматик јолла.

Чинс категоријасынын лексик јолла ифадəси мəнаја əсасланыр. Буна кəрə дə *инəк, өкүз, тојуг, хоруг* сөзлəрини семантикасына кəрə ики чинсə бөлмəк мүмкүндүр.

Бүтүн чанлы варлыглар чинслəрини ифадə етмəк үчүн дилдə сөзлəр азлыг едир. Бу заман грамматик үсулдан истифадə едилир. Грамматик үсул исə морфоложи вə синтактик олмагла ики јерə бөлүнүр. Мүəјјən груп диллəр чинс морфоложи, дикəрлəри исə синтактик үсулдан истифадə едир. Азəрбајчан дилиндə чинс категоријасы синтактик үсулла јараныр: *Еркəк пишик, диши пишик. Ысəн ғызы, Ысəн оғлу.*

Əлбəттə, чинсин семантик ифадəси Азəрбајчан дили үчүн даға сəчијјəвидир. Бу, өзүнү нəм Азəрбајчан дили сөзлəриндə, нəм дə алынма сөзлəрдə кəстəрир. Буна кəрə дə, башга диллəрдэн алынмыш сөзлəрин чинсə кəрə фəрглəндирилмəсиндə семантика мұнұм рол ојнајыр. Чүнки бир дилдэн башга дилə сөзүн грамматик гуру-

лушу дејил, бу грамматик гурулушун ифадә етдији мәна кечир вә мәнаны ифадә едән грамматик гурулушун дикәр дил үчүн әһәмијјәти јохдур. *Таһир, Халид, Салех, Адил, Әзиз, Рәшид, Сәлим, Ариф, Тофиг, Әдил, Камал, Камил, Расим* вә с. бу кими сөзләрин киши; *Таһирә, Халидә, Салехә, Адилә, Әзизә, Рәшидә, Сәлимә, Арифә, Тофигә, Әдилә, Камалә, Камилә, Расимә* адларынын гадына аид олмасы грамматик формаја көрә дејил, мәнаја әсасән мүәјјәнләшмишдир. *Шәмсијјә, Шөвгијјә* адларынын гадына, *Шәмси, Шөвги* адларынын кишијә аид олмасы да семантикаја көрәдир.

Чох вахт *мүәллим—мүәллимә, катиб—катибә, артист—актриса* сөзләринин дүзкүн ишләнмәдији гејд олунур. Лакин дилимиздә *мүәллим, катиб, артист, мүәллимә, катибә, артистка* ајры-ајры лексик ваһидләрдир. Бунларын арасындакы чинс фәрги исә семантикаја көрә мүәјјәнләшир.

Азәрбајҗан шәхс адларынын киши вә гадын адлары кими ики јерә бөлүнмәсиндә семантик әсасдыр. Мәһз семантиканын күчүнә *Аслан, Баһадур, Бәбир, Әһмәд, Баба, Аға* вә с. адларын кишиләрә; *Фирузә, Нәркиз, Әфруз, Зүләрја, Күларә* адларынын гадына аид олмасы мүәјјәнләширилир.

Адларын әксәријјәти үмуми исимләрин хүсусиләшмәси нәтичәсиндә мејдана чыхмышдыр. Үмуми исим кими семантикасында чинс анлајышы олмајан *аслан, бәбир, гәрәнфил, алмаз, чичәк, кәклик, бүлбүл, ајдын, марал, улдуз, мәтанәт, зија, күндүз* вә онларча белә сөзләр хүсусиләшәрәк инсан ады кими ишләндикдә чинс анлајышы кәсб едир, кишиләрә мәхсус, гадынлара мәхсус адлар кими формалашыр. *Аслан, Бәбир, Ајдын, Мәтанәт, Зија, Күндүз* адларынын кишијә; *Гәрәнфил, Алмаз, Чичәк, Кәклик, Бүлбүл, Марал, Улдуз* адларынын гадына аид едилмәси семантикаја көрәдир.

Әлбәттә, семантик чәһәтдән битәрәф адлар да вардыр. *Иззәт, Сәјад, Гумај, Шөвкәт* адларында семантик диференсиасија кетмәмишдир.

ИСИМЛӘРИН ЧОХМӘНАЛЫЛЫҒЫ

Мүәјјән сөзләрин анчаг бир мәнасы, дикәр сөзүн бир нечә әлавә мәнасы олур. Беләликлә, дилдә тәкмәналылыг вә чохмәналылыг мөвчуддур.

Сөзләрин чохмәналылыгынын мејдана чыхмасы инсанын тәфәккүр фәалијјәти илә, тәфәккүрүн мүчәррәдләшдирмә фәалијјәти илә сых бағлыдыр. Чүнки дилә аид олан абстрактлашдырма фәалијјәти ејни заманда чохмәналылыға, чохмәналы сөзләрин мүхтәлиф мәналарынын семантикасыны ачмаға көмәк едир. Ејни бир сөзүн мүхтәлиф мәнасы вә бу мәналар арасындакы фәрг мүчәррәдләшдирмә илә мејдана чыхыр. Әлбәттә, чохмәналы сөзләрин мәналарынын мүәјјәнләшдирилмәсиндә мәтн мүнһүм рол ојнајыр. Мәтн чохмәналылыгы мүәјјәнләшдирән ојани васитәдирсә, мүчәррәдләшдирмә чохмәналылыгы јарадан сәбәбдир. Даһа доғрусу, мәтнә гәдәр, мәтидә ишләнәнә гәдәр сөзләрин семантикасында чохмәналылыгын рүшәјмләри вардыр ки, мәтн васитәси илә бунлар реаллашыр. Әкәр семантик чәһәтдән мәтнә ујғун олмајан мәна мәтидә ишләнәрсә, мәтн буну нечә чүр реаллашдыра билмәз. Мәтнин мәнасы илә сөзүн семантикасы о заман ујғунлашыр ки, сөзүн малик олдуғу бир чох мәналардан мәтнин тәләбинә, руһуна ујғун оланы ишләнир. *Баш* сөзү *адамын башы, сүјүн бишы, столун башы, баш һәким* бирләшмәләриндән мүхтәлиф мәнада ишләнмәсинин сәбәби мәтн дејил, бу сөзүн семантикасыдыр. *Баш* сөзүнүн семантикасы онларын мүхтәлиф мәнада чыхыш етмәси үчүн шәраит јаратмышдыр.

Мүчәррәдләшдирмә (абстрактлашдырма) инсан тәфәккүрүнүн елә бир фәалијјәтидир ки, әшјаја хас олан бир чох әләмәт вә ја кејфијјәтләрин, хүсусијјәтләрин ады чәкилмир, ады чәкилән әшја әтрафында бунлар үмумиләшдирилир. Хәр һансы сөзә әшјанын бир чох мәлум вә ја гејри-мәлум әләмәтләри, кејфијјәтләри, чәһәтләри дахилдир. Бизим тәфәккүрүмүздә бу әшја һаггында там тәсәввүр вардыр. Әшјанын бизим тәфәккүрүмүздәки үмуми мәлуматы онун дүзкүн дәрк едилмәсинә зәмин һазырлајыр.

Сөзләрин чохмәналылыгынын дәрк едилмәсиндә дә мәлум кејфијјәтләрин мүнһүм ролу вардыр. Азәрбајҗан дилиндә *пилләкән* вә *нәрдиван* ајры-ајры сөзләрдир. Лакин әшја вәзифәчә, сөзләр исә мәнача бир-биринә јахындыр. Ашағыдан јухары галхмаг вә јухарыдан ашағы енмәк үчүн истифадә олунан әләтә *нәрдиван* вә ја *пилләкән* дејилир. Лакин вәзијјәтчә бу әшјалар бир-бириндән сечилир. Белә ки, *нәрдиван* һәрәкидир, ону бир

јердән башга јерә көчүрмәк, апармаг мүмкүндүр; *пилләкән* исә гејри-һәрәкидир, ону бир јердән башга јерә апармаг, көчүрмәк мүмкүн дејилдир. Азәрбајчан дилинин мүәјјән диалектләриндә *пилләкән* вә *нәрдиван* сөzlәри һәм дә *пилләкән* сөзү мә'насында ишләнир. Бирисинә дејәндә ки, «*о пилләкәни бураја кәтир*» о адам *нәрдиваны* кәтирир. Чүнки *нәрдиван* вә *пилләкән* сөzlәри бир сөzlә ифадә олунса да, бунларын арасындакы фәрг данышанларын тәфәккүрүндә ајдындыр.

Әкәр *пилләкән* вә *нәрдиван* сөzlәри һәрәки вә гејри-һәрәкилјә көрә фәргләнирсә, *јол* сөзүнүн мә'налары конкретлик вә абстрактлыға көрә фәргләнир.

Јол сөзү ики нөгтә арасында кедиш-кәлиш үчүн истифадә едилән сәһәдир. Лакин ики нөгтә арасындакы бу сәһә мүхтәлиф шәкилдә тәзаһүр едир. Бунларын бир гисмини инсанлар хүсуси оlaraг дүзәлдир: *дәмир јолу, шоссе јолу, јол чәкмәк, јолу асфалтламаг* вә с.

Дикәр јоллар исә кедиш-кәлиш үчүн инсанлар тәрәфиндән истифадә олунур, лакин бу јоллары инсанлар дүзәлтмир; бунларын бә'зиси мәчәздир, *су јолу, һава јолу, һәјат јолу, јол јолдашы* вә с. Мүгајисә ет: рус дилиндә: *дорога—путь*.

Бу, *јол* сөзүнүн семантикасындакы конкретлик вә абстрактлыгla бағлыдыр. *Дәмир јолу, шоссе јолу, јол чәкмәк, јола асфалт дөшәмәк* кими ифадәләрдәки *јол* конкретдир, лакин *гачыш јолу, һәјат јолу, јол јолдашы, һава јолу* бирләшмәләриндә конкретлик јохдур. Мүхтәлиф шәкилчиләрә *јол* сөзүндән дүзәлән *јолдаш, јолчу, јоллу* вә с. сөzlәрдә (исим вә сифәтдә) сөзүн абстракт мә'насы әсасында јаранмышдыр.

Демәли, семантикасында чохмә'налылыг олан сөzlәрин әсас вә әлавә мә'налары мүхтәлиф чәһәтләрә көрә фәргләнир, лакин бу мә'наларын ваһид мә'на әтрафында бирләшмәси, онларын дәрк едилмәси тәфәккүрүн абстрактлашдырма хүсусијјәти илә бағлыдыр.

Азәрбајчан дилиндә исимләрин чохмә'налылыгы кениш јајылмыш семантик һадисәдир. Демәк олар ки, бүтүн исимләрин әсас (номинатив) мә'налары илә јанашы бир вә ја бир нечә әлавә мә'насы вардыр. Чохмә'налылыг даһа чох инсанын бәдән үзвләринин адларыны билдирән сөzlәрә аиддир: *ајаг, баш, бармаг, боғаз, бојун, гол, көз, гулаг, бағырсаг, ағыз*. Бунлардан башга ашағыдакы сөzlәрдә дә чохмә'налылыг олур: *булуд, ба-*

һар, варлыг, бирлик, вахт, ана, ата, бәнд, бујуруг, гуввә вә с.

Исимләрин чохмә'налылыгы әсасән харичи охшарлыға, вәзифә, хүсусијјәтә көрә көчүрмә јолу илә јараныр. Бу бахымдан *баш* вә *ајаг* сөzlәринин мә'наларыны изләјәк.

1. Баш.

1) Чанлыларын: инсанын, һејванын, һәшәрәтын мүәјјән бир үзви: *адамын башы, гојунун башы, тојугун башы* вә с.

2) Бу вә ја дикәр әшјанын учу мә'насында: *шалбанын башы, дағын башы*.

3) Јан, әтраф, гыраг мә'насында: *булаг башы*.

4) Јүксәк, али, әсас мә'насында: *баш һәким, баш корпус*.

5) Нөмиратив сөз кими: *беш баш аилә, беш баш мал*.

6) Ағыл, билик мә'насында: *Башында бир фикир вар*.

7) Әшјанын апарычы һиссәси: *баш ссған*.

2. Ајаг.

1) Чанлыларын бир үзвү: *инсанын ајағы, һејванын ајағы*.

2) Дајаг мә'насында: *столун ајағы*.

3) Сон, ахыр мә'насында: *сујун ајағы, архын ајағы*.

4) Өлчү мә'насында: *гојуну гојун ајағындан, кечини кечи ајағындан*.

5) Несаб мә'насында: *Онун ајағында 15 манат пул галды*.

ИСМИН МӘЧАЗИ МӘ'НАЛАРЫ

Исимләрин семантикасы илә әлағәдар мәсәләләрдән бири мәчәзлашмадыр. Мәчәзлашма исә өз нөвбәсиндә чохмә'налылыг илә бағлыдыр.

Исимләрин мәчәзлашмасы өзүнү әсасән, мәтн дахилиндә бүрүзә верир. Номинатив мә'на чох, әлавә мә'на аз ишләк олур. Мәчәзлашма исимләрин мүәјјән әләмәтинин башгасына көчүрүлмәси илә јараныр. Тутаг ки, *булуд* бир әшјанын адыдыр, изаһлы лүғәтдә бу сөз белә шәрһ едилир: *Булуд—һавада топланан кәсифләшмиш су бухары јығымы*¹.

¹ «Азәрбајчан дилинин изаһлы лүғәти», Азәрб. ССР ЕА Нәшријаты, Бақы, 1966, сәһ. 324.

Бу эшјаја малик хусусијјетләрден бири ондан ибарәт-дир ки, хаванын һәддиндән чох булудлу олмасы инсан-лара зијан верир, күнәшин габағыны өртүр. Јағышын јағмасы, хаванын булудлу кечмәси инсанлары һәмишә севиндирмир. Инсан бәзи һалларда булудла мүбаризә етмәли олур.

Сәрдар Булуддағындан фишәнкләри сәмаја бурахды. Фишәнкләр булуда чатыб далбадал партлады. Бир-биринин арбынча партлајан гырмызы ишыг тутгун сәманы ишыгландырды. Фишәнкләр бир дә, бир дә партлады. Бу заман көјү гапамыш гара булуд гылынчла бөлүнмүш кими тән ортадан парчаланды. Сонра бу парчалар ара-ланараг сүрәтлә дағлара чәкилди. Инди занбағ кими ачылан көмкөј сәмада гөвси-гүзеһ көрүнүрдү. Әлағачы-на сөјкәниб көзләрини көјә зилләмиш Новрузәли баба:— Бах белә!—дејә күлүмсәди (И. Әфәндијев).

Бу кичик парчада инсанын тәбиәтин бу гүввәсинә (булуда) гаршы мүбаризәси тәсвир едилмишдир. Инсан булудла әлағәдар олан бир сыра тәбии фәлакәтләрини шаһиди олмуш, та гәдим замандан бәри булуд инсанын шүүрунда шәр гүввә кими мөһкәмләнмишдир. Булуда мәхсус бир кејфијјәт башга һадисәләрә көчүрүлмүш, инсана зәрәр верән башга варлығлар булуд адланды-рылмышдыр. М. Ә. Сабирин ашағыдакы парчасында булуд сөзү әсл мәнадан узағ, икинчи мәнада ишлән-мишдир:

*Сән демәдинми думада рәф олур еһтијачымыз,
Мән демәдимми чох јемә, тез позулар мазачымыз?!
Гара булудлар ојнашыр, инди нәдир әлачымыз?
Чулғалајыр бизи думан, мән дејән олду, олмады?*

Бурада булуд, өзү дә гара булуд халг күтләләринә зијан верән ичтимаи һадисәјә ишарәдир.

И. Әфәндијевин «Көрпүсаланлар» романындан аша-ғыдакы парчада булуд сөзү әрлә-арвад арасындакы мү-нағишәни ифадә етмәк үчүн ишләнмишдир:

...— Мән о дәһшәтли фыртына булудларынын кетдик-чә сыхлашараг бизим чадырымызын үзәринә јеридијини көрдүм. Мән һәр шејдән әввәл өз һәрәкәтләримиз диггәт-лә тәһлил едирдим.

Әрлә-арвад арасында хошакәлмәз һадисәләрин баш верә биләчәји фыртыналы булуд ифадәси илә верилмиш-дир.

Чохданын сөһбәтидир, Вәтәнимизин сәмасына гәфлә-тән булудлар пәрдә чәкди («Коммунист» гәзети) — ми-салында булуд сөзү мүһарибәјә ишарәдир.

Булуд сөзүнүн мәчази мәналары изаһлы лүғәтдә белә верилмишдир:

Бу л у д. 2. тәһлүкә, горху мәнасында (чоҳ вахт гара сөзү илә бәрабәр). Өлкәнин үстүнү гара булудлар ал-мышды. Гара булудлар ојнашыр, инди нәдир әлачымыз.

3) мәч. Әһвал позгунлуғу, гәм, кәдәр, тутгунлуғ, пә-ришанлығ, мә'јуслуғ символу кими ишләнир; мәс.: Ана јурдун һәр јериндән кәсиләчәк јад ајағы, Ачылачағ һәр дәрдләрин булуд кими гашгабағы (С. Вурғун); Гыз булуд кими тутулду, һирсиндән ағлады (Мир Чәләл).

4) мәч. Бир шејин чоҳлуғуну, кәсифлијини, һәрәкәт едән күтлә һалында олдуғуну көстәрир; мәс.: Бу һалда мејданын мәғриб сәмтиндән булуд кими тоз галхды (М. Ф. Ахундов)².

Исимләрин мәчазлашмасында эшјаја, һадисәјә хас олан әламәт вә ја кејфијјәтләрден бири өн плана чәки-лир. Тутаг ки, аслан, гурд, түлкү һәр бириси мүәјјән бир һејванын адыдыр: Бир заман түлкү, гурд, һәм аслан, һәр үчү бағлады белә пејман. Ки, бу күндән әлә нә дүш-сә шикар. Үч јерә гисмәт ејләсин онлар (А. Шаиг).

Бурада һәр үч һејваны билдирән сөз номинатив мә-нада ишләнмишдир. Бу үч һејван бир-бириндән мүәјјән әламәтләринә көрә фәргләнир. Бу әламәтләр исә мәчаз-лаша билир: аслан—чәсурлуғ, түлкү—һијләкәрлик, гурд—хаинлик; мәс.: Мән дә бир асланам, дүшүнсүн бир аз, Асланын дишиси, еркәји олмаз (А. Шаиг); Түлкү кәсир, Довшан кәсир габағыны, һамысы да шәкләјирләр Гула-ғыны (Ч. Новруз).

Азәрбајҗан дилиндә башга нитг һиссәләринә нисбәтән исимләр мәчазлашмаға даһа мејллидир. Исимләрин һа-мысынын мәчази мәналарындан бәһс етмәк мүмкүн де-јилдир. Буну нәзәрә аларағ ән чоҳ ишләк олан мәчаз-лашмыш сөзләрин бир нечәсини көстәрәк (мисаллар әлифба сырасы илә верилir).

А с л а н—гочағлығ, мәрдлик; мәс.: Ојанды јериндән о гочағ аслан, Бир әлиндә мызрағы, бир әлиндә галхан (А. Шаиг).

² «Азәрбајҗан дилинин изаһлы лүғәти», Баки, 1966, сәһ. 324.

Ары—чалышганлыг, ишлэклик; мәс.: Нечәсиниз, аҗ арылар, Аҗ геҗрәтлi әмәкчиләр (Ч. Новруз).

Баһар—чаванлыг, кәнчлик, јени дөвран, хош кәләчәк, мәс.: *Өмрүн баһар чағында*. Гәлбә јаған гар нәдир? (Б. Ваһабзадә); Сән кәләндә, Бајрам олур бизим елдә, *Үрәкләрин баһарысан* (Һ. Биллури); Нәфәсиндән дујурам мән *Өмүрләрин баһарыны* (Һ. Биллури); Чичәкләнди *јазым мәним*, Мәктубуну аланда мән (Һ. Биллури).

Бајгуш—шәр гүввә, харабалыг; мәс.: Мәнәм ел оғлу чобан, Чох улама, еј бајгуш (А. Шаиг).

Булаг—гајнамаг, чалышмаг; мәс.: *Илһам булагым* олсун, Тәмәннасыз үлфәтим (Һ. Биллури).

Дағ—гәзәмәт, мәғрурлуг; мәс.: Еј гаја, өзүнү, Тај тутма даға (А. Шаиг); *Дағлар бојда* үрәји вар, Тәмиз, ајдын диләји вар (Һ. Биллури).

Думан, чән—гәм, гүссә; мәс.: Нәким үрәјими бир јохлады. Үзүнә чән, думан енди елә бил (Һ. Биллури); Тез ол јоз, үзүмдән, Чәкилсин чәнләр, Гызармыш көзүндән Учсун бу кәдәр (А. Шаиг); Алмасын үстүнү, достум, думан, чән, Бир дајан, гәмләнмә, көзүн долмасын (Ч. Новруз).

Даш—бәрклик, гатылыг, гәддарлыг; мәс.: О заманлар мәним үрәјим *даш* кими иди (Ч. Чаббарлы); *Дашмы* мәним үрәјим, Анајам, вар диләјим (А. Шаиг).

Гар—сојуглуг, кәдәр, гочалыг; мәс.: *Өмрүн баһар* чағында Гәлбә јаған гар нәдир (Б. Ваһабзадә).

Довшан—горхаглыг; мәс.: Түлкү кәсир, *Довшан* кәсир Габағыны, Намысы да шәкләјирләр гулағыны (Ч. Новруз).

Илан—залымлыг, зүлмкарлыг; мәс.: Нифрәт олсун дедиләр, Зәһәрли иланлара Халгы алдаданлара (М. Мүшфиг); Нәр торпаг үстүндә бир илан јатыр, Елимин ашына һеј зәһәр гатыр (А. Шаиг).

Иблис—фитнәкарлыг, ара гарышдырмаг; мәс.: Бәли, бу ики иблис Мәнәм, мәнәм дејирди (М. Мүшфиг); Бизим арамызда Нијјәти гара, *Иблис* дә, түлкү дә Илан да олду (Ч. Новруз).

Күл—көзәллик, тәмизлик, сафлыг; мәс.: Доғрудан да, Аслан бачысына бир күл гәдәр дә ағырлыг дүшмәсинә разы дејилди (Ч. Чаббарлы); Дүнән мәним көзүмдә Севимли бир күл иди (Һ. Биллури).

Нәркиз—көзәллик; мәс.: Шәнкүлүн көзләри *нәркиз*, Санки дүнјадан хәбәрсиз (М. Мүшфиг).

Шимшәк—гәзәб, кин, сүр'әт; мәс.: Көзләри одлу *шимшәкди* Гәлби гара дашдан бәркди (А. Шаиг); Башымдан хәјалларым *Шимшәк* тәк чахды кетди (Һ. Биллури).

Хәзан—сон, гочалыг, сојуглуг; мәс.: Гәлбими дәрәд алмыш, *Хәзаным* кәлмиш (А. Шаиг); Мән нечә унудум доғма елләри, Онлар унутмады мәни неч заман, Әсир чан евимдә *хәзан* јелләри, Онлардыр күлдүрүб, мәни ағладан (Һ. Биллури).

Исимләрин мәчәзлашмасында нәзәрә чарпан чәһәтләрдән бири дә ондан ибарәтдир ки, бир исим бир нечә мәнада мәчәзлаша билир. Бу мәналар бәзән бир-биринә јахын, бәзән узаг, бәзән исә һәтта зидд ола билир; мәс.: Нәр тәрәфдән ону фәлакәт *булудлары* чулғады (Ч. Чаббарлы); О исә Зүләјханын сәрви гамәтинә, *булуд* кими бүрүнән гара сачларына чоҳдан вурулмушду (Ч. Чаббарлы).

Бу мисаллардан бириндә *булуд* сөзү фәлакәт, горху мәнасында, дикәриндә исә бунун әксинә, көзәллик, јахшы бир хусусијјәт мәнасында мәчәзлашмышдыр.

Азәрбајчан дилиндә бир нечә мәнада мәчәзлашмыш исимләрә аид мисаллар:

Баһар, јаз.

1) *Чаванлыг, чаванлыг чағы*; мәс.: Кечмиш *баһар* күнләри *Өмрү* ахмыш су кими (А. Шаиг).

2) *Јени дөвран*; мәс.: Мән ашыг, *јаза* бахтым, Ачылмыш таза бахтым, Мәһв олмуш көһнә дүнја, Чыхыбдыр *јаза* бахтым («Азәрбајчан фолклору антолокијасы»).

3) *Кәләчәк, кәләчәк күн*; мәс.: Доктор ишләр гызымыз Јахшы кәлир јазымыз («Азәрбајчан фолклору антолокијасы»).

4) *Кәләчәк, үмид*; мәс.: Мәним багым, *баһарым*, Фикри зијалы оғлум (М. Ә. Сабир).

5) *Шәнлик*, мәс.: Одлу *баһар* кими шән, Башындан ашды севинч (А. Шаиг).

Гызыл.

1) *Әвәзсиз, дәјәрли*; мәс.: *Гызыл* өкүзүм јери, Гојма шум гала кери. Ити тәрпән, маралым, Дүшмәнләр бахыр бәри («Азәрбајчан фолклору антолокијасы»).

2) *Нәр иши бачаран*; мәс.: Адил исә евимизин әсас

ачары иди, онун эллери *гызыл* иди, евин һәр иш-күчүнә жарайрды («Азәрбајчан» журналы).

3) *Дүз, дүзжүн*; мәс.: Әли *гызыл* кими оғланлар.

4) *Гырмызы ранк*; мәс.: Дүзләр кәлир көзүмә, *Гызыл* лаләли дүзләр («Азәрбајчан» журналы).

5) *Күнәш*; мәс.: *Гызыл* сачларыны Мешәләрдән йыгды («Азәрбајчан» журналы).

6) *Парлаг, жарашыглы*; мәс.: Чән дағлардан аранла-ра сүрүндү, Јашыл бағлар ағ думана бүрүндү, Будаг-ларда сары жарпаг көрүндү, Гатарлашды *гызыл* телли дурналар («Азәрбајчан» журналы).

Омонимләр. Исми омонимләр ја Азәрбајчан дили сөзләри, ја да Азәрбајчан дили сөзләри илә алынма сөз-ләрин гаршылыглы мәнасы әсасында жараныр. Исимләр-ин мәншәчә мұхтәлифлији бунларын семантикасына да тәсир едир.

1) Азәрбајчан дили сөзләри әсасында јаранан омонимләр семантик чәһәтдән јахын олур. Омоним сөзләрин бу нөвү арасындакы семантик јахынлыг омоним сөзлә-рин бағлы олдуғу әшјаларын формача бир-биринә ох-шарлығынын нәтичәсидир. Инсанын мүәјјән бир һиссәси олан *бел*, кәнд тәсәррүфаты аләти *белә* охшајыр. Ејни сөзләри *күрәк* сөзү һаггында да демәк олар.

Азәрбајчан дили сөзләри әсасында јаранараг семан-тик чәһәтдән бир-биринә јахын мәналы сөзләрә ашағы-дакылар мисал ола биләр:

Бел—инсанын бир һиссәси; бел—кәнд тәсәррүфат аләти.

Күрәк—инсанын бир үзвү; күрәк—кәнд тәсәррү-фат аләти.

Гол—инсанын бир үзвү, гол—имза.

Ләпә—гоз ичи, ләпә—далға.

Көк—ағачын торпагда олан һиссәси; көк—тәрәвәз нөвү.

Күрзә—зәһәрли илан; күрзә—хәрәк нөвү.

2) Азәрбајчан дили сөзләри илә башга дилләрдән алынмыш омоним исимләрин мәнасында семантик ја-хынлыг јохдур. Бу исимләрин омонимләшмәси тәсадүфи-дир.

Газ—гуш, газ—јаначаг.

Бағ—дәстә; бағ—мејвә әкилән саһә.

Бал—кәнд тәсәррүфат мәһсулу; бал—ғијмәт дә-рәчәси.

ИСИМЛӘРИН СИНОНИМЛИЈИ.

Ејни анлајышын, мөфһумун мұхтәлиф чүр адлан-дырылмасына, јәни синонимләрә дә исимләр арасында аз мұшаһидә едилир. Чүнки ејни әшјанын, һадисәнин мұхтәлиф адларла адландырылмасы анлашылмазлыға кәтириб чыхара биләр. Лакин ејни анлајышын, мөфһу-мун мұхтәлиф чаларлыгларыны ифадә етмәк үчүн омонимләрдән истифадә едилир. Синоним исимләр әсасән алынма сөзләрин һесабына јараныр; мәс.: *инсан—адам, дүнја—чаһан—аләм, фикир—хәјал, дәрәд—гүссә—кәдәр, үрәк—ғәлб* вә с.

Антонимләр. Башга нитг һиссәләринә, хусусилә сифәтләрә нисбәтән исимләрдә антонимлик зәифдир. Чүн-ки антонимлик тәзад мәналар әсасында јараныр. Тәзад исә әсасән әләмәт вә ја кәјфијјәтлә бағлыдыр. Бунунла белә исимләр арасында да антоним мәналарә малик сланлары вардыр.

Азәрбајчан дилиндә исимләрин антонимлији илә әла-гәдар ашағыдакы ики чәһәти гејд етмәк олар:

1) Истәр Азәрбајчан дилиндә, истәрсә дә алынма садә исимләр антоним олур; мәс.: *тој—јас, баһар—ғыш, нәш'ә—гүссә, сүлһ—мүһарибә, инкишаф—тәнәззүл* вә с.

2) Сөздүзәлдичи шәкилчиләр васитәси илә башга нитг һиссәләриндән јаранмыш исимләр чыхыш нөгтәси илә әлагәдар антоним олур.

а) **-лыг (-лик, -луг, -лүк)** семантикасына көрә әсасән мүчәррәдлик билдирән бу шәкилчиләр сифәтләрә бити-шәрәк абстракт исимләр әмәлә кәтирир вә сифәтин мә-насына ујғун олан бу исимләр антонимдир: *бәрклик—бошлуг, ағлыг—ғаралыг, узағлыг—јахынлыг, истилик—сојуғлуг, бөјүклүк—кичиклик, азлыг—чохлуг, дүзлүк—әјрилик, боллуг—ғытлыг, икидлик—горхағлыг* вә с.

2) **-ын (-ин, -ун, -үн ; -ыш (-иш, -уш) ; -ы (-и, -у, -ү)** шә-килчиләри фе'лләрә битишәрәк фе'лин мәнасына ујғун антоним исимләр јараныр; мәс.: *әкин—бичин, кириш,—чыхыш, ениш—јохуш, өлү—дири* вә с.

Һәр ики група дахил олан исимләр арасында ја кәј-фијјәтә, ја да просесә көрә антонимләшмә мөвчуддур. Јәни мүәјјән груп исимләрдә антонимлик кәјфијјәт әса-сында, мүәјјән групунда исә просесә көрә јараныр.

Кәјфијјәт семантикалы антонимләрин бири мүсбәт, диқәри исә мәнфи планта чыхыш едир. Јәни мүсбәт

мәнфи тэзадлыгы антонимлик јарадыр. Бу антонимләр, әсасән, гоша ишләнир, бә'зиси исә гоша сөзләр кими дашлашмышдыр. Бир гәјда олараг данышыг просесиндә мүсбәт мә'налы сөз чыхыш нөгтәси олур, мәнфи семантикалы сөз исә буна гаршы гојулур; мәс.: *ағлыг—гарагы; јахынлыг—узагы; истилик—сојуглу; бөјүклүк—кичиклик; бәрклик—бошлу; чохлу—азлы; дүзлүк—әјрили; боллу—гытлы; мәрһәмәт—гәзәб; инкишаф—тәнәззүл; сүлһ—мүһарибә; тој—јас.*

Исимләрин мә'на группаларындан, хүсусилә антонимләрдән данышаркән субстантивләшмә нәтичәсиндә исим кими чыхыш едән, исим парадигмаларыны гәбул едән сөзләрдән дә бәһс етмәк лазымдыр. Чүнки субстантивләшмиш сөзләр истәр мүвәггәти, истәрсә дә данми вәзијәтдә антонимлик кәсб едир. О, *бәрки* дә, *бошу* да јумурта кими дишинә вурмушду (С. Рәһимов) чүмләсиндә *бәрк* вә *бош* сифәтләри субстантивләшәрәк антоним исим вәзифәсиндә чыхыш етмишдир. Бунлардан әлавә, *бөјүк—кичик, јахшы—јаман, ағ—гара* кими субстантив сөзләр дә антонимдир.

Просес семантикалы антоним исимләр фе'л мәншәлидир вә бир-биринә зидд һәрәкәтләрин ардычыллыгы нәтичәсиндә мејдана чыхыр.

Просес семантикалы антонимләрдә һәрәкәтләрин ардычыллыгындан асылы олараг икинчи һәрәкәт биринчинин әксидир, икинчи һәрәкәт биринчинин әксинә ичра едилир; мәс.: *әкин—бичин, кириш—чыхыш, ениш—јохуш, дири—өлү.*

Бу сөзләрин сәчијјәви чәһәти ондан ибарәтдир ки, бунларын бир чоху тәкликдә ишләнмир, анчаг гоша сөз таркибиндә исим кими чыхыш едир; мәс.: *јатыш—дуруш.*

Нитг һиссәләри арасында хүсуси јер тутан исимләр чох кениш семантик хүсусијјәтләрә маликдир. Бу хүсусијјәтләр өзүнү һәм садә, һәм дә дүзәлтмә исимләрдә көстәрир.

ЭВӘЗЛИК

Әвәзликләр семантик чәһәтдән таммә'налы сөзләрдән, фәргләнир. Белә ки, таммә'налы сөзләрин семантикасы сөзүн объектив аләмлә әлағәси илә, һәр һансы әшја, әләмәт, кејфијјәт һәрәкәти билдирмәси илә сәчијјәләндији һалда, мәтндән кәнарда үмуми мүчәррәд мә'наја малик олан әвәзлијин семантикасы исә јалныз контекстдә мүәјјәнләшир. Таммә'налы сөзләрдән фәргли олараг әвәзликләр лексик мә'наја малик дејилдир. Лексик мә'на мүәјјән бир анлајыша әсасланыр. Әвәзликләрин исә мә'насы нисби сәчијјә дашыјыр. Белә ки, әвәзликләр конкрет шәхс, предмет вә һадисәләрин адларыны билдирмир, нитг просесиндә онлары бир-бириндән ајырыр вә фәргләндирир. Беләликлә, әвәзликләр лексик семантикаја дејил, әсасән лексик-грамматик семантикаја маликдир.

ШӘХС ӘВӘЗЛИКЛӘРИНИН СЕМАНТИКАСЫ

Шәхс әвәзликләри һәр һансы шәхси ифадә етмәк үчүн истифадә олуна сөзләрдир. Она көрә дә шәхс әвәзликләри һәмишә инсанларла бағлы олур. Шәхс әвәзликләринин лексик мә'насы онларын шәхс билдирмәсидир. Башга сөzlә, онлар данышаны, динләјәни вә һаггында сөһбәт кедән шәхси көстәрмәк үчүн ишләдилир. Сәјчә мәһдуд олан шәхс әвәзликләри дилдә мүһүм әһәмијјәтә маликдир. Белә ки, үнсијјәтдә олан шәхсләрин фикринин дәгиг верилмәсиндә, анлашыглы ифадә едилмәсиндә бунларын ролу бөјүкдүр.

Шәхс әвәзликләри дилдә фәрдиләшдирмә хүсусијјәтинә малик олмаларына бахмајараг, бүтүн әвәзликләр кими онлар да өз дахили мәзмуну е'тибарилә гејри-мүәјјән, үмуми вә мүчәррәддир. Мәтндән кәнарда *мән, сән, о, биз, сиз, онлар* әвәзликләри грамматик шәхс анлајышы ифадә едир. Контекст, ситуасија исә шәхс әвәзликләрини әң конкрет сөzlәрә чевирир. Бу чәһәтинә көрә, үмумијјәтлә, әвәзликләр, еләчә дә шәхс әвәзликләри үзәриндә

сырф семантик тәһлил апармаг мүмкүн олмур. Әвэзли-
гин семантик тәһлилиндә әсас јери **мә'на** дејил, **ифадә**
етмә тутур. **Ифадә етмәдән** исә ән чох үслубијјатда да-
нышылыр. Ситуасијадан, үнсијјәт просесиндән даими
асылылыг әвэзлик үзәриндә апарылан семантик тәһлили
даһа чох үслубијјатла бағлајыр. Шәхсләндирмә, әвэз-
етмә анафорик хүсусијјәтә малик олма шәхс әвэзлик-
ләринин семантикасында өзүнү көстәрән әсас хүсусиј-
јәтләрдир. Еләчә дә бу дил һадисәләри үслубијјатын
тәдгигат объектидир. Она көрә дә шәхс әвэзликләринин
семантик тәһлилиндә үслубијјата мејлетмә һаллары
тез-тез өзүнү көстәрир.

Шәхс әвэзликләринин мүчәррәдлији вә гејри-мүәј-
јәнлији һәр үч шәхсдә ејни дәрәчәдә дејилдир. Она көрә
ки, семантик бахымдан вә дилдә јеринә јетирдикләри
функцијасына көрә **мән**, **сән**, **о** шәхс әвэзликләри ваһид
систем јаратмыр¹. Белә ки, **мән**, **сән** данышан вә динләјән
олмагла үнсијјәтдә иштирак едән шәхсләрдир. **О** исә
нитгдә иштирак етмәјән, һаггында данышылан шәхсдир.
Бу сәбәбдән **І** вә **ІІ** шәхс әвэзликләринә нисбәтән **ІІІ**
шәхс әвэзлији даһа мүчәррәд мә'наја маликдир. Чүнки
І вә **ІІ** шәхс әсасән данышан вә динләјәни билдирисә,
ІІІ шәхс васитәсилә һаггында данышылан шәхс вә һәм
дә бүтүн әшја нөвү һаггында тәсәввүр әмәлә кәтирилә
билир. **І** вә **ІІ** шәхс әвэзликләри илә **ІІІ** шәхс әвэзлији,
еләчә дә үмумијјәтлә, шәхс әвэзликләри илә таммә'налы
сөzlәр арасындакы фәрг һәммин әвэзликләрин семанти-
касынын өзүнәмәхсус хүсусијјәтләриндән ирәли кәлир.
Бу хүсусијјәтләр ашағыдакылардыр:

1. Биринчи вә икинчи шәхс әвэзликләри нитгдә тут-
дуғлары мөвгејә көрә бәрабәрһүгүгүлдур. Чүнки һәр
икиси үнсијјәтдә иштирак едән шәхсләрдир. Үнсијјәт
шәраитиндән асылы олараг мүәјјән шәхс һәм **мән**, һәм дә
сән әвэзлијинин референти ола биләр. **Мән** вә **сән** әвэз-
ликләринә хас олан бу семантик хүсусијјәт диалог нит-
гиндә даһа чох өзүнү көстәрир; мәс.: Дадаш. **Мән**
дә һесаб еләрдим ки, арамызда мөһкәм достлуғ вар.
Амма **сән** чүрбәчүр хәјаллара дүшмәклә бу достлуға
хәјанәт еләдин. Сәлим. **Мән** сәңә хәјанәт еләмәдим,

¹ Бах: Р. Будагов. Введение в науку о языке, М., 1958,
сәһ. 270, А. А. Уфимцева. Типы словесных знаков, М., 1974,
сәһ. 173; К. Е. Майтинская. Местоимения в языках разных сис-
тем, М., 1969, сәһ. 141.

Дадаш, мөһәббәт хәјанәт дејил (С. Рәһман); Ким
һазырдыр?—**Мән**.—**Сән**?—Бәли, **мән**.—**Сән** ојнаја биләр-
сән?—Бәли, **мән** ојнајарам вә һазырам (С. Рәһман).

ІІІ шәхс билдирән әвэзликләрдә исә белә бир хүсу-
сијјәт јохдур. Белә ки, **о** нитг просесиндә иштирак етмә-
дијинә көрә һеч вахт **мән** вә **ја сән** әвэзлији илә гаршы-
лығлы мүнәсибәтдә ола билмир.

2. **І** вә **ІІ** шәхс әвэзликләриндән инсанлары көстәрмәк
үчүн истифадә олунур. Јалныз шәхсләндирмә мәғамында
бу әвэзликләр чансызлары билдирән сөzlәри көстәрмәк
үчүн ишләдилір; мәс.: **Сәндән** дојмағ олармы, һәјат, **сән**
нә ширинсән! Анчағ һамынын дејил, **сән** һәјатын гәдрини
јалныз биләнләринсән (Б. Ваһабзадә).

ІІІ шәхс әвэзлијинин исә ишләнмә саһәси чох кениш-
дир. **О** һәм инсанлара, һәм дә чанлы вә чансыз әшја вә
һадисәләрә аид олур; мәс.: Имран киши нечә гәзәблән-
мишдисә, сөзүнү дә дејә билмирди. **О**, атыны једәкләјә-
рәк Таһирлә бәрабәр, јашыл ағачлар арасында көрүнмәз
олмуш колхоз идарәсинә тәрәф јериди (Һ. Мәһди);
Василјев күнчдә гојулмуш радио апаратыны көстәрди.—
О нечәдир? Саздырмы? (Һ. Мәһди).

Әввәлки мәтндә **о** әвэзлији **Имран кишини**, сонрақын-
да исә **радио апаратыны** билдирир.

3. **І** вә **ІІ** шәхс әвэзликләринин нитгә дахил олмасы
конкрет дил актынын реаллашмасы илә мүәјјәнләшир².
ІІІ шәхс әвэзлијинин исә ишләдилмәси әсасән өзүндән
әввәлки чүмләдән асылы олур; мәс.:—Јох, ана, **мән** дә
нечә вахтдыр ки, бу барәдә дүшүнмүшәм—Мейман ис-
рара башлады.—Инди дә гәсдән **сәндән** сорушдум. **Мән**
һүгүгшүнас олмағ истәјирәм ана, **мән** истәјирәм ки, чох
елмли вә тәмиз бир һүгүгшүнас олум (С. Рәһимов).
Мүг. ет: Баһадур чәрәјини јејиб јенә дүнәнки кими иши-
нә башлады. **О**, өз језнәсини дә, бачысыны да керидә
гојмушду (С. Рәһимов); Мейман саһил боју хејли
кәзиб доланды. **О**, далғаларын сүпүрләшмәсинә, гоша-
гоша оғланларын балача-балача гајығлара отурмасына
хејли тамаша етди (С. Рәһимов).

4. Шәхс әвэзликләринин семантикасынын специфик-
лији бир дә үнсијјәт просесинин характериндән доғур.
Белә ки, дилдә олан дикәр сөzlәрдән фәргли олараг

² А. В. Исаченко. О синтаксической природе местоимения.
«Проблемы современной филологии», № 1, 1965, сәһ. 160.

шәхс эвәзликләринин ишләдилмәси мәтнин характери илә мәнһудлашыр. Данышан вә динләјәнин нәзәрә чарпыдырылмасы зәрури олмајан мә'рузә вә чыхышларда, мүәјјән бир елми мәсәләнин изаһында, тәбиәт тәсвирләриндә *мән* вә *сән* эвәзликләри ишләдилмәјә дә биләр. Лакин диалог нитгиндә бу эвәзликләрсиз кечинмәк олмур³, мәс.: Еһ, кәләчәк елә бир гујудур ки, даш салдыгча долмур, она кими *мән* өләрәм.—Олајды елә бир заман, бачы, *сәни* өзүмлә бәрабәр сәһнәјә чыхарајдым. Ојнајардынмы?—*Мән* ојнамаг билмирәм ахы (С. Рәһман);—*Сән* бу дили өјрәдән вар, Зүләјха!—Нечә бәјәм, *мән* лал идим? (С. Рәһимов).

Шәхсин өзү һаггында мә'лумат вермә, е'тираф сәчијәли мәтнләрдә *мән* эвәзлијинин ишләдилмәси даһа чох зәрури олур; мәс.:—Анчаг *мән* әсла өзүмү бу жүксәк гијмәтә лајиг кәрә билмәрәм. *Мән* ади бир мә'зунам, *мән* анчаг вәтән гаршысында һәдсиз дәрәчәдә борчлујам!... Бизим факүлтәдә *мәндән* гат-гат жүксәк, ә'лачы тәләбәләр вардыр!.. *Мәнсә* һәлә өз борчуму өдәмәмиш бир борчлујам, вәссалам! (С. Рәһимов).

Гаршылашдырылмыш ики шәхсдән биринин мәтн боју диқәринә мұрачиәти заманы гаршыдакыны мәнфи вә ја мүсбәт мә'нада характеризә етмә, иттиһам, әзизләмә, јалварыш сәчијәли мәтнләрдә исә *сән* эвәзлијинин ишләдилмәсинә даһа чох еһтијач һисс олунур; мәс.: Оггај. Фирәнкиз! Сөјлә, јаврум, инди артыг мәним бүтүн кәләчәјим, варлығым, јохлуғум, *сәнә*, *сәнин* бир сөзүнә бағлыдыр. Инди *сән* мәним тәләјимин һакимисән. Сон сөз *сәниндир* (Ч. Чаббарлы); Дүз он илдир ки, *сән* бизим мәктәбдә охујурсан. Дүз он ил әввәл *сән* бураја балача бир ушаг кими чантаны јерлә сүрүјә-сүрүјә кәлиб инди кәнч бир оғлан кими кедирсән... Бу он илин чох јарысыны мән өзүм *сәнә* дәрәс демишәм... *Сән* мәним севимли балам олмусан. Бу он илдә мәктәбдә мән *сәни* һәм әхлагда, һәм охумагда бүтүн ушағлара нүмүнә кәс-тәрмишәм. Бу күн мән мәктәби битирмәк шәһадәтнамәсинә *сәнә* тәғдим едиб, *сәни* јола салырам (С. Рәһимов).

III шәхс эвәзлији исә *мән* вә *сән* эвәзликләриндән

³ Бах: Э. Бенвенист. Общая лингвистика, М., 1974, сәһ. 286; К. Е. Майтинская. Местоимения в языках разных систем, М., 1969, сәһ. 142.

фәрғли олараг нитгдә иштирак етмәјән вә һаггында сәһ-бәт едән шәхс олдуғундан даһа чох монолог нитгиндә, башғасы һаггында мә'лумат вермә сәчијәли һағыл вә һекајәвары јазыларда ишләнир; мәс.: Оггај. О! Јох, о мә'сум бир чочугдур. О пул дүшкүнү дејилдир. Сиз ону көрмүш олсајдыныз... Әввәлләри милли сәһнә дејә бир ајы кими чалышаркән јоран, јоруларкән гүввәтләндирән, күләркән ағладан, ағлајыркән күлдүрән һәм о, онун үмиди, онун хәјалы! (Ч. Чаббарлы).

5. Эвәзлијин башга нөвләриндән фәрғли олараг шәхс эвәзликләри субстантив мә'наја маликдир. Она көрә дә шәхс эвәзликләринин референтә мұнасибәти эвәзлијин диқәр нөвләринин (мәсәлән, ишарә, јијәлик, гејри-мүәјјән вә с.) референтә мұнасибәтиндән фәрғләнир; мәс.: Таһир *белә* дүшүнә-дүшүнә, јорғун-әзкин һалда евинә гајытды (Һ. Мейһди)—дејәркән динләјичидә данышана гаршы *белә* сөзүнүн мұгабилиндә нечә? суалы мејдана чыхыр вә динләјичи изаһат тәләб едир.

Мән сәндән сөз сорушурам, *сән* тарих Набир данышырсан (Ә. Вәлијев)—чүмләсиндә исә *мән* вә *сән* эвәзликләри үчүн белә бир изаһата еһтијач һисс олунмур.

III шәхс эвәзлијиндә I вә II шәхс эвәзликләриндән фәрғли олараг субстантивлик сөзүн даһа кениш мә'насында аңлашылыр. Белә ки, I вә II шәхс эвәзликләри исимләри эвәз едә билмәдији һалда, III шәхс эвәзлији синтактик функцијасына көрә исим кими чыхыш етмәклә бәрабәр, һәм дә исимләри эвәз едир; мәс.: Дәјирманчы исә јаса батмышды. О, өмрүндә сәрчә башы да кәсмәмишди (Ә. Вәлијев).

6. I вә II шәхс эвәзликләри кәмијјәт категоријасы бахымындан III шәхс эвәзлијиндән вә диқәр таммә'налы сөзләрдән фәрғли олараг специфик хусусијјәтләрә маликдир. Белә ки, III шәхс эвәзликләринин чәми ејнилә исимләрдәки кими јарандығы һалда I вә II шәхс эвәзликләринин чәми супплетив (лексик) јолла јараныр.

Шәхс эвәзликләринин чәмләнмәсиндә супплетив, (лексик) үсул дүнјанын бир сыра дилләриндә јайылмышдыр⁴. Бу үсулла јарадылан *биз* вә *сиз* эвәзликләринә һөмин шәхсләрин тәки олан *мән* вә *сәни* чәми кими бах-

⁴ Бах: К. Е. Майтинская. Местоимения в языках разных систем, М., 1969, сәһ. 185.

маг олмаз. Чүнки онлар чохлу *мән* вә *сән*—ләри дежил, данышаны вә динләјәни башга шәхс вә шәхсләрлә бирликдә кәстәрир. *Мән—биз, сән—сиз* әвәзликләри мұхтәлиф мәзмунлу мұстәгил сөзләрдир. Башга сөзлә, *биз=мән+мән+мән...* вә с.-дән ибарәт дежилдир⁵.

А. В. Исаченко исә исмин тәк вә чәминин денотатлары илә I вә II шәхс әвәзликләринин денотатлары арасында әсаслы бир фәрг көрмәјәрәк гејд едир ки, әкәр *китаблар* формасы «бир китаб вә әлавә олараг башга китаблар» мәнасыны ифадә едирсә, еләчә дә *биз* әвәзлији «данышан шәхс вә әлавә олараг башга шәхсләр» семантикасына маликдир⁶. Бу фикирдән ики нәтичә чыхыр.

Әввәлә, *биз* сөзүнүн вердији чәмлик мәзмуну илә чәм шәкилчиләри васитәсилә дүзәлән чәмлик арасында, икинчиси исә *биз* сөзү илә *китаблар* сөзүнүн денотатлары арасында фәрг јохдур. Бу фикирләрлә разылашамаг олмаз. Белә ки, *биз* сөзүнүн вердији чәмлик идејасы илә чәм шәкилчисинин јаратдығы чәмлик арасында фәрг ондан ибарәтдир ки, чәм шәкилчиси илә бирдән артыг предметин мөвчуд олдуғу билдирилир. *Биз* әвәзлији исә данышанын бирдән артыг олдуғуну кәстәрмир. Башга сөзлә, чәм шәкилчиси васитәси илә јаранан чәмликдәи фәргли олараг *биз* ејнијјәт тәшкил едән объектләрин чәминдән ибарәт дежилдир. *Биз*—ин тәркибини *мән+мән+мән* вә с. дејил, «мән» вә «гејри-мәнләрин» бирләшмәси тәшкил едир. Чүнки *мән* әвәзлијинә вәһидлик вә субјективлик хасдыр вә чохлуг имканы она зиддир. Данышан шәхс һеч вахт бир нечә *мәндән* ибарәт ола билмир.

Биз—ин тәркибиндә һәмишә *мән* олур вә о, *биз*—ин мејдана чыхмасында әсас фактордур. Нитгдә реаллашан *мән* нитгдә реаллашмамыш вәзијјәтдә олан *гејри-мәнләри* өзүнә бағлајыр. *Биз* үчүн һәмин *гејри-мәнләрин* мөвчудлуғу вәчибдир. *Биз* данышан вә динләјәндән ибарәт ики нәфәрдән, данышан, динләјән вә нитг просесиндә иштирак етмәјиб һаггында данышыландан вә даһа бөјүк бир коллективдән ибарәт ола биләр.

Беләликлә, кәмијјәт бахымындан *китаблар* сөзүнүн

⁵ Бах. К. Е. Майтинская. Местоимения в языках разных систем, М., 1969, сәһ. 148, 182; Р. Будагов. Введение в науку о языке, М., 1958, сәһ. 270.

⁶ Бах: А. В. Исаченко. О грамматическом значении, ВЯ, 1961, сәһ. 42.

семантикасы *китаблар=китаб+китаб+китаб* вә с. олдуғу һалда, *биз=мән+мән+мән* вә с. дејил, *биз=мән+гејри-мәнләрдән* ибарәтдир⁷.

Биз, сиз әвәзликләринин бәзән *бизләр, сизләр* шәклиндә ишләнмәси үслуби сәчијјә дашыјыр. Дилчилик әдәбијјатында кәстәрилир ки, *-лар* чәм шәкилчиси *биз, сиз* сөзләринә артырылдыгда чәмлији конкретләшдирир вә нисбәтән мүүјјәнләшдирир⁸. Бу фикри ирәли сүрәнләр әсасән М. Казымбәјә әсасланырлар⁹.

Әвәзлијин мәнасы контекстдә мүүјјәнләшдијиндән, *бизләр, сизләр* мүүјјәнлик вә конкретлик билдирмәкдән даһа чох мүүјјән бир чәрәјана мәхсуслуғу, һәр һансы бир мәсәләдә фикир бирлији, тајфа, нәсил вә әразијә мәхсуслуғу билдирмә кими мәна чаларлығы јарадыр; мәс.: Одур ки, *бизләрдә* авам дејәр: кечәләр иланын башы ағрыјар (Н. Зәр да би); Фәрһад. Елмли адамлар һамыдан артыг *бизләрә* лазымдыр (Ә. Һагвердијев); *Бизләри*—мәни, Фәрманы, Нүсрәти, бүтүн совет тәјјарәчиләрини улдузларын арасында ахтар (М. Чәләл); Ушаг мәнимдир, баба, дәхли нәдир *сизләрә*; Ким сизи гәјјум едиб һөкм едәсиз *бизләрә!* (М. Ә. Сабир); Балаш... *Бизләрдә* белә шеј јохдур. Бу олса, сәнин дедијин чәмијјәтин иши ола биләр (Ч. Чаббарлы).

Дүшдүјү мүнһит, ситуасијадан асылы олараг бәзән *биз, сиз, бизләр, сизләрдән* даһа чох конкретлик билдирир; мәс.: *Биз* дә анд ичирик!—*Кәрәмханла булдозерчи* дә бирликдә сәсләндиләр (И. Әфәндијев);—Аначығым *сән* дә вә *атам* да бу кағызы охујунуз... Мәни бу вахтадәк раһатсыз едән суаллара *мән* бу кағызда чаваб тапырам. Белкә *сиз* дә тапасыңыз. Мән *сиздән* һеч бир шеј кизләтмәк истәмирәм (Н. Нәриманов).

Китаблар сөзүнүн денотаты илә *биз* сөзүнүн, башга сөзлә, әвәзлијин денотаты арасында фәргин олуб-олмасына кәлдикдә исә демәк лазымдыр ки, сөзләрин мәнасы објектив аләмә, *биз* вә *сиз* сөзләринин тәркибиндә-

⁷ Мүг. ет: Э. Бенвенист. Общая лингвистика. М., 1974, сәһ. 267.

⁸ Бах: М. Нүсәјнзадә. Мүасир Азәрбајчан дили, 1963; И. Суяров. Местоимения в современном узбекском литературном языке. Самарканд, 1965 (намизәдлик диссертасијасынын авторефераты).

⁹ Бах: М. Казым-бек. Общая грамматика турецко-татарского языка, Казань, 1848, сәһ. 109—110.

ки данышан вэ динлэжэн шэхс вэ шэхслэр исэ јалныз динлэжэнэ мүнәсибәтдә мөвчуддур.

Белә ки, дилдә олан дикәр тәммәналы сөзләрден фәргли олараг мәтидән кәнарда *биз, сиз* јалныз грамматик шэхс кими өзүнү көстәрир. Она көрә дә бурада денотатдан (әшјавиликдән) данышмаг олмаз. *Китаб* сөзү исэ мәтидән асылы олмајараг әшја билдирир вэ һамы тәрәфиндән ејни шәкилдә дәрк олунур. Белә олду-ху һалда, *китаб* вэ бу гәбилдән олан башга сөзләрдин семантикасы илә *биз* сөзүнүн семантикасыны ејниләш-дирмәк олмаз.

Дејиләнләрден белә нәтичә чыхыр ки, I вэ II шэхс әвәзликләринин семантикасы тәммәналы сөзләрдин семантикасындан онунла фәргләнир ки, тәммәналы сөзләрден һәр биринин архасында субъектдән асылы олмајараг объектив сурәтдә мөвчуд олан реал варлыг дурур. Мәсәлән, *биз* анчаг *китаб, дәфтер, стол, кағыз* дејеркән мөјјәп бир әшја тәсәввүр едирик. Лакин *мән, сән* дејеркән јалныз грамматик шэхс анлајышы ифадә етмиш олуруг. Бу сөзләрлә конкрет варлыг тәсәввүр едилмир. Беләликлә, тәммәналы сөзләрден фәргли олараг, мәсәлән, *мән* вэ *сән* әвәзликләри объектив әләмдә мөвчуд олан варлыгы әкс етдирмир, онлардакы реаллыг јалныз «нитг реаллыгыдыр»¹⁰.

Шэхс әвәзликләринин спесифик хүсүсијјәтләринин тәһлили көстәрир ки, III шэхс әвәзлијинә нисбәтән I вэ II шэхс әвәзликләри бир-биринә даһа јахындыр. Белә ки, III шэхс әвәзликләри адларла әләгәдә сөз әвәзеди-чиси һесаб олунурса, I вэ II шэхс әвәзликләри јалныз шәхси көстәрмәклә һеч бир мүстәгил мәналы сөзлә әләгәси олмајан әвәзликләрдир¹¹. Лакин «данышма-јан шэхс» олмаг хүсүсијјәти II шәхси III шәхсә јахын-лашдырыр. I шэхс данышан шәхсдирсә, II шэхс динлә-жән, јәни данышмајан шәхсдир. Бу чәһәт III шәхсә дә андир.

Шэхс әвәзликләринин семантикасы шәхсә вэ кәмиј-јәтә әсасланыр. Башга сөзлә, шэхс әвәзликләринин се-мантикасы данышан, динләжән вэ чәмлик компонентләр-инин мөвчуд олуб-олмамасы илә ифадә едилир.

Шэхс әвәзликләри васитәси илә мүхтәлиф дилләрдә

¹⁰ Бах: Э. Бенвенист. Общая лингвистика. М., 1974, сәһ. 286.

¹¹ Бах: Р. Будагов. Введение в науку о языке, М., 1958, сәһ. 270.

үнсијјәтдә олан шәхсләрдин биринин дикәринә мүнәси-бәтиндә һөрмәт, нәзакәт, садәлик, тәвәзәкарлыг вэ с. мүсбәт һиссләр; сәјмама, лагәјдлик, алчалтма, тәһгир етмә вэ с. кими мәнфи һиссләр ифадә олунур. Бүтүн бу субъектив һиссләрдин ифадәсиндә үнсијјәтдә олан шәхсләрдин ичтимай вәзијјәти, фәрдләр арасындакы мүнәсибәтләрдин јахын-узаглыгы, нисби јаш мүһүм рол ојнајыр. Беләликлә, шэхс әвәзликләри объектив әләмә мүнәсибәтдә бизим јалныз «шәхси» фикирләримизи, сөһбәтин башга иштиракчыларына шәхси мүнәсибәти-мизи ифадә етмир. Шэхс әвәзликләри һәм дә елә бир кичирик күзкүдүр ки, онда ичтимай мүнәсибәтләр сис-теми әкс олунур¹².

Бу бахымдан шэхс әвәзликләри үслуби рәнкарән-клији вэ семантик зәнкиклији илә фәргләнән сөз груп-дур.

А. Н. Гвоздевдин дедији кими, шэхс әвәзлији онларын биләваситә данышана мүнәсибәтдә шэхс ифадә етмәлә-ри илә әләгәдар олараг мүхтәлиф һалларда өзүнү көс-тәрән емоционал вэ експрессив зәнкиклији илә сечи-лир¹³.

Дилимиздә алты шэхс әвәзлији вар: I, II, III шәхсин тәки *мән, сән, о*; чәми *биз, сиз, онлар* әвәзликләри илә ифадә олунур.

Мән—I шәхсин тәкини билдирир вэ данышаны ифа-дә едир. Һәр бир шэхс өзүнү коллективдән ајырмаг, шәхсијјәтини нәзәрә чарпдырмаг, өз варлыгыны һисс етдирмәк үчүн өзүнү *мән* адландырыр вэ башга шәхслә-рә мүнәсибәтдә *мән* әвәзлијини ишләдир; мәс.: А х у н д. *Мән* нә бујурачағам! *Мәним* ағзым нәдир! Бу барәдә үләмалар бујурублар (Ч. Ч а б б а р л ы); *Мән* һәләлик бир сөз демирәм (Ә. В ә л и ј е в); Мирзә Рзә. *Мән* өлүмдән горхсајдым, бураја кәлмәздим (Ч. Ч а б б а р л ы).

I шәхс билдирән фе'л формасы һәмишә бу сөзүн ишләдилмәсини зәрури едир. Бунунла белә, I шәхсин ифадәсиндә әксәр һалларда әвәзлик ишләдилмир. Би-ринчи шәхсин билдирән әвәзлик, биринчи шәхс фе'л формасы вэ мәнсубијјәт шәкилчиләри арасындакы се-

¹² А. А. Леонтьев. Возникновение и первоначальное разви-тие языка. М., 1963, сәһ. 107.

¹³ Бах: А. Н. Гвоздев. Очерки по стилистике русского языка. М., 1952, сәһ. 116.

мантик јахынлыг эксәр һалларда әвәзлијин ихтисарына сәбәб олур. Шәхс анлајышы мәнсубијәт шәкилчиләри вә шәхс шәкилчиләри илә ифадә олунур. Данышанын дејил, көрүлән ишин нәзәрә чарпдырылмасы вачиб олан нитг парчаларында бу чәһәт даһа чох нәзәрә чарпыр; мәс.: һәјәт гапысындан чыхана гәдәр көзләри-ми онун енли күрәјиндән чәкмәдим (И. Әфәндијев); Үрәјим бәрк јандығындан етираз еләмәдим (И. Әфәндијев); Бах, она көрә дә бу әлима силаһ көтүрүб зүлмәт мешәјә чәкилдим... Көзләдим (С. Рәһимов).

Мән сөзү өз әсас мәнасындан башга үслуби семантикаја мәнхәс ләвғалыг, гүррәләнмә, егонизм, өзүнә күвәнмә, тәрәддүд, өз сөзләринә инамы күчләндирмә, өз мүбаризлијини нәзәрә чарпдырма вә с. һиссләри билдирән мәна чаларлыглары да ифадә едир.

Икинчи шәхсин тәкини билдирән сән сөзүнүн әсас мәнасы данышанын нитгдә мүрачиәт етдији шәхси, башга сөzlә, һәмсөһбәти билдирмәкдир. Әсасән јашча кичик оланлара, доғма олан шәхсләрә (ата, ана, гардаш, бачы, оғул, гыз вә с.), гоһумлара, јахын вә чохдан таныдығын адамлара вә достлара сән дејилир; мәс.: Бу он илин чох јарысыны мән өзүм сәнә дәрс демешәм... Сән мәним севимли балам олмусан... Бу он илдә мәктәбдә мән сәни һәм әхлагда, һәм охумагда бүтүн ушағлара нүмунә көстәрмишәм (С. Рәһимов); Сән биздән ајағыны кәсмә, гызым, евимизә тез-тез кәл. Ешидирсәми, бала? Мәним сәндән чох хошум кәлир (С. Гәдирзадә).

Сән дејә мүрачиәт, эксәр һалларда сөһбәтә јахынлыг вә достчасына мүнәсибәт мәнасы верир; мәс.: Ог-тај. Фирәнкиз! Анла ки, мән бир актјорам. Сән бөјүк, зәнкин бир евдәнсән. Мән јохсулам. Сән лајиг олдуғун елә парлаг, фираван бир һәјаты мән јарада билмәрәм. Сән мәнимлә көз јашларындан башга бир шеј тапа билмәјәчәксән! (Ч. Чаббарлы); Јахшы... Сәнә дуа еләмишәм ки, аллаһ сәнә көмәк олсун, чүнки сән бүтүн әлсиз-ајагсызлара көмәк едирсән (Ч. Чаббарлы).

Сән дејә мүрачиәт бәзән сәмиимјјәт јаратмағын әсас әләмәти кими өзүнү көстәрир; мәс.: Камилә. Мәгалә? Көстәрин көрәк... (Газети ачыб бахыр) Сән јазмысан? Еһ, сәһв еләдим, сиз јазмысыңыз? Шејда. Сиз јох, сән (әлиндән тутур). Камилә. Шејда, әлими бурахын. Шејда. Мәнә сиз әвәзинә сән демәсән, бурахмајачағам (С. Рәһман).

Етика гајдаларына әсасән вәзифә вә јашча өзүндән бөјүкләрә, танымадығын, аз таныдығын адамлара сән демәк, мүрачиәт етдијин адама һөрмәтсизлик, лагәјд-лик, етинасизлыг мәналары ифадә едир. Бәзән исә елә мәгамлар олур ки, бөјүкләрә сән демәк һөрмәтсизлик әләмәти тәсири бағышламыр. Бу чәһәтә даһа чох үмум-халг дилиндә, азсавадлы садә зәһмәт адамларынын да-нышығында тәсәдүф олунур; мәс.: Аға, мән авам кәнд-лијәм. Сәнин о дедикләриндән бир кәлмә дә баша дүш-мәмишәм. Анчаг сәнин ајағынын алтындакы бочка мә-нимкидир. Мән сәнин данышыб гуртармағыны көзләји-рәм ки, бочканы евимә апарым (С. Рәһман).

Сән әвәзлији јалныз инсанлара мүрачиәт заманы дејил, һәм дә башга чанлылара вә конкрет шәраитдә данышанын һәмсөһбәти олмајан чансыз предметләрә, мүчәррәд анлајышлара мүнәсибәтдә вә онлары чанлан-дырма мәгамында да ишләдилир, нитгин јөнәлдији грамматик шәхси билдирир; мәс.: Сәни мин ләһәтә кә-ләсән. мүһарибә! (С. Гәдирзадә); Сән нә јамансан а буз, Адам јыхансан а буз! (М. Ә. Сабир); Аллаһ, сән онун дүшмәнләринин әлини дә бағла, јолуну да (Ә. Вәлијев).

О—үчүнчү шәхсин тәкини билдирән шәхс әвәзлији-дир. О әвәзлији мүасир Азәрбајҗан дилиндә шәхси, һа-дисә вә әшјаны көстәрир.

I вә II шәхс әвәзликләри кими, III шәхс әвәзлији-нин дә семантик хүсусијјәтләри дилчилик әдәбијјатын-да демәк олар ки, ишләнмәмишдир. Бәзи јазыларда бу әвәзлијин үслуби хүсусијјәтләриндән данышылмыш¹⁴, бәзиләриндә исә үмуми шәкилдә онун семантикасына тохунулмушдур¹⁵.

I вә II шәхсләр кими, III шәхси билдирән әвәзлик дә шәхс әвәзлији адландырылмасына бахмајараг, I вә II шәхс әвәзликләри илә III шәхс әвәзлији арасында се-мантик чәһәтдән уғунсузлуғ вар. Белә ки, I вә II шәхс-

¹⁴ Бах: А. Н. Гвоздев. Очерки по стилистике русского языка. М., 1952, сәһ. 113; С. Г. Ильенко. Об употреблении в современном русском литературном языке местоимения 3-го лица. Ученые записки ЛГПИ им. А. И. Герцена, т. 122. Л., 1956, сәһ. 67.

¹⁵ Э. Бенвенист. Общая лингвистика. М., 1974, сәһ. 264; К. Е. Майтинская. Местоимения в языках разных систем. М., 1969, сәһ. 154; А. А. Уфимцева. Типы словесных знаков. М., 1974, сәһ. 176.

ләрһн һәр икисиндә ејни вахтда шәхс ифадә олунур вә һәмһн шәхсләр һаггында данышылыр. Мән данышаны билдирир вә ејни вахтда мән һаггында фикир јүрүдүлүр, өзү һаггында данышылыр. II шәхс сән «мән» васитәси илә ифадә олунур. «Мән» тәрәфиндән ифадә олунан, тәгдим олунан «сән»ин ситуасијадан кәнар ифадәси мүмкүн дејилдир. Һәмчинин сән «мән»ин мүһакимә объектидир. III шәхс дә «мән»ин мүһакимә объектидир, лакин «мән—сән» сферасындан кәнарда, ситуасијадан кәнарда мүһакимә объектидир. Она көрә дә бу форманын шәхс формасы олмасы там инандырычы дејилдир. Чүнки о «мән» «сән»ин малик олдуғу көстөрмә функцијасына дејил, даһа чох әвәзетмә хүсусијәтинә маликдир¹⁶.

III шәхс адланан форма һәгигәтән ким вә јахуд нә һаггында ишарәни билдирир вә мүәјјән шәхслә әләгәләндирилмир. О һәм дә ишарә билдирән әвәзликдир. Бунун шәхс вә ја ишарә мәнасы сөзләрлә әләгәдә өзүнү көстәрир. «О» ишарә мәнасында ишарә етдији әшјаны билдирән сөзүн әвәзиндә кәлир (мәсәлән, о дәфтер, о китаб), шәхс билдирдикдә исә сөздән тәһрид едилр вә тәк ишләнир (мәсәлән, о охуду, о јазды вә с.). О әвәзлијинин бу хүсусијәти бүтүн түрк дилләринә мөһсүсдур. Беләликлә, о әвәзлији шәхси вә ишарәни билдирмәклә омонимлик јарадыр.

I вә II шәхслә нисбәтдә III шәхс гејри-мүәјјәндир. Чүнки I вә II шәхс әсасән данышан вә диләјән һаггында тәсәввүр әмәлә кәтирисә, о дејеркән исә јүзләрлә субъект вә ја бүтүн әшја нөвү һаггында тәсәввүр әмәлә кәтирилә биләр.

Ситуасијадә «мән» вә «сән»ин бир-биринә кечмә хүсусијәти бу ики шәхсдән һеч бири илә «о» арасында јохдур. III шәхс јекәнә шәхсдир ки, онун васитәси илә әшја сөз предикаты әлдә едир. Белә ки, I вә II шәхс әјани шәкилдә көстәрилирсә, III шәхсдә бу әјанилик јохдур, сөзлә ифадә етмә вар. Беләликлә, «III шәхс»и шәхсизләшмәјә габил олан шәхс кими тәсәввүр етмәк лазым дејил. Бурада шәхсизлијин јоха чыхмасы јохдур, гејри-шәхс вардыр. Бу гејри-шәхсин әләмәти «мән» вә «сән» үчүн мүәјјәнләшдиричи олапын олмәмәсыдыр¹⁷. Чүнки III шәхс һеч бир шәхси нәзәрдә тут-

мур. О һәр һансы бир субъекти гебул едә биләр вә јахуд һеч бир субъектә малик олмәја биләр вә бу субъект һеч вахт шәхс кими тәсәввүр олунмур. Бу субъект форманын мүәјјән едилмәси үчүн дејил, мәлуматын баша дүшүлмәси үчүн лазым кәлән әләвә дәгигләшдирмәдир.

III шәхс әвәзлијинин семантикасыны онун шәхс вә ја гејри-шәхс, чанлы вә ја чансыз предметләри билдирмәси тәшкил едир¹⁸.

А. А. Уфимтсева III шәхс әвәзлијинин семантикасыны сәчијәләндиерәрәк јазыр ки, III шәхс ашағыдакы хүсусијәтләри илә фәргләнир:

1) О һәр һансы объектлә референт нисбәтдә ола биләр.

2) О һеч вахт бирдәфәлик нитг актына рефлексив мүнасибәтдә олмур.

3) О бир нечә, бәзән чохлу мигдарда әвәзлик вә ишарәетмә вариантларына малик ола биләр.

4) О «бурда», «инди» вә буна охшар сәчијәли референтләр парадигмасы илә нисбәтдә ола билмәз. (Мүәллиф Е. Бенвенистә әсәсләнир)¹⁹.

Јухарыда көстәрдијимиз кими, III шәхс әвәзлији ишарә әвәзлији функцијасында дә ишләнир. III шәхс әвәзлијинин шәхс вә ишарә мәнасы арасында фәрг ондан ибарәтдир ки, ишарә әвәзлији һәм субстантив шәкилдә, һәм дә тәјин кими, III шәхс әвәзлији исә јалпыз субстантив шәкилдә ишләдилир.

III шәхс вә ишарә әвәзликләри дашыдығы функција етибарилә јахын олдуғлары үчүн дил III шәхс әвәзликләринин ифадәси үчүн ајрыча категорија сөз јаратмаға еhtiјач һисс етмир. Белә ки, ишарә әвәзликләрини III шәхс әвәзлији кими ишләтмәк мүмкүндүр. Ситуасија, мәтн бунларын семантикасыны—нә вахт ишарә, нә вахт шәхс әвәзлији олмәсыны мүәјјәнләшдирир. Ишарә вә III шәхс әвәзликләринин үмумилијинә дүнја дилләринин әксәријәтиндә тәсадүф олунур. Јери кәлмишкән гејд етмәк лазымдыр ки, дилчилик әдәбијатында, үмумијјәтлә, шәхс әвәзликләри илә ишарә әвәзликләринин мәншәчә бир-бири илә әләгәдар олдуғу көстә-

¹⁸ А. А. Уфимтсева. Слово в лексико-семантической системе языка. М., 1968, сәһ. 77; јенә онун: Типы словесных знаков. М., 1977, сәһ. 173.

¹⁹ Бах: А. А. Уфимтсева. Типы словесных знаков. М., 1974, сәһ. 176.

¹⁶ А. А. Уфимтсева. Типы словесных знаков. М., 1974, сәһ. 176.

¹⁷ Э. Бенвенист. Общая лингвистика. М., 1974, сәһ. 264. 206

рилир²⁰. К. Майтинскаја гејд едир ки, К. Бругман, К. Бүлер кими дилчиләр һинд-Авропа дилләриндә шәхс эвәзликләринин ишарә эвәзликләриндән төрәдији фикрини ирәли сүрүрләр²¹. Азәрбајчан дилчилијиндә бу фикрә С. Чәфәровун әсәрләриндә раст кәлирик²².

Мүәллиф јазыр ки, *мән, биз* эвәзликләри *бу; сән, сиз* эвәзликләри исә *о* ишарә эвәзлији илә бағлыдыр. Буну гоһум дилләрин материаллары сүбүт едир²³.

Мүасир Азәрбајчан дилиндә III шәхс эвәзлијинин семантик хүсусијәтләри әсасән ашағыдакы һалларда өзүнү көстәрир:

1) III шәхс эвәзлијиндән мүасир Азәрбајчан дилиндә әсасән анафорик мәгсәдлә истифадә олунур. III шәхс эвәзлијиндән бу чүр истифадә нитги даһа анлашыгы, рәван рәнкарәнк едир; мәс.: Јашар анасыны чох севир. *Онун* һәр бир сөзү Јашар үчүн ганундур. *О* һәлә бу күнә гәдәр анасынын ән кичик бир сөзүндән белә чыхмајыбдыр (С. Рәһман). Чүмләдәки эвәзликләри адла ифадә етсәк, үслуб ағырлашыр; мәс.: Јашар анасыны чох севир. Анасынын һәр бир сөзү Јашар үчүн ганундур. Јашар һәлә бу күнә гәдәр анасынын ән кичик бир сөзүндән белә чыхмајыбдыр.

Бунунла белә III шәхс эвәзлијиндән анафорик истифадәјә чох еһтијатла јанашмағ лазымдыр. Эвәзликдән бу чүр истифадә сон дәрәчә ајдын олмалыдыр. Чүнки бәзән эввәлки чүмләдә ики-үч вә даһа артыг исим ола биләр. Белә һалда эвәзлијин һансы исми эвәз етдији дүрүст мүәјјәнләшдирилмәлидир. Мүасир Азәрбајчан дили материалларында бу гәјдаја демәк олар ки, дүзкүн әмәл олунур. Тәк-тәк һалларда эвәзлијин ишләдилмәсиндә анлашыгсызлыг нәзәрә чарпыр; мәс.: Секаһын дүз јарысында алычы һеч бир сөз демәјиб, кетди. Әли-әфсәр ројалын гапағыны чырпыб ајаға галхды вә бу заман Фәрһадын *она* бахдығыны көрүб сүрәтлә *она* јахынлашды (С. Рәһман); Рәна кәлдији күндән Баһа-

дур јәгин еләди ки, *ону* севир (С. Рәһман). Инди Сејид Әзими Афәсејидәли ағанын отағына кәтирән дә мәнз бу иди. *О*, мәгсәдини ағаја ачацаг вә сејиддән јардым истәјәчәк иди. *О*, руһани олса да шәһәрдә бөјүк нуфуза малик олан сејидә мурачиәт етмәјә мәчбур иди (Ә. Чәфәрдә).

Биринчи чүмләдә *она* сөзүнү илк бахышда алычыја да анд етмәк олар. Лакин *о Әли-әфсәр* сөзүнә анддир. Икинчи дәфә ишләдилән *она* исә үслубу ағырлашдырыр вә һәм дә анлашылмазлыг төрәдир. Икинчи чүмләдә исә билмәк олмур *ону* сөзү Рәнаны билдирир, јохса Баһадуру.

Үчүнчү чүмләдәки икинчи «о»нун кимә (*Сејид Әзимә*, јохса *сејидә*) анд олдуғу чәтинликлә дәрк олунур.

2) II шәхс эвәзлији анафориликлији дејил, шәхси билдирир вә сырф хүсуси шәхс мәнасында ишләдилір. Бу мәнада III шәхс эвәзлији һәр һансы шәхси вә ја предмети эвәз етмир, I вә II шәхс эвәзликләри илә гаршылашдырылараг, шәхс эвәзлији кими өзүнү көстәрир.

Хүсуси шәхс мәнасында *о* эвәзлијинә онун анафорик мәнада ишләnmәсинә нисбәтән даһа аз тәсадүф олунур²⁴. Шәхс мәнасында бу эвәзлијин ән чох ишләндији саһә шифаһи нитгдир. Чүнки мәнз даһа чох шифаһи нитгдә биз бу мәнанын мејдана чыхмасыны зәрури едән ситуасија илә гаршылашырыг. Бу ситуасијанын мәзмуну, мәнасы данышай вә динләјән шәхсин һагғында сөһбәт кедән шәхслә гаршылашдырылмасы зәрурәтинә әсасланыр. Белә гаршылашдырма һеч олмәзсә, үч нәфәр һәмсөһбәтин иштиракы илә мүмкүн олур.

Јазылы нитг үчүнчү шәхс эвәзлијинни хүсуси—шәхс мәнасында ишләnmәси имканыны рәдд етмир. Лакин ону јалныз васитәсиз нитгдә мејдана чыхармагла мәнз дудлашыр; мәс.: Уста Пирәлинин јашына көрә чох сәрраст көрән көзләри ичәридән кәлән ишыгда һүсејнгулу кишијә саташында боғазы гуруду: —Бәс *о* кимдир? Бурада нејләјир? Аслан да ичәријә ани бир нәзәр салды вә гоча мүрәттибин һәр шеји јерли-јериндә кағыззә бүкдүјүнү јәгин еләјән кими үрәји јеринә кәлди: —*О* сәни јахшы таныјыр, ата—деди. —Һачы Зејналабдын Тағыјевин фәһләсидир. Чох јахшы адамдыр.

—Сән һара, *о* һара? Кечә бурада нејләјир? (Һ. Мәһди).

²⁴ Бах: С. Г. Илјенко. Көстәрилән әсәри, сәһ. 74.

²⁰ Р. А. Будагов. Дилчилијә даир очеркләр. Бақы, 1956, сәһ. 186.

²¹ К. Е. Майтинская. Местоимения в языках разных систем. М., 1965, сәһ. 197.

²² С. Чәфәров. Түрк дилләриндә шәхс эвәзликләринин төрәмә вә јаранмасына даир. «Елми әсәрләр», АДУ-нун нәшријаты (дил вә әдәбијат серијасы), №34, 1965. 1

²³ С. Чәфәров. Көстәрилән әсәри.

Мүәллиф нитгиндә III шәхс әвәзлији хусуси—шәхс мәнасында ишләнмир.

3) III шәхс әвәзлијиндән субстантив мәгсәдлә истифадә олунур. Контекстдә әвәзликлә онун ифадә етдији предмет арасында һеч бир мүнәсибәт олмур. Белә һалларда анафорик әвәзликлә ифадә олунан ад контекстдә өзүнү көстәрмир. Әвәзлик ифадә етдији анлајышдан тәһрид олунмуш шәкилдә верилир; мәс.: Ај д ы н... (көркәми көстәрәрәк) О... һамысы о ... о мәним гаранлыг фәзаларда парлаг улдузлара доғру чырпынан ганадларымы гырды (Ч. Чаббарлы). Оггај. О! Јох о мәсум бир чочугдур. О, пул дүшкүнү дејилдир. Сиз ону көрмүш олсајдыныз. Әвәлләри милли сәһнә дејә, бир ајы кими чалышырдым. Фәгәт инди һәр шејдә о! Чалышаркән јоран, јоруларкән гүввәтләндирән, күләркән ағладан, ағлајыркән күлдүрән, һәм о, онун үмиди, онун хәјалы! (Ч. Чаббарлы).

Әвәзлијин чәм формалары биз, сиз, онлар мүмкүн гәдәр чох референтә малик олур. Чүнки онлар үнсиджәтдә јалныз реал шәкилдә иштирак едәнләри дејил, һәмчинин потенсиал (нәзәрдә тутулмуш) иштиракчылары да билдирир. Она көрә шәхс әвәзликләринин чәм формалары илә ифадә олунан референтләр сон дәрәчә кеңиш нитг контексти илә вә ондан әлавә, дилдән кәнар ситуасија вәситәсилә ејниләшдирилир.

Мүасир Азәрбајҗан дилиндә I шәхсин чәми биз әвәзлији илә ифадә олунур. Дилимиздә мән әвәзлијинин чәм формасы олмадығына көрә чәмлији ифадә етмәк үчүн ајрыча лексик вәһид олан биз әвәзлијиндән истифадә олунур.

«Биз»—тәркибиндә мәним олдуғум бир груп адамы билдирир. Биз ән азы ики нәфәрдән, ән чоху исә истәһилән мигдардан ибарәт ола биләр. «Биз»ин тәркиби чохла «мән»ләрдән ибарәт дејилдир. Биз—мән вә башгаларындан ибарәтдир. Биз шәхс әвәзлијинә нитг просесиндә реал шәкилдә иштирак етмә мәнасы хасдыр. Биз шәхс әвәзлијинин референтләри ики мүхтәлиф вариантда өзүнү көстәрир:

1. Данышан вә динләјән гаршылыглы шәкилдә иштирак едир. Башга сөзлә, биз-мән+сән (сиз). Дилчиликдә буна инклүзив²⁵ форма дејилир; мәс.: Биздән һәр

биримиз кәләчәји ајры чүр көрүрүк. Мән һисс едирәм ки, биз һеч бир заман кәләчәје ејни көзлә баха билмәјәчәјик.—Бир гәдәр сусараг әлавә етдим:—Кәләчәк исә һәјәт демәкдир. Она көрә дә биз ајрылмалыјыг. Сағ ол! (И. Әфәндијев).

Миндилли. Сән бурадан кедән кими мән гүссәдән јорған-дөшәје дүшдүм. Сөһбәт еләмәје, дәрди ми демәје бир дост тапа билмәдим. Чамал. Демәли биз достуг (С. Рәһман).

2. Данышан вә нитг просесиндә потенсиал шәкилдә иштирак едән, башга сөзлә, һәмин анда данышан вә динләјән сифәти илә чыхыш етмәјән бир вә ја бир нечә шәхси ифадә едир. Бу мөгәмда биз=мән+о (онлар) олур. Дилчилик әдәбијјатында бу форма ексклүзив²⁶ адланыр; мәс.:—Срағакүн бу вахт биз—мән, көрпүсәланлар, бир дә Адил Зоғаллы мөшәдәјдик (И. Әфәндијев); Сонра биз Аббасла кәләчәк барәдә сөһбәт едик. Икимиз дә о бөјүк кәләчәји көрүрүк («Коммунист» гәзети).

Икинчи һалда бәзән III шәхс нитг ахынында динләјичи кими чыхыш едир; мәс.: Кәһч Сона. Демәк кичик Сонајнан кичик Бахшы бизик, бөјүк Бахшы да сән... (Ч. Чаббарлы); Чими Иминин үзүнә бахды, Ими Чиминин. Нәһәјәт, Чими һәр икисинин фикрини ифадә етди:—Нә олар, биз сизин гуллуғунузда һазыр (И. Әфәндијев).

Данышанла башга шәхсләрин бирлијини ифадә етмәси биз шәхс әвәзлијинин әсас, апарычы мәнасыдыр; мәс.: Оггај. Башгаларында сәһнә, мәдәнијјәт һәр шејвар. Биздә јох (Ч. Чаббарлы).

Биз сөзүнүн дилимиздә ашағыдакы мәналары вардыр:

1. Биз данышан шәхс дә дахил олмагла дүнјакөрүшү, мөшғулијјәт, мараг, мәншә вә чинсиджәтчә бир групда бирләшмиш адамлары билдирир вә үмумиләшмиш мәна дашыыр²⁷; мәс.: Биз болшевикләр чәтинликдә кәрәк өзүмүзү итирмәјәк (Мир Чәлләл); Биз күнәјлиләр бөјүк вәтәнпәрвәрлик едәрәк Сөјүдлү архын Гузәј гишлага гәдәр узадылмасына ичәзә вермишик (И. Әфәндијев); Бәлкә дә биз әкинчиләр јашыл планетимизин

²⁶ Е. Бенвенист. Көстәрилән әсәри, сәһ. 267.

²⁷ Мүг. ет: «Азәрбајҗан дилинин изаһлы дүғәти»; I чилд, Бақы, 1966, сәһ. 265.

²⁵ Бах: Э. Бенвенист. Общая лингвистика. М., 1974, сәһ. 267.

нә гәдәр көзәл олдуғуну башгаларындан јахшы һисс едирик («Коммунист» гәзети).

2. *Биз* шәхс әвәзлији бир нечә шәхси дејил, ајры-ајры фәрдләри дә билдирир. Башга сөзлә, *биз* мән әвәзлијинин семантикасыны дашыјыр²⁸; мәс.: Бүтүн бунлар әлбәттә јахшыдыр, фәрәһли һалдыр, лакин *биз* башга бир мүнһүм мәсәләни нәзәрә чатдырмаг истәјирик («Коммунист» гәзети); *Биз*, әлбәттә, шәраб дегустасијасынын әлејһинә дејилик («Коммунист» гәзети); Әлбәт ки,—деди,—хала, сизләр *бизи* киши сајмазсыныз (Мир Чәлал).

Бу семантик хүсусијјәт әсасән елми вә публисист үслубда мүнәллиф өз шәхсијјәтини габарыг шәкилдә нәзәрә чарпдырмаг, бә'зән исә тәвәзәкарлыг етмәк истәдикдә, данышан динләјичиләрлә вә мәнсуб олдуғу мүнәссәсинин коллективи илә өз фикрини бөлүшдүрдүкдә, рәсми сәнәдләрдә, дәвләт вә партија рәһбәрләринин мүнәриятләриндә, рәсми вә тәнтәнәли нитгләрдә, күтлә, коллектив илә бирлик, үмумилик чаларлығыны нәзәрә чарпдырмаг мәгамында өзүнү көстәрир.

Дилимиздә *сән* әвәзлијинин чәм формасы олмадығына көрә II шәхсин чәмини ифадә етмәк үчүн *сиз* әвәзлији ишләдилик. *Сиз* тәркибиндә *сән* әвәзлијинин олдуғу бир груп адамы билдирик. *Сиз* әл азы ики нәфәрдән, ән чоһу исә истәнилән мигдардан ибарәт ола биләр. «*Сиз*»ин референтләри ики шәкилдә өзүнү көстәрир:

а) *Сиз*—нитг просесиндә ики вә даһа артыг ешидәндән ибарәт олур; мәс.: Бу ахшам саат он рәдәләриндә *сиз*—*сән* Бәдирзадә илә *сән* Анарбајев Днеприн бу тәрәфи илә, јәни гәраркаһла о бири саһил арасында телефон хәтти чәкмәлисиниз (С. Гәдирзадә); Уста Секаһ. Демәли, барышдыныз? *Сизи* бир јердә көрмәк билирсиниз мәним бу гоча үрәјими нә гәдәр чаванлашдырды? (С. Рәһман). Бу күн бизим ахырынчы дәрси миздир. Она көрә дә мән гәсдән *сизә* Сабирдән сәһбәт салдым (С. Рәһман).

б) *Сиз* динләјәндән вә нитг просесиндә иштирак етмәјән бир вә ја бир нечә шәхсдән ибарәт олур; мәс.: Мәһәмәдин о бири јолдашлары да сөзә гарышдылар.—Умуд! *Сән* өзүн јохсул бир кишинин оғлусан. Атаң бүтүн өмрүнү муздурлуғла кечириб... Инди артыг *сәни*

баша дүшмәлисән ки. Иман киши *сизи* истисмар етмиш вә едир (С. Рәһман); Хәди чә (*башыашағы*). Мәним һакимим *сизсиниз*... Никар Јәни ким? Хәди чә: *Сәнинлә* атам... (Н. Нәриманов); Дедим ки, онда *сиз* икиниз кедин! Көрдүм ки, гызын чичәји чыртлады. *Сән* дә ки, белә кәлиб чыхдын, оғул! (С. Рәһманов).

Беләликлә, *сиз* шәхс әвәзлијинин әсас мәнасы ешидәнлә башга шәхсләрин бирлијини ифадә етмәкдир.

Әдәби дилин сәчијјәви хүсусијјәтләриндән бири аилә үзвләриндән вә ән јахын таныш вә достлардан башга һамыја *сиз* дејә мүнәрият етмәкдир. Бу мејарла јанашдыгда *сиз* әвәзлијинин мәналарындан бири дә әксәр һалларда *сән* әвәзлијинин семантикасыны дашымадыр. Бу семантик хүсусијјәт, әсасән, өзүндән бөјүкләрә вә јахындан танымадығын адамларә әдәб, нәзакәт көстәрмә мәгамларында, рәсми сәнәдләрдә вә рәсми сәчијјә дашыјан ситуасијаларда өзүнү көстәрир; мәс.: *Сиздән* һеч нә кизләтмәјәчәјәм. Кәкликлә көрүшүб данышмышам, *сизин* разылығыныз олмадан һеч нә демәјиб (Ә. Вәлијев); *Сиз* онун нәјисиниз?—Танышы (И. Әфәндијев); Полисмејстер. *Сиз, сиз* чәнаб Әсријан. Бу ки, *сизә* јүз јол дејилмишдир вә өзүнүз дә бојнунуза алмышсыныз (Ч. Чаббарлы); Ејваз. Мән мүсәлманларла ермәниләр арасында әдавәт салырам? Полисмејстер. *Сиз, сиз* чәнаб Әсријан (Ч. Чаббарлы).

ӘВӘЗЛИКЛӘРИН СИНОНИМЛИЈИ ВӘ ЧОХМӘНАЛЫЛЫҒЫ

Һәр бир сөз дилин лүғәт тәркибиндә олан башга сөзләрлә кениш әлағә јаратма имканларына маликдир ки, бу да һәммин сөзүн семантикасына мүнәјјән дәрәчәдә тәсир едир.

Сөзүн семантикасы чоһ мүнәккәб һадисә олуб, бир чоһ факторларла әлағәдардыр. Белә ки, сөзүн мәнасы јалһыз онун мәнсуб олдуғу нитг һиссәсиндән, ифадә етдији анлајышдан, ишләдилмә мәгамындан вә башга сөзләрлә конкрет лексик әлағәләрдән дејил, ејни заманда бир сыра семантик категоријаларла, еләчә дә синоним сөзләрлә гаршылығлы мүнәсибәтиндән дә асылыдыр. Сөзүн мәнасы башга сөзләрлә әлағә вә мүнәјисәлә даһа дегиг ашкар олунур.

Синонимләр ејни мәфһумун үслуби вә експрессив чаларлығыларыны ифадә едән сөз групудур. Мүнәррәд

²⁸ «Азәрбајчан дилинин изаһлы лүғәти», I чилд, Бақы, 1966, сәһ. 265.

анлајышларын, конкрет эшја вә һадисәләрин ән ничә хусусијјәтләрини ашкара чыхармагда синонимләрин мүһүм ролу вардыр.

Синонимләрдән дүзкүн вә јерли-јериндә истифадә олундугда објектив әләмдә бизи әһатә едән һадисә, эшја вә предметләр һаггында фикирләримизи даһа дәгиг, чанлы ифадә етмәк имканына малик олуруг, мәнаһы даһа дүрүст верә билирик. Ајры-ајры сөзләрин мәна инчәликләри, услуби чаларлыглары синоним сөзләрдән истифадә етмәк нәтичәсиндә мүмкүн олур. Синоним сөзләр нитг һиссәләриндән ән чох исим, сифәт, фе'л вә зәрфләрдә тәсадүф олунур. Башга нитг һиссәләриндә исә бунлара аз раст кәлмәк олур. Әвәзликләрдә дә бир груп синоним сөзләр мөвчуддур; мәс.: *бәри-бура; бири—ким исә, бири—бириси, һеч нә—һеч шеј, һеч кәс—һеч ким* вә с.

Әвәзликләрин синонимлији дилчиликдә марағлы мәсәләләрдәндир. «О многозначности и синонимике некоторых неопределенных местоимений и наречий»²⁹ адлы мәгаләдә рус дили материаллары әсасында бә'зи гејримүәјјән әвәзликләрин синонимлијиндән дә данышылыр. Бу мәгалә мүстәсна едиләрсә индијә гәдәр дилчиликдә әвәзликләрин синонимлији хусуси тәдгигат објекти олмамышдыр.

Азәрбајчан дилиндә тәсадүф етдијимиз синоним чәркәләрдә әвәзликләрлә јанашы бә'зән дикәр нитг һиссәләринә аид олуб әвәзлик мәнаһы алан сөзләр дә вардыр.

Синоним чәркәләрин тәркибиндә һәм садә, һәм дә мүрәккәб (*елә—о чүр, нијә—нә үчүн*) сөзләрә раст кәлирик. Әвәзликләрдә синоним чәркәләри тәшкил едән сөзләрин демәк олар ки, һамысы ишләк сөзләрдир. Лакин бунлардан бә'зиси јазылы, бә'зиси исә шифаһи нитгдә даһа чох ишләнир. *Нәчи—нәкарә* вә *нә вахт—һавахт* синоним чәркәләрдәки *нәчи, нә вахт* сөзләри јазылы нитгә, *нәкарә, һавахт* сөзләри исә шифаһи нитгә даһа чох хасдыр.

Дилимиздә әвәзликләрдән ибарәт синоним чәркәләр мүхтәлиф јолларла әмәлә кәлмишдир. *Һәр* вә *һеч* сөз-

ләриндән истифадә илә дилимиздә бир сыра синоним әвәзликләр јаранмышдыр; мәс.: *һәр ким—һәр кимсә—һәр кәс; һәр бири—һәр бириси; һеч ким—һеч кимсә—һеч кәс; һеч нә—һеч шеј—һеч зад; һеч јер—һач һара—һеч јан* вә с.

Әвәзликләрдә синоним чәркәләр бә'зән садә вә мүрәккәб сөзләрин мәнаһа бир-биринә ујғун кәлмәси нәтичәсиндә јараныр; мәс.: *бә'зи—бир пара, бә'зиләри—мүәјјән һиссәси—бир гисми* вә с.

Садә әвәзликләри тәкрат етмәклә онларын мүрәккәс синонимләри јараныр; мәс.: *белә—белә-белә, бә'зи—бә'зи-бә'зи* вә с.

Әвәзликләрдә синоним чәркәләр бә'зи чохмәналы әвәзликләрин һесабына да әмәлә кәлир. Мәсәлән, *нә* суал әвәзлији чохмәналы олдуғундан бир сыра синоним чәркәләрә дахил ола билир.

Мүасир Азәрбајчан дилиндә *нә* конкрет шәраитдә һәр һансы предмет вә һадисәләри, онларын һәрәкәт вә вәзијјәтини, мүчәррәд анлајышлары, бунлар арасындакы әлағә вә мүнәсибәтләри суал шәклиндә әвәз едән сөздүр; мәс.: *Она нә дејим?—һеч елә салам сөјләјәрсиниз (С. Гәдирзадә); —Нә чыхмаз јадыннан?—дејә колхоз сәдри учадан сорушду. —Сизин јахшылығыңыз (Һ. Мейди); Јахшы, бир де көрүм, мән јалтағлыг еләмәјиб, нә газанмышам? —Чох шеј газанмысан!—дејә аз гала гышгырды. Тәмиз ад, саф вичдан (Һ. Мейди).*

Нә суал әвәзлији өз әсас мәнаһындан башга бир сыра башга мәнаһы да ифадә едир вә һәр мәнаһы илә јени синоним чәркә јарадыр.

1. *Нә* суал әвәзлији шәхс, предмет вә һадисәнин әләмәт вә кејфијјәтини суал шәклиндә ифадә едир вә *һансы* суал әвәзлијинә синоним олур; мәс.: *Нә әсәр, ким јазыб? (Ә. Вәлијев); Сара. Ја рәбби, мән нә күнаһ саһиби идим (Ч. Чаббарлы); Мурад нә ишдәдир? —Колхоз сәдридир (И. Әфәндијев).*

2. *Нә* суал әвәзлији иш, һал, һәрәкәтин сәбәб вә мәгсәдини суал шәклиндә ифадә едир вә *нә үчүн* сөзү илә синонимлик тәшкил едир; мәс.: *Пәри. Бәһрам! Нә гачырсан? Бу күндән етибарән мән өзүмү сәнин ихтијарына вердијим кими, сән дә өзүнү мәним ихтијарыма вермәлисэн (Ч. Чаббарлы). Лакин нә кизләдим, бүтүн фикрим, хәјалым архадан кәлән ајағ сәсләриндә иди (И. Әфәндијев); —Кечәнин бу вахтында бураларда*

²⁹ Бах: Л. Лозовая. О многозначности и синонимике некоторых неопределенных местоимений и наречий. Труды Сухумского Государственного Педагогического Института, т. XVIII—XIX, 1966.

нә кәзирсэн?! (С. Гәдирзадә);—*Нә* зәһмәт чәкирсиниз?—дејә Нәркиз онун тәклифиндән бојун гачырмаг истәди (Һ. Мейди).

3. *Нә* суал әвәзлији иш, һал, һәрәкәтин мигдарыны суал шәклиндә ифадә едир вә *нә гәдәр* сөзүнә синоним олур; мәс.:—Савады *нәдир*?—Доггузунчудан чыхыб (И. Әфәндијев); Тојумуза *нә* галыб? (Һ. Мейди).

4. *Нә* суал әвәзлији иш, һәрәкәтин һансы мәнбәдән олдуғуну суал шәклиндә ифадә едир вә *һарадан* сөзүнә синоним олур; мәс.:—Онсуз да үч күндән сонра өзләри сәни бурахачаглар.—*Нә* билдин?—Профессор Мөһсүнзадә деди (И. Әфәндијев);—Бәј сәни дә таныјыр? (Ә. Вәлијев); Мән *нә* билејдим ки, Бақыда ајрысына көзүн дүшүб, кәлмә кәсиб, алышыб-веришмисән? (Һ. Мейди); Сара... Даһа о бичарә *нә* билсин ки, биз чоһдан бир-биримизә ашигик (Ч. Чаббарлы).

5. *Нә* суал әвәзлији бә'зән гејри-мүәјјән мигдары билдирән *нечә* суал әвәзлијинин семантикасыны дашыјыр вә она синоним олур; мәс.: Бир дә мәним һәлә *нә* јашым вар ки! (С. Гәдирзадә).

7. Јахынлыг вә сәмимијјәт билдирмә, бә'зән исә һејсијјәтсизлији, мә'нәви чәһәтдән бошлуғу нәзәрә чарпырма вә өзүнү чансыз әшјалара бәнзәтмә мәғамында *ким* суал әвәзлијинин семантикасыны *нә* әвәзлији дашыјыр вә она синоним олур; мәс.: Јахшы, бәс тәкбашына *нечә* артистлик еләјәчәксиниз? —Тәк нијә олурам. Бәс сиз *нәсиниз*? (И. Әфәндијев); Инди *нәјәм*? Мән *нәјәм*? Оду сөнән бир очаг (Б. Ваһабзадә). Огтај.—Фирәнкиз! Фирәнкиз! Ахыр бир мәнә аңлат ки, сән *нәсән, нә*? Аллаһ ешгинә аңлат ки, бу ганлы комедијаларын, бу күлүнч фақиәләрин, бу мүдһиш мүәммаларын әсл мә'насы нәдир, нә? (Ч. Чаббарлы).

Дилимиздәки *ким* суал әвәзлији дә чоһмә'налыдыр вә бир сыра әвәзликләрлә синонимлик јарадыр.

Мүасир Азәрбајҗан дилиндә *ким* әсас мә'насына көрә инсан адларыны вә инсан тәсәввүрүнү верән варлыгларын адларыны суал шәклиндә әвәз едән сөздүр; мәс.: *Ким* данышмаг истәјир? (И. Әфәндијев); Ону *ким* атды? (С. Гәдирзадә); Ахы буну сәнә *ким* деди? (Һ. Мейди).

Ким суал әвәзлији бир сыра башга мә'налары да ифадә едир вә синоним чәркәләр јарадыр.

1) *Ким һансы* суал әвәзлијинин семантикасыны да-

шыјыр вә она синоним олур; мәс.: Белә шәрт кәсдиләр ки, ушагларын нә вахт, һара вә нә үчүн кетдијини *ким* әввәлчә билсә, мүтләг о биринә сөјләсин вә үмумијјәтлә онлар һеч нәји бир-бириндән кизләтмәсинләр (Һ. Мейди).

2) *Ким* суал әвәзлији мәғамына көрә бөлкү билдирән гејри-мүәјјән әвәзлик кими ишләнир вә *бә'зиси, бир парасы, кими кимиси* әвәзликләри илә синонимлик јарадыр; мәс.: Тәзәк јығмаға кедән ким, чөр-чөп топлајан *ким*, очаг галајыб чај гојан *ким* (Ә. Вәлијев); Аглајан *ким*, күлән *ким*, јарына күл верән *ким*, Пәнчәрә архасындан бусәләр көндәрән *ким* (Б. Ваһабзадә); Нөвбәдә дајаныб сојуг су ичән *ким*; арвад-ушагы илә дөврә вуруб наһар еләјән *ким*, исти гумун үстүндә сәрилиб өзүнү күнә верән *ким*... (Һ. Мейди).

Бу чүмләләрин синтактик синонимини јаратсаг, *ким* әвәзлијинин јеринә *бә'зиси, бир парасы, кими, кимиси* әвәзликләрини ишләдә биләрик; мәс.: *Бә'зиси* (бир парасы, кими, кимиси) тәзәк јығмаға кедир, *бә'зиси* (бу парасы, кими, кимиси) чөр-чөп топлајыр, *бә'зиси* (бир парасы, кими, кимиси) очаг галајыб чај гојур (Һ. Мейди).

3) *Ким* суал әвәзлији гејри-мүәјјәнлик аңлајышыны ифадә едир вә бу мәғамда гејри-мүәјјән фәрди билдирән *һәр ким, һәр кәс* гејри-мүәјјән әвәзликләри илә синоним олур; мәс.: *Ким* мәсләкә анд ичсә, әлини һәмишә дөшүнә гојур (Һ. Мейди); *Ким* нә дејир, десин, Гара дашларда буруг гојулачаг, кәшфијјат апарылачаг (Һ. Мейди); *Һәр кәс* һара истәјир кедир (Ч. Мәмәдгулузадә); Сәндән савајы атамын һаггында *һәр кәс* бу чүр сөзләри дејирсә, мәнән бөјүк олсалар да, гәләт еләјирләр. Буну дејән *һәр кимдирсә*, бизи истәмир, атамын дүшмәнләридир (Ә. Вәлијев).

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, *ким* суал әвәзлији һәмишә *һәр кәс* гејри-мүәјјән әвәзлији илә синоним ола билмир. *Һәр кәс* әвәзлији ишләдилмә мәғамындан асылы олараг бә'зән *һәр* һансы бир чәһәтдән ејни олан бүтөв бир групун *һәр* һансы үзвүнү билдирир ки, бу мәнада *һәр кәс* әвәзлији үмумилик билдирән *һамы* сөзү илә синонимлик јарадыр; мәс.: *Һәр кәс* чалышырды ки, габаға кечиб әлиндәки әризәни һамыдан тез рәйсә чатдырсын («Кирпи» журналы); Белә олан сурәтдә һаванын јахшы вә јаман олмағыны јохламаг *һәр кәс* үчүн лазымдыр (Һ. Б. Зәрдаби).

Бә'зән һәр кәс әвәзлијинә кәс сөзүндән әввәл бир сөзү артырылыр. Бир сөзү мә'нанын даһа да гүввәтлән-мәсинә хидмәт едир; мәс.: Елә бил бунлары һәр бир кәс демәк истәјирди (М. Чәлал).

Мүасир Азәрбајҗан дилиндә әвәзликләрдән ибарәт бир сыра синоним чәркәләр мөвчуддур. Бунлардан бә'зиләрини нәзәрдән кечирәк.

1. Бә'зиси—кими—кимиси—бири—бириси вә с. әвәз-ликләр гејри-мүәјјән шәхс анлајышы вә бөлкү билди-рән синоним чәркә јарадыр; мәс.: Адамларын бә'зиси хәнчәрә әл атыр, бә'зиси һоппаныб дама кирир, бә'зи-си дә фырлана-фырлана түфәнкин чакмағыны чәкир-ди (Мир Чәлал); Ајдын...Һәјата јакынлашдыҗа ичиндәки тәзадлары, биринин варлы, биринин јохсул, ки-минин һаким, киминин мөһкум олдуғуну көрүнчә, бу арзу дәјишиб бир фикрә чеврилди (Ч. Чаббарлы); Кимиси чәрәк апарыр, кимиси шәраб апарыр, кимиси мал-гојун апарыр (Ә. Һагвердијев).

Бу әвәзликләрдән бири, бириси чохмә'налыдыр. Белә ки, инкар фе'лләрлә ишләндикдә бөлкү дејил, ин-карлығ мәзмунуну ифа едир; мәс.: Бириси әлиһә гәзет көтүрмүр ки, көрсүн дүнјада нә вар, нә јох (И. Әфәндијев).

Синоним чәркә јарадан бә'зиләри, филан гәдәри, мү-әјјән һиссәси, бир гисми, бир парасы әвәзликләри дә гејри-мүәјјәнлик вә бөлкү билдирир. Лакин бунларда чәмлик, топлулуғ анлајышы мөвчуддур; мәс.: Бәјләрин бә'зиләри јерләриндә гурчаланды, бир парасы сәдрин үзүнә мә'налы-мә'налы бахды, бә'зиләри дә астадан һим-чим еләди (Ә. Вәлијев); Гәзада мәс'ул ишчи-ләрин филан гәдәри бәј, мүәјјән һиссәси алверчи, бир парасы да сејид балалары иди (Ә. Вәлијев).

2. Чоху—чохусу—әксәријјәти әвәзликләри гејри-мү-әјјән мә'налы синоним чәркә јарадыр; мәс.: Кејимләрин-дән чохунун полис олдуғу бәлли иди (Мир Чәлал); Әксәријјәти назик хромдан узунбоғаз чәкмә кејиб, бе-линә енли тогга чәкмишди (И. Әфәндијев); Чоху-муз ичмәдик (Һ. Мейди).

3. Башгасы—ајрысы—өзкәси әвәзликләри һаггында данышыланы дејил, башга бирисини билдирән гејри-мү-әјјән шәхс мә'налы синоним чәркә јарадыр; мәс.: Инди ки, өзкәсинә көзүн дүшүб, даһа мән нејләјә биләрәм, дәрдин үрәјимә (Һ. Мейди); Јәгин сән һәлә евлән-

мәмисән, јохса өзкәси кәлмәсә дә, арвадын кәләрди (Һ. Мейди); Мән нә билејдим ки, Бақыда ајрысына көзүн дүшүб, кәлмә кәсиб алышыб-веришмисиниз? (Һ. Мейди); Мән башгасынын сөзүнү данышан деји-ләм (И. Әфәндијев); Башгасынын мәсләһәти илә иш көрмәји мән әсла хошламаырам (С. Гәдирзадә).

Өзкәси сөзү башгасы вә ајрысы сөзләрындән фәрг-ли олараг, мәнсубијјәт шәкилчиси гәбул етмәдән дә јенә һәммин мә'нада ишләнир; мәс.: Пис дејил... Анчаг бир вар сән ишләјесән, ад өзкәнин ола, бир дә вар ки, өз әлин өз башын! (И. Әфәндијев).

4. Бир шеј—нә исә әвәзликләри гејри-мүәјјән пред-мет, һадисә вә әшјаны көстәрир. Һаггында сөһбәт кедән әшја, һадисә данышан үчүн гејри-мүәјјән олдугда бу әвәзликләр синоним чәркә әмәлә кәтирир; мәс.: Бу вахт нәдәнсә, адама елә кәлир ки, сакит дурмуш јарпагла-рын арасында, һәрәкәтсиз дајанмыш ағачларын дибин-дә мүәммалы, сирли бир шеј кизләнмишдир (С. Гә-дирзадә); Онун бу дәгигә нә исә дејәчәјини һисс едән лејтенант бир аддым габаға кәлди (С. Гәдирза-дә); О мәнә нә исә демәк истәди (И. Әфәндијев).

Бә'зән бу әвәзликләр чүмләдә јанашы ишләнир вә бу мәгамда гејри-мүәјјәнлик даһа да артыр. Әкәр бун-лардан бирини атсаг, чүмләјә хәләл кәлмәз; мәс.: Вер-дијев утана-утана кәлән вә нә исә бир шеј демәк истәјән Ваһидә дөндү (Мир Чәлал).

Лакин бу әвәзликләр һәр чүр услуби шәраитдә сино-нимлик тәшкил етмир. Һаггында сөһбәт кедән әшја, һадисә данышан үчүн мүәјјән олдугда бир шеј әвәзли-јинин јеринә нә исә ишләтмәк олмур; мәс.: Сәндән бир шеј хәбәр алачағам (С. Гәдирзадә); —Нуријјә ха-ным, —деди,—Сиздән бир шеј хаһиш етмәк истәјирәм (И. Әфәндијев).

Бир шеј гејри-мүәјјән әвәзлији инкар фе'лләрлә иш-ләндикдә инкарлығ билдирир вә һеч нә әвәзлијинә сино-ним олур; мәс.: Сара. Ејби јохдур, һәр јердә олурса-ол-сун, фәгәт бирчә Бәһрама бир шеј олмасын. Онун сағлы-ғындан башга бир шеј истәмирәм (Ч. Чаббарлы); Онлардан да әлиһә бир шеј кечирә билмәди (С. Гәдир-задә); Мәнә бундан артыг бир шеј лазым дејил (И. Әфәндијев).

5. Нечә—нә чүр—нә тәһәр—нә сајаг—нә төвр сөзлә-ри иш, һал, һәрәкәт вә кејфијјәтин нечәлијини суал

шәклиндә ифадә едән синоним чәркә әмәлә кәтирир; мәс.: Сән *нә чүр* дүшүнүрсән, онлара *нә чүр* көмәк елә-
јә биләрик (И. Әфәндијев); Агабәјимин кефи *неча-
дир?* (И. Әфәндијев); Јохса машынлар *нә тәһәр* иш-
лар ки (Һ. Мейди); *Нә төвр* олуб ки, һәкимләр сәнә
јорған-дөшәкдән галхмаға ичазә верибләр (Һ. Мей-
ди).

Бә'зән бу суал әвәзликләри вәзијјәт билдирир вә геј-
ри-мүәјјәнлик ифадә едир; мәс.: Мән онун үзүнүн бир
ан *неча* ишыгландығыны, көзләринин *неча* һәјәчанла
үзүмә дикилдијини дујараг, онун нә чаваб вердијини
ешитмәдим (И. Әфәндијев); Бу үмүми шәнлик
ичиндә мән онун *нә чүр* нәфәс алдығыны белә ешидир-
дим (И. Әфәндијев); Нарда, *нә тәһәр* басдырылдығы-
ны нә сән билирсән, нә дә мән (Һ. Мейди).

Бә'зән исә бу әвәзликләр һәрәкәтин тәрзини билдирир;
мәс.: *Нә тәһәр* олса, сабаһдан кәндә кедәрсән, билдин?
(Һ. Мейди); Агабәјим дејиб, кәрәк *нә чүр* олса, ону
бизә кәтирәсән (И. Әфәндијев); *Неча* олса, бура чәб-
һәјә хејли јахын иди вә күндән-күнә дә арадакы мә-
сафә көдәлирди (С. Гәдирзадә); Демәли, сабаһ кү-
ләк *нә тәһәр* олса, јатачаг (Һ. Мейди).

6. *Нә вахт—һавахт—һачаг—һачан* сөzlәри иш һал
вә һәрәкәтин заманыны суал шәклиндә әвәз едән сино-
ним чәркә әмәлә кәтирир; мәс.: *Нә вахт* кедәчәксиниз—
бу дәфә ата сорушду (И. Әфәндијев); Биз *һавахт*
сәнә дедик ки, пис иш тутмусан? (Һ. Мейди); Пәри
Бәһрам, сән бәс *һачан* кәлдин, мән сәни көрмәдим
(Ч. Чаббарлы).

Јекнәсәглијин вә тәкraryн гаршысыны алмаг мәгсә-
ди илә, бә'зән дә гафијә хатиринә нитгдә бу сөzlәрин
синонимлијиндән јерли-јериндә истифадә едилир; мәс.:
Бәс бу идарә *нә вахт* ачыг олуб, шура сәдри *һавахт*
ишләјир? (Ә. Вәлијев); Балам *нә вахт* дил анлар?...
Ана деди: «Бәс *һачаг* балам ајаг ачачаг? ...Балам да
балалар тәк *һавахт* дәрсә кедәчәк?» (Б. Ваһабзадә).

Бу әвәзликләр суал чүмләләриндә суал әвәзлији
кими өзүнү көстәрир, башга һалларда исә гејри-мүәј-
јәнлик билдирир; мәс.: Ишә о гәдәр гызышмышдыг ки,
күнүн *нә вахт* чыхыб, *нә вахт* батдығындан хәбәримиз
олмурду (И. Әфәндијев).

7. *Нијә—нә үчүн—нә сәбәбә—нә сәбәбә көрә, нәјә
көрә* сөzlәри һәр һансы сәбәб вә мәгсәди суал шәклин-

дә әвәз едән синоним чәркә дүзәлдир; мәс.: Сара...Ја
рәбби мән *нә үчүн* галмышам? (Ч. Чаббарлы); Фәр-
һад. *Нә үчүн* бу гәдәр зүлмү мәнә рәва көрүрсүнүз?
...*Нијә* бу гәдәр зүлмү мәнә рәва көрүрсүнүз?...*Нијә* бу
гәдәр зүлмү мәнә едирсиниз? (Ч. Чаббарлы); Һәми-
шә дејиб-күлән Назханым *нијә* белә гәмкин чаваб вер-
ди? Сәријјәнин көзләри *нә үчүн* јол чәкир? (И. Әфән-
дијев); Бәс инди *нә сәбәбә* онун тәрәфини көзләјир?
(Һ. Мейди).

Суал чүмләләриндә суал мәзмуну ифадә едән бу
әвәзликләр башга һалларда гејри-мүәјјәнлик билди-
рир; мәс.: Бу дәгигә *нә үчүн* јашадығымы, һансы мәзһә-
бә гуллуғ етдијими өзүм дә билмирәм (С. Гәдирзадә);
Әриндән *нә сәбәбә* ајрылдығыны һеч кимә даныш-
мырсан (И. Әфәндијев).

8. *Белә—бу чүр—бу тәһәр—бу сајаг* вә с. ишарә
чаларлыгы тәјинедичи әвәзликләр данышана јахын
әшја, предмет, иш вә һәрәкәтә аид әламәт вә кејфијә-
тин тәрзини билдирән синоним чәркә јарадыр; мәс.:
Бәс дејирсиниз тикинти бригадири ишләмир? *Бу чүр*
көзәл бина тикибләр (И. Әфәндијев); Пәри. Кәрәк
бизим тојумузда белә гәмли сөzlәр охунмаја иди (Ч.
Чаббарлы); «Јашаја билмирәм *бу сајаг* даһа, Бәс-
дир, јорулмушам гуртараг даһа! (Б. Ваһабзадә);
Әкәр анасы колхоз сәдринин үмүми ишә *бу сајаг* чан
јандырдығыны сөјләјирдисә, демәк, онун һәр бир сөзүнә
инанмаг оларды (Һ. Мейди).

Иш вә һәрәкәтә аид кејфијәт вә кәмијјәтин тәрзи-
нә ишарә етмә мәгамында *бу гәдәр* әвәзлији дә бу си-
ноним чәркәјә дахил олуб; мәс.: Бу көзәл кәлинин мәнә
гаршы *бу гәдәр ачыгы* вә кинли олмасынын сәбәби нә
иди (И. Әфәндијев).

Кәмијјәтә ишарә етмә мәгамында *бу кими* әвәзлији
дә һәмин синоним чәркәјә дахил олуб; мәс.: Гутуда
олан араг, шәраб, дикәр бутулкалары, ајна гырынтысы,
бир тај гадын чорабы...вә башга *бу кими* шејләр, доғ-
рудан да, Теладезини сөзүнү тәсдиг едирди (С. Гә-
дирзадә).

9. *Елә—о чүр—о тәһәр—о сајаг* вә с. ишарә чалар-
лыгы тәјинедичи әвәзликләр данышана мәсафәчә нис-
бәтән узаг әшја, иш вә һәрәкәтә аид әламәт вә кејфиј-
јәтин тәрзини билдирән синоним чәркә јарадыр; мәс.:
Мурадын *о чүр* көзәл арвады ола-ола дуруб мәнә

ашиг олачаг? (И. Эфэндијев); Сэн о чур тәклиф сләмәдә лап дүз иш көрдүн, әзизим (Һ. Меһди); Елә гызла өлүмә дә кетмәк горхулу дејил (С. Гәдирзадә).

Иш вә һәрәкәтә аид кејфијјәт вә кәмијјәтин тәрзини ишарә етмә мәгамында *о гәдәр* әвәзлији дә бу синоним чәркәјә дахил олур; мәс.: Онун мәһз бу ахшам Күнәј чамаатынын көзү габағында Мурадын голуна кирмәји *о гәдәр* хошума кәлмишди ки, учмаға ганадым јох иди (И. Эфэндијев); Лакин бу саһәдә нөгсанлар һәлә *о гәдәр* чох, *о гәдәр* чиддидир ки, биз јалныз онларын үзриндә дајанмағы лазым билирик («Коммунист» гәзети).

Әдәби дил нүмунәләриндә бу сөзләрин синонимлијиндән истифадә олунмасы нитги даһа рәван вә аһәнк-дар едир; мәс.: Елә меһрибанлыг көстәрир, *о гәдәр* јахынлыг еләјир, *о чур* давранырды ки, јеринә мән ута-нырдым (Ә. Вәлијев).

10. *Һеч ким—бир кәс—кимсә—һеч кәс—һеч кимсә* әвәзликләри васитәсилә шәхсә ишарә етмәклә инкарлыг мәһнасы јарадылыр; мәс.: Мирзә Садыг. Кәл оғлум, кәл горхма, бизи бурада *һеч ким* көрмәз (Ч. Чаббарлы); Бир саата јахын нитг сөјләди, *һеч кәсин* адыны чәкмәди, *һеч кими* тәнгид етмәди (Ә. Вәлијев); Нахошун јанында мәним зөвчәмдән башға *һеч кимсә* ола билмәз (Ә. Һагвердијев); Мәним сиздән, сиз әзиз тамашачыларымдан башға *бир кәсим* јохдур (И. Эфэндијев).

11. *Һеч һара—һеч јер—һеч јан* әвәзликләри васитәси илә мүхтәлиф истигамәт вә мәкана ишарә етмәклә инкарлыг мәһнасы јарадылыр; мәс.: Узун сөзүн гысасы, биз сөјүдлү архдан *һеч јерә* бир килә дә су верәси дејилик (И. Эфэндијев); Бу тәрәфләрдә *һеч кәси, һеч јери* танымырам (С. Гәдирзадә);—Јолдаш Будаг, *нечә* күндүр машины *һеч һара* көндәрмирәм (Ә. Вәлијев); Бәри кәл, мин, һара дејирсән апарым,—*һеч јана* истәмирәм. Евмизә кедирәм (Һ. Меһди); Орадан *һеч јана* кетмәјәчәксән! (С. Гәдирзадә).

12. *Һеч зад—һеч шеј—һеч нә* әвәзликләри васитәсилә әшја, предмет вә һадисәјә ишарә етмәклә инкарлыг мәһнасы јарадылыр; мәс.: Јох, јох, *һеч нәдән* горхум јохдур (Һ. Меһди);—Атам, кечин кедин! *Һеч задымыз* јохдур (Ә. Һагвердијев); Сиздән башға *һеч кимә һеч нә* демәмишәм (Ә. Вәлијев).

Бә'зән *һеч шеј* әвәзлијиндә *һеч* сөзүндән сонра артырылан бир мәһнаны даһа да гүввәтләнмәсинә хидмәт едир; мәс.: Бу јердән көз ишләдикчә дөрд әтрафа бахырам, *һеч бир шеј* көрсәнмир (Ә. Һагвердијев); Инди анлады ки, әбәс јерә Ваһид илә көрүшүр, она *һеч бир шеј* демәјәчәкди вә демәк дә мәсләһәт дејил (Мир Чәләл).

Бә'зән *һеч нә, һеч шеј, һеч зад* әвәзликләриндә икинчи тәрәфләр атылыр, *һеч* сөзү һәмин мәһнаны верир; мәс.: Күлнисә. Бәһрам! Һалын мәғшушдур, нә олуб мәкәр оғлум? Бәһрам. *Һеч*, бир елә шеј јохдур (Ч. Чаббарлы); —Нә олдү?!— дејә тәшвиш ичәриндә сәсләнди.—*Һеч*, јолдаш лејтенант (С. Гәдирзадә).

13. *Нечә—нә гәдәр—нечә-нечә*. Бу әвәзликләр гејримүәјјән мигдары билдирән синоним чәркә јарадыр; мәс.: *Нечә-нечә* илләр кечдикдән сонра Күнәј өз кино ширкәтини јарада билмиш, бир артист вә бир режиссор кими таныныб шөһрәтләнмишдир («Коммунист» гәзети); Сиз дә *нечә* вахтдыр мәни көрүрсүнүз. Инди дејин көрүм мәнә һәјат јолдашы оларсынызмы? (И. Эфэндијев); Һәлә мәним сабаһа *нечә-нечә* сөзүм вар (Б. Ваһабзадә).

Нечә-нечә гејри-мүәјјән әвәзлијиндән фәргли оларак *нечә* вә *нә гәдәр* сөзләри суал әвәзлији кими дә ишләнир вә гејри-мүәјјән мигдары суал шәклиндә әвәз едәрәк синонимлик јарадыр; мәс.: Артелин ихтијары вар ки, мәдәнијјәт евиндә ишләмәјинизә көрә сизә әмәк күнү версин.—Һәрәмизә *нә гәдәр*? (И. Эфэндијев).

Нә гәдәр әвәзлији бә'зән әламәт вә кејфијјәтин иш, һал, һәрәкәтин нечәлијини, тәрзини билдирир вә *нечә* мәһнасында ишләнир, она синоним олур; мәс.: Көр бу күн, бу шәраитдә коммунистләрин, комсомолчуларын вә зифәси *нә гәдәр* мәсул, иши *нә гәдәр* чәтиндир (Мир Чәләл); Молла Мовламверди. Еј чәмиәти-гәрјеји-Данабаш! Бизә һамылығнан лазымдыр һәр күн вә һәр кечә ибадәт вахтында бәрпәрвәрдикарә һәмд вә сәна едәк ки, биз *нә гәдәр* хошбәхт бәндәјик ки, бизим вилајәтә белә һәким тәшриф кәтириб (Ч. Мәммәдгулузадә).

Нечә-нечә гејри-мүәјјән әвәзлији бә'зән мәгамындан асылы оларак *нечә* вә *нә гәдәр* әвәзликләри илә си-

ноним ола билмир. *Бир сыра* вә *чохлу* мә'насында ишләнир вә һәмин сөzlәрлә синонимлик јарадыр; мәс.: *Нечә-нечә* белә бајрамлара чыхасыныз—дејиб бир-бир күл дәстәләрини гадынлара узатды («Кирпи» журналы).

14. *Нәчи*—*нәкарә* сәнәт, пешә, ихтисас вә саирәни суал шәклиндә әвәз едән сөzlәрди; мәс.: Јәгин атасы Не'мәт киши сорушуб ки, истәдијин оғлан *нәчидир*, али тәһсили вармы? (Ғ. Мәһди); Һәчәтәлијевин өзү *нәчидир*? (Ә. Вәлијев); Көрдүм ки, валај вура-вура кәлди мағазанын габағында бир аз думут еләди, сонра тирләнди. Кимди, *нәчидир*, *нәкарәдир* билмирәм («Кирпи» журналы).

Нәчи вә *нәкарә* сөzlәри мүүјән иши көрмәкдә һүгу олмамағы, јадлыг, өзкәлик мә'наларыны суал шәклиндә билдири; мәс.:—Сән, мән *нәкарајыг*? Республиканын саһибинә билдирәрик. Онун рә'ји бизим үчүн јеканә ганундур (Ғ. Мәһди);—Кимсән, *нәчисән*, ај гыз?—дејә Моллајев Ширмајыдан хәбәр аланда, санки ону сөјүб јаманлады (Ғ. Мәһди).

Бу мә'нада бә'зән *ким* суал әвәзлији дә һәмин синоним чәркәјә дахил олур; мәс.: Бир кәрә бах, о јыхыг евләр вар һа, онун габағында бу ата минәндә гачдым ки, онун үзәнкисини басам, гамчы илә белимдән вуруб чығырды ки, сән *кимсән* ки, мәним үзәнкими басырсан (С. Рәһман); Инчи *кимдир* ки, сән ондан горхурсан? Будур бах...онун чаны бу кағызлардадыр (С. Рәһман).

Нәчи, *нәкарә* сөzlәри бә'зән суал мә'насы дејил, гејри-мүүјәнлик билдири; мәс.: Јох, кәләнин *нәчи* олдуғуну јазмајыблар (Ғ. Мәммәдгулузада).

Дилимиздә әвәзликләрдән ибарәт синоним чәркәләр олдуғча чохдур. Јухарыда көстәрдикләримиз онларын бир гисмини тәшкил едир. Һәр чәркәјә дахил олан синонимләрдән дүзкүн истифадә нәтичәсиндә нитгимиз сәлис вә дәгиг олур.

Беләликлә, әвәзлијин семантикасы үзәриндә апарылан тәдгигат көстәрди ки, о, диқәр таммә'налы сөzlәрдән фәрғли олараг лексик семантикаја дејил, лексик-грамматик семантикаја маликди; әввәла, әвәзликләр номинатив, әшјави мә'наја малик дејилди. Лакин дилдә олан бүтүн сөzlәрин бу вә ја диқәр чаларлыгда мә'насы олдуғу кими әвәзликләрин дә мә'насы вардыр.

Белә ки, әвәзликләр предмет вә һадисәләри, әламәт вә кејфијјәти бирбаша дејил, онларын адларыны әвәз етмәк јолу илә ифадә едир ки, бу әвәзетмәнин һәмишә реал әсасы олур. Әвәзликләрин бу чүр әвәзетмә хүсусијәти бизә имкан верир ки, мүрәккәб бир фикри башга-сына чатдыраркән истифадә етдијимиз узун-узады чүмләләри вә сөз бирләшмәләрини бир сөzlә ифадә едәк.

Икинчи тәрәфдән, әвәзликләр семантик чәһәтдән диқәр әсас нитг һиссәләриндән онунла фәрғләнир ки, әвәзликләрин конкрет мә'насы јалныз контекстдә ашқара чыхарылыр вә бүтөвлүкдә нитг просесиндә мүүјәнләшир. Әвәзлијин әсас функцијасы әвәзетмә олмасына бахмајараг, о башга мә'налары да әһатә едир. Мәсәлән, I вә II шәхс әвәзликләри һеч нәји әвәз етмир, нитг просесиндә данышанла динләјәни билдирир. Бундан башга әвәзликләр васитәсилә објектив әләмә мүнәсибәт ифадә едилди, исимләрин әввәлиндә кәләрәк онлары мүүјәнләшдирир вә с. Беләликлә, әвәзлик ады шәрти характер дашыјыр вә бу гәбилдән олан сөzlәрин һамысынын дилдә ојнадығы рола ујғун кәлмир.

Әвәзлијин мә'на групплары ичәрисиндә шәхс әвәзликләри семантикасынын зәнкинлији илә сечилир. Шәхс әвәзликләринин семантикасы шәхсә вә кәмијјәтә әсасланыр вә онлар шәхс вә кәмијјәтин гаршылыглы мүнәсибәтиндән доған бир сыра семантик чаларлыгларла маликди.

Дилимиздә бир сыра чохмә'налы әвәзликләр вә әвәзликләрдән ибарәт синоним чәркәләр мөвчуддур.

Истәр түрколожн әдәбијатда, истәрсә дә Азәрбајчан дилчилијиндә бу категоријаја мәнхсус ајры-ајры сөзләрин тарихи инкишафы, грамматик хусусијјәтләри етимолокијасы сакраменталлығы, лексик-семантик мәнхсусунун изаһына бә'зи грамматикаларда үслубијјата аид монографик тәдгигатларда, лүғәтләрдә вә бир сыра мәгаләләрдә мүүјјән фикирләр мөвчуддур¹.

Бу фикирләрин бир гисми сајларын семантик хусусијјәтләринин изаһы үчүн мүүјјән әһәмијјәт кәсб едир.

Дилин лүғәт тәркибиндә башга нитг һиссәләринә нисбәтән сајлар чох аз јер тутур. Мә'лумдур ки, сајлар конкрет мәнхсун ифадә едир. Она кәрә дә полисемија сајларда диқәр грамматик категоријалара нисбәтән кениш мөвчуд олмајыб, јалныз бә'зи лексик вәһидләри әһатә едир. Лакин буна бахмајараг, сајлар өзүнмәнхсус ишләнмә даирәсинә малик олан бир категоријадыр.

Бә'зи нитг һиссәләри кими, сајларын да чохмәнхалылығы јени дил вәһидләринин јаранмасы илә дејил, «...сөзүн семантик гурулушунун кенишләнмәси илә зәнкинләшир»².

¹ Языковые проблемы по числительным, ч. I, Л., 1927; А. Н. Кононов. Грамматика современного узбекского литературного языка. М.—Л., 1960; А. Суприн. Роль лексико-семантических факторов в становлении числительных особой частью речи. В сб. «XIII науч. конференция Киргизуниверситета (тезисы докладов)», Фрунзе, 1965; С. А. Соколов. Функционально-семантический анализ слов и его производных в турецком языке, сб. «Тюркская лексикология и лексикография», М., 1971;

Н. Мирзәзәдә. Азәрбајчан дилинин тарихи морфолокијасы, Бақы, 1962; М. Адиллов, Ә. Чаватов. Азәрбајчан дилиндә субстантивләшмә, «Азәрб. ССР ЕА Хәбәрләри», 1962, № 2; Р. Ј. Хәлилов. Азәрбајчан дилиндә «бир» сөзү вә онун төрәмәләри һагғында, «Азәрб. ССР ЕА Хәбәрләри», 1961, № 6; Јенә онун: Азәрбајчан дилиндә сыра сајлары, АДУ-нун «Елми әсәрләри», 1968, № 6, Сајлар, Бақы, Азәрнәшр, 1978.

² А. Л. Клинская. К вопросу обогащения словарного состава языка. «Русский язык в школе», 1957, № 3, сәһ. 22.

Сајларын да чохмәнхалылығы онун семантик гурулушуна әсасән јараныр. «Сөзләр арасында әлагәләр дилдә мөвчуд олан семантик гајдалара табә олараг, сөзләрин бирләшмәси имканы, онун лексик мәнхасы вә семантик гурулушу илә шәртләнир»³ фикри ејнилә сај категоријасына да шамил едилә биләр.

Бундан башга, мәнхаларын реаллашмасы вә дәгиг ифадә едилмәси контекст, нитг ситуасијасы вә онларын семантик инкишафы илә дә әлагәдардыр⁴.

Һәгигәтән, бир сыра һалларда мәнханын реаллашмасы, дәгиг ифадә едилмәси контекстдән, нитг ситуасијасы вә сөзләрин семантик инкишафындан асылы олур. Белә һалларда һәмин сөзүн мәнхасы јалныз ишләндији мәтн дахилиндә мұвафиг мәнхсуну ифадә едир. Мәтндән кәнарда исә бу мәнхсун итир. Бунун үчүн дә һәмин бирләшмәнин мәнхасыны хусуси мәнхсун кими кәтүрмәк лазым кәлдикдә, онун өлчүсү, бу сыраја дахил олан сөзләрин тәбиәти дә шәрһ едилмәлидир.

Фикримизи исбат етмәк үчүн шаир Рәсул Рзанын «Үчүнчү сөз» адлы ше'риндән бир парчаја диггәт јетирәк:

Һәрәнин ики көзү вар,
Онунку үч иди.
Икиси үзүндә
Сәниң кими,
Мәним кими,

Бирн көнлүндә
Ики көзүлә дүнјаја бахыр,
Бирн илә күләр, ағлајарды
Белә бир достум варды:
Бир сәз:
Һамыја кәрәкдир
Үчүнчү көз.

Бу мәтндә үчүнчү көз бирләшмәсинин сәмими, дунјан гәлб мәнхасында ишләдилмәсинин сүбута еһтијачы јохдур. Әкәр көз сөзүнү тәкликдә кәтүрсәк, бу сөз өз-өзлүјүндә үрәк, гәлб мәнхасыны ифадә едә билмәз.

³ Д. Н. Шмелев. Проблемы семантического анализа лексики, М., 1973. сәһ. 160.

⁴ И. Н. Амосова. Основы английской фразеологии. Л., 1963. с. 29.

Мәһз јухарыда верилмиш мәтндә көз исми үчүнчү сајы илә бирликдә ади үрәк, гәлб дејил, сәмими, дујан гәлб, үрәк мә'насыны кәсб етмишдир. Бу мәтндә вә бирләшмәдә көз исми абстрактлашараг, *гәлб, үрәк* мә'насы ифадә едирсә, *үчүнчү* сајы бу бирләшмәдә сыра билдирмәк мә'насы дејил. *әлавә* мә'насы кәсб етмәклә конкретләшир, сөзә јени, мүсбәт мә'на чаларлығы верир.

Үчүнчү көз ифадәси контекстдән ајры көтүрүлсә, јухарыда дејилән мә'на анлашылмаз. Мәһз јухарыдакы мәтн дахилиндә ифадә сәмими, дујан гәлб мә'насында анлашылыр.

Демәли, бә'зән сајларын мәчазилик мәзмуну әшја вә һадисәләр арасындакы кәмијјәт, сыра вә с. хусусијјәтләрин бәнзәјишинә әсасланыр, мүәјјән әшја вә һадисәләрә мөхсус әләмәти онунла семантик јахынлығы олмајан башга бир әләмәт кими дә мејдана чыхара билир. Бу да мә'нанын реаллашмасы вә дегиг ифадә едилмәсинин контекст, нитг ситуасијасы вә сөзүн семантик инкишафы илә әләгәдар олмасына бир дәлилдир.

Мә'лумдур ки, «сөзүн бир әсас номинатив мә'насы олур. Төрәмә номинатив мә'налар исә сөзүн мүстәгил мә'наларыдыр»⁵. Сај сөзләрин дә мә'налары конкрет мөфһумларла мүнәсибәтдә реаллашыр.

Сајларын бу имканы, дикәр нитг һиссәләри кими, онун өзүнәмөхсус лексик-семантик хусусијјәти вә ишләнмә габилијјәтиндән асылыдыр. Азәрбајчан дилиндә олан сај сөзләр дә ишләнмә јеринә көрә мүхтәлифдир.

Белә ки, дилимиздәки сајларын мүхтәлиф мөгамларда, рәнкарәнк мә'наларда, експрессивлик-емосионаллыг чаларлыгларында ишләдилмәси фактлары көстәрир ки, мүхтәлиф үслубларда, сајларын да мүәјјән имканлары мөвчуддур. Бу имканлардан бир сыра мә'на чаларлыгларынын верилмәси үчүн дә истифадә олунур.⁶

Апарылан мүшаһидәләр көстәрир ки, сајлар әсасән бирләшмә вә тәркибләр дахилиндә ишләнмәклә дә бир сыра јени мә'налар кәсб едир.

Семантик универсалијалардан (үмумиликдән) бәһи едән С. Улманн гејд едир ки, семантик проблемләр јалңыз сөз сәвијјәсиндә дејил, морфемләр (бир сыра

⁵ Ә. Ә. Оручов. Азәрбајчан дили филологи изаһлы лүгәтинин нәзәри әсаслары, Бақы, 1965, сәһ. 66.

⁶ Бах: Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајчан дилинин үслубијјаты, Бақы, 1962, сәһ. 219.

шәкилчиләр, әдатлар, ајрыча ишләнә билмәјән сөзләр вә с.) вә сөз бирләшмәләри сәвијјәсиндә дә мејдана чыхыр⁷.

Азәрбајчан дилиндә олан сајларын да бир сыра семантик хусусијјәтләри бу вә ја дикәр сөзүн мә'насынын кенишләнмәси, онлара мүәјјән шәкилчи артырмагла, әдатларла, тәкликдә ишләнә билмәјән сөзләрлә, мүхтәлиф сөз бирләшмәләри вә тәркибләр дахилиндә ишләнмәклә мејдана чыхыр.

Азәрбајчан дилиндә олан сајлар ашағыдакы һалларда, өз һәгиги мә'насындан әлавә бир сыра мүхтәлиф мә'на чаларлыгларынын јаранмасына хидмәт едир.

Өз әсас мә'насындан әлавә, јени мә'наларын јаранмасында *бир* сајы даһа фәал иштирак едир.

1. *Бир*—конкрет мигдар билдирир; мәс.: О *бир* шиш кабаб көтүрәрәк килсәнин ичинә кетди (С. Гәдирзадә).

2. *Бир*—гејри-мүәјјәнлик билдирир; мәс.: Чибиндән *бир* кағыз чыхарыб она узадыр (С. Гәдирзадә).

3. *Бир*—ејни, охшар, үмуми мә'насында ишләдилир; мәс.: Елә бил ки, бизим Ситарә илә *бир* алмадыр, ики јерә бөлүнүб... (С. Рәһимов)... Истираһәтин тәшкилиндә охшар *бир* чәһәт олмалыдыр («Азәрбајчан кәңчләри» гәзети); Мән истәрдим ки, биз *бир* дил тападыг (С. Рәһимов).

4. *Бир*—гүввәтләндиричи әдат кими ишләнәрәк мүсбәт кејфијјәт мә'на чаларлығы билдирир; мәс.: Кәрәк бу ил *бир* памбыг олсун ки, баханлар әһсән десин (Ә. Вәлијев); Дәмиров *бир* ширинлик, *бир* хејр-хаһлыг әләминә кетди (С. Рәһимов); Мән чаван вахтында *бир* оғландым ки (С. Гәдирзадә).

5. *Бир*—һеч бир, һеч мә'насында; мәс.: *Бир* өвладым јохду, мән өләндә тахт-тачыма саһиб олсун («Азәрбајчан нағыллары»); Тапмады *бир* шеј, олду чох гәмкин (А. Сәһһәт); Бурада бачарачағым *бир* шеј көзүмә дәјмәди (Б. Бајрамов); Ширзад бабасына *бир* сөз демәди («Азәрбајчан нағыллары»); Һеч кәс чәсарәт едиб мәним *бир* чөпүмә әл вура билмәз (Ч. Бәркүшад).

6. *Бир*—аз-чох, гејри-мүәјјән кәмијјәт мә'насында; мәс.: Инди нә дејирсән, мәнә *бир* көмәјин дәјә биләр, ја јох? (М. Ибраһимов).

⁷ Ст. Ульманн. Семантические универсалии, в кн. «Новое в лингвистике», вып. 5, М., 1970, сәһ. 252.

7. *Бир* сајы *нечә, гәдәр, аз, чох* вә лексик-семантик мәзмунунда кәмијјәт азлыгы вә чохлуғу олан сөзләрлә, бә'зән дә һәммин сөзләрдән әлавә шиддәтләндирмә әдатлары илә ишләнәрәк гејри-мүәјјән кәмијјәт азлыгы вә чохлуғу билдирир.

Дил фактлары үзәриндә апарылан мүшәһидәләр кәстәрир ки, мә'на чаларлығынын гүввәтләндирilmәси, тә'сиринин артырылыб-азалдылмасында сајларын бөјүк ролу вардыр.

Дикәр нитг һиссәләри кими, сајларын да семантик гурулушуну зәнкинләшдирән чәһәтләрдән бири дә онларын бир сыра һалларда өзүндән сонра сөзүн мә'на чаларлығынын гүввәтләндирilmәси, тә'сирини азалдыб вә ја чохалтмасыдыр. Бу мә'на чаларлығынын ифадәсинә мүхтәлиф сајлар хидмәт едир.

Грамматик әләгә вә мүнәсибәтләринә кәрә *бир* сајынын ифадә етдији гејри-мүәјјәнлик дәрәчәси мүхтәлиф вә фәрғли хүсусијјәтләрә малик олур (гејри-мүәјјәнлијин азлыг дәрәчәси, гејри-мүәјјәнлијин чохлуғ дәрәчәси). Бунлары ашағыдакы шәкилдә гурулашдырмаг олар:

Гејри-мүәјјәнлијин азлыг дәрәчәси гејри-мүәјјән мә'на ифадә едән *бир* сөзү вә онунла синтактик әләгәдә олан икинчи вәһидин мүнәсибәтиндә тәзаһур едир; мәс.: Јазыја тәрәф *бир* *нечә* чийи түфәнки тәрәкәмә атлысы кедирди (Ч. Бәркүшад); *Бир* *нечә* кәлмә бу ишин даһа бир чәһәти һаггында («Коммунист» гәзети); Ачыг шабалыды сачлары инди ону *бир* *гәдәр* уча кәстәрирди (Ч. Әлибәјов); Маариф мүдиринин *бир* *аз* е'тинасыз, *бир* *аз* да истәһзалы рәфтары Рүстәм кишинин үрәјинә дәјди (М. Ибраһимов).

Бир сајы лексик-семантик мәзмунунда кәмијјәт азлыгы вә ја чохлуғу олан сөзләрлә ишләнәрәк кәмијјәтин һәддиндән артыглығыны, аз вә ја чохлуғуну билдирир; мәс.: Инди сизә *бир* *балача* да сојугдәјмәнин габағыны алмаг үчүн банка гојмаг лазымдыр. (С. Рәһимов); Онун көзүндән *бир* *дамчы* јаш Сејфәлмүлкүн үзүнә дүшдү («Азәрбајчан нағыллары»).

Бир сајы бә'зи сөз бирләшмәси вә тәркибләр дахилиндә ишләнәрәк кәмијјәтин гејри-мүәјјән азлығыны мүбалиғәли шәкилдә ифадә едир; мәс.: Кәнддә *бир* *га-рын* чәрәјә онун-бунун ишини көрән... Меһмәт бајадан бәри кәндлиләрлә бирликдә күлүр (С. Дағлы);

Адам да *бир* *гашыг* ганындан өтрү гачыб һиндә кизлә нәрми? («Азәрбајчан нағыллары»); Нечә күн иди ки, базарда кирләнир, гарнына *бир* *парча* чәрәк тапмырды (С. Дағлы); *Бир* *аршын* гара торпаға кәбәрәчәјәм (С. Рәһимов); *О бир* *чимдик* чәрәк кәсиб һирслә гыраға туллады (Ч. Бәркүшад); Әлбәттә, һамыја тәмиз, көзәл, *бир* *чох* дәрәдләрә чәрә еләјән һава лазымдыр (Б. Бајрамов).

Бир сајы елә сөзү илә ишләнәрәк мүсбәт кејфијјәтин кәмијјәтинин һәддиндән артыг олдуғуну билдирир; мәс.: Бахды; валлаһ *елә бир* оғланды ки, нә инсдә, нә чинсдә, нә гылманда бәрәбәри тапылмаз («Азәрбајчан нағыллары»); Дүнјада мәнә *елә бир* икид кәстәрин ки, ијirmi беш ил ел-обасындан дидәркин дүшүб, өз өмүркүн јолдашы илә гаранлыг мағараларда, галын мешәләрдә, гарлы дағларда мәскән салмыш олсун (Ч. Бәркүшад); Бир ајын ичәрисиндә *елә бир* ев тикди ки, минбир рәнк верирди («Азәрбајчан нағыллары»).

Бир сајы даһа сөзү илә ишләнәрәк дикәр, башга мә'насы билдирир; мәс.: Дүнән Азәрбајчан мүлки авиасија идарәси һава сәрнишинләрини даһа *бир* маршрутла севиндирмишди. («Коммунист» гәзети); ...Әт-сүд комбинатына бу күнләрдә даһа *бир* шад хәбәр кәлмишдир («Коммунист» гәзети).

Бир сајы белә әвәзлији илә ишләнәрәк кәмијјәт дејил, бир сыра мүсбәт кејфијјәт мә'налары ифадә едир; мәс.: Әслиндә исә чәмијјәтимиз өзү белә бир тәрбијә вәситәсиндән истифадә едир («Азәрбајчан кәнчләри» гәзети); Һәләлик Әскәрә белә *бир* фүрсәт гисмәт олмурду (С. Рәһимов); Белә *бир* пионер дәстәсинин мејда на чыхмасы, гәзада комсомолун ушаглар арасында апардыгы иши дә чанландырды («Азәрбајчан кәнчләри» гәзети); ...Белә *бир* оғул атасы олдуғу үчүн фәхр едирди (М. Ибраһимов); Кечмиши вәрәгләјиб бу күнә мәзәр саланда истәр-истәмәз белә *бир* һәгигәтә бир даһа әмин олурсан («Азәрбајчан кәнчләри» гәзети); Һәр һансы сәмтә јөнәлтсәјди, Әлиса бу күллүкдә белә *бир* хүсуси мә'на вә күч көрүрдү (С. Рәһимов).

Бир сајы семантикасында үмуми чәмлик, топлулуғ олан дәстәк, әтәк, бөлүк, топа вә с. кими сөзләрлә бирләшәрәк чәмлик, топлулуғ мә'насы ифадә едир; мәс.: Нурчаһандан хәлвәт оғлуна *бир* дәстә пул өтүрүр (С. Гәдирзадә); Билмирәм, билирсән, ја билмирсән, кәнд

жериндә тојун бир этәк хәрчи вар (Б. Бајрамов); Ај арвад, бу јаз да гара кәлди, бир бөлүк күлфәтимизи доландырачагың (Ч. Бәркүшад); Бир бөлүк атлар... (А. Сәһһәт); Бир топа адам бир-бирини ба-сыб нәјә исә бахмаг истәјирди («Азәрбајчан нағылла-ры»); Һәтта дејирләр ки, Алонун бир чәтән күлфәтини арвады доландырыр (Ч. Бәркүшад).

Бир сајы сыра сөзү илә ишләнәрәк бәзи мәнасы кәсб едир; мәс.: Горкинин «Ана»сы илә јанашы бир сыра көзәл һекајәләрини дә охумушам (С. Рәһимов); М. Кәримовун тәшәббүсү... республикамызын бир сыра рајонларында кениш тәтбиг едилмәкдәдир («Улдуз» жур-налы).

Сајларын үслуби имканларындан бәһс едән Ә. Дә-мирчизадә јазыр: «Бир сајы бәзән өлчү ваһидләри бил-дирән сөzlәрлә бирләшәрәк, бәзән исә мүхтәлиф чалар-лығыда гејри-мүәјјәнлији үмуми шәкилдә өлчү вә ја мигдары билдирмәк үчүн кениш даирәдә ишләнир»⁸.

Дил фактлары кәстәрир ки, јалныз бир сајы дејил, дикер мигдар сајлары да һәмин сөzlәрлә бирләшиб, ју-харыда кәстәрилән мәна чаларлыгларыны ифадә едә би-ләр. Белә ки, сајларын мүхтәлиф дил ваһидләри илә бир-ләшиб јени мәна чаларлыглары јаратмасыны ашағыда-кы шәкилдә групплашдырмаг олар:

Јүз, мин, милјон кими сајлар дәгиг мигдар билдир-дији кими бәзи һалларда јанашдығы сөzlә бирликдә гејри-мүәјјән кәмијјәт билдирир. Бу һалда онлар өз һә-гиги, әсл мәнасында ишләнмир. Мүбалигә чаларлығы билдирир⁹. Гејри-мүәјјән кәмијјәт билдирмәклә бәра-бәр, контекстдән асылы олараг хејли, чох, бөјүк, мүхтә-лифлик, кәјфијјәт; узун мүддәт кими мәналар ифадә едир.

Јүз—хејли, чох мәнасында; мәс.: «Мәрзијә ханымын фабрикинин» һәрәкәтинә мәним кими јүз адам сығыныб доланырды (Б. Бајрамов); Јүз туфан әл-әлә тутсун, һадсиз-һесабыз гошун кими јүрүш етсин, көз ишләтдик-чә јонулмуш кими көрүнән бу сал-сәрт диварлара, бу тәбии истәһкамлара нә едә биләрди? (С. Рәһимов); Һәр бир јүз оғлана бәрабәр иди («Короғлу» дастаны).

Јүз адам, јүз туфан бирләшмәләриндә јүз сајы ан-

чаг хејли, чохлу мигдар билдирирсә, јүз оғлана бәрабәр бирләшмәсиндә кәмијјәт чаларлығы илә бәрабәр мүс-бәт кәјфијјәт мәнасы да дәрк едилир.

Мин—мүхтәлиф, чүрбөчүр мәнасында; мәс.: Гој чи-чәјимиз ојнасын, о, мин рәнк верән бу дашлардан рәнк алсын (С. Рәһимов); ...Пәршан мин һәрәкәтлә јал-варырды ки, ана бәсдир, бу гәдәр инсафсызлыг еләмә (М. Ибраһимов); Үстүндән әсрләрин мин туфаны адламыш... гәдим әлјазмаларыны тәк көзү илә охумуш-ду (Б. Бајрамов).

Мин—бөјүк, хејли, чох мәнасында, мәс.: Загафгази-ја машын-сынаг стансијасынын тәчрүбә тәсәррүфатын-да да мин зәһмәт баһасына јетишдирилмиш мөһсул вахтында вә иткисиз јыгылыр («Коммунист» гәзети).

Јүз мин, милјон кими сајлар вахт, заман билдирән сөzlәрлә бирликдә ишләнәрәк узун мүддәт мәна чалар-лығы ифадә едир; мәс.: Мән гәдим вахтлары дејирәм, милјон илләр бундан габаг (Ч. Әлибәјов).

Мин сајы чүр сөзү илә бирликдә ишләнәрәк «мүхтә-лиф» мәнасы кәсб едир; мәс.: Инди кәл ки, фикримә мин чүр шејләр кәлир (Ч. Мәммәдгулузадә); Вә-тәнимизин торпағында мин чүр мүаличә сулары вар (С. Рәһимов).

Мин сајы бир сајы илә ишләнәрәк конкрет мигдар билдирдији кими, бәзән һәддиндән артыг гејри-мүәј-јән (мүбалигәли) кәмијјәт дә билдирир; мәс.: Јохса һә-мин «көлкә» бир ачы сифәтлә дөнүб бахачаг, истәһза илә күләчәк, гызларын вәфасына мин бир ләһнәт оху-јуб кедәчәкдир? (С. Рәһимов); Мин бир һәвәслә долу үрәјиндә јени, шад дүјгулар ојанды... (М. Ибра-һимов); Инсанларын тәлеји кими мин бир тәрәфә ша-хәләнән кәнд јоллары саја кәлмәјән јалын ајагларын ләпирләри илә мөһүрләнирди (Ч. Бәркүшад); ...Бу бизим мин бир сынагдан чыхан бу дәдә-баба дәбини... (С. Рәһимов); Бир ај ичиндә елә бир ев тикди ки, мин бир рәнк верирди («Азәрбајчан нағыллары»).

Он, јүз мин, милјон кими мигдар сајлары -ларча, -ләр-лә шәкилчиләриндән бирини гәбул едәрәк гејри-мүәјјән кәмијјәтин һәддән артыг олдуғуну мүбалигәли шәкилдә билдирир; мәс.: Республикамызын габагчыл механизатор-ларындан онларча белә һүнәрвәр гызлары јахшы таны-јырам («Коммунист» гәзети); Бу јол аранлардан галхан јүз минләрлә гојуну чәмләшдирән сүрүләр үчүн...хид-мәт едә биләчәкдир (С. Рәһимов).

⁸ Ә. Дәмирчизадә. Азәрбајчан дилинин үслубијјаты, сәһ. 221.

⁹ Јенә орада, сәһ. 222.

Шүбһәсиз ки, онларча, жүзләрчә, минләрчә вә с. кими ифадәләрдә бир нечә, хејли, нечә-нечә, он, жүз, мин кими мә'налар дәрк едилир. Белә ки, *нечә-нечә, бир нечә, хејли онлуг* дедикдә онлуг системи жүздә, жүз-лүк системи миндә, минлик системи он миндә, он мин-лик системи жүз миндә, жүз минлик системи милјонда гуртарыр, јәни јуварлаглашыр. Онларла дедикдә жүзә гәдәр олан мигдар, *јүзләрлә*—минә гәдәр, *минләрлә*—милјона гәдәр олан гејри-мүәјјән мүбалиғәли кәмиј-јәт чохлуғу дәрк едилир.

1. *Аз, чох* кими сај сөзләр әшјанын гејри-мүәјјән-лик дәрәчәсини билдирмәк үчүн бә'зән *ән, лап, даһа* әдатлары илә ишләнир вә кәмијјәтин һәддиндән артыг аз вә ја чохлуғуну даһа да гүввәтләндирир,¹⁰ мәс.: Мәни дә *ән чох* горхудан елә бу иди («Кирпи» журналы); Орада *лап аз* адам варды.

2. *Чох* вә *аз* сајлары мәнсубијјәт шәкилчиләри гә-бул едәрәк мигдар сајларынын әввәлиндә ишләнмәклә гејри-мүәјјән кәмијјәтин сон һүдудуну көстәрир. мини-мум мәзмуну ифадә едир; мәс.: О, күндә *азы ики жүз* әри-зә тәшкил едир (С. Рәһимов); *Ән азы* он адам вер-мәлисиниз (Ч. Әлибәјов); *Азындан жүз* баш колхоз мал-гарасынын чалын јерини корлајыб (С. Рәһимов); Солтан бәј кими чанаварын чәнкиндән гурта-ран *азы јарым* әср јашајар (Ә. Вәлијев); Мәчлисдә *ән чоху* ијirmi адам оларды вә с.

Биринчи һалда кәмијјәтин гејри-мүәјјән мигдары *аз, чох* сөзләринин, икинчи һалда исә конкрет мигдар сајларынын лексик-семантик мә'насы илә бағлыдыр. Кәмијјәтин һәддиндән артыг аз вә ја чохлуғу биринчи һалда сајларын әввәлиндә ишләнән әдатлар, икинчи һалда исә конкрет мигдар сајларындан әввәл ишләнән әдат вә мәнсубијјәт шәкилчили *аз, чох* сөзләри васитә-си илә реаллашыр.

Сај сөзләрә вә ја онлардан сонра кәлән нумератив-ләрә-а-ә шәкилчиси артырылыр вә *гәдәр, јахын* кими сөзләрә ишләнир. Бу заман конкрет кәмијјәт дејил, гејри-мүәјјән, тәхмини мигдарын сон һәдди билдири-лир; мәс.: һазырда *сәккиз минә гәдәр* комсомол груп

¹⁰ «Азәрбајҹан дилинин грамматикасы», Азәрб. ССР ЕА Нәш-ријаты, сәһ. 76; М. Һүсәјнзadə. Мүасир Азәрбајҹан дили, Баки, 1973, сәһ. 113.

фәалијјәт көстәрир. Инди тарлаларда *он мин нәфәрә јахын* адам чалышыр («Коммунист гәзети»); Мән өзүм истәјирдим ки, *300 нәфәрә јахын* мүәллимлә бирликдә данышым (С. Рәһимов); Тәкчә сон ики илдә *он минә јахын* адам мүхтәлиф дәрәчә нормасыны јеринә јетир-мишдир («Азәрбајҹан кәнчләри» гәзети).

Мигдар сајларына вә ја онлардан сонра кәлән ну-меративләрә-дан||-дән шәкилчиси артырылыб *јухары, чох, артыг* кими сөзләрә ишләнир. Бу заман кәмијјәтин сон һүдуду билдирилир; мәс.: Бир саат ичәрисиндә *јүз-дән јухары* казак өлүр вә јараланыр («Ғачаг Нәби»); ...Биринин синни оларды *әллидән јухары* (Ч. Мәмәд-гулузadə); Белә ки, кәндин бу учгар һиссәсиндән, ики чәбһә арасындакы саһәјә гәдәр *беш километрдән артыг* мәсафә варды (С. Гәдирзadə); Онларын кө-мәјилә индијәдәк үч жүз *тондан чох* памбыг топланмыш-дыр («Коммунист» гәзети); Јалныз сон ики мөвсүмдә, јәни кечән илин пајызы вә бу илин јаз ајларында *мин беш жүздән чох* ағач, *ики миндән чох* бәзәк колу әкил-мишдир («Азәрбајҹан кәнчләри» гәзети).

Бә'зи сајлар тәкрар ишләнир вә гејри-мүәјјән кә-мијјәт чохлуғу мә'насы кәсб едир; мәс.: Бахын, көрүн дәдә-бабадан бәријә *мин-мин* ил бојунча бу гәдәр кәл, ја өкүз арабасында тәк бирчә нәфәрин бурну гана-јыбмы? (С. Рәһимов); *Милјон-милјон* дөвләт пара-сыны даға-даша сәпәләмәк үчүн әсас кәрәкдир, әсас (С. Рәһимов).

Нә гәдәр, нечә, нечә-нечә сајлары бә'зи һалларда *хејли, чох, даһа чох* кими мә'на чаларлығлары ифадә едир; мәс.: *Нә гәдәр* зәнкин чешидли хәрәкләримиз вар-дыр (С. Дағлы); Әкәр газынты апарылса, бу торпаг гатлары галдырылса, *нә гәдәр* дә тарихимиз ајдынлашар, *нә гәдәр* дә вәсигәләр мејдана чыхар (С. Рәһимов); Өз әлинлә басдырдығын бир тум сәндән сонра *нечә* нәсли јола салар? (С. Рәһимов); Һәр бир гүлләнин башы үзәриндән, ким билир *нечә* әсрләр, гәринәләр өт-мүш, галаларын үстүндән *нечә-нечә* ағачлар дикәлиб-галхмыш... (С. Рәһимов); *Нечә-нечә* евләр, хәстә-ханалар, ушаг бағчалары үчүн биначалар тикмиш, бағлар салмышлар («Көјәрчин» журналы); А киши *нечә* иллә-рин тракторчусујам, *нечә-нечә* колхоз, совхоз чөлләри-ни шумламышам (С. Дағлы).

Әслиндә әвәзлик олан, лакин бә'зән сај кими ишлә-

нән о гәдәр, бир о гәдәр сөзү дә чох, хејли кими емосионал гејри-мүәјјәнлик мәнасы кәсб едир; мәс.: Университетдә, институтларда, фабрикдә бир-бириндән көјчәк о гәдәр гыз вар иди ки... (Б. Бајрамов); Вәзирә о гәдәр хәләт вердиләр ки, јерә-көјә сығмады («Азәрбајчан нағыллары»); Атан нә әчәб бир о гәдәр һејваны сәнә үмид олуб? (Ч. Бәркүшад).

Бир сајы гәдәр сөзү илә ишләнәрәк әшјада олан кәмијәтин гејри-мүәјјәнлијини билдирир; мәс.: Бәлкә бир гәдәр јарлығын әһәмијјәтини шиширтдим (Б. Бајрамов); Бир гәдәр көзләрини ојнатдыгдан сонра ирәлиләјиб әтли әлини мәнә узатды (И. Әфәндијев).

Сај сөзләрин әксәријјәти (бир, ики истисна олмага) кәрә, дәфә вә с. илә ишләнәрәк конкрет кәмијјәт ифадә едә билдији кими, бәзән даһа чох, һәддиндән артыг, хејли вә с. кими кәмијјәти мүбалиғәли шәкилдә ифадә едир; мәс.: Евимизә кәлиб-кетдијин бу једди-сәккиз күндә һәштад кәрәм «әми» јапышдырмысан габырғама (С. Гәдирзадә); Онун јолунда чүрүк бир чаны јүз дәфә көтүрүб дивара чырпмаға, гурбан вермәјә һазыр олдуғларыны хәбәр верән мәктублар көндәрмишдиләр (С. Рәһимов); Гуран-мәсчид сәнә 2300 дәфә гәним олсун (Ә. Вәлијев).

Јүз вә мин дикәр сајлардан фәрғли олараг дәфә сөзү ишләнмәдән јүз де, мин де формасында ишләнәрәк јүз дәфә, мин дәфә јухарыда верилмиш мисаллардакы кими мәзмун кәсб едир. Лакин он де, 50 де ифадәләрини ишләтмәк мүмкүн дејилдир. Буну јүз вә мин сөзләрин дашлашмасы онлуғларда јүзә нисбәтән кәмијјәтин аз олмасы, јүздән минә гәдәр олан һиссәдәки, кәмијјәтин минә нисбәтән азлығындан асылы олараг јүз вә мин сөзләриндән «дәфә»сиз дә истифадә олунур.

Бәзән чохлуғ билдирән мигдар сајлары һәгиги конкрет кәмијјәт мәнасында дејил, мәчази мәнада ишләнир*, мәс.: Дәрд мин јашлы гочаны кәтирдиләр («Азәрбајчан нағыллары»); Оғлан чөлмәји ичәри кәтирән кими бозбашын ији Худаярбәјә елә хош кәлди ки, көнлүндә Кәрбәләји Чәфәрин өврәтинә ики мин јалан деди (Ч. Мәмәдгулузадә); Мин иллик јолу бир күндә гәт едиб кедәр-кәлмәз гәләјә апарды («Азәрбајчан нағыллары»); Ширзад ону көтүрүб елә туллады ки,

* Гејд: Белә ифадәләрә әсасән нағылларда вә сатирик әсәрләрдә тәсадүф олунур.

јетмиш иллик јолда Нил дәрјасынын чәзирәсинә дүшдү, ун кими овулуб торпаға гарышды («Азәрбајчан нағыллары»).

Бир сыра сајлар бирләшмә вә тәркибләр дахилиндә ишләнәрәк мәчази мәнада кәмијјәт азлығы вә ја чохлуғу мәзмуну билдирир; мәс.: Тарыверди савад мәсәләсиндә керијә галыр, беш кәлмәни гурашдырыб дүз әмәлли бир сөз дејә билмирди (С. Рәһимов); Короғлу һәфтәдә, он бешдә бир өзү Гыраты миниб әтрафкәндләрә, шәһәрләрә чыхырды; («Короғлу» дастаны); Тәмә јүздүр, дохсан доггузу моллада, бири чамаатда, она да молла дејир—шәрикәм («Аталар сөзү»); Биз дә вәзијјәтимиздә оланларын дохсан доггуз фаизи кими дүшүнүрүк (С. Дағлы); Мән сәнин бир дырнағыны әлли елә оғула дәјишмәрәм (Ч. Әлибәјов).

Белә ки, јухарыда верилмиш чүмләрләрдә беш сајы тәркиб дахилиндә аз, чүзи, бир нечә; он бешдә бир—аз-аз; дохсан доггуз—әксәријјәт, хејли һиссә; әлли исә чох, хејли мәнасы кәсб етмишдир.

Бу зәһмәтин мүгабилиндә Коса мүнтәзәм сурәтдә әсас маашын әлли фанзини алар, өзүнү дартыб көјүн једди гатында гојарды (С. Рәһимов).

Бурада өзүнү дартыб көјүн једди гатында гојмаг ифадәси өзүнү јухары тутмаг, форс етмәк, һеч нәдән өзүндән разы галмаг мәналарында ишләдилмишдир.

Једди—мүхтәлиф, рәнкарәнк; хејли мәнасында; мәс.: Ахы су үзүндә нефт көј гуршағы кими једди рәнкә чалыр (Ч. Әлибәјов); Никар ханым једди гәләмлә өзүнә зинәт вериб гырх инчәбел гызын арасында јүз наз-гәмзә илә саллана-саллана кәлир («Короғлу» дастаны); Охнан једди тәрәфдән кәлән гошуну кери гајтарды («Азәрбајчан нағыллары»).

Мәлумдур ки, һәр сөз һәр јердә мәчази мәнада ишләнмәз, сөзүн мәчази мәнада ишләнмәси үчүн әсас мәна илә мәчази мәна арасында узаг вә ја јахын әлагәләрин варлығы вачиб шәртләрдәндир. Сөзләрин мәчази мәна кәсб етмәсиндә мүхтәлиф әлагәләрин варлығы вачиб шәртләрдәндир; мәс.: Залым баласы дүнјаны мин әлли гамарлајыб (Ч. Бәркүшад); Мәнә мүнәсибәтдә Ничат дајынын бирдән-бирә јүз сәксән дәрәчә дәјишмәси ...үрәјими дарыхдырды (Б. Бајрамов).

Мин әлли гамарланмаг ифадәси көрмәмишчәсинә һәрәкәт етмәк мәнасында аңлашылыр. Јүз сәксән дәрә-

ча дәјишмәк тәркиби исә мә'на анлајышы кими ифадә олунмушдур.

Бә'зи сәјлар мүәјјән тәркиб вә бирләшмәләр дахилиндә ишләнир. Бу заман һәмин бирләшмә вә ја тәркибләр кәмијјәт дејил, тез-тез мә'насы билдирир; мәс.: *Һәф-тә сәккиз, мән доггуз*, ишыглар башлады сөнмәјә (С. Дағлы); Ахы кимдир сәни *дәгигәдә бир* мәним үстүмә көндәрән... (С. Гәдирзадә); Евлиләр исә јана јана динмәзчә аддымламаг, ја да беш дәгигәдән бир дузсуз, көнүлсүз кәлмә кәсмәк үчүн кәлирләр (Б. Бајрамов); ...Қасыблыгын дашыны бир јана атыб, оларсыныз *беш кишинин бири* («Коммунист» гәзети); Мән *беш адамын биријәмсә* (Ә. Вәлијев).

Верилмиш чүмләләрдәки *беш кишинин бири* ифадәсиндә *беш* мигдар сәјы *киши* вә *бир* сөzlәри илә бирликдә ифадәјә јени мә'на вермишдир. Бурада *беш* сөзү бирләшмә дахилиндә артыг конкрет мигдар дејил, гејри-мүәјјән, даһа аз, өзү дә мүсбәт кејфијјәт мә'на чаларлығы јарадыр, һәр һансы конкрет *беш кишидән бири* дејил, мәһз сәјылан ән кичик бир груп мүсбәт кејфијјәтли шәхсләрдән бири мә'насынын верилмәсинә хидмәт едир.

Сыра сәјларынын да бир сыра јени мә'на чаларлыгларынын јаранмасында өзүнәмәхсус чәһәтләри вардыр.

Биринчи—сыра мә'насында; мәс.: *Биринчи* груп сәјча чох аз иди, амма дејиләнләрә көрә, санбаллылары чәки-тәрәзидә өзүнү ағыр көстәрирди (Б. Бајрамов); Һәлледики илин *биринчи* кварталында газандығы мүвәффејијјәтләр үчүн мүәссисә мукафата лајиг көрүлмүшдүр («Коммунист» гәзети).

Биринчи—ихтисасын дәрәчәсини билдирир; мәс.: 22 ил Бақы лиманында чалышан ади јүкчүдән *биринчи* дәрәчәли бригадир вәзифәсинәдәк јүксәлән Вәфа Қазымовун ишкүзарлығыны дәнизчиләр јахши гижмәтләндирилләр («Коммунист» гәзети); Јарышларын кедишиндә үч иштиракчы *биринчи* дәрәчә нормасыны јеринә јетирмишдир («Идман» гәзети).

Биринчи—ән јүксәк, али, ирәлидә кедән, габагчыл мә'насында; мәс.: Һачы, сән шәһәримизин *биринчи* дөвләтчиләриндән һесаб олунурсан (С. С. Ахундов); Мән дәрәдә Губадлы мәктәбиндә *биринчи* көзәдәјәнләрдән идим (С. Рәһимов).

Биринчи—илк, вачиб, зәрури, әсас мә'насында; мәс.:

Мәдәнијјәт һамыја лазымдыр, *биринчи* нөвбәдә колхоз сәдринә (М. Ибраһимов); Бу, *биринчи* нөвбәдә гејвандарлыг фермасынын комплекс механикләшдирилмәси... мәсәләсинә аиддир («Коммунист» гәзети); Кәрәк биз *биринчи* нөвбәдә адамларымызын гејдинә галаг (Б. Бајрамов).

Бә'зән *биринчи* сыра сәјы ән гүввәтләндиричи әдаты илә ишләнәрәк әшја, һадисә вә фәрдләр ичәрисиндән ән вачиб, үмдә сәјыланы габарыг нәзәрә чарпдырыр, диггәт мәркәзинә кәтирир; мәс.: Адам тапмаг Чума үчүн шәртләрин ән *биринчиси* иди (Ә. Әбүлһәсән).

Икинчи—башга, дикәр, јеканә мә'насында; мәс.: Һәсән бағбанлығы, бир нөв өзүнүн *икинчи* пешәси һесаб едирди («Азәрбајҗан кәнчләри» гәзети); Онун кими ичтимаи ишә чан јандыран *икинчи* бир адам тәсәввүрүмә кәтирә билмирәм («Азәрбајҗан кәнчләри» гәзети).

Икинчи—јенидән мә'насында; мәс.: Инди о, китабы *икинчи* дәфә иди ки, охујурду (С. Рәһимов).

Икинчи—нөв, чешид мә'насында; мәс.: Јығылан памбыгын аз бир һиссәси *икинчи* нөв кими тәһвил верилмишдир («Коммунист» гәзети).

Икинчи—вәзифәјә көрә јер мә'насында; мәс.: Рајкомун *икинчи* катиби дә отурмушду јухары башда (М. Ибраһимов).

Үчүнчү, дөрдүнчү—ән мәнфи хасијјәт, хусусијјәт мә'насында; мәс.: Сүбһанвердизадә бу заман *үчүнчү* бир сифәт алыб: —Јаллаһ, киши!—дејә Мәдәд Тапдыгову саламлады (С. Рәһимов); О, бурада да там ајры бир һесаба көрә *дөрдүнчү* сифәт алыб:—Алјоша, салам,—дејә дөшүнү арытлады (С. Рәһимов).

Верилмиш мисалларда *үчүнчү, дөрдүнчү* сәј сөzlәри *сифәт* сөзү илә бирләшәрәк бир шәхсин дикәр шәхсә һәр һансы бир ишә мунасибәтини (әлбәттә мәнфи мә'нада) дәјишмәк мә'насында ишләдилмиш вә характер мә'насы кәсб етмишдир.

Мә'лумдур ки, *сифәт* (характер) абстракт анлајышдыр. Бу мисалларда *үчүнчү бир сифәт, дөрдүнчү сифәт* бирләшмәләри мәһз гүввәтли, мәнфи кејфијјәтли характерин ачылмасы үчүн ишләдилмишдир. Белә ки, бу сөzlәр (*үчүнчү* вә *дөрдүнчү сифәт*) *икузлү* сөзүнүн семантикасындакы мәнфилијә нисбәтән даһа күчлү, даһа дәншәтли мәнфилијин верилмәси үчүн ишләдилмишдир.

О, Нәркизин миллијјәтини «кәшф етмишди»: «Шофер, јетмиш *үчүнчү милләт*!» (Б. Бајрамов).

Верилмиш мисалда *јетмиш үчүнчү милләт* бирлэш-
мәси һиләкәр, бич, чохбилмиш мә'на чаларлыгыны бил-
дирир.

Једдинчи сајы тәркибдә ән јүксәк мә'насында иш-
ләдилир; мәс.: *Көјүн једдинчи гатына* галхдылар («Азәр-
бајчан нағыллары»).

Бурада *көјүн једдинчи гаты* ифадәсиндә *једдинчи*
сөзү ифадәдә јүксәклик мә'насында ишләдилмишдир.

САЈЛАРЫН СУБСТАНТИВЛӘШМӘСИ

Лүгәт тәркибиндә сөzlәрин артмасында субстантив-
ләшмә һадисәси мүнһүм рол ојнајыр. Бу һадисә семан-
тик сөздүзәлтмә үсулу һесаб олунур. Мә'лумдур ки,
субстантивләшмә әсас е'тибарилә өзүнү сифәт, сај вә
фе'ли сифәтдә көстәрир. Нитг һиссәси кими исим вә
зәрфләрин зәнкинләшмәсиндә сајлар да бөјүк рол ојна-
јыр.

Сајлар да субстантивләшдикдә, морфоложи, синтак-
тик вә бир сыра семантик хусусијјәтләр кәсб едир. Белә
ки, бә'зән сајлар өз әсас грамматик функцијасыны ити-
рир, бу вә ја дикәр морфоложи әламәт гәбул едәрәк
субстантивләшир.

Азәрбајчан дилиндәки сајлар да сифәт вә фе'ли си-
фәтләр кими кәмијјәт, һал вә мәнсубијјәт шәкилчилә-
ри гәбул едәрәк субстантивләшир вә јени мә'на чалар-
лыгынын ифадәсинә хидмәт едир. Белә ки, сајлар суб-
стантивләшдији заман мигдар, сыра вә с. кәмијјәт мә'-
налары илә јанашы әшјалыг мәзмуну да кәсб едир. Бу
заман кәмијјәт мәзмуну икинчи плана кечир, биринчи
планда исә әшја дурур. Лакин бунунла белә сајын мәз-
муну тамамилә итмир. Әшјалыг мәзмуну илә кәмијјәт
мәзмуну бирләшир. Демәли, әшјанын өзүнү билдирмәклә
кәмијјәт мәзмуну да дәрк едилир; мәс: Елә бил букүн-
кү чографијадан *бешим* башымын алтындадыр (С. Гә-
дирзадә); *Чохунун* һејваны јохдур (Ч. Бәркүшад);
Јүзүнә јахшы олмаг үчүн биринә пис олмаг кәрәкдир
(С. Рәһимов); *Үчүнчүләр* һәләлик бир чох мәсәләләр-
дә сусурдулар (Б. Бајрамов); *Биринчиләрлә онунчу-*
ларын көрүшү олачагдыр («Көјәрчин» журналы); Она
бир *дөрдән, беишдән* јазын (С. Гәдирзадә); *Үчлүк,*
беишлүк вә *онлугдан* ибарәт беш мин манат сүрүшүб
столун үстүнә төкүлдү (С. Рәһимов) вә с.

Бир нечә сөз	3
Кириш	4
Семасиолокија елминин предмети, вәзифәләри вә дилчи- ликдә јери (Чәфәров Г. һ.)	4
Лексик семантиканын бә'зи методоложи мәсәләләри (Әләк- бәров А. Г.)	23
Сөzlәр арасында мә'на вә шәкилчә мүнәсибәтләр (Пинес І. В.)	28
Фе'л	42
Фе'лләрин лексик-семантик хусусијјәтләри (Будагова З.)	42
Фе'лләрин чохмә'налылыгы (Әләкбәров А. Г.)	51
Фе'лләрин синонимлији (Әләкбәров А. Г.)	71
Фе'лләрин антонимлији (Әләкбәров А. Г.)	94
Фе'лләрдә енантнәсемија (Будагова З. И.)	101
Фе'лләрин омонимлији (Әләкбәров А. Г.)	105
Сифәт (Рзајева К. һ.)	124
Сифәтин чохмә'налылыгынын контекстлә әлағәси	125
Мә'нанын реаллашмасындан сөз бирләшмәси контексти- нин ролу	126
Мә'нанын реаллашмасында нитг ситуасијасынын ролу	129
Сифәтин төрәмә номинатив мә'налары	132
Сифәтин мәчази мә'налары	133
Сифәтин метафорик мә'налары	134
Сифәтин метонимик мә'налары	140
Сифәтин чохмә'налылыгынын бә'зи лексик-семантик кате- горијаларла әлағәси	141
Зәрф (Мәшәдијев Г. И.)	151
Зәрфләрдә чохмә'налылыг	161
Зәрфләрдә антонимлик	170
1. Замана көрә	171
2. Мәкана көрә	174
Зәрфләрдә синонимлик	176
Исим (Чавадов Ә. М.)	178
Исимләрин чохмә'налылыгы	184
Исимин мәчази мә'налары	187
Исимләрин синонимлији	193
Әвәзлик (Исрафилова Р. Д.)	195
Шәхс әвәзликләринин семантикасы	195
Әвәзликләрин синонимлији вә чохмә'налылыгы	213
Сај (Һачыјев И. З.)	226
Сајларын субстантивләшмәси	240

Мүасир Азәрбајчан дилинин
семасиолокијасы (очеркләр)
Семасиология современного
азербайджанского языка (очерки)

Нәшријат редактору Ә. Мусајева
Рәссамы У. Һәмидова
Бәдии редактору Ф. Сәфәров
Техники редактору Т. Һасәнова
Корректору С. Әлијева

ИБ № 567

Јығылмаға верилмиш 28.07.83. Чапа имзаланмыш 24.01.85. ФГ
02525. Кағыз форматы 84×108^{1/32}. Мәтбәә кағызы № 1. Шрифти әдә-
би гарнитур. Јүксәк чап үсулу. Шәрти чап вәрәги. 12,85. Рәнкли шәр-
ти ч/в. 12,85. Һес.-нәшријат вәрәги 13.09. Тиражы 1200. Сифа-
риш 1182. Гијмәти 2 маи.

«Елм» нәшријаты

370143, Бақы-143, Нәриманов проспекти, 31. Академија шәһәр-
чији, Әсас бина.

Азәрбајчан ССР Дөвләт Нәшријат, Полиграфија вә Китаб Ти-
чарәт Ишләри Комитәсинин Јени Китаб мәтбәәси. Бақы, Әли
Тағызада күч., 4.